

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

10.1.Ε. ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Καλά
Χριστούγεννα

ΤΙΣ ΤΣΑΝΤΕΣ
ΤΑ ΓΑΝΤΙΑ
ΤΙΣ ΚΑΛΤΣΕΣ
Τὰ Δῶρα σας
ΣΤΟ ΦΑΡΟ

Κατάστημα Νεωτερισμῶν
“Ο ΦΑΡΟΣ”
Ε.Η.ΔΡΥΜΩΝΑΣ & ΣΙΑ
Σταδίου 57

ΑΛΜΑ

“ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ” Έργο του διασημού φλαμανδού ζωγράφου Βαν Ντάρκ (1599 — 1641)

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

“Αχ, ἄχ, Χριστουγεννιάτικο τῆς φαμελιάς τραπέζι
Ποῦ ταίρι, ταίρ’ ἢ ὄρεξι μετὴν ἀγάπη παίζει!
Τὰ ποτηράκια ἡχοῦν γλυκά, λαμποκοποῦν τὰ πιάτα,
Γύρω φαῖδρά γεράματα καὶ προκομμένα νιάτα!
Κοῦρκος στὴ μέση ὀλόξεστος μασχοβολᾷ, ροδίζει.
Καὶ τρέχει ὀλοῦθε τὸ κρασί καὶ κελαδεῖ κι’ ἀφρίζει.
Καὶ νὰ θωρῆς ἀγνάντια σου δυὸ ἀδερφές, δυὸ τρέλλες,
Μὲ κουβεντούλες ἄσωστες, γλυκειές σὰν καραμέλες,
“Ὡ νὰ σοῦ λή ἀγνάντια σου γιὰ τὸ ξανθὸ παιδί σου

Δυὸ χρόνων γυναικάλα σου, ὁ ἔρωσ τῆς ζωῆς σου.
Καὶ νὰ σ’ ἀρχίξῃ ἀκούραστη ὁ πάππος φλυαρία,
Τῶν Χριστουγέννων μιὰ γνωστὴ πανάρχαια ἱστορία...

“Αχ, ἄχ, Χριστουγεννιάτικο τῆς φαμελιάς τραπέζι!
Ποῦ ταίρι, ταίρ’ ἢ ὄρεξι μετὴν ἀγάπη παίζει!
(ἀπόσπασμα)

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΛΑΣ

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Γυναικείες πνευματικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις

* Η Δνίς Σοφία Άντωνιάδου, καθηγήτρια της νεοελληνικής φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο του Λάιντεν της Ολλανδίας, μία Έλληνίδα που τιμά την Ελλάδα στο εξωτερικό, έδωσε τελευταία τη μεγάλη «Ελληνική Χριστομιάθαις», μία ανθολογία σχολιασμένη της νεοελληνικής ποιήσεως και πεζογραφίας από τον Ερωτόκριτο ως τον Παλαμά.

* Κυκλοφόρησαν τα «Πρώτα Φερούγισματα», της νέας ποιήτριας Άνδρας Τσερέπη. Μερικά από τα τραγούδια αυτά είναι εμπνευσμένα από τη σύγχρονη ζωή και κατά τη γνώμη των κριτικών η νέα ποιήτρια προμηνύει μία λαμπρή σταδιοδρομία, αν εξακολουθήσει το δρόμο αυτό.

* Με θαυμαστή επιβλητικότητα και πολυάριθμο ακροατήριο έγινε την περασμένη Πέμπτη στην αίθουσα της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών η διάλεξη του Συλλόγου Έλλήνων «Επιστημών για τα σύγχρονα γυναικεία και επιστημονικά προβλήματα. Μίλησαν α. κ. κ. Αλέκα Μαντζουλίτου και Κλειώ Παυλίδου για το Συνέδριο της Ομοσπονδίας Γυναικών «Επιστημών της Ζωής».

* Την περασμένη Τετάρτη δόθηκε στο θέατρο «Αλίκης» ενώπιον εκλεκτού κόσμου των γραμμάτων και της τέχνης, στη σειρά των διαλέξεων της «Εταιρίας Διαδόσεως του Έλληνικού Βιβλίου», η πρώτη διάλεξη της κ. Άθηνας Τασούλη με θέμα «Η Θάλασσα στην αρχαία ποίηση και στο δημοτικό τραγούδι». Σχετική εισήγηση έκανε ο κ. Κώστας Μουσούρης. Απαγγέλλθηκαν και διάφορα εκλεκτά ποιήματα.

* Σχετικά με τη νέα δργάνωση, που συστάθηκε τε-

λευταία με σκοπό τη διάδοση του Έλληνικού Βιβλίου, πληροφορούμαστε ότι την πρωτοβουλία την έχουν διάφορες διανοούμενες και φιλόμουσες Κυρίες της πρωτεύουσας, πρόκειται δε να συστηθούν και παραρτήματα στα σπουδαιότερα επαρχιακά κέντρα.

* Γύρισε απ' την Ιταλία η τελειόφοιτος της Φιλολογίας Ρίτα Παπαγεωργίου, που βραβεύτηκε στο μεγάλο λογοτεχνικό διαγωνισμό του Πανεπιστημίου της Περούτζια και η επιτυχία της προεκάλεσε επαινετικάτα σχόλια του Ιταλικού τύπου.

ΜΟΥΣΙΚΗ — ΧΟΡΟΣ
— * Η κ. Ρένα Κυριακού είχε την τιμητική της

Μ' ένα πρόγραμμα πλούσιο από έργο του Σοπέν, Λίστ κλπ., που μεταδόθηκε μ' εξαιρετική επιτυχία την περασμένη Παρασκευή από το Ραδιοφωνικό Σταθμό Αθηνών.

* Με την πρωτοβουλία λογίων και θιασωτών της ορχηστρικής τέχνης, άναμνα στους οποίους διακρίνονται α. κ. κ. Κούλα

Η συμπαθής νέα χορεύτρια Σοφία Γαργαλιάνη, η οποία διακρίνεται για την τελειότητα του σώματος, τη χαρά και τη δεξιότητα της σε μοντέρνους εξαντρίκ χορούς.

Πράτσια, Λουκία Ρουσοπούλου, Τατιάνα Σβαρούνη, Μαρία Ρενιέρη, Έμμη Σπέη, Έλλη Ζουρούδη και ο χορογράφος και χορευτής Άγγελος Γρημάνης, ιδρύθηκε επαγγελματικό σώματείο των καλλιτεχνών του χορού με σκοπό την διάδοση και την ανύψωση της χορευτικής τέχνης στην Ελλάδα.

* Η Λυρική Σκηνή λόγω της απεργίας των βιοηστών, δέχθηκε πρό ημερών προσωρινά τη λειτουργία της και σταμάτησε όλες τις προγραμμαστικές εργασίες για το ανέβασμα νέων έργων, μέχρις ότου τακτοποιηθεί το ζήτημα των βιοηστών που διεκδικούν μεγαλύτερη αμοιβή.

* Το μνημόσυνο του μουσουργού Διονυσίου Λαυράγκα, που έχει έτοιμο η Λυρική Σκηνή μαζί με την παράστασή του τελευταίου έργου της δημιουργίας του του «Φακανάπας», με πρωταγωνίστρια την κ. Νικήτα και τους κ. Μαυράκη και Μολάτο, θα γίνει σε πανηγυρική παράστασι με αποσπασμάτα απ' τη «Διόδω» του ίδιου μουσικοσυνθέτου (Άννα Ρεμούδου, Δελλάνδρας κλπ.) εύθως ως ξαναρχίσει τη λειτουργία της η Λυρική Σκηνή.

* Τις ημέρες αυτές φθάνει στην Αθήνα ένα μεγάλο γαλλικό μουσικό συγκρότημα, ο περίφημος επιθεωρησιακός θίασος του Παρισίου «Ντρά—Ντόρ».

* Η πρό καιρού επισημείωσα από το ανά την Ευρώπη ταξίδι της καλλιτέχνισ τού πιάνου δις Λέλα Κοτσάμπαση, αναχωρεί ξανά τόν ερχόμενο Ιανουάριο για πραγματοποιήσει σειράν ρεσιτάλ τη Γαλλία. Η πρώτη εμφάνισις της Έλληνίδος πιανίστριας θα γίνει στη Μασσαλία και αμέσως μετά θα παίξει στο Παρίσι και κατόπιν στο Λονδίνο και τη Λωρνή.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΤΥΠΟΙ

Η πεδερόπληκτη

Έρχεται στο σπίτι σου, τη βλέπεις σ' άλλα σπίτια, τη συναντάς στο δρόμο, στο δρόμο, στα μαγαζιά. Όπου κι αν την δεις, σε σταματά, σε καθίζει, σε καθλώνει και αρχίζει τα ίδια τ' ατελείωτα...

— Η πεδερά μου... η πεδερά μου... η πεδερά μου.

Άλλη κουβέντα δεν έχει να πη. Άλλο τίποτα δεν την ενδιαφέρει. Αν τη ρωτήσεις δεν προσέχει τί της λές κι αν της μιλās σε διακόπτει.

— Άχ, άκουσε να δεις τί λαχτάρα πήρα πάλι σήμερα!...

Κι' αρχίζει... Τα ρολόγια δείχνουν μία... τα ρολόγια των μαγαζιών πέφτουν με κρότο... συλλογίζεσαι πώς έχασες τα ψώνια σου... τα ψάρια που κρατάς πρέπει να πάνε στο σπίτι το γρηγορότερο και τα παιδιά θαχουν κιόλας γυρίσει από το σχολείο... Τα συλλογίζεσαι όλ' αυτά με την καρδιά σφιγμένη και στέκεσαι κειδά και την άκου.

—.....που λές το θρίσκω πάλι άνοιχτό!... Λέ μίλησα! Συγκρατήθηκα!

Μ' έπιασαν όμως οι διαόλοι! Το ξανακλείνω προσεχτικά, κλείνω και την πόρτα πίσω μου και θυγαίω έξω να ψωνίσω. Γυρίζω σε λίγο και τί να δω! Πάλι άνοιχτό, τίποτα...

Δεν έπρόκειτο για κανένα χρηματικό βότσιο. Για το ντουλάπι της κουζίνας μιλώ. Ο ίδιος ο Ντοστογιέσκου δε θα μπορούσε να περιγράψει τραγικότερα, ανατριχιαστικότερα το άνοιγμα και το κλείσιμο ενός ντουλαπιού, που βάστηξε μία ώρα στη μέση του δρόμου.

Η πεδερόπληκτη όμως μπορεί εύκολα, θαυμαστά, φυσικώτατα.

— Άχ, παιδιά μου! Τί σύγχις ήταν πάλι αυτή σήμερα!

Και λέει... Το γλυκό της περιμένει κι' αυτή λέει... ο καφές της κρυνώνει και λέει... Το ένα δράμα πίσω από τ' άλλο, το ένα φοβερότερο από το άλλο...

— Μ' έψησε, με κόλασε, θα με πεθά- νη, μάς έξηγε στα μεσοδιαστήματα, τότε έξω φρενών και τότε δουτηγμένη στην απελπισία.

Κάποτε πηγαίνεις σπίτι της και περνάς στο σαλόνι. Η φίλη σου σε δέχεται σοβαρά, σε κυττάζει με τρόπο. Βλέπεις πως θέλει να στα πη, να ξεσπάσει, να ξεθυμάνη, μα δε μπορεί! Η πεδερά της είναι θρονασμένη στον καναπέ ήσυχη κι' ανύποπτη με το μεταξωτό της μαύρο φουστάνι και την παλιά καρφίτσα στο στήθος της. Παίρνει αργά-αργά το σάσι της κι' ύστερα θα πάρη το πλεχτό της. Δεν πρόκειται να κουνηθή, να ξεκολλήση, να σηκωθή.

Η πεδερόπληκτη το καταλαβαίνει και δαιμονίζεται. Μα δεν τ' αχνεί. Κάμποση ώρα περνά κι' εξαφάν λέει:

— Αλήθεια, δε σου δείξει το καινούργιο μου φουστάνι.

Σε τραβά στην άλλη άκρη, στην κρεβατοκάμαρα, κλείνει προσεχτικά την πόρτα πίσω της και σκύβει σ' αυτή σου.

— Άχ, δεν ξέρεις τί ταραχή πήρα πάλι σήμερα!

Κι' αρχίζει!...

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 100.000

ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 50.000

ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 25.000

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησια):

Λίραι Άγγλιας 3.0.0

Δολάρια 8

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

Το παιδί και η μητέρα

Στο λίκνο του νηπίου υπόκλινεται ο άνθρωπος. Κάποιο άστρο τον ώδηγησε σ' αυτό. Λαμπρό πρέπει να ήταν. Λαμπρό είναι πάντα το άστρο της αγάπης, της στοργής και της ελπίδας. Άνθος της αγάπης το βρέφος, ζυγνιά τη στοργή και γεννιά την ελπίδα σ' όποιον σκύψη πάνω από την κούνια του, για να του άπνευθνη τον πρώτο χαιρετισμό. Ένα μωρό, είναι πάντα μία λευκή σελίδα. Και Θεός όταν δεν είναι, φέρνει από τους μακρινούς κόσμους που έρχεται, την πνοή μιας υποσχέσεως. Οι δε άνθρωποι που προσμένουν πάντα κάποιο λυτρωτή, στις τάξεις των νεογνών αναζητούν τον σωτήρα τους.

Δεν είναι απαραίτητη η προσήλωση σε δόγματα, για να γίνει εύλαβης και τρυφερός εκείνος που σκύβει πάνω από την κούνια του μωρού. Είναι αρκετό ναχη την ιδιότητα του ανθρώπου. Μας φτάνει η θρησκεία της αγάπης. Παναθηναϊκή και ακατάλυτη. Ένα βρέφος κινεί τα μπράτσα του. Πιστεύοντας και μη πιστεύοντας, δεν έχουμε δικαίωμα να συγκρατήσουμε την τρυφερή μας ελπίδα. Η Βηθλέεμ δεν είναι μόνο ένας σταθμός. Μένει για να μάς λη ότι κάθε άνθρωπος που γεννιέται, είναι κι' ένας κόσμος που ανατέλλει. Γι' αυτό και υπάρχει γιορτή γύρω από κάθε κούνια, γι' αυτό οι ούρανοι αγάλλονται και χαίρ' η πλάση όλη, όταν τα ματάκια του βρέφους πρωτανοίγουνται στο φως της ζωής. Πολύ δε περισσότερο όταν εκείνο που άνοίγει τα μάτια του είναι το Οείο Βρέφος.

Μία τέτοια μέρα επίσημου πανηγυρισμού της Γεννήσεως, κανένας δεν έχει το δικαίωμα να φειδωλευθή το χαμόγελο της ελπίδας και την εκδήλωσι της ελπίδας του.

Ευλόγεια στο Βρέφος, αλλά ευλόγεια και στη Μητέρα. Γιατί, υπάρχει κι' αυτή. Η Μητέρα του Μεγάλου. Τη Γυναίκα έδιάλεξε ο Δημιουργός για να εμπιστευθή τον Μονογενή του στα σπλάχνα της. Μπορούσε να γίνει μεγαλύτερη τιμή στη γυναίκα απ' αυτήν; Κόρη του Δία ή Αθηνά, από το κεφάλι του πατέρα της ξεπήδησε πάνοπλη. Πάνοπλος και κατ' εύθειαν από τους Ουρανούς μπορούσε νάρη και ο Υίος του Θεού. Τη γυναίκα όμως θέλησε να τιμήσει ο Πλάστης. Όχι δε τη γυναίκα την επιφανή της εποχής. Θα υπήρχαν και τέτοιες «τ' καιρ' εκείν'». Η άπλη κόρη της Ναζαρέτ δέχθηκε, με το κρίνο του Άγγέλου το θείο μήνυμα. Με πόση απλότητα! Είδε τον Άγγελο Κυρίου και δεν έβασταξε. Τόν είδε με τη δειλία της παρθένου και τόν έκέλευσε: «Μη με δειλάσης απάτη: ού γάρ έγγων ήδονην» γάμου υπήρχαν αήνητος. Πώς ούν παίδα τέξομαι;

Ένας Θεός έσκήρτησε στα

σπλάχνα της, και η άπλη κοπελίτσα «εβάστασε τόν βα- στάζοντα πάντα». Άλλά η δόξα δεν την εθάμβωσε. Έμεινε η σεμνή παρθένος και η αγαθή μητέρα.

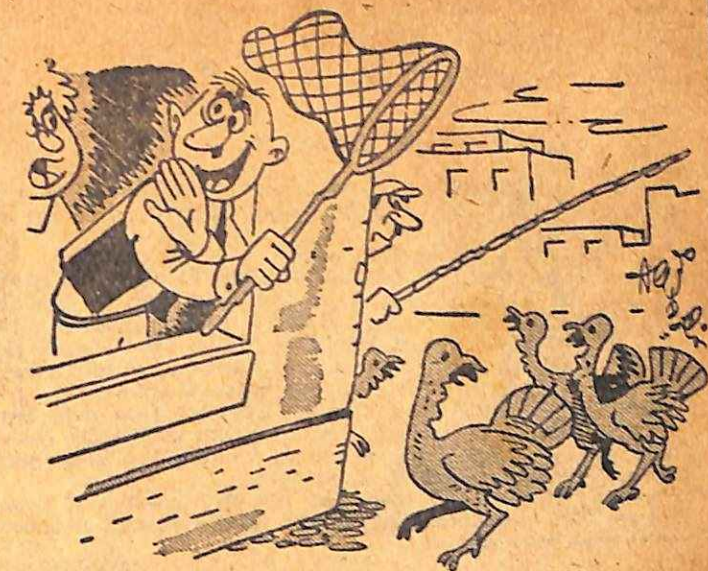
Τους μάγους με το χρυσό, το λίβανο και τη σμύρνα, είδε να πέφτουν και να προσκυνούν το αγόρι της. Και δεν ζαλίστηκε από την προσφορά.

Με τη λαμπρότητα της Θεότητας, θα μίληση αργότερα και θα καταπλήξει τους Έθραίους της συναγωγής ο Γυιός της Παρθένου. Θαύματα θα κάνει. Με κλάδους βαίων θα τόν δεχθούν στα Ίεροσόλυμα και θα του άπνευθνουν τα ώσαννά. Σε απόστασι και τότε η Μητέρα δεν θα τρέξη στο πλευρό του Παιδιού της, για να μοιραστή μαζί του τη δόξα του. Χάνεται από μπροστά του. Πουθενά δε θα την δούμε, πουθενά δε θα την άκούσουμε. Ξέρει αυτή ότι Θεός είναι ο Γυιός της και άνθρωπος αυτή. Άλλά και ποιά μητέρα δε βλέπει μία μικρή θεότητα στο παιδί της; Ξέρει ότι δεν ανήκει σ' αυτήν. Ανήκει στο δρόμο που θα πάρη, στο έργο που θα έπωμισθή, στην άποστολή που θ' αναλάβη, ή στην άλλη γυναίκα, που θα έκτοπιση τη μητέρα και θα πάρη τη θέση της. Ακόμα δε πιό πολύ το συναίσθημα αυτό της άφανείας της, τ' όχει η μητέρα του μεγάλου, που ανήκει στην ολόγητα. Σ' αυτή μένει η λαχτάρα. Μία λαχτάρα που δε σ' άφίνει να την νοιώσετε

Αθόρυβη και διακριτική σκιά δεν θα γίνει ενόχλησι.

Μία μόνο φορά θα μπη στη ζωή μας, όταν καταλάβη ότι η ζωή αυτή είναι σε κίνδυνο. Τότε η Θεοτόκος μπηκε στο δρόμο του Παιδιού της. Τότε που άκουσε το «σταυρωθήτω». Τη στιγμή της οδύνης μόνο παρουσιάστηκε για να σταθή κάτω από το σταυρό. Μακριά από τη λάμψη. Προσκολλημένη όμως άπάνω μας, όταν σημάνη ή ώρα του μαρτυρίου. Και τού Θεού ή Μητέρας, αλλά και των θνητών οι μητέρες. Γι' αυτό, σήμερα που θα σκύψουμε στη φάτη, προσκυνήτες του Βρέφους, όφειλουμε το προσκύνημά μας και στη Μητέρα, μητέρα του Θεού και μητέρα όλων μας, αιώνια μητέρα, άσπιλη και άμώλυντη, άκένωτη πηγή καλώςύνης και αγάπης, που όμοιά τους από καμιά γυναίκα σ' έ- λη σας τη ζωή δεν πρόκειται να γνωρίσετε.

Π. ΠΑΛΛΙΟΛΟΓΟΣ

— Καλά, δρέ γυναίκα, μην φωνάζεις!... Σε πέντε λεπτά θα σου φέρω τη γαλοπούλα!

— Άν τ' όξεραι, δρέ άχάιρευτε, ότι θα σε έδωζα να ξεπου- πουλήσεις τη γαλοπούλα, για να σε ξεπουπουλήσω εγώ ε- σένα, θα την ξεπουπουλήζα μόνη μου. (Του Άρχελαου)

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ...

★ Για να μη σχηματισθούν κάτω από τα μάτια σας μικρές «τσέπες», να βάζετε κάθε πρωί, μόλις ξυπνήσετε, κομπρέσες με πολύ κρύο νερό.

★ Άν το δέρμα των ποδιών σας δεν είναι λείο, να τ' τρίβετε κάθε μέρα ελαφρά με ελαφρόπετρα, αφού προηγουμένως τ' έχετε σαπουνίσει, και ενώ η σαπουνάδα είναι ακόμα επάνω. Φυσικά δεν πρέπει να έρεθίζετε το δέρμα σας.

★ Για να μη λερώνονται τα νύχια σας ενώ κάνετε τις δουλειές του σπιτιού, να εύσετε με τα νύχια σας — όπως κάνει η γάτα — ένα σκληρό σαπούνι, ώστε τα νύχια σας να γεμίσουν από κάτω. Όταν τελειώσετε τις δουλειές σας, με μία λίμνα ή ένα ψαλιδάκι θα δγάλετε εύκολα το σαπούνι και θαχετε ολοκάθαρα νύχια.

★ Το δέρμα του λαιμού πολλές φορές ζαρώνει, λόγω κακής κυκλοφορίας. Για να τ' αποφύγετε αυτό, κάθε φορά που βουρτσίζετε το πρόσωπό σας με την ειδική βούρτσα, να βουρτσίζετε και το λαιμό σας, έχοντας ταυτοχρόνως μία ζεστή σαπουνάδα.

★ Άν τα χείλη σας είναι στεγνά, να δρώσετε αλτέα και με το νερό της να τ' πλένετε πολλές φορές την ημέρα. Κατόπι να τούς κάνετε μασάζ με μία πολύ λιπαρή κρέμα.

★ Ποτέ δεν μπορείτε να είσθε ευδιάθετη αν δεν έχετε περιποιημένα πόδια. Πρέπει να τ' τρίβετε συχνά με ελαφρόπετρα για ν' αποφεύγετε τις σκληρόνσεις και τούς κάλους και να τούς κάνετε μασάζ. Με κρύα μπάνια θ' αποφύγετε τις χιονίστρες.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΤΗΣ ΝΑ ΓΙΟΡΤΑΣΟΥΝ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΙΕΝΝΑ ΣΕ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΜΑΝΑ

Είναι μία μάνα χήρα, με κόρη της παντρειάς. Είναι μία μάνα χήρα, που θέλει να ζήσει ευχάριστα όσα χρόνια της απομένουν.

— Θέλω να ζήσω τη ζωή μου!

— Δεν σε άδικώ. Ό καθένας μας έχει δικαίωμα να ζήσει τη ζωή του. Για να ζήσης όμως έσύ, μη στερής τη ζωή του παιδιού σου. Σπλάχνου σου! Βυζάχτρα του! Τούδωσες τη ζωή, για να την παίρνεις λίγη-λίγη πίσω; Πώς μπορεί να σταθί το κορίτσι σου, όλορθο στην κοινωνία, με μία μάνα σαν εσένα; Έχει κι αυτό, το δικαίωμα να ζήσει!

Μάζεψε το μυαλό σου, Μάνα. Έβγαλες έναν άνθρωπο στη ζωή! Αυτός θα ζή για Σένα πιά, και σύ, θα ζής στον κόσμο του, χαρούμενη και γελαστή, γιατί με το αίμα σου πότισες το δέντρο του να μεγαλώσει.

Μάνα... σκέψου. Το έργο σου δεν είναι μονάχα ν' αναστήσεις έναν άνθρωπο. Πρέπει και να τον στήσεις όλορθον μες στην κοινωνία.

ΜΥΡΤΩ

ΤΑΝΑ Α., Θεσσαλονίκη: Χίονι, έπρεπε να σε λένε. Λευκό, έπιλο χίονι, σε κλωνί ανθισμένης μυδαλιάς! Αυτή είσαι, καλή μου φίλη. Σε γνώρισα από το γράμμα σου, και θα σε γνωρίσω άκομα καλύτερα. Θέλω να γνωρίσω κι από κοντά, χωρίς σαν τη δική σου.

Μην κλαίς, και μην πονάς, σαν γυρίσεις τα βράδια στο σπίτι σου, βστερα από τη δουλειά της ημέρας. Όλα θα γίνουν όπως τα θέλεις. Ό άστυς σου τον κάνει να σου μιλά έτσι. Περιέχει ν' αίσθημα, έντελώς, κι ύστερα πές του την αλήθεια για τη μάνα σου. Θα σε καταλάβει. Μά κι αν δεν σε νοιάζει, έσύ δεν θα χάθεις με την ψυχή που έχεις. Είσαι όλοκληρη ένας θησαυρός!

Θέλω να μου γράφεις τ' όνομά του και σε πιά νοσεκομείο νοσηλεύεται. Θα πάω να τον δω ή ίδια αυτοπροσώπως, να δω πώς σκέπτεται, και θα σου γράψω ύστερα κι άλλες λεπτομέρειες. Θα κάνω ό,τι μπορώ για σένα. Μην κλαίς. Είναι κοντά σου, σε κάθε σου πόνο. Γράψε μου, είμαι πρόθυμη για όλα. Κι, όταν έλθεις καμμία φορά στην Αθήνα, έλα να γνωριστούμε, κι από κοντά. Από δω και μπρός, δεν πρέπει ούτε στιγμή να νοιάζεσαι πώς είσαι μόνη. Θα είμαι πάντα στο πλευρό σου.

ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ: Πήρα και το δεύτερό σου γράμμα. Τώρα ξέρω όσα μου χρειάζονται. Όμως ή απάντησή μου θα είναι στενόχωρη για σένα. Νομίζω πως πρέπει να χωρίσεις από τον άνθρωπο που αγαπάς, έφ' όσον έχεις για σκοπό σου μόνο τον γάμο. Είναι φανερό πως δεν θέλεις να σε παντρευτεί. ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ: Μονάχα οι νεκροί δεν ξαναγυρίζουν. Κι' ούτε ό, καλή μου, μπορείς από τα είκοσι σου χρόνια, ν' αφήσεις τη ζωή για μιά ανώνυμη. Ό κοίρος που θα περνά θα σε χιαστέψει, ώπου να σε κάνει να ξεχάσεις και να μην πονάς. Στόν άνθρωπο που σε αγαπά τώρα, νομίζω κι' έγω πως πρέπει να του πής όλη την αλήθεια. Κι' έχε κουράγιο. Η ζωή είναι μπροστά σου.

ΜΙΡΑΝΤΑ, Αρμελοκήπους: Μη φοβάσαι, ποτέ την αλήθεια! Αν ή ψυχή σου έμεινε άγνη, έδω θα φανεί. Πώς όμως μπορεί να είναι άγνη μία ψυχή που θέλει να στηρίξει όλοκληρη τη ζωή της επάνω σε μία ψευτιά; Όχι, καλή μου. Ποτέ δεν θα σε συμβούλευα να στηρίξεις πάνω στο ψέμα. Πρέπει να τα πής όλα στον αγαπημένο σου. Αν είναι έ ν θ ρ ω π ο ς θα σ' αγαπήσει πιά πολύ για την τιμότητα της ψυχής σου. Αν όχι... θα χάσεις έναν άνθρωπό. Γράψε μου νέα σου, ύστερα από την συμβουλή μου. ΜΙΡΙΑΜ (Ε), Πάτρας: Εί, εί, ένα απαράξενο κορίτσι! Λες β... τι μούγραψε δυο γράμματα, με δυο διαφορετικά ψευδώνυμα, και τώρα μου στέλνεις τρίτο, γιατί ή απάντησή μου δεν σε ικανοποίησε. Και

άσφαλώς ούτε αυτή θα σε ικανοποιήσει. Λυπούμαι πολύ γι' αυτό, όμως δεν μπορώ να κάνω διαφορετικά. Μου γράφεις: «Επίσης θέτετε το έρωτήμα (στο υπ' αριθ. 22 περίοδ.) άραγε είναι άγάπη αυτό; Γιατί σας παρακαλώ, Απαντήστε μου...». Θα σου απαντήσω, μικρή μου. Αγάπη για έναν άντρα, θα πη ν' αγαπάς τον ίδιο! Το μυαλό σου, το κορίτσι σου, τα χαρίσματά του, τα κοινά σου. Πώς μπορεί ν' αγαπάς έναν άντρα έφτά όλοκληρη χρόνια, που ζή μακριά σου και τον βλέπεις, όπως μου γράφεις, 5—6 λεπτά τον χρόνο. Άσφαλώς, λοιπόν, αγαπάς ένα πρόσωπο φανταστικό, γιατί δεν ξέρεις πώς θα νοιάζε την ίδια αγαπή αν τον πλησίαζες και τον ζήσης από κοντά. Γι' αυτό και σου γράφω πως είναι απαραίτητο να τον γνωρίσεις κι από κοντά. Άφου είναι άδύνατον, μια και μένει σ' άλλη πόλη, τι φταις έγώ; Ξανρόχομαι στο παραπάνω. Στο ότι σ' ώνομασα «παραμένο κορίτσι». Τον αγαπούσες, λέει, από τον καιρό που είσαστε συμμαθητά, πριν από έφτά χρόνια, κι όταν σούδεινε συμπάθεια σύ, τον απέκρουες για να τον «σ κ α σ η ς ! » Είναι φέριμο αυτό κοριτσιό που αγαπάς; Σ' έρωτώ κι' έγω και θέλω να μ' απαντήσεις.

Αν δεν γίνης κορίτσι, απόλυτα ελκρινές στόν έαυτό σου, δεν θα βρης ποτέ την ευτυχία. Κάθεσαι κι γράφω στον Αγαπημένο σου ένα γράμμα, κι' εξιστόρησε του την εξοχική αγάπη σου σ' αυτόν. Δεν έχω τίποτ' άλλο να σου πώ. Θα είναι ή μόνη αληθινή σου πράξη.

Coeur de douleur, Κ.Α.Γ., Πάτρα: Άπορώ πολύ γιατί πήρες τόσο κατάκαρδα την πράξη. Εμπιστεύτηκες σε μια σου φίλη το μυστικό της αδελφής σου που έχει πεθάνει, και ή φίλη σου αυτή φέρθηκε έπιστα. Όμως αυτό δεν σε δαρώνει εσένα. Σ' την πίστη, και θέλησες κάπως ν' αλαφρώσεις την ψυχή σου από τον πόνο. Αν αυτή δεν στάθηκε αξία να μοιραστεί μαζί σου το μυστικό, δεν στείς έσύ. Μη στενοχωριέσαι άδικα. Δεν έκανες τίποτα το τρομερό. Άλλωστε ή ύψια του μυστικού δεν ήταν και τόσο σοβαρή.

Τα εξώφυλλά μας

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ

Όραία τουαλέτα δεξιόσως από κόκκινο δελούδο, με ντραπαριστό κοραζάκι και ανάλογη φούστα.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Ταγιεράκι με ιδιότροπη μπάσκα, που τη χαρακτηρίζουν δυο πελώριες τσέπες. Συμπληρώνεται με άπλη μπέζ γκαμπαντίνια, που έχει για κυριότερη γαρνιτούρα της δυο πολύ μεγάλες τσέπες.

ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΔΩΡΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΟΡΤΕΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Ένα όραίο δώρο που θα μπορούσατε να κάνετε σε μία κυρία ή δεσποινίδα για τις εορτές, είναι ένας τόμος της «Γυναίκας» χρυσόδετος και καλλιτεχνικώτατος στην εμφάνισι. Ο πρώτος αυτός τόμος περιλαμβάνει τα τεύχη 1—13 του α' εξαμήνου. Τιμάται δραχ. 65.000 και πωλείται στα γραφεία μας. Οι αναγνώστριές μας των επαρχιών μπορούν να μας έμβάσουν το ποσόν αυτό για την άποστολή του τόμου και δρχ. 5.000 επί πλέον για τα ταχυδρομικά. Ο δεύτερος τόμος θα δεθί εύθως μόλις έκδοθί και το 26ο τεύχος στο τέλος Ιανουαρίου 1951, όποτε συμπληρώνεται ο πρώτος χρόνος της έκδόσεως της «Γυναίκας».

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΤΑ ΤΕΥΧΗ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» ΣΕ ΕΝΑ ΚΟΜΨΟΤΑΤΟ ΤΟΜΟ

Η «Γυναίκα» δεν είναι περιοδικό που διαβάζεται κι' ύστερα πετιέται. Η έκλεκτή κι' επιμελημένη ύλη του, τα ωραιότατα σχέδια και οι εικόνες του είναι πράγματα που άποτελούν ένα θαυμάσιο, χρήσιμο και πρακτικό βιβλίο, που καμμία αναγνώστρια δεν πρόκειται ποτέ να το πετάξει.

Έτσι, πολλές αναγνώστριές μας εξέδηλωσαν την επιθυμία να έχουν τα τεύχη της «Γυναίκας» σε καλλιτεχνικά δεμένους τόμους. Προς τούτο ή διεύθυνσι του περιοδικού ήλθε σε συμφωνία με ένα από τα καλύτερα βιβλιοδετεία των Αθηνών και είναι τώρα σε θέσι να άνταποκριθί προς την επιθυμία τους. Οι δεμένοι τόμοι θα περιλαμβάνουν όσα τεύχη έκδίδονται μέσα σε ένα έξάμηνο γιατί όγκωδέστεροι δεν είναι εύχρηστοι. Ο τόμος του πρώτου εξαμήνου περιλαμβάνει τα τεύχη 1—13.

Όσες λοιπόν αναγνώστριές μας επιθυμούν να έχουν σε ένα γερό και καλλιτεχνικά δεμένο τόμο τα τεύχη αυτά, μπορούν να τα φέρουν στα γραφεία μας, όπου θα τα παραδώσουν έναντι άποδείξεως και σε ώρισμένη ήμέρα θα παραλαμβάνουν από τα γραφεία μας πάλι.

ΕΝΑΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟ ΤΟΜΟ

Το δέσιμο έκάστου τόμου στοιχίζει δραχμάς είκοσι χιλιάδας (20.000).

Οι αναγνώστριες των επαρχιών θα ειδοποιηθούν από τις στήλες του περιοδικού, κατά ποίον τρόπον θα γίνή ή παράδοσις των τευχών και ή παραλαβή των τόμων.

ΘΑ ΔΟΚΙΜΑΣΕΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΕΚΠΛΗΞΙ ΟΤΑΝ ΔΗΤΕ ΤΑ ΤΕΥΧΗ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» ΔΕΜΕΝΑ Σ' ΕΝΑ ΚΟΜΨΟ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟ ΤΟΜΟ.

Μ' αυτό τον τρόπο θα έχετε όμοιόμορφα δεμένους τους τόμους της «Γυναίκας» που θα σχηματισθούν από τα τεύχη που έκδίδονται ήδη και θα έκδίδονται εις το μέλλον.

Με την έκδοσι και του 26ου τεύχους θα σχηματισθί και ο 2ος τόμος, που θα μπορέσετε να τον δείτε κατά τον ίδιο τρόπο.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΕΥΘΕΙΑ ΚΑΙ Η ΚΑΜΠΥΛΗ

ΤΟΥ ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

(Να σας παρουσιάσουμε τα δυο πρόσωπα: Η Γυναίκα, νεαρή, ύπερ μοντέρνα, γοητευτική στην εμφάνισι, πικάντικη στη συντροφιά της. Κι' ο Άντρας, νέος κι' αυτός, κάπως «δαρύς», κάπως «σεβαρός», άλλ' αξιολάτρευτος τον αγαπάει. Θέλει να χωθή στην άγκαλιά του, να λησμονηθί στα χάρδια του, να του δοθί όλοκληρη. Κι' εκείνος τη λατρεύει. Λαχταράει τα χείλια της, πο- το, κάτι απλούστατο κι' άνόητο. Μιά τσοχιά λεζούλα. Ένα: «σ' αγαπώ» Πρώτος θα τ' η πρώτος. Αυτό είναι το πρόβλημα. Ο Άντρας περιμένει να τ' η πρώτη ή Γυναίκα. Η Γυναίκα άγωνίζει να τον αναγκάσει να τ' η πρώτος αυτός. Άποτέλεσμα: 3 «σκηνούλες». Νάτες:)

ΣΚΗΝΗ 1η

(Άπόγευμα στο κομψό διαμέρισμα της Γυναίκας. Ο Άντρας ήρθε πριν από δέκα λεπτά. Της φίλησε τα χέρια, άναψε τσιγάρο, την είδε στενοχωρημένη και τη ρώτησε τί της συμβαίνει. Έτσι άρχισε ή συζήτησι...)

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Είμαι σε φοβερή θέσι. Σκέψου: τρεις άντρες με ζήτησαν ταυτόχρονα σε γάμο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ταράζεται, αλλά διατηρεί, έστω και ψεύτικη, την άπάθειά του): Και σύ δεν αγαπάς κανέναν από τους τρεις;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ανάδει τσιγάρο και παίρνει το «σεβαρό» ύφος των εξομολογήσεων): Ο Ένας μου είναι άδιάφορος, αλλά μου ύπόσχεται το γαμήλιο ταξίδι στο Παρίσι — πράγμα που μ' ένθουσιασεί. Τον δεύτερο τον συμπαθώ, γιατί έχει ένα χαριτωμένο μουστακάκι. Τον τρίτο μπορεί και να τον αγαπώ, γιατί έχει καστανά μάτια. Πές μου τί να κάνω; Είμαι σχεδόν άπελπισμένη... (Φυσάει τον καπνό του τσιγάρου με ψεύτικη στενοχώρια, ενώ τα μάτια της τον εξερευνούν με αγωνία. Θα ζηλέψη; Δεν θα ζηλέψη;).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ψυχρά): Μά... ύπάρχει μία εύκολη λύσι...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Μπάρ; Ποι τη βλέπεις; Ο ΑΝΤΡΑΣ: Παίρνεις σύζυγο αυτόν που σου είναι άδιάφορος και κρατάς για... φίλους τους άλλους δυο!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μέσα της, έξω φρενών): Είσαι φριχτός, άπαισιος, έγωίσταρος, κτηνός, ζώον! (Φωνάχτά): Σοφή λύσις. Θα την μελετήσω σοβαρά. Έξ' άλλου (τό τονίζει), πρέπει τα Χριστούγεννα να κάνω το γαμήλιο ταξίδι μου.

ΣΚΗΝΗ 2η

(Πρωί. Συναντήθηκαν τυχαία στο δρόμο, πήγαν δυο-τρία δήματα μαζί και, ξαφνικά...)

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν σε κρατάω πιά πολύ.. Ο ΑΝΤΡΑΣ: Έχεις καμμία δουλειά;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (προσπαθεί με το ύφος της να παραστήσει την «ένοχη»): Όχι... ηλαδών. Νά, κάποιο ραντεβού... (Σαν να παίρνει άπόφασι): Να σου πώ... γνώρισα χτες στο τένις τον γυιό ενός διωμχανού. Είναι, λέει, καλλιτέχνης, ζωγράφος και θαύμασε υπερβολικά τις γραμμές του κορμιού μου, σαν... (με προσποιητή ντροπή) σαν καλλιτέχνης βέβαια, τις εθαύμασε, όχι σαν άντρας! Με παρεκάλεσε, λοιπόν, να πάω στο σπίτι του, στην πρώτη μαρμάρινη πολυκατοικία της όδου Σκουφά, για ν' άρχισή το πορτραίτο μου... (Το βλέμμα της τον κατασκοπεύει πίσω απ' τις μακρές βλεφαρίδες της.)

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Γυιός διωμχανού και ζωγράφος; (Ψάχνει στη μνήμη του): Νομίζω πως έχω άκουστά ένα τέτοιο όνομα... Μα ρής, αν δεν κάνω λάθος;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (βειλά): Τόν... τόν γνωρίζεις;

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Μπάρ, όχι! Κάποτε τον είδα από μακριά...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ξεβαρεμένη): Σπουδαίο τύπος!

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Ναι... αν θυμάμαι καλά... ψηλός, λεπτός, με κανονικά χαρακτηριστικά... Γενικός, ώραιος άντρας!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μ' ένθουσιασμό): Ναι ναι! Όπως τον περιγράφεις είναι! Καλέ τί «ώρας» μου λες; Κοίχλος σωστός! Νά... τον πίνεις στο ποτήρι! (Βιαστική): Πάω, γεια σου!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (είρωνικά): Τόσο... διωσμένη είσαι;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (προσπαθεί δθθεν να... άναυγκροτήση την άξιοπρέπειά της): Έ, όχι δά! Μη νοιάζης, πως θα «πέσω» με την πρώτη! Μπορεί, βέβαια, να είναι ο σπουδαίος διωμχανός...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (συμπληρώνει): ...Μαρής, έ;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι, Μαρής! Μπορεί να είναι ώραιος και...

Ο ΑΝΤΡΑΣ: ...ψηλός, λεπτός κ.τ.λ., έ; Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι, αλλά έγω θ' αντίσταθώ. Τούλάχιστον θα αντίσταθώ... (πολύ γυναίκα, πολύ προκλητική στην άδυναμία της): όσο μπορώ! (Αλλοιώτικα): Λοιπόν, πάω για το πορτραίτο.

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Στο καλό... Καί, άκου: σου συνιστώ το γυμνάσι! Είναι πολύ της μόδας!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ένευρισμένη απ' την άδιαφορία του): Μά είναι σωστό να γυμνωθώ τελείως μπροστά σ' έναν άντρα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με κυνισμό): Γιατί όχι; Το γυμνό δεν είναι σκανδαλιστικό! Το ημίγυμνο μόνον προκαλεί... Άπόδειξίς ή, Έύα, που γυρίζει χρόνια στον Παράδεισο γυμνή, μπροστά στον Άδάμ, χωρίς να τον προκαλέ. Απ' τη στιγμή που χρησιμοποιήσε το «φύλλο της συκής», ή φαντασία του Άδάμ εξύτλησε, κι' επακολούθησε το παραποικιοκό άμάρτημα κ.τ.λ. Συνεπώς, αν θέλεις ν' άποφύγης την επανάληψι του έν λόγος άμάρτηματος, ούτε φύλλο συκής μην αφήσεις! (Άδιάφορα): Άντε τώρα, γεια σου! (Άπομακρύνεται με δήματα μεγάλη).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (κυττάζοντάς τον): Φεύγει! Καλέ, τί κρύος, τί άκαρδος, τί γοργίλλας, τί άγαρμπός άντρας που είναι, Θεέ μου! (Βουρκώνει).

ΣΚΗΝΗ 3η

(Πλησιάζουν Χριστούγεννα. Σούρουπο, τ' ένα άπόγεμο ζαχαροπλαστείο. Ο Άντρας σοβαρός, ή Γυναίκα κλαμένη).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Όστε αύριο το πρωί φεύγεις για το Παρίσι; Ο ΑΝΤΡΑΣ: Άεροπορικά... Θέλω να γάνω Χριστούγεννα εκεί!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με άκτίνα ύστατης έλπίδας στα μάτια): Δείξ μου το εισιτήριό σου! (Το παίρνει, το κυττάζει και... κλαίει με λυγμούς).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (δθθεν έκπληκτος): Κλαίς; Γιατί κλαίς;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (γεμάτη δάκρυα): Κλαίω, γιατί είσαι ένας συχαμένος, ένας χοντρούς άνθρωπος, ένας πιθηκος χωρίς ψυχή στο στέρνο του — κι' έγώ... (πλημμύρα δακρύων) κι' έγώ σ' αγαπώ! (Πέφτει στην άγκαλιά του).

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝ- ΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ

Είναι ένα δυτικό έθιμο, που γινόνο με το χρόνο κατακτά και σε μας έδαφος, τόσο ώστε σήμερα κάθε σπίτι έχει τα Χριστούγεννα το δένδρο του. Ο στολισμός του δένδρου, το κρεμασμα σ' αυτό των δώρων που θα πάρουν οι μικροί και οι φιλοι του σπιτιού, είναι κάτι που θ' άπασχολήση πολύ τη νοικοκυρά για να γίνουν όλα εν τάξει και ώραία.

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σφίγγοντάς την εύτυχισμένος): Καί... οι τρεις ύποψηφοι σύζυγοί σου;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Ψέμα! (Άναφυλλτό). Ο ΑΝΤΡΑΣ: Κι' ό... διωμχανός—ζωγράφος;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Φαντασία! (Λυγμός).

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Καί ή πραγματικότητα;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Σά! Μόνον εσύ!

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Τότε, γιατί τάκανες δά' αυτά;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Προσπαθούσα να σε κα-νω να μου πής πως μ' αγαπάς, με τη με-θοδο της εις άπομον άπαγωγής! Με την καμπύλη!

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Καί λησμονήσες το άξίωμα που λείει πως «ή ευθεία είναι ή συντομότερα όδός μεταξύ δύο σημείων». Ένα απλό «σ' αγαπώ» μπορούσε να μας συνδέσει πιά εύκολα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Ποτέ δεν ήμουν δυνατή στα Μαθηματικά κι' ήταν μοιραίο να το χάσω το παιχνίδι... Τώρα φεύγεις... φεύγεις... (κλαίει άπαρηγόρητα).

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Φεύγεις, θες να πής!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με μάτια που στεγνώνουν άποπόνοια): Τί;

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Μά είναι άπλό... «Έξωα πως σου άρεσε το γαμήλιο ταξίδι στο Παρίσι κι' έχω στην τσέπη μου ένα εισιτήριο και για σένα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Γορίλλα μου... (Συνέσχεται, διορθώνει): Άγάπη μου, — ήθελα να πώ... (Σε λίγο): Όστε μ' αγαπούσες... (Συλλογισμός): Τότε, άκαρδε, πως άποφάσισες να με στείλεις να ποζάρω γυμνή; Άν ήταν αλήθεια;

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Άδύνατον! Αυτός ο Μαρής κι' ή περιγραφή που ήσαν όλα φανταστικά! Τόκανα έπιτηδες για να σε... συλλάβω! Καί την έπαθες! Σάυ έκλεισα, με την άδιαφορία μου, τον δρόμο της καμπύλης!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Καί μ' έφερες στην... ευθεία! Πονηρέ... (Πέφτει στην άγκαλιά του και φεύγουνε απ' το ζαχαροπλαστείο σιγά-σιγά, άγκαλιασμένοι, χαρούμενοι, εύτυχισμένοι...).

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗ: Ψίτ... κύριος... ξεχάσατε να πληρώσετε τον λογαριασμό!

ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙ ΘΑ ΦΟΡΕΣΟΥΜΕ ΣΤΟ ΡΕΒΕΓΙΟΝ;

Χριστούγεννα! Πόσες φορές σημαίνει μαζί τους, για τη νέα κοπέλλα, η χαρούμενη κάμπανα της κοσμικής ζωής! Συνεπαίρνεται μέσα στη δίνη της, στροβιλιζέται στον βιγυό της και βλέπει ν' ανοίγεται έκθαμβωτικά η σύλα της προσωπικής της γοητείας και της ακτινοβολίας της ομορφιάς της.

Αλλά είτε σ' αυτό το στάδιο της ζωής στέκεται η γυναίκα, είτε έχει προχωρήσει μέσα στον πολυδαίδαλο κύκλο της — νοικοκυρά, μητέρα, κοσμική γυναίκα, εργαζόμενη — πάντα σταματά κι' ανασωτιέται: «Τί θα φορέσω τα Χριστούγεννα»;

Όμοια ρωτάει το μικρό παιδί, το νέο κορίτσι, η κοπέλλα, η ώριμη γυναίκα και η ερωτισσα. Ρωτάτε λοιπόν κι' εσείς με τη σειρά σας: «Τί να φορέσω τα Χριστούγεννα»;

Στο ερώτημα αυτό, η απάντηση δίνεται ανάλογα με την περίπτωση και το κοινωνικό περιβάλλον. Αλλοίως θα ντυθεί το Χριστούγεννα η δημοφιλής χαριτωμένη, αλλοίως η γυναίκα που ζει σε αστικό κέντρο, αλλοίως η γυναίκα που δεν βγαίνει έξω άργά και αλλοίως η κοσμική γυναίκα.

Υπάρχει ωστόσο ένας βασικός κανόνας. Η τουαλέτα της γυναίκας είναι αντίστοιχη με το κοστούμι του άνδρος που τη συνοδεύει. Όταν ο κύριος φορέσει άπλο, κλειστό φόρεμα, τότε η κυρία φορέσει άπλο, κλειστό φόρεμα. Όταν ο κύριος φορέσει σμόκιν, η κυρία φορέσει βραδυνη τουαλέτα, αλλά κοντή. Όταν ο κύριος φορέσει φράκο, η κυρία φορέσει απαραίτητα μακρύ βραδυνη τουαλέτα. Αλλά τόσο η κοντή να είναι πολύ ντεκαλτέ. Όσες γυναίκες θέλουν μπορούν να την φορέσουν έντελως εξω.

Αν θα περάσετε το χριστουγεννιάτικο ρεβέγιον σε στενό οικογενειακό κύκλο, μακριά από τυπικότητες, χωρίς τον τόνο της κοσμικοφωροεπιστολής, ή μια καλή μαύρη φούστα με ένα κλίπ από πέρλες ή χρωματιστές πέ-

τρες ή ένα κολιέ, ή ένα χρωματιστό λουλουδί, ή ένα μπουκετάκι από γκνύ, θα φαιδρύνει το φόρεμά σας και θα του δώσει εορταστική όψη. Η καλή σας καρδιά, το αίσθημα της οικογενειακής γαλήνης, η ευτυχία, η χαρούμενη διάθεση, θα καθρεφτίζονται στο πρόσωπό σας και θα σας κάνουν γοητευτική και γεμάτη ακτινοβολία.

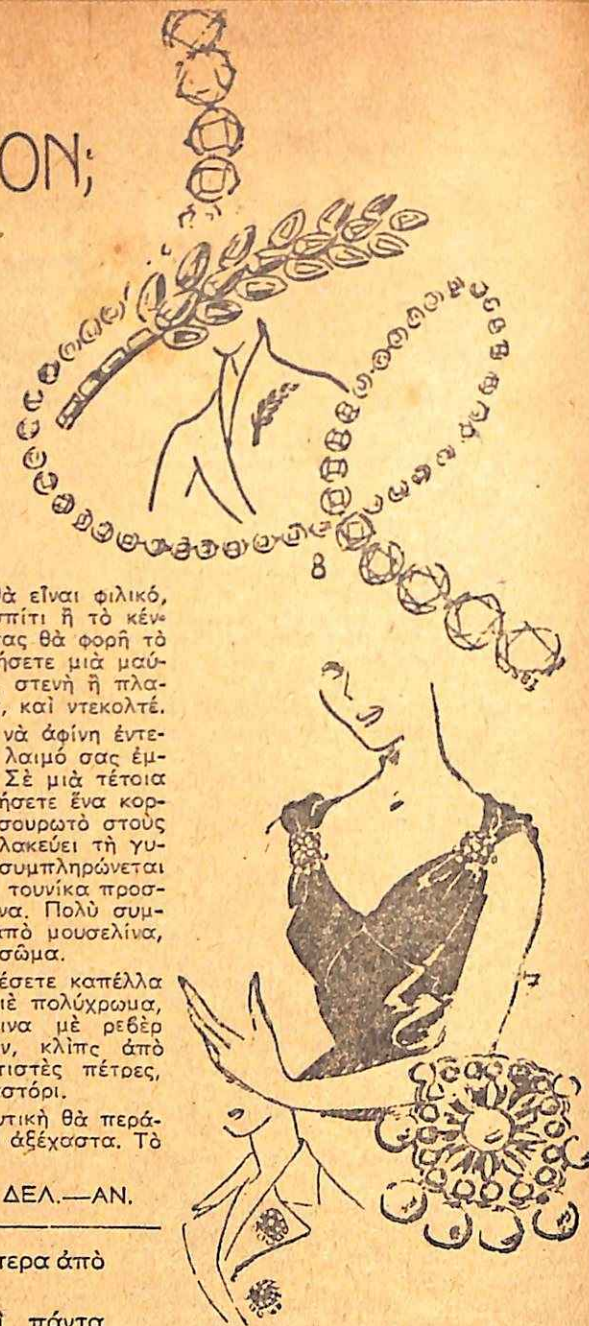
Αν όμως πρόκειται να πάτε σε πάρτυ, τότε θα έχετε φροντίσει να προσαρμοσθείτε στα κοινωνικά πλαίσια που θα γίνει το πάρτυ αυτό. Αν θα είναι φιλικό, ημιεπίσημο το πάρτυ και το σπίτι ή το κέντρο ανάλογο, τότε ο συνολός σας θα φορέσει το σμόκιν του κι' εσείς θα προτιμήσετε μια μαύρη τουαλέτα, με κοντή φούστα, στενή ή πλατιά, ανάλογα με τον τύπο σας, και ντεκαλτέ.

Το τελευταίο δεν είναι ανάγκη να αφήνει έντελως ελεύθερη την πλάτη και το λαιμό σας εμπρός, αν αυτό δεν σας αρέσει. Σε μια τέτοια περίπτωση, μπορείτε να προτιμήσετε ένα κορσάζ με μunter ντεκαλτέ, πολύ σουρωτό στους ώμους, χωρίς μανίκια. Πολύ κολακίζει τη γυναίκα στο χορό ή φούστα που συμπληρώνεται με ένα φύλλο στο πλάι ή με μια τουνίκα προσεθιτή από τούλι ή από μουσελίνα. Πολύ συμπαθητικές είναι οι εσάρπες από μουσελίνα, που περιβάλλουν διαγωνίως το σώμα.

Όσο για τα αξεσουάρ, φορέστε καπέλλα γαυρισμένα με παγιέτες, κολιέ πολύχρωμα, γούνινες εσάρπες, γάντια πέτσινα με ρεβέρ που θυμίζουν πέταλα λουλουδιών, κλίπς από πέρλες, διαμάντια και χρωματιστές πέτρες, παπούτσια από σατέν ή από καστόρι.

Έτσι, χαριτωμένη και γοητευτική θα περάσετε τα Χριστούγεννα του 1950 άεχαστα. Το εύχόμαστε με την καρδιά μας.

Γ. ΔΕΛ.—ΑΝ.

1. Βραδυνη καπελλάκι, μοντέλο της Πωλέτ, κεντημένο με παγιέτες.
2. Γάντια βραδυνά, μακριά, μοντέλο του Λιονέλ Λεγκράν.
3. Γάντια για την ημέρα, από σουέντ με βολάν, σε χρώμα γλυκό μπέζ ανοικτό και γκριζό, μοντέλο του ίδιου.

4. Σανδάλι από ασπρο σατέν, πλαισιωμένο με χρυσό γαλόνι και παπούτσι για το δρόμο από δέρμα μαύρο σεβρό, μοντέλα του Χέλστερν.
5. Μιά πουνιέρια της Σκιαπαρέλι, στολισμένη με χρωματιστές πέτρες, που φυλάγεται μέσα σε δερμάτινη θήκη.
6. Κόμμωσι άπλη, με

7. Μαλλιά μακρύτερα από πέρυσι.
8. Κλίπ και πάντα κλίπ. Στο ντεκαλτέ, στο πέτο, στο ταγιέρ. Μοντέλα της Ζερμαίν Λεκόντ.
9. Κολιέ από στράς, της Ζερμαίν Λεκόντ. Δένεται με χάρι στο λαιμό. Κλίπ από χρωματιστές πέτρες, σε σχήμα κλαδιού, για το πέτο.

«ΟΥΚ ΕΝΙ ΑΡΣΕΝ ΚΑΙ ΘΗΛΥ»

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΦΥΛΩΝ

Τον καιρό που ο Ναζωραίος από μια άσημαντη πόλη της Γαλιλαίας κήρυξε το μεγάλο του κήρυγμα και συσπειρώσε γύρω στις κοινοτικές του (ἐκκλησίες) εκατομμύρια κόσμο και έφερε τη νέα θρησκεία—το χριστιανισμό—στο προσκήνιο της ιστορίας, η γυναίκα βρισκόταν σε μεγάλη κατάρπτωση.

Όχι μόνο δεν είχε καμιά ισοτιμία με τον άντρα αλλά και οι οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες την είχαν ρίξει στις λασπές της διαφθοράς και στο βούρκο της πορνείας.

Η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία που εξουσίαζε τότε όλες τις γνωστές χώρες της Μεσογείου και κεντρικής Ανατολής, είχε φέρει τους λαούς σε απόγνωση με τους πολέμους, τις διαρπάξεις και την ηθική παραλυσία, που έσπλωνε παντού.

Μα πιο πολύ οι γυναίκες και οι δούλοι αισθάνονταν το βάρος της ανεπίσημης καταπίεσής και εκμεταλλεύσεως.

Κάθε ανθρώπινο αίσθημα είχε εκλείψει. Οι άριστοκράτες ζούσαν μέσα στο δόρυβο της αλαζονείας με τα άκατανόηστα δργία τους. Τα μεσαία στρώματα βαρυσκομούσαν για την αθέλητη κατάντια τους. Και οι λαϊκές μάζες ζητούσαν τον Λυτρωτή που θα τους έσωζε από την περιφρονημένη και εξεθλιωμένη ζωή τους. Φυσικά μια που οι γυναίκες ήταν σε χειρότερη κατάσταση απ' όλους τους αποκλεισμένους της κοινωνίας, είτε Ρωμαίους ήταν είτε Έλληνες, είτε Ασιατίσες, ένιωθαν την κατάντια τους και οι στεναγμοί τους ήταν ανέλκωτοι.

Δεν έβλεπαν καμιά διέξοδο. Γιατί εκτός από την επίσημη, την ανεγνωρισμένη πορνεία, υπήρχε και η ανεπίσημη κι' αυτή ήταν που είχε διαλύσει την οικογένεια και έσπερνε την αποσύνθεσι και την παρακμή.

Οι άντρες είχαν εκείνα τα χρόνια φθάσει στο έσχατο σημείο της ηθικής καταπτώσεως. Οι ανώμαλες όρεξεις τους, οι διαστροφές, οι παραλυσίες, οι απιστίες, η μοιχεία, και ένα σωρό άλλες κτηνώδεις εκδηλώσεις είχαν υποβιβάσει το ερωτικό ένστικτο στην ζωώδη μορφή του. Ο σαρκικός έρωτας ήταν το παν στα χρόνια εκείνα και τα καπηλιά, τα θεάτρα, οι στοές και τα γυμναστήρια ήταν γεμάτα από δυστυχισμένα πλάσματα που παρέδιδαν τη σάρκα τους με την πιο εξευτελιστική τιμή για να οργιάσουν οι πατρίκοι, οι εύγενείς, οι στρατηγοί και οι αξιωματούχοι της κρατικής εξουσίας.

Μα και μέσα στο κάθε σπίτι δεν ήταν καλύτερη η ζωή. Η οικογένεια είχε διαλυθεί. Τα νόθα παιδιά αύξαναν και πληθύναν, ενώ οι νοικοκυρές περνούσαν μια βασανισμένη ζωή από τις ιδιοτροπίες των συζύγων τους που μεθυσμένοι πήγαιναν στα σπίτια τους για να συνεχίσουν στην συζυγική πασάδα τα δργία τους.

Είχε λοιπόν μεταβληθεί όλη η περιοχή της Μεσογείου σε κοιλάδα κλαυθμώνος. Κι' αυτός είναι ο λόγος που τα λαϊκά στρώματα ζητούσαν από το Υπερέναν τον Λυτρωτή μια που δεν μπορούσαν ν' αλλάξουν αυτές τις φρικτές συνθήκες του κοινωνικού τους βίου.

Και ο Λυτρωτής ήλθε. Γεννήθηκε, σε μια μικρή πόλη της Γαλιλαίας και μόλις τα μέσα στη φάνη των αλόγων μια χειμωνιάτικη νύχτα. Ήλθε στον κόσμο της κραιπάλης, της αθλιότητας και δυστυχίας, με ταπεινότητα γιατί τους ταπεινούς ήλθε να ζυγνήσει από τον λήθαργο της κοινωνικής τους σκλαβιάς και να τους πηποιά είναι τα κρίματά τους και ποιος είναι ο δρόμος της απολυτρώσεώς των.

Δίδαξε τις μεγάλες αλήθειες και τότε πλήθη λαού τον ακολούθησαν. Η Παλαιστήνη είχε γίνει με το κήρυγμά του η ε-

ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ Η ΘΕΣΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΩΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΘΗΚΕ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

στία της κοινωνικής και ηθικής αναγεννήσεως.

Μα ανάμεσα στους πτωχούς και απόκληρους της κοινωνίας που ακολούθησαν τον Ναζωραίο ήταν και πολλές γυναίκες με επί κεφαλής τη Μαγδαληνή. Αυτές πιο πολύ και από τους άντρες ακόμη καταλάβαν την λυτρωτική διδασκαλία του Ιησού, και αυτές έγιναν οι πιο φανατικοί όπαδοί του.

Οι χρονογράφοι του καιρού εκείνου μας πληροφορούν ότι είχαν γεμίσει τα καπηλιά της Ιουδαίας και Γαλιλαίας από γυναίκες του λαού που δεν είχαν που την κεφαλήν κλίναν.

Πουλούσαν χουρμάδες και ξηρά σύκα. Γύριζαν από πολιτεία σε πολιτεία και από χωριό σε χωριό με τιςπραγματίες τους. Σπίτι τους ήταν οι σταύλοι, οι σπηλιές και τα πανδοχεία...

Φυσικά, κάτω από τις τέτοιες συνθήκες δεν μπορούσαν να κρατήσουν κανένα ηθικό κανόνα. Η κοινωνία τις είχε ρίξει στο βούρκο. Και μη μπορώντας να πουλήσουν τις αζητήτεςπραγματίες τους προσπαθούσαν με χορούς, και κάθε άλλου είδους ερωτικές υπηρεσίες να βγάλουν ένα κομμάτι ψωμί και να ξεμεροδραδυστούν!

Ο Ναζωραίος είδε και έφριξε. Και με τη θεία διδασκαλία του όλον αυτόν τον γυναικείο όχλο τον έδραλε από την κοπριά της αθλιότητας και τον έφερε στον ίδιο δρόμο, στο δρόμο της απολυτρώσεως.

Η Μαγδαληνή που γνώρισε ως τότε μια οργιστική ζωή, πρώτη ένοιωσε μεγάλη ντροπή για το κατάντημά της και πρώτη ακολούθησε τον μεγάλο Διδάσκαλο.

Εξογισμένη. Είχε γίνει άλλος άνθρωπος. Από αμαρτωλή έγινε η χριστοφιλής γυναίκα του καιρού εκείνου και έβαλε για σκοπό της ζωής της να τις φέρη μπροστά στο δώρο της ηθικής και να τις κάμει ιέρειες της νέας θρησκείας: του χριστιανισμού!

Έτσι οι Μαγδαληνές επλήθυναν και έγιναν μια μεγάλη κοινότητα μέσα στην όποιαν όχι μόνο καταδικάστηκε ο σαρκικός έρωτας και κάθε είδους αφύσικης και ανήθικης ζωής, αλλά και το κέντρο μεγάλων ζυμώσεων που είχαν την επίδρασή τους, μέσα σ' όλη την Παλαιστήνη και τη Μεσόγειο.

Ας μην ξεχνούμε μάλιστα πως όταν ο Ναζωραίος σταυρώθηκε, κατά την ώρα του μαρτυρίου του συντροφεύθηκε από τη Μαγδαληνή και τις άλλες φίλες της. Αυτές κατέβασαν από τον Σταυρό το θείο σώμα του και αυτές το ένταφισαν και το άλειψαν με μύρο.

Ήταν, η τελευταία υπηρεσία που προσέφεραν στον Ιησού την ώρα που κατακόπτεσε την θάνασά και περιβάλλονταν με το φωτισμένο της θεότητας.

Δεν σταματά όμως έως εδώ η δράση τους.

Ο σπόρος είχε σπαρθεί σε καλή γη. Ριζοβολήσε και έβγαλε πολλούς καρπούς. Η θεία διδασκαλία του Ναζωραίου ξεπέρασε τα σύνορα της Παλαιστήνης και απλώθηκε σ' όλες τις μεσογειακές χώρες. Ο λαός ξυπνούσαν από τη χειμερία νάρκη τους. Στο ζυγνήμα αυτό σαν εμπροσθοφυλακή προπορεύονταν οι γυναίκες που άσπαζον τον Χριστιανισμό.

Στα χρόνια αυτά όμως που πάλευε η νέα θρησκεία με την ειδωλολατρεία, ακούστηκε και άλλο μεγάλο κήρυγμα «ουκ ενι άρσεν και θήλυ», το κήρυγμα της Ισοτήτας των δύο φύλων, που για την εποχή εκείνη ήταν αληθινή επανάστασι και γι' αυτό καταπολεμήθηκε.

Το κήρυγμα φυσικά αυτό πρωτακούστηκε στη Γαλιλαία από τον ίδιο το Ναζωραίο, αλλά τώρα ήταν ανάγκη να κωδικοποιηθεί γιατί άρχισαν να εκδηλώνονται χίλιου είδους αντιδράσεις από μέρους της Ρωμαϊκής Πολιτείας και από τους άντρες, που με κανένα τρόπο δεν ήθελαν ν' αναγνωρίσουν την Ισοπολιτεία ανάμεσα στα δύο φύλα.

Η αντίδρασι για πολλόν καιρό εκάμωθη και μέσα στις Χριστιανικές Κοινότητες επικράτησε απόλυτη Ισοτιμία. Έτσι οι χριστιανές γυναίκες έπαρναν μέρος σ' όλα τα λειτουργήματα της νέας θρησκείας που ταίριαζαν με το φύλο τους.

Δυστυχώς η αντίδρασις είχε πάντα βαθείς ρίζες και φανατικούς όπαδους και όχι μόνο άρχισε σκληρούς και αιματηρούς διωγμούς εναντίον των χριστιανών, αλλά και την Ισωνμία των δύο φύλων την εξαράκτιρισε ως αντικωνική πράξι και προσέχη για να δικαιολογούνται οι αίσχρονης που γίνονταν έθθεν μέσα στις Χριστιανικές Κοινότητες.

Τα άκατανόηστα δργία που ήταν κάτω το συνθιτισμένο μέσα στην άριστοκρατία της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, αποδιδόνταν τώρα στους χριστιανούς!

Με τέτοιες κατηγορίες και δικαιολογίες άρχισαν οι διωγμοί. Με τη φωτιά και τα φρικτά βασανιστήρια οι Ρωμαίοι κυβερνήτες προσπαθούσαν να εξοντώσουν τους χριστιανούς και να εξαφανίσουν τη νέα θρησκεία. Δεν τα κατάφεραν όμως αν και γέμισαν οι φυλακές και οι θανατικές εκτελέσεις και οι σφαγές είχαν δημιουργήσει παντού άγνοση ως τα τότε τρομοκρατία.

Κατά την περίοδο αυτή των διωγμών, οι γυναίκες που είχαν άσπαση τη νέα θρησκεία, στάθηκαν ακλόνητες στην πίστι τους. Ούτε τα άγρια θηρία φοβήθηκαν. Ούτε τη φωτιά. Ούτε το βύλο. Ούτε τη φυλακή. Ούτε την πείνα και τη δίψα.

Τα υπέφεραν όλα. Γι' αυτό στο μαρτυρολόγιο του χριστιανισμού υπάρχουν χιλιάδες γυναίκες που αφήσαν τα βασανιστήρια και δέχθηκαν με ηρωισμό και άπαθεία το θάνατο.

Είναι οι ήρωίδες του χριστιανισμού, που με το αίμα τους και τη ζωή τους βεβαιώνουν πιστές στα διδάγματα του Ναζωραίου και θυσίαστηκαν με την ελπίδα ότι θ' ανατείλει ένας νέος κόσμος, μια νέα κοινωνία, στην όποιαν δεν θα υπάρχει κανενός είδους ανισότητα και στην όποιαν η γυναίκα θα έχει όλες τις δυνατότητες να αναπτύξη τις ικανότητές της και να γίνει η καλή νοικοκυρά και η στοργική μητέρα. Να δημιουργήσει την αληθινή οικογένεια που θα στηρίζεται στην αμοιβαία εκτίμησι, στον αυτοσεβασμό και στον αμοιβαίο έρωτα.

Η ΣΟΥΖΑΝ ΠΗΤΕΡΣ, η θλογερή ήθοποιος που θαυμάσαμε στο «Λοχαγό της Κα-
στίλλης», στην ιδιωτική της ζωή είναι μία ταπεινή και εύσεβης χριστιανή.

Χριστούγεννά στο Χόλλυγουντ

ΜΕΣΑ ΣΕ ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΕΥΤΥΧΙΑΣ, ΟΙ Α-
ΣΤΕΡΕΣ ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΙ ΤΟΥ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ

Τα χριστουγεννιάτικα έθιμα είναι σχε-
δόν τα ίδια σ' όλες τις χώρες του κόσμου.
Παντού, με τον ίδιο τρόπο, υποδέχονται το
Θείο Βρέφος, που έρχεται φέροντας «επί
γης ειρήνη». Στο Χόλλυγουντ όπως και
σ' όλη την Αμερική, τα δώρα γίνονται τα
Χριστούγεννα, και τότε έρχεται κι' ο Άη-
Βασίλης να τα κρεμάσει στο δέντρο. Έ-
πικρατεί μάλιστα η συνήθεια να φτιάχνουν
οι αστέρες μόνοι τους τα δώρα που πρό-
κειται να χαρίσουν. Στην προετοιμασία
δὲ αὐτῆ τῶν χειροποίητων δώρων συνηθί-
ζουν να αφιερώνουν τις ελεύθερες ώρες τους
δλόκληρου του Δεκεμβρίου.

Τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων τὴν περ-
νοῦν ὅλοι με τις οικογένειές τους. Γίνου-
νται επίσης και πάρτυ. Πολλοί πάλι συνη-
ταί επίσης να επισκέπτονται τους ασθενείς στὰ
βιζουά του Λος Άντζελες, γιὰ νὰ τοὺς
νοσοκομεία του Λος Άντζελες, γιὰ νὰ τοὺς
ψυχαγωγῶσιν καὶ νὰ τοὺς δώσουν δῶρα.
Γίνονται ἀκόμα καὶ φιλανθρωπικὲς γιορτὲς
καὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες.

Τὸ βράδυ θὰ μαζεῦτῃ ὅλη ἡ οἰκογένεια

γύρω ἀπὸ τὸ δέντρο. Ἡ μαμά θὰ ντυθῇ ὡς ἡ
Βασίλης κι' ὁ μπαμπὰς θὰ φύγῃ γιὰ νὰ
πᾶν δὴθεν νὰ φέρῃ τὸν Ἅη-Βασίλη ἀπὸ
τὸ... γραφεῖο του. Καί, ξαφνικά, θὰ μποῦν
στὸ σαλόνι, πού θὰ εἶναι κατάφωτο ἀπὸ
τὰ κεριὰ τοῦ δέντρου καὶ θὰ δώσουν σ' ὅ-
λους τὰ δῶρα τοὺς: στὰ παιδιὰ, στὸν
παπποῦ καὶ τὴ γιαγιά, στὸ θεῖο καὶ τὴ
θεία καὶ στὰ ξαδέρφια, πού ἦρθαν ὅλοι νὰ
γιορτάσουν μαζί τους.

Οἱ ξένοι ἡθοποιοὶ πού ζοῦν στὸ Χόλ-
λυγουντ προσθέτουν στὸν ἑορτασμὸ αὐτὸν
τῶν Χριστουγέννων κατὰ τὰ ἀμερικανικά
έθιμα καὶ τὶς δικές τους ἐθνικὲς συνήθειες
καὶ τὶς ἀναμνήσεις τους.

Ὁ Λούι Ζουρντάν, πού γεννήθηκε στὴ
Μασσαλία, θυμᾶται, καθὼς λέει, πάντα τὴ
«λειτουργία τοῦ μεσονυκτίου» στὴ νύχτα
τῶν Χριστουγέννων. Ὁ πατέρας τοῦς εὐ-
πνοῦσε τὰ μεσάνυχτα καὶ πῆγαιναν ὅλοι,
κρατώντας ἕνα φαναράκι, στὴν ἐκκλησία.
Ἦταν πολὺ ὁμορφοὶ νὰ βλέπῃς τὶς χιλιά-
δες τὰ φαναράκια, νὰ σκορπίζονται μετὰ

τὸ τέλος τῆς λειτουργίας μέσα στὸ σκο-
τάδι τῆς νύχτας. Γυρνώντας σπιτί, ἔτρω-
γαν τὸ πατροπαράδοτο χριστουγεννιάτικο
δεῖπνο, ἀπὸ ψημένα λουκάνικα, ψητὲς πα-
τάτες καὶ ζεστὸ ζαχαρωμένον κρασί κι' ἔπε-
φταν νὰ κοιμηθοῦν. Τὴν ἄλλη μέρα ἦταν
τὸ «δέντρο», τὰ δῶρα καὶ τὰ παιδικὰ πάρ-
τυ μετὰ τὴ χαρὰ, τὰ τραγούδια, τὴν ξεγνοια-
σιά.

Τὰ Χριστούγεννα, καθὼς λέει ἡ Μωρὴν
Ὁ Χάρα, θέλουν οἰκογένεια με πολλὰ μέ-
λη. Ἡ δική της οἰκογένεια εἶχε 10 μέλη
— ἕξι παιδιά, οἱ γονεῖς, ὁ παπποῦς καὶ
ἡ γιαγιά. Γεννήθηκε κι' ἀνατράφηκε στὴν
Ἰρλανδία, ὅπου ἐπικρατεῖ τὸ ἕξις ἔθιμο:
ἀπὸ μέρες νωρίτερα ἐτοιμάζουν ξεχωριστὰ
τὰ διάφορα ὑλικά τῆς πῆτας τῶν Χρι-
στουγέννων. Τὴν παραμονὴ τὸ βράδυ μα-
ζεύονται ὅλοι γύρω ἀπὸ τὸ μεγάλο τσα-
πέζι, ὅπου εἶναι σωρευμένα ὅλα τὰ ὑλικά
τῆς πῆτας. Ὁ παπποῦς τὰ παίρνει, τὰ
ρίχνει σ' ἕνα μεγάλο δοχεῖο καὶ τὰ ἀνα-
κατεύει πρώτος. Μετὰ ἀνακατεύουν, κατὰ
σειρὰν ὅλοι, λέγοντας μιὰν εὐχή. Ἡ μικρὴ
Μωρὴν εὐχόταν πάντα νὰ παίξῃ στὸν κι-
νηματογράφο, ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ φορὰ πού ἦ-
ταν ἀρρωστή ἡ μαμά καὶ εὐχήθηκε νὰ γί-
νῃ καλὰ. Τὴν ἄλλη μέρα ἡ πῆτα ψηνόταν
κι' ὅλοι περνοῦσαν ἀπὸ τὴν κουζίνα γιὰ
νὰ τὴ μυρίσουν καὶ νὰ καταλάβουν ἔτσι
τὴν ἐπιτυχία της!

Ἡ Βιβέκα Λίντφορς γεννήθηκε στὴ
Στοκχόλμη τῆς Σουηδίας. Στὴ Σουηδία
οἱ ἡμέρες ἀρχίζουν νὰ μεγαλώνουν στὶς
13 Δεκεμβρίου καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη λέγεται
«ἡμέρα Λουτσία», δηλαδὴ «ἡμέρα τοῦ φω-
τός». Ἡ μητέρα, διηγεῖται ἡ Βιβέκα Λίντ-
φορς, γινόταν ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἡ «Βασί-
λισσα τοῦ Φωτός» τῆς οἰκογενείας. Τὸ
πρῶτ' αὐτῆς ξυπνοῦσαν, περίμεναν ὅλοι στὰ
κρεβάτια τοὺς καὶ ἡ μαμά με κεριὰ στὸ
κεφάλι καὶ στοὺς ὤμους, ντυμένη ὡραία
καὶ στολισμένη με γιρλάντες, ἐρχόταν περ-
πατώντας ἀργὰ-ἀργὰ καὶ μᾶς ἔφερνε πᾶ-
νω σ' ἕνα δίσκο ζεστὴ σοκολάτα καὶ «σα-
φρενκάσεν», τὸ εἰδικὸ κέικ τῆς ἡμέρας.
Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἀρχίζε κανεὶς νὰ
ἔχῃ τὴν αἴσθησι τῶν Χριστουγέννων πού
πλησιάζαν. Τὸ βράδυ γίνονταν παρελάσεις
στοὺς δρόμους καὶ ἡ πόλις δλόκληρη ἐ-
ξέλεγε τὴν «Βασίλισσα τοῦ Φωτός», πού
ἦταν πάντα ξανθεῖα καὶ ὡραία. Ἀλλὰ πο-
τὲ ὡραιότερη ἀπὸ τὴ μητέρα — προσθί-
νεται ἡ Λίντφορς...

Στὸ Μεξικό, ὅπου γεννήθηκε ὁ Ρικάρντο
Μονταλμπάν, ὁ γνωστὸς ἡθοποιὸς τοῦ
Χόλλυγουντ, ἐπικρατεῖ ἡ ἕξις συνήθεια:
ἐπειδὴ ἐπὶ ἑνέα ἡμέρες ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ
Μαριὰμ ἐγύριζαν τὴν Βηθλεὲμ ψάχνοντας
γιὰ κατάλυμα, ἔτσι καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ
Μεξικοῦ γυρίζουν κατὰ ὁμάδες τὰ σπιτία,
τραγουδώντας τὴν «ποζάντα», ἕνα εἶδος
καλάντων, πού λένε μετὰξὺ ἄλλων καὶ τὰ
ἕξις:

«Ξένοι προσκυνητὲς ἐρχόμαστε φτὴν
(πόρτα σας)
καὶ σὰς παρακαλοῦμε νὰ βροῦμε κα-
(ταφύγιο)
μέσ' στὸ κρύο καὶ τὸ σκοτάδι».

Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἀνοίγει στοὺς... ξένους
προσκυνητὲς. Μόνο τὴν ἑνατὴ μέρα, τὴν
παραμονὴ δηλαδὴ, τοὺς ἀνοίγουν τὴν πόρ-
τα, τοὺς δένουν τὰ μάτια καὶ τοὺς ἀφίνουν
νὰ γυρίσουν ὅλα τὰ δωμάτια τοῦ σπιτιοῦ
γιὰ νὰ βροῦν τὴν «πινάτα», ἕνα κουτί πού
ἔχει μέσα γλυκὰ καὶ δῶρα, γιὰ τὰ παι-
διὰ πού τραγουδῶσαν τὴν «ποζάντα».

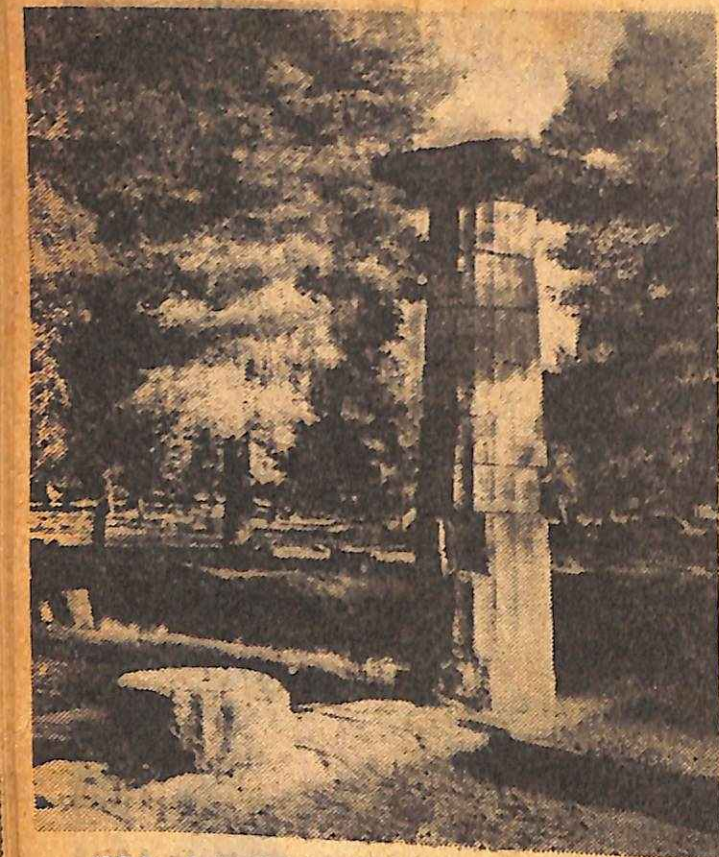
Θὰ θυμοῦμαι σ' ὅλη μου τὴ ζωὴ αὐ-
τὲς τὶς «ἐλ νίνο Ντίος» (ἐτὶς ἑνέα μέρες
τοῦ Θεοῦ). — Λέει ὁ Ρικάρντο Μονταλ-
μπάν, καὶ θ' ἀγωνίζομαι γιὰ τὴν εἰρήνη,
γιατὶ αὕτην σημαίνουν τὰ Χριστούγεννα.

αυμάσιο παρισινό μοντέλο ἀπὸ γκρίζο λαϊνάζ.
Ὁλη του ἡ χάρι θρίσκει στὸ ἀπλό του κιμονά
κορσαζὶ καὶ στὴν πρωτότυπη φούστα πού εἶναι σὲ
ἴσια γραμμὴ, πλατύτερη ἐπάνω καὶ στενότερη κάτω.

Ἐνα φύλλο σχηματίζει στὸ πλάι τρίγωνο, πού καταλή-
γει σὲ τσέπη, με φαρδὺ καπάκι, πιασμένο με ἕνα κουμπί.
Ζώνη γκρί—ἀρζάν, γάντια καὶ μπερὲ μαύρα συμπληρώ-
νουν με χάρι αὕτη τὴν πρωτότυπη παρισιάνικη κρεασιόν.

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ!...

ΜΙΑ ΟΛΙΓΟΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΚΟΝΤΑ ΣΤΙΣ ΑΣΥΓΚΡΙΤΕΣ ΚΑΛΛΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΥΠΑΙΘΡΟΥ, ΣΤΟΝ ΚΑΘΑΡΟ ΑΕΡΑ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ Ή ΣΤΗ ΓΑΛΗΝΙΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΘΑ ΣΑΣ ΞΕΚΟΥΡΑΣΗ, ΘΑ ΣΑΣ ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΚΑΙ ΘΑ ΣΑΣ ΑΦΗΣΗ ΩΡΑΙΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ...

Ζεται και θα δητε ότι δεν θα το μετανιώσετε. Έμεις πάλι τρέσαμε για σας και φροντίσαμε να μάθουμε κάθε λεπτομέρεια για τ' αυτοκίνητα, για τα τραίνα, για τα ξενοδοχεία, ώστε να μην έχετε παρά να διαλέξετε μια από τις εκδρομές που σας προτείνουμε.

Κυττάξετε μονάχα να πάρετε αρκετά μάλλινα μαζί σας, γιατί ο καιρός από τη μια μέρα στην άλλη αλλάζει και δεν αποκλείεται έκεϊ που θα πάτε να σας υποδεχτούν οι ολόλευκες νυφούλες του Βορρά.

των φεύγει στις 2, όταν έρχεται το ότομοτρίς από την Αθήνα. Φεύγει όμως και το πρωί στις 7. Τιμή εισιτηρίου ως τα Καλάβρυτα δρχ. 69.500, Γ' θέσι. Το γραφείο εκδόσεως εισιτηρίων τών ΣΠΑΠ βρίσκεται δίπλα στο θέατρο «Σαμαρτζή» (όδός Καρόλου), τηλ. 52.491.

Στα Καλάβρυτα έχει ένα ξενοδοχείο, του Τζούρα. Τιμή 10—15.000.

Η διαδρομή με τον οδοντωτό σιδηρόδρομο είναι κάτι που δεν μπορεί να περιγράψει κανείς εύκολα. Το τραίνο προχωρεί σιγά-σιγά, ανάμεσα σε μια οργιαστική βλάστηση, πάνω από χαράδρες και χειμάρρους.

Από τα Καλάβρυτα θα έπισκεφθήτε την περίφημη μονή της Αγίας Λαύρας, που έχει συνδεθεί με το ξεσηκωμά της ελληνικής φυλής το 21. Υπάρχουν τοπικά αυτοκίνητα που θα σας πάνε σ' ένα τέταρτο. Μπορείτε όμως να πάτε και με τα πόδια.

Αν αντέχετε στο περπάτημα, σας συμβουλεύουμε να κατεβείτε στη Ζαχλωρού και από κει να πάτε στο μοναστήρι του Μεγάλου Σπηλαίου, που απέχει μία ώρα.

Στο μοναστήρι, έχει πολύ καλά κελιά για να μείνετε και φιλόξενο καλογέρι. Από τα Καλάβρυτα αν θέλετε μπορείτε να επιστρέψετε μέσω Πατρών με τα λεωφορεία της γραμμής.

ΔΕΛΦΟΙ

Κάθε μέρα φεύγουν για τους Δελφούς δύο αυτοκίνητα λεωφορεία, το ένα στις 7 και το άλλο στις 7.30, το πρωί. Η διαδρομή μέσω Θηρών — Λεβαδείας — Αράχωβας, κρατάει πέντε ώρες και είναι πολύ ενδιαφέρουσα. Το εισιτήριο στοιχίζει 36.000 δρχ. Το πρακτορείο των λεωφορείων βρίσκεται στην οδό Βερανζέρου. Στους Δελφούς θα μείνετε σ' ένα από τα δύο ξενοδοχεία: «Απόλλων» ή «Κασταλία». Η τιμή τους: 15.000 τη βραδυά.

Στους Δελφούς υπήρχε στα παλιά χρόνια το περίφημο μαντείο του Απόλλωνος, όπου η Σιδυλλία και η Πυθία πρόλεγαν το μέλλον στους ανθρώπους. Θα πάτε σ' ασφαώς στην πολυτραγουδιμένη Κασταλία πηγή για να πιείτε νερό και να εξαγισθώτε. Η πηγή βρίσκεται μέσα σε μια απότομη χαράδρα που τη σχηματίζουν οι μεγαλόπρεπες Φαιδριάδες Πέτρες. Κατόπι θα έπισκεφθήτε το τέμενος του Απόλλωνος, το τέμενος της Αθηνάς, τους Θησαυρούς, το Θέατρο και το Στάδιο και τέλος θα πάτε στο Μουσείο, όπου υπάρχουν περίφημα γλυπτά, ανάμεσα στα οποία ξεχωρίζει ο «Ηνίοχος» των Δελφών.

Από τους Δελφούς, αν σας άρεση το περπάτημα, μπορείτε να έπισκεφθήτε το μοναστήρι του Προφήτη Ηλία, το χωριό Χρυσό («στα Σάλωνα σφάζουν αρνιά και στο Χρυσό κριάρι») και την Ίτσα περνώντας από τον περίφημο ελαιώνα της Αμφισσης.

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

Για τα Καλάβρυτα θα πάρετε το ότομοτρίς (ΣΠΑΠ) έως το Διακοφτό. Το ότομοτρίς φεύγει στις 7.30, το πρωί από το σταθμό Πελοποννήσου. Από το Διακοφτό θα πάρετε τον οδοντωτό σιδηρόδρομο έως τα Καλάβρυτα. Το τραίνο των Καλαβρύ-

ΧΑΛΚΙΔΑ

Είναι μια κοντινή και όμορφη εκδρομή. Τρεις ή τέσσερις μέρες στην Χαλκίδα θα σας αφήσουν πολύ ευχάριστες εντυπώσεις. Η διαδρομή μέσω Μπογιατίου — Μαλακάσας — Κακοσάλες κλπ. κρατάει τέσσερις ώρες. Το εισιτήριο που θα βγάλετε από τα γραφεία τών ΣΕΚ, στην οδό Πανεπιστημίου (απέναντι από την Ακαδημία, τηλ. 28.452), στοιχίζει 39.500 Α' θέσι και 27.800 Β' θέσι. Τραίνα φεύγουν δύο-τρία την ημέρα. Στη Χαλκίδα θα μείνετε στα ξενοδοχεία «Εθνικών» και «Παλirroia». Τιμές οι ίδιες παντού, 10—15 χιλιάδες τη βραδυά.

Στη Χαλκίδα θα δητε το φυσικό φαινόμενο της παλirroιας, θα έπισκεφθήτε το Κάστρο και θα φάτε φρέσκα ψάρια. Αν θέλετε, μπορείτε να πάρετε το τοπικό λεωφορείο και να πάτε ως την Κύμη μέσω Αλιδερίου. Η να πάρετε το άλλο αυτοκίνητο και να πάτε στην Αϊδηψό μέσω Αχμέτ Άγα και Μαντουδι. Ο δρόμος δεν είναι τόσο καλός, μα η διαδρομή είναι μαγευτική και κρατάει τρεις ώρες.

ΝΑΥΠΛΙΟ

Γιατί όμως να μην πάτε να έπισκεφθήτε την πρώτη πρωτεύουσα της Ελλάδος; Ι-

στορικές τοποθεσίες, Ιστορικά κτίρια. Καποδίστριας. Ξεσκονίστε, λίγο τις γνώσεις σας και πηγαίνετε να δητε τα μέρη όπου διαδραματίστηκαν τόσα μεγάλα γεγονότα στην πρώτη περίοδο του ελευθέρου ελληνικού κράτους. Το ότομοτρίς φεύγει στις 4.10, το απόγευμα κι έχει το εισιτήριο 28.500 δρχ. (Γραφεία ΣΠΑΠ, οδός Καρόλου, τηλ. 52.491). Λεωφορεία επίσης φεύγουν ένα σωρό την ημέρα και κάνουν 3½ ώρες περίπου. Το εισιτήριο έχει 32.500 δρχ. (Όλα τα αυτοκίνητα για την Πελοπόννησο θα τα δητε στην πλατεία Αγίου Κωνσταντίνου, κοντά στην Ομόνοια. Αριθ. τηλ. 51.219).

Στο Ναύπλιο θα μείνετε στα ξενοδοχεία «Βρετανία» και «Νέον». Οι τιμές οι ίδιες. Μην παραλείψετε να έπισκεφθήτε το Μπουρτζι, το περίφημο μικρό κάστρο μέσα στη θάλασσα, και το Παλαμίδι, τις παλιές φυλακές, μόνο που πρέπει να πάρετε βαθείά άνασσα, γιατί έχει 999 σκαλιά.

Από το Ναύπλιο μπορείτε να πάτε στις Μυκήνες, να δητε τα παλάτια του Άγαμέμνονα ή στην Επίδαυρο, που έχει το πιο καλό αρχαίο θέατρο, που είναι περίφημο σε όλο τον κόσμο για τη μοναδική ακουστική του.

ΒΟΛΟΣ

Ο Βόλος είναι μία από τις πιο όμορφες πόλεις της Ελλάδος κι' αξίζει πράγματι να τον έπισκεφθήτε. Τα λεωφορεία θα τα βρητε στην οδό Κομουνδούρου, κοντά στην πλατεία Αγίου Κωνσταντίνου. Φεύγουν στις 8 το πρωί. Ο δρόμος πολύ καλός, η διαδρομή εξαιρετική. Το εισιτήριο 65.000 δρ. Θα μείνετε στα ξενοδοχεία «Πάλλας» και «Αίγλη». Τιμή 15—25.000 τη βραδυά.

Ο Βόλος έχει ένα μικρό τριανάκι τοπικό που πηγαίνει σε κοντινά χωριά. Μπορείτε να το πάρετε και να κάνετε μία όμορφη εκδρομή ως τις Μηλίες, που έχουν πλουσιώτατη βλάστηση.

Μα δεν μπορείτε να πάτε στο Βόλο και να μην έπισκεφθήτε το Πήλιο. Ένα από τα ωραιότερα ελληνικά δουνά, θα πάρετε το λεωφορείο και θα πάτε στην Πορταριά και στην Μακρινίτσα (μισή ώρα απόσταση και καλός δρόμος) ή στη Ζαγορά (κακός δρόμος, τρεις ώρες απόσταση) με την περίφημη βιβλιοθήκη και το σχολείο που φοίτησε ο Ρήγας ο Φεραίος, ή στα Λεχώνια με τα πλούσια νερά και τα πολλά περιβάλλοντα (1 ώρα, καλός δρόμος).

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Πόσα πράγματα δε θα σας φέρη στο νου μια έπισκεψις στο Μεσολόγγι! Μια από τις λαμπρότερες σελίδες της Έπανάστασής του 21. Πολιορκία, Έξοδος, Λόγος Βύρων. Το λεωφορείο φεύγει στις 7 και φθάνει στο Μεσολόγγι στις 2.30. Το εισιτήριο 55.000 δρχ. Τα λεωφορεία θα τα βρητε στην οδό Βερανζέρου. Η διαδρομή παρουσιάζει και την εξής ποικιλία: Το λεωφορείο πηγαίνει μέχρι το Ρίο, στο δρόμο των Πατρών, και από κει περνάει επάνω σε μαούνα στο απέναντι κάστρο, το Αντίριο. Στο Μεσολόγγι θα μείνετε στα ξενοδοχεία «Εθνικών» και «Μητρόπολις» (15—25.000 τη βραδυά).

Θα έπισκεφθήτε το Δημαρχείον, όπου φυλάσσονται κειμήλια του Αγώνος, το Ηρώον, το σπίτι του Λόρδου Βύρωνος, την Τρουλίδα, τα περίφημα Βιβάρια (Ιχθυοτροφεία) στη Λιμνοθάλασσα, που την έχουν τραγουδήσει οι μεγάλοι μας ποιητές Παλαμάς και Μαλακάσης.

Κατά την έπιστροφή μπορείτε να γυρίσετε με το Κρουνοβίσι και Πατρών.

ΡΟΔΟΣ

Αν αποφασίσετε να πάτε στη Ρόδο, και κει, πραγματικά, θα δητε κάτι καινούργιο, το ασύλληπτα ωραίο, πρέπει να πάτε αεροπορικώς, γιατί θα χάσετε πολλόν καιρό με το καράδι, εκτός αν έχετε περισσότερες μέρες στη διάθεσή σας. Το καράδι στοιχίζει 168.000 δρχ. ή Α' θέσι και 118.000 ή Β'. Το αεροπλάνο 273.000 δρχ. (με έπιστροφή 393.000 δρχ.).

Στη Ρόδο θα μείνετε στα ξενοδοχεία «Θέρμαι», «Λίνδος», «Κρυστάλ» (έως 15 χιλιάδες δρχ. τη βραδυά).

Μέσα στη Ρόδο θα έπισκεφθήτε το Υδρολογικό Μουσείο, το Καστέλο, το Κάστρο, την τουρκική συνοικία.

Έξω από τη Ρόδο, τον Προφήτη Ηλία, όπου το τοπίο θυμίζει Έλβετία, την Φιλήρμη, την αρχαία Λίνδο, την Καλλιθέα.

ΕΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ

Είναι πολύ όμορφο μέρος το Ευλόκαστρο για να ξεκουρασθήτε. Θα ζήσετε μερικές μέρες μέσα σ' ένα ήσυχο, γαλήνιο περιβάλλον, κοντά στη θάλασσα. Το ότομοτρίς φεύγει στις 7.30 και στη 1.45. Το εισιτήριο μετ' έπιστροφής στοιχίζει 65 χιλιάδες δρχ. Α' θέσι και 45.000 δρχ. Β' θέσι (Γραφεία εισιτηρίων ΣΠΑΠ, πλάι στο θέατρο Σαμαρτζή, τηλ. 52.491). Λεωφορεία (σταθμός λεωφορείων Πελοποννήσου, πλατεία Αγίου Κωνσταντίνου) φεύγουν πολλά κάθε μέρα (το πρώτο στις 7.30), κάνουν 3 ώρες για να πάνε και το εισιτήριο στοιχίζει 27.000 δρχ. Στο Ευλόκαστρο υπάρχει καλό ξενοδοχείο.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ

Θα κάνετε πολύ ωραία Χριστούγεννα στο Λουτράκι. Λεωφορεία φεύγουν ένα σωρό από το πρωί στις 7 (πλατεία Αγίου Κωνσταντίνου). Θα μείνετε στα ξενοδοχεία «Μπέλ Βί», «Μάρρεϊον», «Πλάζα» (συνηθισμένες τιμές). Από το Λουτράκι μπορείτε να πεταχθήτε ως την Κόρινθο (τοπικά λεωφορεία) και να δητε και τον Ίσθμό.

ΜΥΣΤΡΑΣ

Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα μέρη της Ελλάδος. Έχει ανεκτίμητους Ιστορικούς και καλλιτεχνικούς θησαυρούς. Θαταν παράλειψι να μην πάτε. Θα πάρετε το λεωφορείο για τη Σπάρτη (πλατεία Αγίου Κωνσταντίνου). Φεύγουν δύο την ημέρα, στις 7.30 και στις 8. Η διαδρομή μέσω Κορίνθου — Νεμέας — Άργους — Τριπόλεως, είναι ωραιότατη. Το ταξίδι κρατάει επτά ώρες. Το εισιτήριο στοιχίζει 57.000 δρχ. Στη Σπάρτη θα μείνετε στο ξενοδοχείο «Μενελάειο» (τιμές συνηθισμένες).

Η Σπάρτη είναι πολύ ωραία πόλις, με θαυμασία ρυμοτομία. Μέσα στη Σπάρτη θα έπισκεφθήτε τον τάφο του Λεωνίδα.

Ο Μυστράς απέχει 5 χιλιόμετρα από τη Σπάρτη και βρίσκεται στους πρόποδες του Ταυγέτου. Θα πάτε με το τοπικό αυτοκίνητο.

Στο Μυστρά θα έπισκεφθήτε τα παλάτια τών Παλαιολόγων, την οίκα του Λάσκαρι και τις εκκλησίες του Αγίου Δημητρίου (Μητρόπολις), της Ευαγγελιστρίας, της Περιβλέπτου και της Παντάνασσας.

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ

Αν θέλετε να περάσετε τα Χριστούγεν-

να σας μέσα στα έλατα, να πάτε στο Καρπενήσι. Θα πάτε με το τραίνο ή με το λεωφορείο μέχρι Λαμίας και από κει με άλλο λεωφορείο στο Καρπενήσι. Το εισιτήριο του τραίνου μέχρι Λαμίας στοιχίζει 30.000 δρχ. Τραίνο φεύγει στις 8.20, το πρωί και στη 1.15, το μεσημέρι. (Γραφεία ΣΕΚ, οδός Πανεπιστημίου, έναντι Ακαδημίας, τηλ. 28.452). Το εισιτήριο του λεωφορείου κοστίζει 40.000 δρχ. Η διαδρομή με το αυτοκίνητο είναι 4½ — 5 ώρες και φεύγουν λεωφορεία στις 7, 9, 11.30, το πρωί και στις 6 το απόγευμα. (Γραφεία λεωφορείων Λαμίας, οδός Σολωμού 47, τηλ. 54.308. Το εισιτήριο τών λεωφορείων Λαμίας — Καρπενήσι κοστίζει 20.000 δρχ. Αυτοκίνητα φεύγουν από τη Λαμία στις 8.30 και στη 11).

Το Καρπενήσι προπολεμικά είχε πολύ καλό ξενοδοχείο, μα άνατίναξαν οι Γερμανοί. Τώρα χτίσθηκε ένα καινούργιο αρκετά καλό, το «Πανελλήνιον».

Το Καρπενήσι έχει πολύ ωραίες τοποθεσίες, αλλά μην ξεχάσετε να πάτε και στο μέρος που έπεσε ο Μάρκος Μπότσαρης. Απέχει 20' λεπτά από την πόλι.

Αν πετύχετε χιόνι, τότε θα είστε ευτυχής, γιατί θα είναι το ίδιο σά να κάνετε Χριστούγεννα στην Έλβετία.

ΟΛΥΜΠΙΑ

Στην Όλυμπια υπήρχε ένας μεγαλόπρεπος ναός του Διός, σ' αυτήν δε έτελούντο οι περίφημοι Όλυμπιακοί αγώνες προς τιμήν του πατέρα τών θεών.

Για την Όλυμπια θα πάρετε το ότομοτρίς που φεύγει στις 7.30 και στη 1.45. Τιμή εισιτηρίου μετ' έπιστροφής δρχ. 138.000 Α' θέσις, 90.000 δρχ. Β' θέσις (Γραφεία ΣΠΑΠ, οδός Καρόλου, τηλ. 52.491).

Στην Όλυμπια έχει πολύ καλό ξενοδοχείο με συνηθείς τιμές.

Θα έπισκεφθήτε το ναό του Όλυμπιου Διός, τον Άλτι, το Γυμνάσιον, την Παλαιστρά, το Ηρώον, το Στάδιον και φυσικά το Μουσείο, όπου υπάρχουν περίφημα γλυπτά από τα άεθώματα του ναού του Διός, ο πασίγνωστος σ' όλον τον κόσμο Έρμης του Πραξιτέλους και η Νίκη του Παιωνίου.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

Πολύς κόσμος πηγαίνει τα Χριστούγεννα στην Τρίπολι. Γιατί να μην πάτε κι' εσείς; Θα βρητε ασφαλώς γνωστούς σας. Θα πάτε με το ότομοτρίς ή με το λεωφορείο. Πάντως σας λέμε ότι ο δρόμος είναι πολύ καλός. Το ότομοτρίς φεύγει στις 8.20 και το εισιτήριο μετ' έπιστροφής κοστίζει 98.000 δρχ. Α' θέσι και 65.000 δρχ. Β' θέσι. Τα εισιτήρια από τα γραφεία τών ΣΠΑΠ, οδός Καρόλου, πλάι στο θέατρο «Σαμαρτζή», τηλ. 52.491. Λεωφορεία φεύγουν τέσσερα-πέντε την ημέρα, κάνουν 5 ώρες και η τιμή του εισιτηρίου είναι 45.000 δρχ. (πλατεία Αγίου Κωνσταντίνου).

Στην Τρίπολι θα μείνετε στα ξενοδοχεία «Μαρίναλον», «Σεμίραμις», «Αρκαδία».

Έναν ωραίο περίπατο με άμαξι θα κάνετε έως τον Αη-Γιώργη, ένα όμορφο πάρκο έξω από την πόλι.

Εάν θέλετε δουνό, αν και η Τρίπολις βρίσκεται σε αρκετό ύψόμετρο, να πάρετε το λεωφορείο και να πάτε στη Βυτίνα, μέσα στα έλατα. Η Βυτίνα έχει καλό ξενοδοχείο, το «Βίλα Βάλος», μα το χειμώνα είναι κλειστό. Πιθανόν όμως ν' ανοίξη για τις μέρες τών Χριστούγεννων, όποτε μπορείτε να μείνετε εκεί.

ΑΛ. ΚΑΡΡ.

«ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΡΕΤΑΙ»

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΟΤΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕΝ ΥΣΤΕΡΕΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΣΕ ΗΡΩΙΣΜΟ ΚΑΙ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ

ΥΠΑΡΧΕΙ παλαιά πρόληψη πως οι γυναίκες μπορεί να είναι ωραίες, να εμπνέουν τους άνδρες και να τους κινούν σε ηρωικές πράξεις, αλλά οι ίδιες είναι λιγότερες και δειλές. Γι' αυτό και τις ονομάζουν μεν «ωραίον φύλον» αλλά και «άσθενες φύλον».

Το κακό είναι, πως την πρόληψιν αυτήν την πιστεύουν κ' οι ίδιες οι γυναίκες! Πιστεύουν δηλ. πως είναι όχι μονάχα από την άποψιν του θάρρους (την ήθικη) παρά και του μυαλού (την πνευματική) κατώτερες από τους άνδρες.

Αυτήν την υποτίμησι της γυναίκας από τους άνδρες την διαψεύδει και η Φύσι και η Ιστορία. Η γυναίκα συναγωνίζεται τον άνδρα και στην πνευματική και στην ήθικη ζωή. Το θάρρος μάλιστα της Μητέρας και η αυτοθυσία της για την υπεράσπισιν των παιδιών της, ξεπερνά κατά πολύ το θάρρος του άνδρος—κι' αυτό συμβαίνει όχι μονάχα στο ανθρώπινο γένος παρά σ' ολόκληρο το ζωικό βασίλειο.

Ο ηρωϊσμός λοιπόν της γυναίκας δεν αποτελεί εξαίρεσι παρά νόμο της Φύσεως. Αλλά έρχεται να βεβαιώσει το ίδιο πράγμα και η Ιστορία. Η γυναίκα έχει περισσότερη σταθερότητα στην ιδεολογικές της πίστιν από τον άνδρα. Και περισσότερο φανατισμό. Χωρίς τη συμμετοχή της γυναίκας στα μεγάλα ιστορικά γεγονότα, που μεταμορφώσανε την όψη του κόσμου, θα ήταν προβληματική η πρόδοος της ανθρωπότητας. Και για να μείνουμε στην ομαδική κι' ανώνυμη έκδηλωση του γυναικειού ηρωϊσμού, σημειώνουμε, πως οι γυναίκες άρχισαν τη Γαλλική Έπανάστασι, οι γυναίκες βοήθησαν τους αγωνιστές του Εικοσιένα στον πόλεμο τους έναντι των Τούρκων κ' οι γυναίκες όλων των λαών, που ξεσηκώθηκαν έναντι της χιτλερικής βαρβαρότητας, σταθήκανε βοηθοί και συμπαράστατες των ανδρών στον αιματηρό τους αγώνα.

Ωστόσο, λόγος κοινωνικής αδικίας, που δίνουνε στη γυναίκα θέσι υποτέλειαν, στον άνδρα και θέσι μειονεκτική απέναντι των νόμων, δημιουργήσανε την πρόληψιν πως η γυναίκα είναι κατώτερο πλάσμα.

Δυστυχώς και πολλοί φιλόσοφοι και συγγραφείς υπήρξαν θύμα αυτής της πλάνης. Ο Θουκυδίδης θεωρεί, πως η μεγαλύτερη αξία της γυναίκας είναι η αφάνεια: να μην αναφέρουν οι άνδρες

τ' όνομά της ούτε για κακό ούτε για καλό! Ο Άποστολος Παύλος συσταίνει στις γυναίκες τη σιωπή μπροστά στον άνδρα: «αί δε γυναίκες σιγήτωσαν» κι' ο Σοφοκλής θεωρεί το ίδιο πράγμα, τη σιωπή, στολίδι των γυναικών («γυναιξί κόσμον ή σιγή φέρει»).

Ωστόσο, μερικοί αρχαίοι φιλόσοφοι και πρό πάντων οι σοφιστές υποστηρίζανε, πως οι γυναίκες δεν είναι καθόλου κατώτερες από τον άνδρα στο ζήτημα της παλληκαριάς («ἀρετής»). Ο Πλούταρχος μάλιστα λέγει τα εξής, πολύ σωστά, πράγματα: «Για την ἀρετή των γυναικών δεν έχω την ίδια γνώμη με το Θουκυδίδη, που νομίζει, πως της καλής γυναίκας και το σώμα και το δνομα πρέπει ν' ακούγεται όχι μονάχα για την ομορφιά της, παρά λεπτή και λογική ή γνώμη του Γοργία, που λέγει πως η γυναίκα πρέπει ν' ακούγεται όχι μονάχα για την ομορφιά της, παρά και για την αξία της. Και μου φαίνεται άριστη η συνήθεια των Ρωμαίων να εγκωμιάζουν δημοσίαι τις γυναίκες, όταν αποθνήσκουν...».

Μπορεί φυσιολογικά και ψυχολογικά να διαφέρει η γυναίκα από τον άνδρα. Αυτό όμως δε θα τη, πως είναι κατώτερη του ήθικα και πνευματικά. Η Ιστορία το αποδεικνύει. «Έξω από τον δυαδικόν ήρωϊσμό των γυναικών σε κρίσιμες στιγμές του βίου των λαών, μάς δίνει πολλά παραδείγματα ατομικής μεγαλοφυΐας γυναικών, που διακρίθηκαν στην πολιτική, στην ποίηση, στην επιστήμη. Και δεν υπάρχει αμφιβολία, πως, όταν οι γυναίκες εξισωθούν κοινωνικά και νομικά με τον άνδρα, θα προσφέρουν ανυπολόγιστες δυνάμεις για την πρόοδο της ανθρωπότητας».

Από τις στήλες του περιοδικού μας θα δώσουμε μια σειρά γυναικειών ηρωϊσμών, όπως μάς τις δίδωσεν ο Πλούταρχος στο βιβλίο του «Γυναικών ἀρεταί». Η σειρά αυτή θα χωριστή σε δύο μέρη. Στο πρώτο θα περιληφθούν ομαδικοί ηρωϊσμοί γυναικών και στο δεύτερο ατομικοί. Σ' αυτούς τους Ιστορικούς ηρωϊσμούς των γυναικών θα περιλάβουμε και μερικούς, που αναφέρονται παραδόσεις και οι μύθοι των αρχαίων. Έχουμε κι' αυτοί μεγάλην αποδεικτικήν αξία για τον εξής λόγο: μάς φανερώνουν πως μεγάλη (και σωστή) γνώμη είχε ο λαός για την «ἀρετή» των γυναικών.

ΤΡΩΑΔΙΤΙΣΣΕΣ

Όταν οι Άχαιοι καταλάβαινε την Τροία, όσοι κάτοικοι σωθήκανε από τη φωτιά και το μαχαίρι, μπήκανε στα καράδια και φύγανε να πάνε άλλοι να βρουνε καμιά γυναίκα να έγκαταστήσουν καινούργια πολιτεία. Αλλά οι Τρωάδιδες δεν ήταν καθόλου ναυτικές. Έτσι ταλαιπωρήθηκαν πολύ στη θάλασσα από τις τρικυμίες και τους ανέμους. Επιδέχοντο φθάναν στην Ίταλία κι' εκεί, στις έκβολες του Τίβερι, ρίξανε άγκυρα. Και βγήκαν όλοι έξω για να ξεκουραστούν. Οι άνδρες προχωρήσανε στο εσωτερικό της χώρας για να μελετήσουν τον τόπο και να βρουνε κανέναν κάτοικο για να ζητήσουν πληροφορίες. Οι γυναίκες όμως δεν έννοούσανε να συνεχίσουν τις περιπλανήσεις των στη θάλασσα. Σκεφτήκανε, πως, όπου και να πάνε, δε θα τους, όπως ήτανε. Και αποφάσισαν να μείνουν εκεί. Αλλά για να εμποδίσουνε τους άνδρες των να ξαναφύγουνε και πάλι για «το άγνωστο», αποφάσισαν και βάψαν φωτιά στα καράδια. Έτσι, θέλοντας και μή, δεν μένανε στην Ίταλία. Και τη φωτιά την έβαλε πρώτη μια που τη λέγανε Ρώμη και που ύστερα δώσανε τ' όνομά της στη νέα πόλι που κτίσανε.

Οι άνδρες, άμα είδανε τη φωτιά, τρέξανε στη θάλασσα να σώσουνε τα καράδια τους. Μα οι γυναίκες τους άγκαλιάζανε και τους φιλούσανε, για να βρῇ καλή φωτιά να κάνει τη δουλειά της. Κι' όταν πλέον ήτανε άργα, το πήρανε κι' αυτοί απόφασι να έγκατασταθούνε στις δχθες του Τίβερι. Κι' από τότε έμεινε η συνήθεια οι γυναίκες της Ρώμης να χαιρετούνε τους συγγενείς τους μ' άγκαλιές και φιλήματα.

ΦΩΚΙΔΕΣ

Υπήρχε μια πολιτεία της Φωκίδας, που τη λέγανε Υάμπολη. Κι' όπως συνέβαινε και τα παλιά χρόνια του αλληλοφαινομού των Ελλήνων, είχε ξεσπάσει άγριος πόλεμος μεταξύ των Θεσσαλών και των Φωκίων. Οι Θεσσαλοί μπήκανε στη Φωκίδα με την απόφασι να σφάξουν όλους τους ηλικιωμένους άνδρες και να αιχμαλωτίσουν τις γυναίκες και τα παιδιά.

Τότε, ο άρχοντας Δαΐφαντος πρότεινε στους Φωκείς να βρουνε να πολεμήσουνε τους Θεσσαλούς, τις γυναίκες όμως και τα παιδιά τους να τα μαζέψουν σε κάποιο μέρος, να στοιβάξουν ξύλα πολλά, ολόγυρά τους και να βάλουν και μερικούς φύλακες με την ακόλουθη έντολή: «Αν ίδούνε πως νικηθήκανε οι Φωκείς, τότε να δάλουν φωτιά στα ξύλα και να κάψουν τα γυναικόπαιδα, για να μην πέσουνε στα χέρια των εχθρών».

Αλλά στο συμβούλιο κάποιος σηκώθηκε κι' έφερε αντίρρηση, πως έπρεπε πρώτα να ρωτήσουνε και τις γυναίκες τους, αν δέχονται αυτήν την απόφασι. Όταν μάθανε οι γυναίκες αυτήν την απόφασι, κάνανε κι' αυτές συνέλευσι και ψηφίσανε τα ίδια, και στεφανώσανε το Δαΐφαντο για την πατριωτική του πρότασι. Λένε, μάλιστα, πως και τα παιδιά κάνανε ξεχωριστή συνέλευσι και ψηφίσανε κι' αυτά το ίδιο πράμα.

Όταν ένας λαός παίρνει τέτοιες απελπισμένες αποφάσεις, είναι αδύνατο να μη νικήση. Οι Φωκείς νίκησαν τους Θεσσαλούς κι' έτσι τα γυναικόπαιδα γλυτώσανε από τη φωτιά.

Αυτήν την απόφασι (ψηφισμα) των Φωκίων οι Έλληνες την ονόμασαν «Απόνοιν». Κι' όπως το λέει κι ο Πουσαίνος, «άπαντα τα ανάγλυφα βουλευματα ονομάζεται υπό των Ελλήνων ἀπόνοια φωκικῆ».

ΧΙΩΤΙΣΣΕΣ

Πολλοί κάτοικοι της Χίου φύγαν από την πατρίδα τους και καταλάβαινε στα βορειοανατολικά του νησιού την πόλι Λευκωνία, που την κατείχαν οι Έρυθραίοι (κάτοικοι των Έρυθρών, μεγάλης Ιωνικής άποικίας στη Μικρά Άσία). Αλλά οι Έρυθραίοι στείλανε πολύ στρατό έναντι τους κι' οι Χιώτες μη μπορώντας ν' αντισταθούν, δέχθηκαν να έγκαταλείψουν την πόλι και να φύγουν μονάχα με τη χλαμύδα τους και το ιμάτιον, δηλ. άοπλοι. Οι γυναίκες τους, όμως, τους δρίζανε για δειλούς και τους προτρέπανε να μην αφήσουν τα έπλα τους.

Μα έχουμε και σπονδες (δηλ. δώσαμε όρκο), πως θα φύγουμε άοπλοι.

Να πήτε στους εχθρούς, πως για σας χλαμύδα είναι το όδρυ και χιτώνιον ή άσπιδα.

Έτσι κι' έγινε.

Όταν οι Έρυθραίοι είδανε τους Χιώτες να περνάνε ανάμεσά τους άρματωμένοι, φοβηθήκανε και τους άφήσανε να φύγουν χωρίς να τους πειράξουν.

Ύστερ' από πολλά χρόνια, ο Φίλιππος, ο γυιός του Δημητρίου, πολιορκούσε τη Χίο. Και για να σπάση την αντίστασι των κατοίκων, κάλεσε με κήρυγμα τους δούλους της πολιτείας ν' άποστατήσουν και να έρθουνε στο στρατό του κι' αυτός θα τους δώση την έλευθερία τους και θα τους παντρεύη με τις κυράδες τους!

Όταν άκούσανε αυτές τις ύβριστικές προτάσεις του πολιορκητού, οι γυναίκες, γενήκανε θηρία από το θυμό. Αλλά οι δούλοι άρνήθηκαν να φύγουν. Κι' όλοι μαζί, άνδρες, γυναίκες και δούλοι, ανέβηκανε στα τείχη και με πέτρες και βόλη άναγκάσανε το Φίλιππο να λύση την πολιορκία και να φύγη.

Η Χριστίνα έκοψε με λύσσα την κλωστή, τραβώντας την με τα κατάσπρα δόντια της.

— Έτοιμο το περίφημο κουμπί σου! Είπε στον άνδρα της. Έλπίζω τώρα να βρῇ κανένα θέμα για κουδέντα πιο εύχαριστο.

Ο Ζάν - Λουί πήρε το σακκάκι του, εξέτασε την στερεότητα του κουμπιού:

— Ένα κουμπί, είναι ένα θέμα για συζητήσι, κυρίως όταν κρέμεται μόνο από μια κλωστή!...

Η Χριστίνα έκλεισε φουρκισμένη το κουτί του ραφίματος.

— Έδώ κι' ένα χρόνο, είπε, δεν μου μιλούσες ποτέ για κουμπιά.

Και κάρφωσε το γαλάζιο βλέμμα της στα μαύρα μάτια του Ζάν-Λουί.

— Έδώ κι' ένα χρόνο; Μά, χρυσή μου, τότε δεν είχαμε παντρεφτή ακόμα.

Η Χριστίνα άναστενάξε:

— Αυτό λέω κι' εγώ. Όταν δύο άνθρωποι είναι άρραβωνιασμένοι, όλο για έρωτα μιλούν άπ' το πρωί ως το βράδυ, κι' όταν παντρευτούν μιλούν για κουμπιά και... για κάλτσες. Αντίο έρωτας κι' άγάπη.

— Ξέρεις πολύ καλά ότι σ' αγαπώ. Δεν υπάρχει λόγος να στο έπαναλαμβάνω.

Κι' όμως πέραν τίποτ' άλλο δεν έκανες. Διαρκώς μου έλεγες! «Πές μου πως μ' αγαπάς, πως δεν θα χωρίσουμε ποτέ...».

Μα άφου τώρα πια έγινε αυτό και έρωτα καλά πως δεν θα χωρίσουμε;

— Θάλεγα πως σε στενοχωρεί αυτό.

— Μη λες άνοησίες!

Και βυθίστηκε στην έφημερίδα του.

Η Χριστίνα άναστενάξε, κάθησε μπροστά στον καθρέφτη κι' άρχισε να βουρτσίζει τα μαλλιά της.

— Άχ, αν το ήξερα... μουρμούρισε.

— Τί αν ήξερες;

Να ότι μπορεί κανείς να μοιάξη με τον Γκάρι Κούπερ πριν από το γάμο και να είναι ο πιο πεζός άνθρωπος όταν παντρευτή.

Ο Ζάν-Λουί πέταξε την έφημερίδα.

Μά, παιδάκι μου, μήπως νομίζεις ότι ο Γκάρι Κούπερ δεν έχει κουμπιά για ράφισμο ή ότι δεν αλλάζει ποτέ τις κάλτσες του; Άληθινα να κάνεις να γελάω. Δεν κυττάς καλύτερα να φάμε γρήγορα. Μην ξεχνάς πως έχεις οδοντογιατρό στις 2.

Δεν το ξεχνούσε καθόλου η Χριστίνα, ούτε για μια στιγμή. Η σκέψι του οδοντογιατρού γέμιζε την καρδιά της.

Άλήθεια, είχε κάτι το ιδιαίτερο αυτός ο οδοντογιατρός! Κι' όμως; Δύσκολο να το διατυπώση κανείς. Φυσικά ήταν όμορφος. Αλλά κι' ο άνδρας της δεν πήγαινε πίσω. Η Χριστίνα όμως δεν την έβλεπε πια την όμορφιά του.

Ο οδοντογιατρός ήταν άλλου είδους άνθρωπος. Στο σαλόνι του είχε δυο παράξενους πίνακες.

— Παιδιστικές μουτζούρες, είχε πη ο Ζάν-Λουί.

«Είμαι άπ' τους ανθρώπους που κοροϊδεύουν κάθε τι που δεν μπορούν να το καταλάβουν», σκεπτότανε η Χριστίνα.

Η αλήθεια είναι πως και η ίδια δεν καταλάβαινε πολλά πράγματα από ζωγραφική. Μα αυτή τουλάχιστον είχε την επιθυμία να μάθη, να μορφωθή. Δεν κοροϊδεύε.

Ρώτησε τον οδοντογιατρό γιατί ήταν τόσο παράξενος ο πίνακός του.

Ο οδοντογιατρός με το πιο γλυκό χαμόγελο του κόσμου, με ύπομονη και καλή φωταγραφία και πως πρέπει να ζωγραφίση κανείς όπως αισθάνεται.

Της είπε κι' άλλα πολλά για την τέχνη με τη ζωστή φωνή του, που είχε κάτι απ' την φωνή του Σαρλ Μπουαγιέ. Μια φωνή που σε ζαλίζει, που σε κάνει να θέλεις να χάσης το κεφάλι σου στην πιο κοντινή άγκαλιά. Την τελευταία φορά, στο Ιατρείο του, χρειάστηκε για να κρατηθή, να κάνει ολόκληρη πάλι με τον έαυτο της.

Ο γιατρός πρότεινε στη Χριστίνα να τη συνοδεύση σε μια έκθεσι ζωγραφικής την έρχόμενη Τετάρτη.

ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Τινάχτηκε και είπε:
— Είναι ώρα να πηγαίνο.
(Εικονογρ. Άλ. Κοντοπούλου)

Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΚΡΕΜΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΑ ΚΛΩΣΤΗ!...

Η Χριστίνα δέχτηκε. Στον Ζάν-Λουί δεν ανέφερε τίποτα. Και γιατί να του το έλεγε; Θα την κοροϊδούσε, όπως πάντα, ή θα ζήλευε και θα της έκανε σκηνές.

Και γιατί να ζηλέψη; Τι συνέβαινε λοιπόν; Η Χριστίνα στο τραπέζι σκέφτηκε καλύτερα. Ίσως να είχε δικιο να ζηλέψη ο άνδρας της. Ήταν φανερό πως κάποιο φλέρτ άρχισε ανάμεσα σ' αυτήν και στον οδοντογιατρό. Ίσως κάτι παραπάνω από ένα άπλό φλέρτ. Είχαν συζητήσει για διάφορα πράγματα και συμφωνούσαν.

— Δεν θα φας το φρούτο σου;

— Όχι! άπάντησε διαστικα η Χριστίνα και συνέχισε να δνειρεύεται.

...Το όμορφο θα ήταν να ταξίδευε σ' ένα νησι του Ειρηνικού μ' ένα σύντροφο που θα είχε τις ίδιες ιδέες μ' αυτήν, τα ίδια γούστα. Γιατί αυτό μόνο άείζει στη ζωή.

Ο γιατρός ήταν άνυπαντρος... Αυτή νέα, όμορφη, δίχως παιδιά και... κακοπαιτρεμένη. Μα αυτό διορθώνεται.

Διπλώνοντας την πετοέτα της έπαιρνε μεγάλες αποφάσεις. Σηκώθηκε.

Ο Ζάν-Λουί ξαναπήρε την έφημερίδα.

— Θ' άργησες, άγάπη μου;

— Μην άνησυχές...

Η Χριστίνα ντύθηκε μ' επιμέλεια, φόρεσε το γκρι ταγιέρ της που της πήγαινε περίφημα. Δεν χρειάστηκε ν' άποχαιρετήση τον Ζάν-Λουί. Είχε άποκοιμηθή.

Ο Γκάρι Κούπερ που κοιμάται διαβάζοντας την έφημερίδα του. Θεέ μου, τί πεζότης, συλλογίστηκε κι' έφυγε.

Κυττάξτε στον καθρέφτη, της έλεγε άργότερα ο οδοντογιατρός, και πήρε το χέρι της ανάμεσα στα δικά του.

Η Χριστίνα κατέβασε το κεφάλι και περίμενε. Ανατίχαισε όταν ένοιωσε δυο ζεστά χείλη πάνω στο χέρι της. Ύστερα

άπαλά την τράβηξε στην άγκαλιά του.

Η Χριστίνα αισθάνθηκε μια άφάνταστη ευδαιμονία. Έκλεισε τα μάτια και πίστεψε ότι μεταφέρεται σε άλλους κόσμους.

Η ώρα ήταν περασμένη. Στο σαλόνι του γιατρού δεν ήταν κανείς. Υπήρχε όλη η άνεσι. Τίποτε δεν μπορούσε να έμποδίση το μοιραίο.

Ο γιατρός της χείδεψε τα μαλλιά και γύρεψε τα χείλη της. Η Χριστίνα άνοιξε τα μάτια.

Ξαφνικά, είδε κάτι που την προσεγείωσε άπτότομα. Από το καθε σακκάκι του γιατρού κρεμόντανε σε μια μόνο κλωστή ένα κουμπί του. Τινάχτηκε και είπε:

— Είναι ώρα να πηγαίνο.

— Λοιπόν, την Τετάρτη;

— Θα σας τηλεφωνήσω, θα δούμε...

Στο δρόμο περπατούσε σαν ζαλιμένη.

«Ορίστε που κι' ο γιατρός, ο ίδανικός άνδρας που έμοιαζε του Σαρλ Μπουαγιέ, είχε κι' αυτός το κουμπί του ευλωμένου. Άν ήμουν γυναίκα του, ασφαλώς θα γύρενε να του το ράψω, κι' ίσως με ποιά άσχημο τρόπο άπ' τον Ζάν. Ο καημένος ο Ζάν, πρέπει να τον προσέξω περισσότερο, έχει ανάγκη άπ' τις φροντίδες μου...».

Βιάζοτανε τώρα να γυρίση σπίτι της.

Η Χριστίνα κύτταξε το πουκάμισό του.

— Λείπει πάλι ένα κουμπί, πρέπει να το ράψω, του είπε.

— Γιατί τόσο προθυμία;

— Σε μια κλωστή κρέμεται κάποτε κι' η άγάπη, είπε και τον άγκάλιασε.

Ο Ζάν-Λουί άνταπόδωσε τον άγκαλισμό της.

— Ράψε το κουμπί, άγάπη μου, κι' έλα να μιλήσουμε σαν πρώτα για έρωτα.

Η Χριστίνα ήταν εύτυχισμένη. Ο κίνδυνος ήταν τώρα μακριά...

ΚΛΩΝΤ ΛΕΤΟΥΡΝΕΡ

ΒΡΕΘΗΚΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΧΕΙΛΟΣ ΤΟΥ ΓΚΡΕΜΝΟΥ ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΣΗΜΑΝΤΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΣΥΝΗΛΘΕ ΚΑΙ ΣΩΘΗΚΕ

Είναι άναμφισβήτητη πια σή-
μερα η επίδραση του κινη-
ματογράφου σ' όλο τον κό-
σμο κι ο μορφωτικός ψυχα-
γωγικός ρόλος του στους αν-
θρώπους κάθε κοινωνικής τάξε-
ως, ηλικίας ή φύλου. Όλες
σχεδόν οι γυναίκες αγαπούνε
τον κινηματογράφο και μερι-
κές μάλιστα με πάθος. Η αγά-
πη όμως αυτή πρέπει να συνο-
δεύεται και από τη γνώση και
την κατανόηση. Πρέπει να είναι
αγάπη του καλού κινηματογρά-
φου, των φίλων που αξίζουν καλ-
λιτεχνικά. Και τέτοια φίλη εί-
ναι εκείνα που έννουν ένα δυ-
νατό, ανθρώπινο, υγιές περιε-
χόμενο και μία ωραία μορφή.
Χρειάζεται γι' αυτό προσο-
χή στα έργα που θα δόητε. Να
μη σάς ενδιαφέρει τίποτα
αλλο έξω από την ποιότητα
του έργου. Θα έχετε άκούσει ά-

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΗΤΑΤΕ -ΑΠΟ ΤΟΝ- ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

**Συμβουλές για τα
λάθη που κάνουν
συχνά οι γυναίκες
στην έκλογή μιάς
ταινίας**

να προσφέρουν ένα θέαμα άηδες
ή άνάξιο λόγου. Πρέπει να μάς
παρυσώρουν σ' αυτό μήπως τα
...άνετα καθίσματα ή ο πολυ-
τελής διάκοσμος; Ασφαλώς ό-
χι! Εάν μία δεύτερύτερη, μία
λαϊκότερη αίθουσα έχη ένα έ-
ξαιρετικό ή άπλως ένα καλύτε-
ρο έργο, θα πρέπει να πάμε
έκεί.

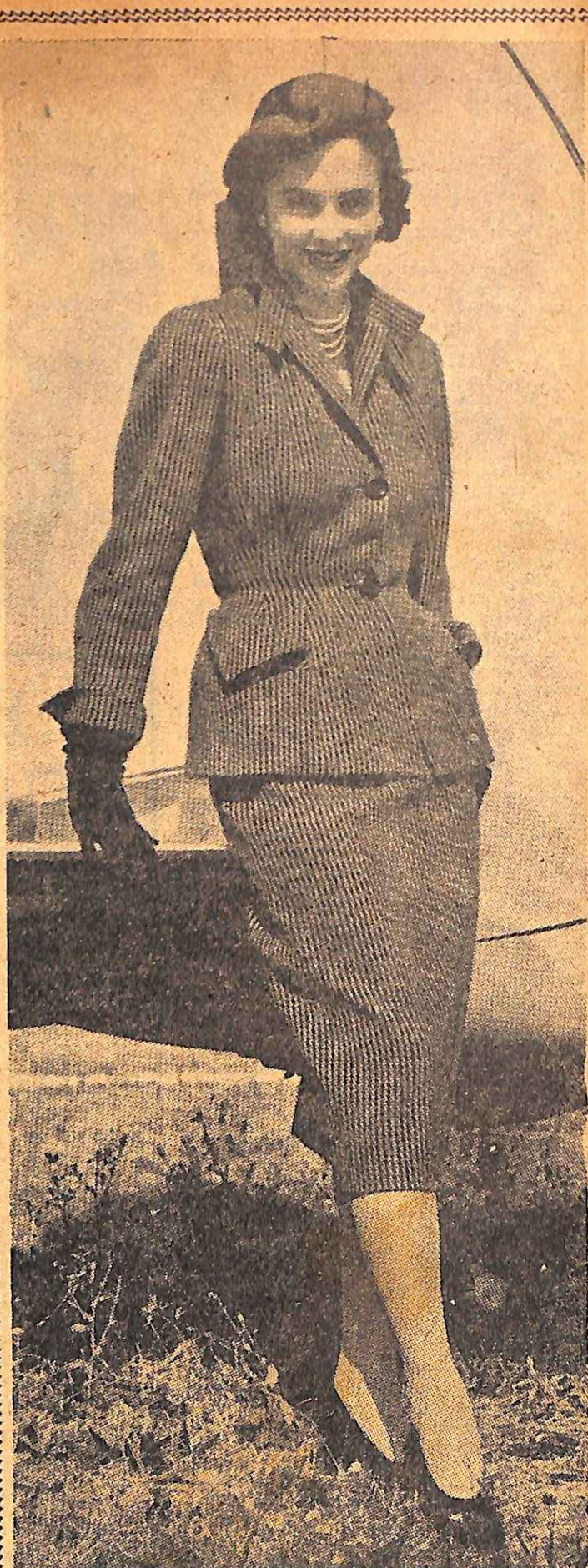
Είναι προτιμότερο να πάμε
σε μία αίθουσα δευτέρας προ-
βολής για να δούμε ένα καλό
έργο, ακόμα και για δεύτερη
φορά, παρά να δούμε μία άση-
μαντότητα σε μία πολυτελή αί-
θουσα πρώτης προβολής.

Πιστεύω ότι συμφωνείτε μ'ό-
λα αυτά. Άλλά θα με ρωτή-
τε: «Ποιά θεωρείτε καλά έρ-
γα;». Γι' αυτό θα συνεχίσουμε
στο επόμενο φύλλο. Στο μετα-
ξύ περιμένω διαφορετικές από-
ψεις, εάν υπάρχουν.

Οι εισαγωγικές εταιρίες έ-
χουν τα μέσα να διεξάγουν
μεγάλη προπαγάνδα και τερά-
στια διαφήμιση γύρω από ώ-
ρισμένες ταινίες στις οποίες
μοναδικόν προσόν είναι ή έ-
μ π ο ρ ι κ ό τ η ς, δηλαδή
έμπορική έπιτυχία που έχουν
οι ταινίες αυτές στις χώρες
της παραγωγής τους και καί-
μ ι α κ α λ λ ι τ ε χ ν ι κ ή
άξια. Πολλές φορές οι ξένες
εταιρίες κάνουν μεγάλη διαφή-
μιση για ταινίες έντελως άση-
μαντες, όπως π.χ. «Το Μαύρο
Τριαντάφυλλο», μόνο και μόνο
επειδή έχουν εοδόσει πολλά
λεπτά για το γύρισμά τους.

Χρειάζεται, λοιπόν, μεγάλη
προσοχή όταν βλέπετε μία έ-
ταιρία να διαφημίζει ένα έργο
σάν κολοσσό, θεαματικό άρι-
στούργημα, έργο πλοκής, έγ-
χρωμη μαγεία κ.λ.π.

Σ. ΚΟΥΡΤ.

Το κομψότατο αυτό ταγιεράκι είναι μοντέλο του
Ιταλικού οίκου Μπίκι, καμωμένο από μάλλινο ρι-
γωτό ύφασμα, γκριζο και μαύρο. Η φούστα του
είναι ίσια, φαρδύτερη επάνω και στενή, σχιστή, κάτω.
Η ζακέτα εφαρμοστή, με τρίγωνο τσεπάκια και σχι-
στές μανσετούλες, συμπληρώνεται με γιακά όρθιο πί-
σω, που προεκτείνεται εμπρός, έξω, από τα πέτα.

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΡΩΤΩΝ

Α.

«Αν για την ανθρωπότητα, ομαδικά, ο
καλλιτέχνης είναι ένας Μεσσίας που έρχε-
ται να της χάριση μιάν άπολυτρωσι απί-
την καθημερινή καταδίκη της ζωής, αν με
της τέχνης τις χαρές και τα μεύσια ο
κοινός αυτός θνητός δραπέτευη από το
δεσμωτήριο της καταναγκαστικής βιοπά-
λης και των φροντίδων που περισφίγγουν
με σιδερένιους κλοιούς τη ζωή του, ή δη-
μιουργική αυτή υπεροχή δίνει όλα τα προ-
νόμια στον καλλιτέχνη να κυριαρχήσι ά-
παύω στη ζωή, να την κάμη κτήμα του ά-
ποκλειστικό, να την υποτάξη στο κάθε του
καπρίτσιο, να ρουφήξη το χυμό της κάθε
στιγμής της, άδιαφορώντας για όλες τις
δυνατές συνέπειες και τις καταστροφές.
Γι' αυτό οι περισσότεροι καλλιτέχνες ζού-
ν εκτός νόμου. Νόμος γι' αυτούς είναι ή έ-
γωκεντρική αντίληψη της ζωής, ή άπόλαυ-
σις του όνειρου μέσα στην πραγματικό-
τητα, ο έξανεμισμός της πραγματικότητας
μέσα στα σύννεφα του όνειρου.

Πέρασαν χωρίς έλπίδα λυρισμού οι και-
ροί της ανθρωπότητας, που απαιτούσαν ά-
πό τον καλλιτέχνη μιάν άπόλυτη άγνοη-
τα — οι παρβενικοί καιροί της Τέχνης,
που άθιπων τους πιστούς της σαν μία
θηρσεία. Με την θύελλα του Ρωμαντισμού
που άναστατώνει από τις άρχες του δεκά-
του ένάντιον αιώνας τον κόσμο, ή ζωή των
καλλιτεχνών ρίχνεται κι' αυτή μέσα σε μία
θύελλα. Σπάνει τους σιδερένιους φραγμούς
της ήθικης κι' άφίνεται να παρυσώρη από
τις φλόγες του πάθους. Ο Μπαύρον, ο
Ούγκω, ο Ντελακρουά, ο Τερσίλ Γκιωτί, ο
Στένταλ, ο Μπερλιόζ, ο Χάινε, ο 'Αλφρέ-
ντε Μυσέ, ο Σοπέν, ο Σούμαν, ο Λίστ, ο-
λα αυτά τα μεγαλοφυά «παιδιά του αιώ-
νος» που πλημμυρούν τις τέχνες με τη με-
γαλορρημοσύνη τους, είναι στη ζωή τους
τα θύματα μιάς φρεναπάτης, οι πρωταγω-
νιστάι και οι ήρωες των έργων της φαντα-
σίας τους. Η τρικυμία της ζωής τους είναι
το φλογερότερο από τα έργα τους—ένα
δράμα πολύ κακά σκηνοθετημένο.

Η Γεωργία Σάνδη, ή μοιραία γυναίκα,
που χαρακτηρίζει τον έρωτικό δεσμό του
Λίστ με την Ντανιέλ Στέρν ως «καταναγ-
καστικά έργα», μάς δείχνει σε τι βαθμό
μαρτυρώ για τους δύο μεγαλοφυείς έρω-
στας είχε φθάσει το αισθηματικό τους ει-
δύλλιο, που συντάραξε στις άρχες του όλη
την Παρισινή κοινωνία. Φεύγουν από τη
Γαλλία σαν διακόμενοι και ζητούν να σώ-
σουν τον έρωτά τους μέσα στις μαγείες
των 'Ελβετικών τοπίων — να τον άνηψώ-
σουν εμπρός στο λευκό πανόραμα των 'Αλ-
πεων. Όλα όμως εις μάτην. Η Τέχνη
τους ξεγέλαε μέσα στη ζωή, και χωρίζον-
ται με σπαραγμό, κι' ο χωρισμός τους εί-
ναι μία λύτρωσις, που τους οδηγεί προς
νέες καταστροφές κι' αταπάτες.

Όσο για τη Γεωργία Σάνδη, την «μοι-
ραία γυναίκα των γραμμάτων και της μου-
σικής», δεν ξέρει μά την αλήθεια κανείς αν
πρέπει να την καταριέται ή να την θαυ-
μάζη. Χωρίς πηδάλιο ή ζωή της, παρέσυ-
ρε στο πέλαγος του μεγάλου πάθους ο-
λους της τους σύγχρονους καλλιτέχνες.
Μά πλήγωσε πολύ βαθιά τις πιο ευαίσθη-
τες ψυχές του ρωμαντικού αιώνας: τον
Μυσέ και τον Σοπέν. Τους πλήγωσε ά-
γιάτρευτα, τόσο με τον έρωτά της όσο και
με τις προσδοσίες της. Και συγχρόνως
κέντριζε την μεγαλοφυΐα τους προς τόσες
άθανάτες ποιητικές και μουσικές δημιουρ-
γίες. Σ' αυτή την έρωτομανή γυναίκα χρο-
στούμε την «Νύχτα του 'Ο-
κτωβρίου», τη «Θύμησις», τα
«Είκοσι τέσσερα Πρελού-
δια», τις «Νυκτωδίες» — τόσες
σέλιδες, μέσα στις οποίες ο Ποιητής κι' ο
Μουσικός έκθλιδουν την άστέρινη ουσία
της ψυχής τους, που δεν στάθηκε άξια να
την άντικρύση μία κοινή γυναίκα! Κι' άγ-
κατάλειψαν την 'Οδύνην της πραγματικότη-
της εγκατάλειψι, για να βρουν μέσα στη θλι-
ψη τους τη μόνη πιστή έρωμένη...

Μά τα ρωμαντικότερα δράματα τα δη-
μιούργησαν με τη ζωή τους ο Μπερλιόζ

ΜΠΑΥΡΟΝ, ΟΥΓΚΩ, ΝΤΕΛΑΚΡΟΥΑ, ΓΚΙΩΤΙΕ, ΣΤΕΝΤΑΛ, ΜΠΕΡΛΙ-
ΟΖ, ΧΑΪΝΕ, ΜΥΣΣΕ, ΣΟΠΕΝ, ΣΟΥΜΑΝ, ΛΙΣΤ, ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΝΔΗ,
ΒΑΓΝΕΡ, ΝΤΕΜΠΥΣΣΥ, ΒΕΡΛΑΙΝ, ΜΠΩΝΤΛΑΙΡ, ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ
ΜΕ ΤΗΝ ΗΦΑΙΣΤΕΙΩΔΗ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΑΡΑΧΗ ΕΡΩΤΙΚΗ ΖΩΗ ΠΟΥ ΤΟΥΣ
ΕΝΕΠΝΕΥΣΕ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΤΑ ΑΘΑΝΑΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥΣ

και ο Βάγνερ 'Ο πρώτος, ένας άνθρωπος
—ήφαιστειο, άκαταλόγητος κι' επιφοδός,
έκσφενδονίζει διαρκώς μύδρους και φλό-
γες και λάβες, παθών, που καταστρέφουν
ό,τι βρουν στο πέρασμά τους. 'Επονομά-
ζει την πρώτη του άγάπη «Στέλλα μοντίε»
κι' έχει την άξια από μία γυναίκα να
λάμπη πάντα στη ζωή του σαν «άστρο του
βουνού», όπως την πρωτοείδε ή φαντασία
του. 'Ερωτεύεται τρελλά την 'Ανριέττα
Σμύθσον, μιάν 'Εγγλέζα ήθοποιό που έ-
παίξε τότε στο Παρίσι τα έργα του Σαίξ-
πηρ, την εξαναγκάζει να τον παντρευτή κι'
έχει την άπαιτήσι να ένσαρκώνη και στην
καθημερινή ζωή τις ηρωίδες του μεγάλου
τραγικού: την βέλει έρωτοπάθη 'Ιουλιέ-
τα του, και χερουδική Μιράντα, και τρο-
μαγμένη Δεισδαμόνα, και ιστορική Κορ-
νηλία! Άμα συνέλθη από τη φρεναπάτη,
γίνεται έξαλλος και την διώχνει, για να
την ξαναβρίσκει σε λίγο μέσα σε νέες
έκρήξεις. Είναι ο μοιραίος Μουσικός του
Πάθους, που καταδιώκεται σ' όλη του τη
ζωή από τις 'Εριννίδες του Πάθους.

Ο Βάγνερ που άτύχησε στο γάμο του
με τη Μίνα Πλάνερ, μόλις έννοιωσε τη με-
γαλοφυΐα του λυτρωμένη από κάθε κατα-
ναγκαστική πίεσι και παραδόθηκε στο άε-
τιο πέταγμα της δημιουργίας, παραδίνε-
ται ολοκληρωτικά στον έρωτά του προς
την Ματίλντα Βέζεντονκ, μιάν ιδεώδη γυ-
ναίκα κι' άφωσιωμένη σύζυγο, που παρα-
καλεί τον άνδρα της και τον πείθει να πα-
ραχωρήσουν στο μεγάλο μουσικό το όρασι
περίπτερο που βρίσκεται στην άκρη της
έξοχικής ιδιοκτησίας τους, στη Ζυρίχη. Ο
Βάγνερ πετά από τη χαρά του. Γράφει
στον Λίστ παράφορα γράμματα εύτυχίας.
'Εργάζεται έντατικά μέσα στο «Α σ υ-
λ ο». Τελειώνει την πρώτη πράξι του
«Σ ή γ κ φ ρ η δ», κι' άρχίζει την δεύ-
τερη, όταν νοιώθη το καρκίνωμα του έρω-
τός του προς την ουρανόστατη Ματίλ-
ντα, και πνίγεται μέσα σε μία λαχτάρα.

Τώρα μόνο νοιώθη τη μοναδική εύτυχία
του κόσμου, την Τέχνη έμπνευσμένη από
τον 'Ερωτα!», γράφει στον Λίστ. Ζη σι-
γμές ψυχικών έκστάσεων και θαυματών.
Γιατί ή Ματίλντα είναι μία άνώτερη γυ-
ναίκα, μία ευγενική ύπαρξις, πλάσμενη
για την αυτοθυσία. Δεν θα υποκύνη ποτέ
στον έρωτά του καλλιτέχνη, που την φλο-
γίζει κι' αυτή και που τον φανερώνει ευθής
στο σύζυγό της για να σωθ ή μέσα στο
καθόν. Ο 'Οττο Βέζεντονκ προσπαθεί
και αγωνίζεται να σταθ ή στο ίδιο ήθικό ύ-
ψος... Πράγμα δύσκολο, αν όχι ακατόρ-
ωτο. Άρχίζουν οι βασανιστικές σκηνές
της ζηλοτυπίας... Ο Μουσουργός χω-
ρίζεται για πάντα από τους ευγενικούς
Βέζεντονκ, και φεύγει στη Βενετία. 'Εκεί
άφίνεται έξαλλος να ζήση το πάθος του
μέσα στη δημιουργία του «Τριστάνου».

Δεν γράφκε, ούτε θα γράφη ποτέ έρω-
τικότερη μουσική. Ο «Τ ρ ι σ τ ά-
ν ο ς» ούτε συζητείται ούτε άναλύεται.
Φθάνει στη μουσικότερη άνωψις, στην ύ-
ψιστην, στον τέλει έκμηνδισμό. Η
μουσική φλόγα σβήνει με τον έρωτικό θά-
νατο της 'Ιερόδης όπως ή έρωτική λαμ-
πάδα σβήνει μέσα στη βαθιά νύχτα της
β' πράξεως. «Είσαι δική μου! Τέλος!»
Στην καρδιά μου επάνω! Πάντα ένωμέ-
νοι! 'Εγώ και Σού! 'Ω, μέθη της χαράς!»
«Όλη ή ήχη του άπείλεπιδος έρωτός του
για την Ματίλντα όλη ή άσθηματική λαχτά-
ρα, όλη ή φλογερή έξόρμησις, ή έκστασις,
ή φωτιά, ή μέθη «πραγματοποιούνται» μέ-
σα στον «Τ ρ ι σ τ ά ν ο ς».

Η μοιραία παρακμή, που σημειώνεται
στην Τέχνη μετά το κορυφωμα του Ρωμαν-

τισμού, έχει στη ζωή των καλλιτεχνών τον
άντικτυπο της. Είναι ή εποχή του Βε-
λαίν, του Ντεμπυσσύ, του Μαλλαρμέ, του
Μπωντλαίρ, του 'Οσκαρ Ουάιλντ. 'Ο τε-
λευταίος αυτός έτύπος, τέλει άντιπροσω-
πευτικός μιάς έκφυλισμένης νεότητας, που
ζητούσε στις άρρωστημένες αισθητικές ά-
πολαύσεις μία κάποια διέξοδο... 'Ο νε-
ος Ουάιλντ είναι τόσο ώραιος, τόσο και-
νότροπος στις αντίληψεις και τις θεωρίες
του, ώστε μια μέρα ο διάσημος Πέκτερ,
καθηγητής του στην 'Οξφόρδη, ξεχνιέται
σε τέτοιο βαθμό, ώστε γονατίζει από θαυ-
μασμό μπροστά του. 'Ετσι άρχίζει να πε-
ριβάλλη το νέο ποιητή μία άτμοσφαιρα ύ-
ποπτου θάυμασμού.

Τα δόγματα του έσπαλόνται σαν παν-
τοδύναμα μανιφέστα σ' όλη την 'Αγγλία.
Μας φαίνονται σήμερα τόσο γελοία! Στην
μνή μεταπολεμική εποχή μας έχασαν κα-
θε βελγίτη, όπως χάνει το χνοδί της ή
έφημερη πεταλούδα: «Το πρώτο καθήκον
μας στη ζωή είναι να είμαστε όσο το δυ-
νατόν τεχνίτη». — Μπορεί κανείς ν' άντι-
σταθ ή σε όλα, εκτός στον πειρασμό.—Νά
υποκύψης στον πειρασμό, ίδού ή γενοαί-
ων! — Δώστε μου το περίττο στη ζωή
άφαινα το άπαράιτητο στους κοινούς άν-
θρώπους. — Μπορώ να ζήσω χωρίς ψωμί,
μά ποτέ χωρίς χαδιάρη και σαμπάνια.

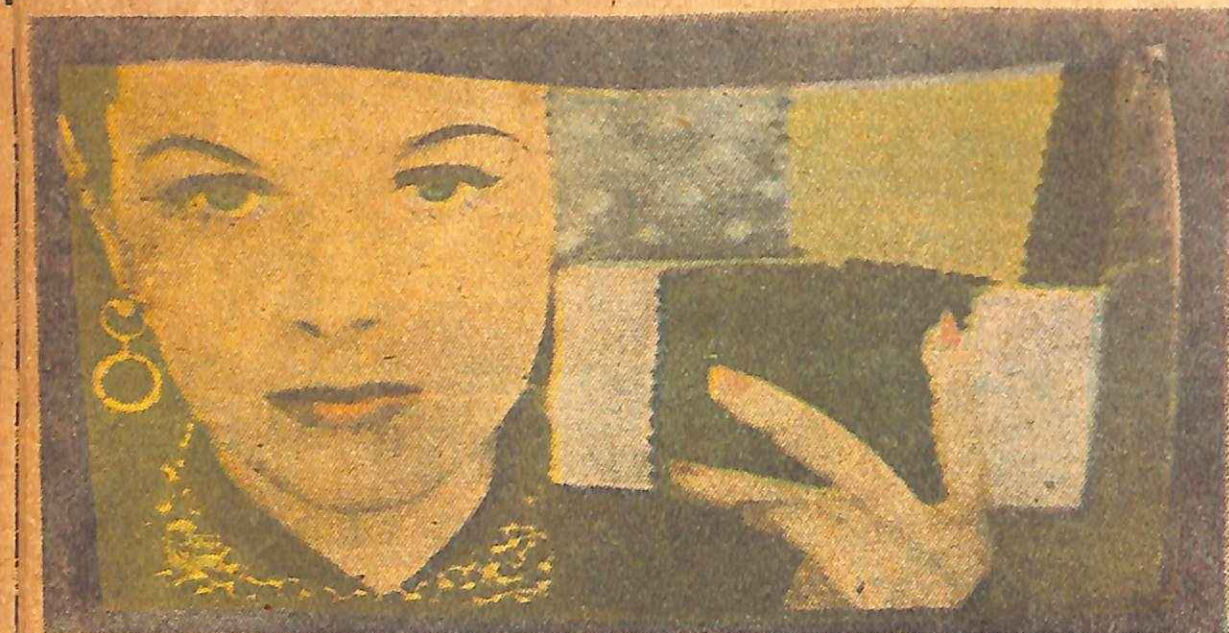
Άλλά με το χαδιάρη και με τη σαμπά-
νια παίρνει ή ζωή του τον κατήφορο... Και
ο μεγάλος αισθητικός, που δεν φορούσε
ποτέ άλλο κοστούμι παρά βελούδινο κοντό
πανταλόνι, μεταξωτές κάλτσες, φράκο
μπλέ—νυίτ, και φαμπρικάρζε για τις
μουτοφιές του πρόσωπα τριαντάφυλλα,
χρυσά κρίνα και ήλιοτρόπια, ντύθηκε μία
μέρα τη στολή των καταδικών της φυλα-
κής του Ρήντιγκ, μέσα στην οποία έγρα-
ψε τα μόνα του αληθινά άριστουργήμα-
τα: το «Ντε Προφούντις» και το «Μπαλ-
λάντ δλ Ρήντιγκ Γκόλ».

Ο Μπωντλαίρ, έφεξή, άντλεί τις δυνα-
τώτερες του έμπνεύσεις από την έπικοινωνία
του με μία μινάδα: την «Κόμην», το
«Μπαλκόνι», «Σε μιάν Μαντόνα» και το
«Σέμπρεντντεν». Σύγχρονα καλλιέργει έ-
ναν άγνότατον έρωτα, αυτός ο κολασμένος
που ψάλλει τις Βαλμυρούργιες «Λιτανείες
του Στανά» προς την κ. Σαμπατιέ και
την «Πρόσκλησις σε ταξίδι», «Σε
μιά περαστική» και τις «Εκμυστηρεύσεις».
Η ζωή του άντιφενγίζει την ποιήσι του.

Κλασικός στους «Αίνους» του, ρωμα-
ντικός στα μυθιστορήματά του, μεταρωμα-
ντικός, 'Απολλώνιος και Διονυσιακός μα-
ζί, συνταραγμένος σαν ώκεάνεια θύελλα,
ένας σύγχρονός μας μεγάλος ποιητής, ο
Γκαμπριέλε ντ' Αννούντιο, γράφει με τη
ζωή του ένα πολυδαίδαλο ποίημα γεμάτο
άφάνταστες ήρωισμούς, περφηανες άνα-
λαμπές, φωτίες και πάθη, κυλισμένο μέσα
σε άνηκτα στα όργια και παιδαριώδεις έ-
πιδεικτικτές δοξομανίας — όλες τις
συγκρούσεις και τις μεγαλειώδεις άντιθέ-
σεις των Δυνατών, που έχουν στην κάθε
τους εκδήλωσι έκτυπη τη δική τους σφρα-
γίδα. Η ζωή του ντ' Αννούντιο, μέσα
στην έξασια άπομόνωσής του στη «Βί λ α-
Βιττοριό λ ε», όπου πέρασε
τα τελευταία του χρόνια, άντιφενγίζει όλη
την αίγλη των 'Ιταλικών αιώνων. Για όλους
αυτούς τους μεγάλους έρωτες των καλλι-
τεχνών, που από τη ζωή τους άντιφενγι-
ζονται και μέσα στα έργα τους, θα μι-
λήσω αναλυτικά σε προσεχή μου άρθρο,
γραμμένα ειδικά για την «Γυναικά».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: ΟΙ έρωτες του Φράντζ
Λίστ.

ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΟΜΟΡΦΙΑ

1 ΜΑΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΞΑΘΕΙΑ ΚΙ' ΕΧΕΙ ΣΤΑΧΤΟΓΑΛΛΑΝΑ ΜΑΤΙΑ. Τὰ χρώματα που διαλέγει είναι: Γκρί, μπλε-μαρέν, σκούρο βιολετί, σμαραγδί.

Η υιοθέτηση ενός χρώματος για όλη τη ζωή και μια για πάντα καταστρέφει τη γυναίκα σαν «γυναίκα». Οι άντρες έχουν πολύ ανεπτυγμένο το ένστικτο της αλλαγής. Γι' αυτό αγαπούν τις γυναίκες που κάθε μέρα μοιάζουν ταυτόχρονα στον εαυτό τους και σε μίαν άλλη. Οι οικονομικές γυναίκες ως με συγχωρήσουν! Δεν τους λέω να παραγγείλουν ένα χρωματιστό φόρεμα για κάθε μέρα της εβδομάδας! Όχι, μα κάθε εποχή να προσπαθούν να ξεφύγουν από τα πεπαιτημένα μονοπάτια, δίνοντας στον εαυτό τους μια καινούργια όψη, μια καινούργια εμφάνιση. Δε χρειάζονται γι' αυτό σπουδαία πράγματα. Ένας μικρός άσπρος γιακάς στο περσινό φόρεμα, μια ζώνη, ένα μαντήλι, ένα ψεύτικο λουλούδι, ένα τίποτα, φέρνουν τη χαρά στο πρόσωπο, το χαμόγελο στα χείλη, τη λάμψη στα μάτια.

Κάθε εποχή, οι βιομηχανίες υφασμάτων εφευρίσκουν καινούργιους χρωματισμούς, που αποτελούν πραγματικούς πειρασμούς ακόμα και για τις πιο «σοβαρές» γυναίκες. Όλα τα χρώματα της φύσεως, όλες οι αποχρώσεις, από κείνες που έχουν τα πιο σπάνια λουλούδια, ως εκείνες που έχουν οι πιο ταπεινές πέτρες του δρόμου βοηθούν για την ανανέωση της γυναίκας.

Προσέξτε όμως. Δεν πρέπει να φοράτε ένα χρώμα έπειδή είναι της μόδας, αλλά έπειδή σας πηγαίνει.

ΓΙΑΤΙ ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΟ ΑΣΠΡΟ.

Έχετε τίμιο χαρακτήρα, αδιάλειπτο όμως και πολλές φορές γερήφανο.

ΤΟ ΑΝΟΙΚΤΟ ΜΠΛΕ.

Έχετε έναν χαρακτήρα που αλ-
άζει, μαλακό και που έπηρεα-
18

ζεται από τα γεγονότα. Εύκολη προσαρμογή προς όλες τις περιστάσεις, καλές ή κακές, που σας επιτρέπει να παίρνετε τη ζωή ευχάριστα.

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ.

Έχετε χαρακτήρα θερμό, αυθόρμητο, δραστήριο. Είστε μαχητική, δραστήρια, φιλόδοξη, θαρραλέα. Σας αρέσουν τα σπορ. Διακινδυνεύετε τα πάντα. Έ-

πιχειρήτε τα αδύνατα. Μα είσθε επίσης σκληρή και παράφορη και στον έρωτα δεν αγαπάτε παρά την κατάρτησι.

ΤΟ ΡΟΖ.

Έχετε μεγάλη δόσι φαντασίας, μα δύσκολα μπαίνετε στο δρόμο των πρακτικών πραγματο-
ποιήσεων.

ΤΟ ΜΠΛΕ.

Είστε αισθηματική και όνειρο-πόλος. Μα είσθε πιστή. Είστε η γυναίκα της μιας αγάπης κι' έχετε εμπιστοσύνη σ' όσους σας αγαπούν. Δεν θάταν περιεργό αν ζηλεύετε.

ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟ.

Έχετε χαρακτήρα μυστικοπαθή και περίεργο. Σας αρέσουν οι μεταφυσικές επιστήμες. Είστε άσταθης και αγαπάτε τις αλλαγές.

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ.

Είστε αίσιοδοξη και δεν χάνετε ποτέ την πίστι σας στον εαυτό σας. Είστε πολύ φιλόδοξη, άπληστη. Η ζωή δεν σας ικανοποιεί ποτέ. Ζητάτε πολλά από τους άλλους και από τον εαυτό σας.

ΤΟ ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ.

Έχετε χαρακτήρα ήρεμο, ισου-

ροπημένο. Ξέρετε να δημιουργήτε και να διατηρήτε την ευτυχία.

ΤΟ ΒΙΟΛΕ.

Έχετε χαρακτήρα μυστικοπαθή, νευρικό, πολύ ευαίσθητο. Ξεφεύγετε πολλές φορές από την πραγματικότητα, για να περιπλανηθείτε στον κόσμο των ονείρων. Είστε τύπος έγκεφαλικός. Λίγο ζηλιάρα επίσης.

ΤΟ ΜΑΥΡΟ.

Είστε κλεισμένη στον εαυτό σας κι' έχετε ζωηρή φαντασία. Δύσκολα μπορεί ν' αναλύση κανείς το χαρακτήρα σας και να σας καταλάβει. Κανείς δεν σας εμπνέει απόλυτη εμπιστοσύνη.

ΟΤΑΝ ΦΟΡΑΤΕ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΣΑΣ

Μολονότι δεν υπάρχει απόλυτος κανόνας, γιατί υπάρχουν καστανές που έχουν πράσινα μάτια και χλωμό πρόσωπο, και ξανθείες με μαύρα μάτια, ιδού τα χρώματα που κατ' αρχήν θα πηγαίνουν:

ΣΤΙΣ ΚΑΣΤΑΝΕΣ: Τό συγκρατημένο μπλέ, το χρώμα του καπνού (φυτό), το χρώμα του ξερού σκύου, το άσπρο, το κόκκινο, τα χρώματα παστέλ, μπέζ, μπλέ, το κίτρινο.

ΣΤΙΣ ΞΑΘΕΙΕΣ: Τό πράσινο, τό βιολετί, τό μαύρο, τό μπλέ. Ν' αποφεύγετε τα πάλ χρώματα.

ΣΤΙΣ ΡΟΥΣΕΣ: Τό μαύρο, τό πράσινο, τό μπλέ σκούρο, τό γκρί. Ν' αποφεύγετε τό κόκκινο, τό πορτοκαλί, τό κίτρινο.

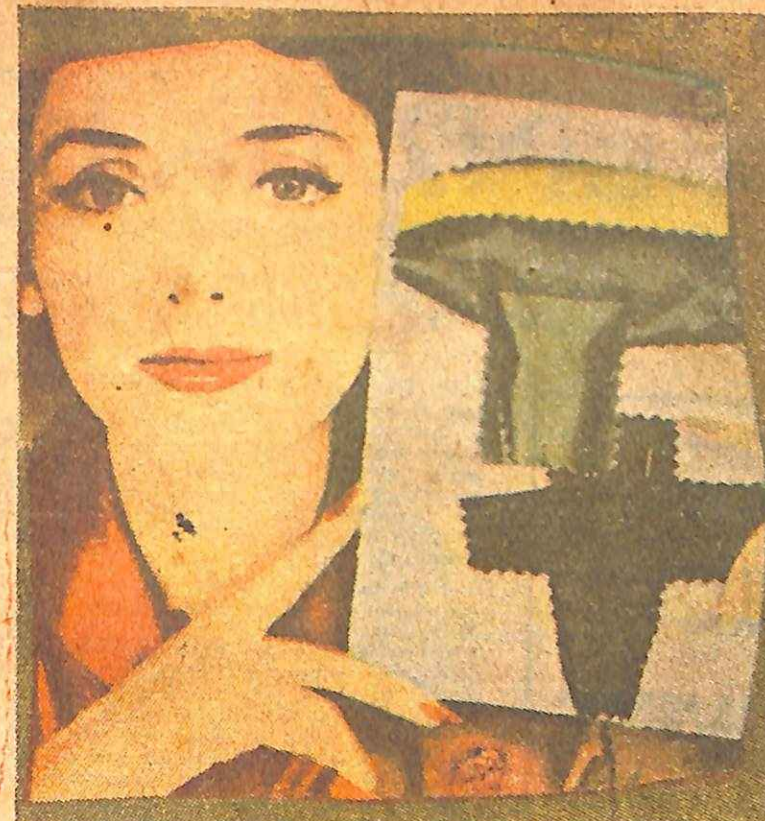
ΟΤΑΝ ΦΟΡΑΤΕ ΑΣΠΡΟ ΦΟΡΕΜΑ, να βάξετε λίγο ρουζ στα μάγουλά σας και πολύ κοκκινάδι στα χείλη σας.

ΟΤΑΝ ΦΟΡΑΤΕ ΜΑΥΡΟ ΦΟΡΕΜΑ, κάνετε τα μάτια σας να λάμπουν όσο μπορείτε περισσότερο. Βάλτε κοκκινάδι στα μάγουλά σας. Τό ρουζ των χειλιών σας πρέπει να είναι λαμπερό.

ΟΤΑΝ ΦΟΡΑΤΕ ΚΟΚΚΙΝΟ ΦΟΡΕΜΑ, τό χρώμα από τα νύχια σας, από τα μάγουλά σας, από τα χείλη σας πρέπει να έχη ίδιο τόνο με τό χρώμα του φορέματός σας.

ΟΤΑΝ ΦΟΡΑΤΕ ΜΠΛΕ ΦΟΡΕΜΑ, αν μὲν είναι ανοιχτό μπλέ, πρέπει να κάνετε ελαφρό μακιγιάζ, αν είναι μπλε σκούρο (μπλε-μαρέν), να μακιγιάρεστε όπως και για το μαύρο.

Μη διατάξετε ποτέ να ξαναφτιάχνετε τα νύχια σας και να μακιγιάρεστε πάλι όταν βάξετε χρωματιστό φόρεμα. Αν δεν

Η ΕΛΕΝΗ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ ΚΙ' ΕΧΕΙ ΠΡΑΣΙΝΑ ΜΑΤΙΑ. Διαλέγει: Μπλε, πράσινο σκούρο, χρυσαφί, σάπφειρο και αμέθυστο.

Έχετε καιρό, μείνετε με το μαύρο φόρεμα. Αν δεν έχη καλή όψη, φορέστε μαύρο ή λευκό φόρεμα. Αν είσθε κουρασμένη, χωρίς να το δείχνει το πρόσωπό σας, φορέστε ένα φόρεμα με ανοιχτό, χαρούμενο χρώμα. Θα αισθανθείτε καλύτερα.

ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ 1951

Τό χαρακτηριστικό του μακιγιάζ 1951 είναι η αντίθεση ανάμεσα στο λείο και φιλικό-νιο δέρμα και το τριγωνικό, σαρκώδες, κερασένιο στόμα και τό μάτι που υπογραμμίζεται με κραγιόνι που έχει τό ίδιο χρώμα με την κόρη του οφθαλμού.

Για να μακιγιαριστήτε καλά, σύμφωνα με τη μόδα του 1951 χρησιμοποιήστε σαν βάση ένα φόντ—ντέ—τέν πάλ και διάφανο. Μη χρησιμοποιήτε λιπαρό ρουζ για τα μάγουλά σας και μη βάξετε πολύ. Τα φρύδια σας πρέπει να έχουν τό φυσικό τους σχήμα και πάχος. Μακιγιάρετε τα μάτια σας με μια κραγιονιά προεκτείνοντάς

την διακριτικά προς τους κροτάφους την ημέρα. Τό θράδυ βάξετε λίγο κοσμετικ πάνω στα βλέφαρα.

Μακιγιάρετε τό στόμα σας μεγεθύνοντας λίγο την περιμέ-
το των χειλιών σας ώστε να είναι πιο σαρκώδη και ήδυπα-
θη. Χρησιμοποιήτε κόκκινο μά-
λον ανοιχτό. Αποφεύγετε τα πορτοκαλιά και βιολετιά κραγιόνια για τα χείλη.

Με τον τρόπο αυτό θα είσα-
στε μακιγιαρισμένη σύμφωνα με τις τελευταίες υποδείξεις των διασήμων μακιγιέρ του Χόλλυγουντ, του Παρισιού κλπ. Τό μακιγιάζ αυτό είναι η τελευταία λέξις της μοντέρνας αισθητικής της γυναίκας όμορφιάς και ανταποκρίνεται άπολύτως προς τον τόνο της σημερινής γυναίκας. Ένα δυσαρμονικό σύνολο δημιουργεί κακή εντύπωση. Πρέπει επομένως αν θέλωμε να παρουσιάσωμε ένα μοντέρνο σύνολο (ντύσιμο, βάψιμο κλπ.), να προσέξουμε πολύ ώστε να μην πέσωμε σε πα-
ραφάνες.

Η ΚΑΙΤΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΣΤΑΝΗ ΚΙ' ΕΧΕΙ ΓΑΛΛΑΝΑ ΜΑΤΙΑ. Διαλέγει: Βιολετί, μπλε-μαρέν, κεραμιδί, κίτρινο και μαύρο.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Θα ήθελα, κυρία μου, θα τ'όθελα πολύ, μια και τό θέλουν της Βραδυάς τα έθνη και τα έθνη μίαν Ιστορία να σας πώ, παράξενη κι' άπλη, —Ένα Χριστούγενιάτικο, άς πούμε, παραμύθι, που έχει κάποια διαφοράν άπ' τ' άλλα παραμύθια: αυτό δεν είναι ψεύτικο! Έγίνηκε στ' αλήθεια...

★
Θυμάστε; Ήταν Χριστούγεννα και τότε, σαν και τώρα κι' ύπηρχε, όπως πάντοτε, τό Δέντρο με τα Δώρα. Κι' ακόμα ύπηρχατε και Σεις, ωραία μου κυρία που τότε ακόμα ήσαστε μια φίνα δεσποινίς, που άδίσταχτα θα έπαινε βραδείο καλλονής... Κι' έτσι, μ' αυτά τα πρόσωπα: με Σας και με τα Δώρα (και... μουσική υπόκρουσις πάνω στα τζάμια ή υπόρσι) συνέβη ή Ιστορία:
Δυό - τρείς «πιερότοις» κρέμονταν στού Δέντρου το πιδό πέρα ένας «μεγιστάν» με όψη άναιδή και πούρο άπ' την 'Αβάνα... Κι' έκτός του «μεγιστάνα» ύπηρχε ένας «μωσκήσιος» με άσημένιες υπούκλες, δυό «κοκκίοι» μάλλον σοβαροί κι' άλλες πεντέξη «κοκκί-
κλες»...

—Κι' άφού τα είδατε όλ' αυτά με κάποιαν άπληστία διαλέξατε, κυρία μου, ένα φτωχό παληάτσο, ίσως, γιατί σας φάνηκε ή φάτσα του άστεία, κι' ίσως, γιατί εκράταγε στα χέρια του ένα μάτσο κουδούνια άστραφτερά, που χτύπαγαν, σκορπίζοντας θεοτρελλη χαρά...

Αυτόν, λοιπόν, διαλέξατε... Με κάποιαν άγωνία, τον πήρατε και πήγατε μόνη σε μια γωνία κι' εκεί μαζί του παίξατε όλόκληρο τό βράδυ, και τον φιλήσατε τρελλά, τον πνίξατε στο χάδι, τον κάνατε άντρείκελο στα δυό σας τα χεράκια, κι' εκείνος σας έκύτταζε με τα έκπληκτα ματάκια, τούχατε στρίψει τό λαιμό του άνοιξατε τα σκέλια και διασκεδάσατε πολύ, πνιγίκατε στα γέλια... Και βταν δεινοπάθησε ο «πιερότος» φοβερά και τα κουδούνια που έλλατε χτυπούσαν με χαρά βουδάθηκαν για πάντα, —τότε μ' άνάλαφρη καρδιά, τον βάλσατε στην μπάντα!

—Ε, αρκετά τον παίξατε... Όλόκληρη Βραδυά! Και, τότε, —τό θυμάμαι αυτό σα νάχη γίνει, τώρα— στο Δέντρο ξαναπήγατε, στο Δέντρο με τα Δώρα. Και πήρατε, πριν φύγετε, τον πλούσιο «μεγιστάνα», που, έκτός άπ' τ' άλλα, κάπνιζε και πούρο άπ' την 'Αβάνα!

★
Κι' άπόψε τη θυμήθηκα αυτήν την Ιστορία, γιατί σας ξαναείδα... Μά, τώρα, παντρευθήκατε... Είσατε πιά κυρία και όχι δεσποινίδα, και είδα και τον άντρα σας τό πούρο να τινάζει, —πούρο μεγάλο, έκλεκτό, σίγουρα άπ' την 'Αβάνα! Τον πρόσεξα καλύτερα και είδα ότι μοιάζει με... με τον «μεγιστάνα», εκείνον που διαλέξατε μέσα άπ' τα τόσα δώρα! «Και ο παληάτσος; σκέφτηκα. Αυτός που νάναι τώρα, που ούτε κουδούνια έχει πιά, ούτε καμιά χαρά;» Και βλέποντας τριγύρω μου, τον είδα καθαρά, γιατί μπροστά μου έτυχε να είν' ένας... καθρέφτης! Κι' από κοντά σας έβγα, κυρία μου, σαν... κλέφτης!

ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΕΝΣΤΙΚΤΟ

Πρέπει να διαβάσετε

ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΘΑΡΜΑΝ Β. ΡΑ-Ι-Σ, ΠΟΥ ΔΙΑΦΩΤΙΖΕΙ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ.

- Τά κεφάλαια του βιβλίου που θα ακολουθήσουν**
1. ΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΚΑΙ ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣ.
 2. Η ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΦΥΤΙΚΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ.
 3. Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΚΑΙ Η ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ.
 4. Η ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΔΙΑΦΩΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ.
 5. ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ.
 6. Η ΕΦΗΒΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ.
 7. Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΩΡΙΜΟΤΗΤΟΣ.
 8. Ο ΜΗΝΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ.
 9. ΤΟ ΝΕΙΟΠΑΝΤΡΟ ΖΕΥΓΑΡΙ.
 10. Η ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΖΩΗ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΗ ΗΛΙΚΙΑ.
 11. Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ.
 12. ΑΝΩΜΑΛΙΕΣ ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.
 13. ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

του Ιατρού ΜΟΡΡΙΣ ΦΙΣΜΠΑ-Ι-Ν, αρχισυντάκτη του εγκρίτου 'Αμερικανικού περιοδικού «Υγεία», επίσημου οργάνου του 'Ιατρικού 'Αμερικανικού Συνδέσμου.

Οι έρευνες των τελευταίων ετών απέδειξαν πόσο βαθειά επηρεάζεται η ζωή μας από τη σεξουαλική υγιεινή όχι μονάχα από τη φυσιολογική, αλλά και από την ψυχική άποψη. Η κυριώτερη συνεισφορά της Φροϊδικής ψυχολογίας είναι το ότι ετόνισε πόσο συντελούν οι απαγορεύσεις των προηγούμενων γενεών για να δημιουργούνται νευρώσεις και σεξουαλικές ανωμαλίες. Έχει πραγματικά αποδειχθεί πως μερικές καταστάσεις, που τους απέδιδαν άλλοτε αποκλειστικά φυσιολογικό χαρακτήρα, έχουν ψυχική βάση και ότι η ψυχική αυτή βάση δημιουργείται από την έλλειψη σωστής τακτικής και σχέσεων ανάμεσα στα δύο φύλα.

Ένα μεγάλο μέρος από τις ανωμαλίες αυτές δημιουργείται στην παιδική και στην εφηβική ηλικία. Έχει λοιπόν μεγάλη σημασία να παραδεχθούμε πόσο σπουδαίο ρόλο παίζει η έγκαιρη και κατάλληλη αγωγή του παιδιού πάνω στα σεξουαλικά ζητήματα. Στα κεφάλαια που θα ακολουθήσουν, ο καθηγητής της Σχολής της Προληπτικής 'Ιατρικής και 'Υγιεινής της Προληπτικής 'Ιατρικής των Η. Π. της 'Αμερικής κ. Θάρμαν Β. Ράις εξετάζει ολόκληρο το πρόβλημα της σεξουαλικής αγωγής, αρχίζοντας από την διαφώτιση του παιδιού πάνω στα σημαντικά ζητήματα και συσχετίζοντας το θέμα του με την περίοδο των αρρώστων, του γάμου και την εγγαμία.

Ο καθηγητής Ράις είναι επίσης συγγραφέας μιας σειράς μικρών βιβλίων για παιδιά διαφόρων ηλικιών. Τα βιβλία αυτά τα εξέδωσε ο 'Αμερικανικός 'Ιατρικός Σύνδεσμος και πολλοί γονείς τα δίδουν

στα παιδιά τους για να τα διαφωτίσουν κατάλληλα πάνω στα ζητήματα. Μερικά από τα κεφάλαια που θα ακολουθήσουν δημοσιεύθηκαν στο περιοδικό του 'Αμερικανικού 'Ιατρικού Συνδέσμου «Υγεία». Οι διδασκαλίες διαφόρων σχολικών τάξεων μέσα σε όλες τις 'Ηνωμένες Πολιτείες ενθουσιάστηκαν ιδιαίτερα με τα βιβλία αυτά.

Μια σωστή αντίληψη για τη σχέση που υπάρχει ανάμεσα στο σεξουαλισμό και στην υγεία, όπως και στην καθημερινή ζωή, είναι απαραίτητη για να χρησιμοποιήσει ο άνθρωπος ικανοποιητικά και ευτυχισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. ΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΚΑΙ ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣ

Η διανομή της ζωής εξαρτάται άμεσα από τη λειτουργία των βασικών ενστικτών που ενώνουν τους ανθρώπους σε μίαν κοινωνία και το σπιτικό, όπου γεννιούνται άλλοι άνθρωποι, όμοιοι με τους ίδιους. Το σεξουαλικό στοιχείο βρίσκεται τριγύρω μας, παντού. Το βλέπουμε στα ρούχα που φορούμε. Στο έπαγγελμα που ασκούμε. Στα σπώρ και στα παιχνίδια που μας ξεκουράζουν. Διηγούμενα, μυθιστορήματα, ποιήματα, τέχνη, γλυπτική, μουσική και θέατρο μας θυμίζουν αδιάκοπα πως οι άντρες κι οι γυναίκες διαφέρουν αναμεταξύ τους και γεννούν όπως φέρνουν σε μεγάλο βαθμό εξ αιτίας αυτής της διαφοράς.

Αν γνωρίζουμε ποιά ελαττήρια κινεί τους άντρες, τις γυναίκες, τις αγόρια και τα κορίτσια. Αν καταλαβαίνουμε την ψυχολογία, τις επιθυμίες, τους πόθους, τις επιθυμίες, τα πάθη των γειτόνων μας. Αν γνωρίζουμε τι κάνει τον έναν ήρωα και τον άλλο κτήνος, τότε θα εξετάζουμε καλύτερα το σεξουαλικό ζήτημα. Το σεξουαλικό ενστικτό είναι πανταχού παρόν. Μας τριγυρίζει παντού. Μας αγγίζει από πολλές με-

ριές. Είναι στην πραγματικότητα «εκ των ούκ άνευ» της υπάρξεώς μας. Δεν είναι λοιπόν παράξενο να υπάρχουν τόσες πολλές παρανοήσεις γι' αυτό το βασικό ζήτημα; Δεν είναι καταπληκτικό να υπάρχουν άνθρωποι έξυπνοι σε όλα τα άλλα ζητήματα και να άγνοούν ολόκληρα την αληθινή σημασία της βασικής αυτής αλήθειας της ζωής;

Κάθε παιδί και κάθε ώριμος πρέπει να καταλάβουν για πολλούς λόγους, όσο καλύτερα μπορούν, τις περίπλοκες λειτουργίες με τις οποίες πολλαπλασιάζεται το ανθρώπινο γένος, τις λειτουργίες που γίνονται αιτία να δημιουργηθεί και να συγκρατηθεί σαν μονάδα η οικογένεια. Και έχει πάρα πολύ μεγάλες και πάρα πολύ σοβαρές συνέπειες ο τρόπος που θα πάσει ή νέα γενεά τις σχετικές πληροφορίες και αν θα τις πάρει σωστά και με την αξιοπρέπεια που ταίριαζει.

Ο άνθρωπος που δεν σπουδάζει επίσημα, χρειάζεται λίγες σχετικά πληροφορίες, αναφορικά με τις λεπτομέρειες της πορείας της αναπαραγωγής. Έχει μάλλον ανάγκη από μια πλατειά κατανόηση των γενικών αρχών που διέπουν αυτή τη λειτουργία. Πρέπει να βλέπει το σεξουαλικό ζήτημα σαν ένα ζήτημα που ανήκει μάλλον στη φύση της τέχνης παρά στη φύση της επιστήμης. Η επιστήμη του χρειάζεται μονάχα για να μπορεί να ασκήσει καλύτερα την λεπτή τέχνη της ζωής, της πλατείας, βαθειάς και καλής ζωής. Το σεξουαλικό ενστικτό και η ζωή είναι αδιάχωριστα. Το καθένα τους είναι η αρχή και το τέλος του άλλου. Ευτυχισμένοι είναι ο άνδρας ή η γυναίκα, το αγόρι ή το κορίτσι που βλέπει το σεξουαλικό ζήτημα σαν ένα απαραίτητο και αρμονικό κομμάτι — και τίποτα περισσότερο — μέσα από ολόκληρο το σκοπό και τη φιλοσοφία της ζωής.

Συγχέουν το σεξουαλισμό με τον αισθησιασμό. Νομίζουν πως μια απλή λεπτομέρεια μέσα στο πρόγραμμα — ένα επίσημο που αντιστοιχεί με τη μεταφορά της γύρης από τη μέλισσα — είναι ολόκληρο το πρόγραμμα. Νομίζουν πως ο σεξουαλισμός είναι εγωϊστικό και γυρεύει να ικανοποιηθεί μονάχα ο ίδιος, ενώ στην πραγματικότητα τίποτα δεν είναι λιγότερο εγωϊστικό όσο η αγάπη του ενός συζύγου για τον άλλο ή του γονιού για το παιδί. Λένε πως πολλοί άνδρες και πολλές γυναίκες καταστρέφονται εξ αιτίας του σεξουαλισμού τους. Ξεχνούν όμως πως ο σεξουαλισμός έχει βγάλει στο φως το καλύτερο που κρύβουν μέσα τους εκατομμύρια άλλοι άνθρωποι! Μεταμόρφωσε τα τρελλόπαιδα και τα τρελλοκόριτσα σε άνδρες και γυναίκες. Ο σεξουαλισμός μπορεί να εμπνεύσει ένα συνθησμένο χωρικό και να τον κάνει ποιητή. Κι' όλους μας μπορεί να μας κάνει ήρωες όταν κινδυνεύουν οι αγαπημένοι μας ή τα παιδιά μας.

Οι νέοι μας ζητούν θετική ανατροφή. Δεν παίρνουν ως κανόνα συμπεριφοράς το «Μήν». Όταν η μητέρα τους λέει πως «έκείνη ξέρει καλύτερα», ζητούν να μάθουν για το λόγο νομίζει πως ξέρει καλύτερα. Η άρνητική αγωγή έχει την τάση να δημιουργεί ένα παιδαγωγικό κενό που θα γεμίσει γρήγορα με κάτι άλλο, είτε καλό, είτε κακό, είτε αδιάφορο. Όταν θα γεμίσουν τα μυαλά των παιδιών, αλλά και των μεγάλων επίσης με θετικά γεγονότα και με αρχές που βασίζονται πάνω στην αντίληψη ότι ο σεξουαλισμός είναι φυσι-

ΤΑ ΣΚΟΤΑΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΝΟΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΕΞΟΥΑΛ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

κός, καλός, ωραίος και έντελώς αρμόζων, τότε δεν θα φοβόμαστε καθόλου τις ψευτιές ή τις μισοαλήθειες που είναι τόσο καταστρεπτικές. Όταν το μυαλό γεμίσει με την πραγματικότητα και την αλήθεια, δρίσκει ικανοποίησι και στρέφεται σε κείνα που πρέπει να το απασχολούν, χωρίς να νιώσει πεισσότερο να στρέφονται τα παιδιά μας προς τις διωρυγίες της αρετής, παρά να απεστρέφονται από τη δόξα της αμαρτίας — πράγμα που δεν τα εμποδίζει συχνά να στρέφονται ακριβώς προς αυτόν το δρόμο, που δεν είναι πάντα και τόσο άσχημος.

Έχει ιδιαίτερη σημασία να μη φοβόμαστε ποτέ το παιδί όταν γίνεται συζητηση γι' αυτό το θέμα. Η μέθοδος σεξουαλικής διαπαιδαγωγής, όπου η μητέρα φωνάζει στο πλευρό της το παιδί και του λέει πως έφτασε στο κατώφλι του θανάτου για να το γεννήσει, είναι ολέθρια. Τα παιδιά δεν μπορούν να καταλάβουν πως μπορεί να γίνη κάτι πολύτιμο, με τον πόνο και με τη θυσία. Μπορούμε να λέμε στο κανονικό παιδί πως το κέρδος από το θάλασμο ενός δοντιού είναι άμετρο, αλλά όταν το πούμε ταυτόχρονα πως «θα πονέσει» το γεγονός αυτό ξεπερνά στην αντίληψη του κάθε όφελος που καταλαβαίνει πως θα έχει. Η μητέρα που συνδέει το σεξουαλισμό με τον πόνο, βάζει συχνά τα θεμέλια για μίαν όχι ικανοποιητική, ακόμα και για μια καταστρεπτική στάση του παιδιού απέναντι στη ζωή. Επίσης, ο πατέρας που παρουσιάζει το θέμα άσχημο ή αηδιαστικό ή χυδαίο, βλάπτει το παιδί αντί να το βοηθήσει. Μερικοί υποθέτουν πως πρέπει να κάνουν έτσι για να προφυλάξουν την αρετή του ανύπαντρου προσώπου. Η αρετή προσπαθίζεται πολύ καλύτερα από όσους έχουν σωστή κατανόηση και εκτίμηση για την αξία της.

Το σεξουαλικό στοιχείο είναι θερμοαίμο. Κοιτάζει από δυνατό πάθος. Ζή, αγαπά και παλαίει. Είναι ένας γίγαντας που δημιουργεί ή καταστρέφει, χτίζει ή γκρεμίζει, ανυψώνει με το άν θα το νοιώσει ο άνθρωπος ή όχι. Διευρύνει φυλάδες για χλωμους ανθρώπους, δύσκολα εξυπηρετούν τις ανάγκες των γερών ανθρώπων και γυναικών, που κάνουν τον κόσμο να γυρίζει. Την ίδια αξία έχει να λέμε «κακό, κακό» σε μια θύελλα που ξεσπάει όσο και το να γράφουμε μερικά αναιμικά βιβλία σαν ένα μέσο που θα βοηθήσει τους νέους να συγκρατήσουν τις ισχυρές δυνάμεις που φουσκώνουν μέσα τους. Τα περισσότερα δημοσιεύματα αυτού του είδους έχουν γραφεί από πρόσωπα που δεν εγνώρισαν ποτέ το μέγεθος που άθροισαν, ή που άφου κατακάηκαν από τη φλόγα τους, επίθυμούν τώρα εύλαβικά να σώσουν τους νέους από κείνα που πέρασαν οι ίδιοι. Οι υπερεστίες τέτοιων προσώπων δεν χρειάζονται για το σημερινό σκοπό. Αυτό είναι έργο ανθρώπων που ένοιωσαν την θεία όρμη της δημιουργίας, που δέχθηκαν με χαρά την πρόκληση και δεν έπρόδωσαν την εμπιστοσύνη.

Δεν θα προσπαθήσουμε να προεξοφλήσουμε τα ερωτήματα που μπορεί να θέσει, με λωυτερά μάτια, το κάθε παιδί. Ελπίζουμε ωστόσο πως μπορούμε να βοηθήσουμε, προετοιμάζοντας τόσο καλά τους γονείς για τις βασικές αρχές του θέματος, ώστε να μπορούν να βοηθούν και να ικανοποιήσουν την απόλυτα φυσική παιδική περιέργεια, που κάνει το παιδί να βάζει στους γονείς του ζωτικά ερωτήματα. Ίσως να έχει αξία το λεξιλόγιο που χρησιμοποιούμε, αφού, πολύ συχνά, μία σοβαρή δυσκολία που παρουσιάζεται είναι η έλλειψη της κατάλληλης λέξεως. Η μέθοδος για

να εξηγήσουμε τα ζητήματα στο παιδί μπορεί να έχει αξία και για μερικούς που γνωρίζουν αρκετά καλά το θέμα, όχι όμως και την κατάλληλη παιδαγωγική μέθοδο που χρειάζεται. Όταν ο γονιός δεν έχει λογικά ικανοποιητική κατανόηση και στάση απέναντι σε αυτό το θέμα, δεν πρέπει να πιστεύει καθόλου πως μπορεί να έχει την πείρα που απαιτείται για να το διδάξει στα παιδιά. Ίδιαίτερα το θέμα αυτό πρέπει να διδάσκεται με το παράδειγμα και με παιδαγωγικό τρόπο. Όποιος μεταχειρίζεται τη γυναίκα του σαν να είναι κατώτερο πλάσμα, θα δυσκολευθεί να μορφώσει σχετικά τα παιδιά του και γκρινιάρια γυναίκα θα αποτύχει εντελώς όταν προσπαθήσει να μεταδώσει στον νεαρό δλαστό της μίαν όμορφη αντίληψη για τη σεξουαλική ζωή.

Η ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΦΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΖΩΙΚΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Όσοι θέλουν να καταλάβουν την θυμαστή πορεία με την οποία αναπαράγουν τα φυτά και τα ζώα άλλα φυτά και άλλα ζώα όμοια και ιδιαίτερα όσοι θέλουν να καταλάβουν το σεξουαλικό ζήτημα, όπως εκδηλώνεται στην αναπαραγωγή του ανθρώπινου γένους, καλά θα κάνουν να μελετήσουν το φαινόμενο, όπως εκδηλώνεται στις απλούστερες μορφές ζωής. Είναι πολύ περίπλοκη για να μελετηθεί η πορεία της αναπαραγωγής στον άνθρωπο, γιατί είναι αποτέλεσμα διαφόρων κοινωνικών, ήθικών και έθιμοτυπικών σχέσεων. Γι' αυτό πρέπει να μελετηθεί πρώτα σε κάποιον απλούστερη μορφή. Με τον τρόπο αυτόν είναι βέβαιο πως μπορεί να εξουχισθεί κάθε φάση της πορείας της αναπαραγωγής χωρίς να διεγείρη τις διάφορες προκαταλή-

ψεις και υποψίες, που τόσο πολύ ενοχλούν. Πολλοί γονείς είναι ανήσυχτοι ενώ θέλουν να μιλήσουν τα παιδιά τους στα μυστήρια του θεάματος, τους εμποδίζει η έλλειψη καταλλήλων εκφραστικών μέσων.

Μία εντελώς ολοκληρωμένη κατανόηση του φαινομένου στις κατώτερες μορφές ζωής, θα δώσει στον γονιό ή στο δασκάλη τη φυσική στάση που πρέπει να έχει κατά τις πηγές από τις οποίες θα άντλήσει, το σο για να διαφωτίσει το θέμα του όσο καλύτερα μπορεί για να θεμελιώσει μέσα στο παιδί μια ικανοποιητική φιλοσοφία για τη ζωή. Πολύ συχνά, το μόνο που χρειάζεται ο γονιός ή ο δάσκαλος είναι και η συγκεκριμένη απεικόνιση των εξηγήσεων για τα διάφορα δύσκολα σημεία, παρατήρησε με τη θλίψη της έλλειψης λεξιλογίου. 'Επιμένουμε στο σημείο, ότι όποιος διδάσκει, πρέπει να έχει αποκτήσει έναν ώριμο βαθμό πνευματικής Ισορροπίας και αποφασιστικής στάσεως πάνω σε αυτά τα σημεία από τα να γνωρίζει τη στοιχειώδη σεξουαλική βιολογία όπως εκδηλώνεται τριγύρω μας, παντού.

Είναι φανερό πως αν το κάθε είδος δεν είχε τον ιδιαίτερα δικό του τρόπο αναπαραγωγής, θα είχε χαθεί πρό πολλού από το πρόσωπο της γης. 'Η διαίωσις των ειδών είναι το πιο βασικό ενστικτό του ζώου και κάθε ζωικό είδος. Τα περισσότερα φυτά αρχίζουν να ξεραίνονται μόλις αρχίσουν οι σπόροι τους και όλα τα ζώα πεθαίνουν, μόλις φθάσουν στο τέλος του κύκλου της αναπαραγωγής τους. 'Υποστηρικτικό στον άνθρωπο και στο ζώο είναι το ενστικτό της αυτοσυντηρήσεως. Όλες μας όμως βλέπουμε άνδρες και γυναίκες να παίζουν κορόνα-γράμματα τη ζωή τους, την υγεία τους, την υγεία τους, την κοινωνική τους θέση, την υγεία τους, τους — τα πάντα — για να μπορούμε να εκφρασθούν σεξουαλικά ή για να φροντίσουν για τα παιδιά τους. Πρέπει λοιπόν να συμπεράνουμε πως το ενστικτό της αναπαραγωγής είναι πραγματικά βασικό.

Μέσα στη φύση βλέπουμε δύο μεθόδους με τις οποίες αναπαράγονται τα είδη: τη σεξουαλική και την μη σεξουαλική. Τα ζώα, εκτός από τις πιο κατώτερες μορφές τους, χρησιμοποιούν τη σεξουαλική μέθοδο. Το ίδιο αληθεύει και για τα περισσότερα φυτά. 'Αλλά ένας σημαντικός αριθμός από αυτά, δεν έχει σεξουαλικό ενστικτό, σ' αυτό μέσον αναπαραγωγής. Τα μικρόβια, π. χ., χωρίζονται απλά στη μέση, δημιουργώντας έτσι δυο καινούργιες οντότητες, τρικό κύτταρο. Με μίαν έννοια, τα παθογόνα ότομα, μέσα σε έναν μικροβιακό κορρετικό κομμάτι από το ίδιο αρχικό σπέρμα. 'Ακόμα και σε υψηλές μορφές του ζωικού βασιλείου βλέπουμε ουσιαστικά το ίδιο πράγμα. 'Αν φυτέψουμε ένα ξεμαχαχά, θα πιάσει ρίζες και θα δένδρα, ακόμη, αν το φυτέψουμε στο έδαφος. Πολλά από τα αρχικά δένδρα, που είναι κομμάτια που καλλιεργούμε, πολλαπλασιάζονται με καταβολάδες, με ρίζες, με βλαστάρια, με ενοφθαλμισμό (μπόλι) κ.λπ. Όλοι αυτοί οι τρόποι πολλαπλασιασμού γίνονται χωρικά και τα φυτά επίσης, με άλλο που έχουν όργανα. 'Η σπορά πατατών σεξουαλικά τους μη σεξουαλική μέθοδος, ενώ ο πολλαπλασιασμός με τους σπόρους που έγιναν από τα λουλούδια των πατατών είναι μέθοδος σεξουαλική. Πολλές από τις πολύ κατώτε-

Υστερα από

"ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΣΑΣ,

και το

"ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΗ Η ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ,,

και παρουσιάζουμε στις αναγνώστριές μας

«ΤΟ ΕΝΣΤΙΚΤΟ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ»

με την πεποίθηση ότι έτσι διδεται ένα ακόμη χτύπημα στην άγνοια και στην προληψη που εμποδίζουν τον άνθρωπο να δει το αληθινό φως της επιστήμης.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ

"Οποιος ζῇ μέσα στην ἀγνοία,
 είναι σκλάβος καταστάσεων που
 δὲν μπορεί νὰ ἐλέγξῃ. Ἡ ΓΝΩΣΙΣ
 ἐλευθερώνει τὸν ἄνθρωπο ἀπ' αὐτὴ
 τὴ σκλαβία καὶ τὸν κάνει κύριο τῆς
 ζωῆς καὶ τῆς τύχης του. «Τὸ ἐνστι-
 κτὸ τῆς Δημιουργίας» τοῦ γιατροῦ
 Θ. Ραΐς, μορφώνει, διαφωτίζει, δι-
 νει ὅπλα γιὰ τὴ ζωὴ.
 "Όταν ἀφίνουμε ἓνα παιδί νὰ με-
 γαλῶνι στὴν τύχη, εἶναι σὰν νὰ τὸ
 καταδικάζουμε στὸ χαμό. "Όταν τὸ
 ἀφίνουμε χωρὶς ὁπάντησι στὰ προ-
 βλήματα πού τὸ βασανίζουν, εἶναι
 σὰν νὰ τὸ καταδικάζουμε σὲ μιὰ
 δυστυχισμένη ζωὴ. Τὸ βιβλίο αὐτὸ
 σὰς δίνει τὴς ἀπαραίτητες γνώσεις
 γιὰ νὰ διαφωτίσετε τὸ παιδί σας.

μόνο για να βλέπουν το φυτό να φυτρώ-
νι. "Αν δεν υπήρχε κήπος, μπορεί να χρη-
σιμοποιηθεί μία γλάστρα στο παράθυρο
για να φυτέψι το παιδί σπόρους. Αφού
φυτρώσουν και μεγαλώσουν, οι σπόροι θα
γίνουν και λουλούδια, τό όμορφότερα
κομμάτι του φυτού. Τα λουλούδια θα τό
έπισκεφθούν τά έντομα. Οά πετούν από τό
ένα στο άλλο, ρουφώντας τό νέκταρ και
μεταφέροντας τη γύρη που κολλάει στα
πόδια τους. Ακόμη και μία πρόχειρη έ-
ξέταση του λουλουδιού θ' αποκαλύψει δυο
κατηγορίες όργανων. Ή μία κατηγορία, οι
στήμονες, έχουν στην άκρη τους μία κί-
τρινη σκόνη (τη γύρη). Ή γύρις είναι τό
άνδρικό στοιχείο. Το άλλο όργανο, ο ύπε-
ρος, είναι τό θηλυκό μέρος του φυτού και
έχει στην άκρη του ένα κολλώδες ύγρο, δ
που κάβεται ή γύρις αν πέση επάνω.

Καθώς επισκέπτεται τὸ ἔντομο τὸ ἐν
Λαυλούδι, ἑπείτα ἀπὸ τὸ ἄλλο, μεταφέρει
τὴ γύρι τοῦ ἐνὸς στὸν ὕπερο τοῦ ἄλλου.
Οἱ κόκκοι τῆς γύρεως γυμνοποιοῦνται καὶ
μεγαλώνουν μέσα σ' ὅλο τὸ μήκος τοῦ ὕ-
περου καὶ φέρουν τὰ μικροσκοπικὰ κύττα-
ρα ποὺ ἐνώνονται μὲ τὰ δοκίματα, γί-
ναι σχηματίζουν τοὺς σπέρους, ποὺ εἶναι
ὁλότεροι καινούργια ἀτομα. Τὰ μεγάλω-
τῶν σπέρων μέσα στὸ Λοβό — τὸ σῶμα
τῆς μητέρας-φυτοῦ — μπορεῖ νὰ γίνῃ ἐκ-
κόλα. Οὐσιαστικά, ἡ πορεία εἶναι ἡ ἴδια
μὲ τὴν πορεία ποὺ παρατηρεῖται στὰ ἐν-
ώτερη ζωά. Μὲ μιὰ διαφορὰ: τὰ δύο στὰ
μέια ποὺ εἶναι καὶ τὰ πρὸ δυσκόλα, νὰ ἐ-
ξηγηθῶν στὰ παιδιὰ ἀναφορικὰ μὲ τὰ ζωά
ἐξηγοῦνται πολὺ ἀπλουστερὰ μὲ τὰ φυτὰ

Σημαντικότερο είναι το γεγονός ότι τ
μέρους που αφορά την ενσωμά των δύο φ
λων, είναι η, φαινόμενικά ασήμαντη επ
σκειψή της μέλισσας, που μεταφέρει το
δρικό στοιχείο στο θηλυκό όργανο του α
λου λουλουδιού. Αυτό είναι συνήθως
σημείο εκείνο που φέρνει σε σπένδα
θεσι τους γονείς. "Αν λοιπόν χρησιμοποι
σουν το μιτζέλι, σαν παράδειγμα, μπορο
νά εξηγήσουν ευκολότερα το σημείο α
τής επαφής. Φυσικά, πρέπει να τονισθ
σημασία ολοκλήρου του προγράμματ
και όχι του ιδιαιτέρου αυτού επεισοδίου
"Ο σκοπός της μεταφοράς της γύρης α
ναι η αναπαραγωγή των ειδών και όχι μ
ευκαιρία για να πιούν οι μέλισσες μέλι

Μπορούν να χρησιμοποιηθούν με τὸν
διο τρόπο καὶ ἄλλα φυτὰ, ὅπως τὰ π
πόνια, τὰ καρπούζια, τὰ ἀγγούρια, τὰ
λοκύβια. Αὐτὰ δὲν εἶναι ὅλα ὅμοια. Ἄλ
ἀπ' αὐτὰ ἔχουν μονάχα θηλυκὰ ὄργαν
καὶ ἄλλα μονάχα ἀρσενικά. Ἀπὸ τὴν
ποιμὴ αὐτὴ πλησιάζουν περισσότερο με
ἀνώτερα ζῶα, πού μᾶς ἐνδιαφέρουν ἰδιαί
ρα. Στὴν περίπτωση τῆς βατομουριάς κ
τῆς συκιάς, υπάρχουν μερικὰ στείρα δι
δρα, πού εἶναι ἀρσενικά. Τὰ σῦκα πο
λέγονται ὀρνισί. Ἄν ὅμως λείπουν ἀ
τῇ μέσῃ, οἱ θηλυκίες συκίες δὲν θὰ κ
νουν ποτὲ τοὺς σῦκα.

ΣΤΑ ΨΑΡΙΑ...

Η έκκριση αυτή αποτελείται από εκατομμύρια σπερματοζώρια. Όταν ένα από τα σπερματοζώρια ενωθή με ένα ωάριο, τότε αρχίζει μία καινούργια ζωή. Φυσικά με τη μέθοδο αυτή σημειώνεται μεγάλη απώλεια, αλλά το καλύτερο που μπορεί να κάνει ένα φάρμακο είναι αυτό. Τα νέα φάρμακα είναι αναγκασμένα να τα θάλουν περισσότερο καλύτερα μπορούν, όταν εκκλαθούν, μ' όλο που πάρα πολλά χάνονται μ' αυτόν τον τρόπο. Κατά συνέπεια, είναι απαραίτητο να γενιούνται πολλές χιλιάδες ή εκατομμύρια φάρια. "Αν πάμε σιγά-σιγά με τη δάρκα, άκρη-άκρη σε μία λίμνη, την εποχή που τα λιμνοφάρια αφιούνε τ' αυγά τους, εύκολα μπορούμε να ιδούμε καθαρά μέρη, στον άμμουδερό ή βοτασποτρωμένο βυθό, όπου τριγυρίζε ο γονιός φάρι. Ο γονιός φυλάει το μέρος καθαρό και δίδωνει τους έχθρους που πηγαίνουν να καταστρέψουν τα αυγά του.

Ἡ βατραχίνα κάνει κάτι καλύτερο. Τ' αὐγά της μπαίνουν μέσα σ' ἓνα υλίκο ποιοῦναι μὲ ζελατίνα καὶ τὰ πρῶτα τέσσερα σηματοδοτῶνται. Τ' αὐγά της εἶναι ἀκόμη μαύρα ἀπὸ πάνω κι' ἀνοιχτόχρωμα ἀπὸ κάτω, γιὰ νὰ διακρίνονται δυσκολότερα. Τὰ σκούρα χρώμα ἀπορροφᾷ τὴ θερμότητα τοῦ ἡλίου κι' ἐπιταχύνει τὴν ἐπώαση. Τ' ἀρσενικό γονιμοποιεῖ τὰ αὐγά τὴν ἴδια περίπου ὥρα ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς θηλικίας. Ὅταν ἐκκολληθῶν, οἱ μικρὲς λάρβες εἶναι ἀναγκασμένες νὰ τὰ θάσουν πέρα ὅσο καλύτερα μποροῦν, μέσα σ' ἓνα σκληρὸ κόσμο καὶ πολλὰς ἀπ' αὐτὲς χροῖσμεύουν σὰ νόστιμη τροφή στὰ πουλιά, σὰ ψάρια καὶ ἄλλα ζῶα.

Ἡ νεροχελώνα παρουσιάζει ἕνα χαρακτηριστικό θῆμα παραπάνω. Τ' αὐγά τ' νιοποιοῦνται πρὶν νὰ γεννηθοῦν καὶ συγκροτοῦνται μέσα στοῦ σώμα τῆς θηλιάκις ὥσπου νὰ μαθευθῇ μέσα τους ἀρκετὴ τροφή καὶ νὰ σχηματισθῇ ἕνα γερό κέλυφος γύρω ἀπὸ τὴν τροφή καὶ τὸ ζωντανό μέρος τοῦ αὐγοῦ. Ἡ χελώνα γεννᾷ τ' αὐγά στὴν ἄμμο, κοντὰ στὴν ἀκροποταμιά καὶ τὰ σκεπάζει ἀπὸ πάνω πάλι μὲ ἄμμο. Ἐκεῖ, ἡ θερμότητα τοῦ ἡλίου βοηθεῖ τὴν ἀνάπτυξί τους. Ἄν δὲν φθάσουν σὲ μιὰ ἀνάπτυξι κάπως πιὸ προχωρημένην σὲ σύγκρισιν μὲ τὰ αὐγά τῶν ψαριῶν καὶ τοῦ θαλάσσιου πρᾶκου, τὰ αὐγά τῆς χελώνας δὲν ἐκκολάπτονται. Ἡ χελώνα γεννᾷ πολὺ λιγώτερα αὐγά, γιατί τὰ φτιάχνει πολὺ πιὸ ἐπὶ διασμένῃ. Μὰ ἀκόμα καὶ στὴν περίπτωση αὕτῃ δὲν ὑπάρχει: περιβαλθῇ ἀπὸ μέρους τῶν γονέων καὶ τὰ μικρὰ περνοῦν δύσκολες ὥρες γιὰ νὰ βροῦν τροφή καὶ νὰ ἐπιβιοῦν ἀπὸ τοὺς μυρίους κινδύνους ποὺ παραφυλάει στὸ κάθε τους θῆμα.

Τὰ πουλιά κάνουν κάτι καλύτερο γιὰ τὰ μικρά τους. Οἱ γονεῖς ζευγαρώνουν καὶ χτίζουν σπίτι — ἓνα πολὺ ἐνδιαφέρον σπι-
τι, πραγματικά. Καὶ φτάνει νὰ θυγοῦ-
μιὰ ἐκδρομὴ, γιὰ νὰ καθήσουμε καὶ νὰ
μελετήσουμε ἄψευχα τὸ σπιτάκι τους: τὸ
φωλιά. Τὰ σπινὰ μὲν μὲς καὶ τὰ πτερὰ

τὰ πειράζου. Δὲν παύει
 ραστὲς προσπάθειές της γιὰ
 νὰ προστατέψῃ τοὺς νεοσ-
 μαθῶνι πῶς νὰ πετοῦνε κι-
 σκου ἄλλοι μόνοι τοὺς τὴν τρο-
 πὴν. Ἐνὰ θέμα ἀπὸ τὰ πρῶ-
 τὰ πρέπει νὰ τὸ μελετήσῃ
 εἶναι οἱ συνήθειές με τίς ὁπ-
 ποιῶν τῇ φωλιά τούς. Τὰ ὅ-
 λων δὲν πρέπει νὰ ὑπερ-
 αὐτὸ, γιατί τὰ σπουργίτι-
 τὰ χελιδόνια κάποια στέγν-
 νὰ φωλιάσσουν καὶ μὲ μικρὰ
 τὸ σπῆτι ν' ἀποκτήσῃ καν-
 γάλυτερες πόλεις ἔχουν λ-
 κὲς εὐκολίες, ἀλλὰ στίς π-
 πάρχουν πάρκα, κῆποι, ἀ-
 λογικοὶ κῆποι καὶ ζωολογ-
 γονεὶς πρέπει νὰ φροντίζου-
 ντα γιὰ νὰ βρίσκουν εὐκο-
 στὰ παιδιὰ τοὺς τοὺς μεγα-
 φύσεως καὶ τοὺς σεξουαλι-

Τὰ θηλαστικά βρίσκοντα
 το μέρος τῆς κλίμακος
 ζουν καλύτερα καὶ περι
 γιά τὰ μικρά τους. Τὸ ὥ
 πύσσεται καὶ σπὴν περί
 πως καὶ στὰ ἄλλα ζῶα τ
 Ἀλλὰ τὰ θηλαστικά δὲν τ
 ποτὲ στοὺς κινδύνους τοῦ
 ριβάλλοντος — γιατί τοὺς
 Ἔτσι, τὸ μικρὸ μεγαλώνει
 μα τῆς μητέρας του. Ὅτε
 ρὸς νὰ γεννηθῇ, ἡ φύσι
 μιά τροφή ποὺ μπορεῖ νὰ
 σώμα τῆς μητέρας του κα
 γιὰ τὸ ἀναπτυσσόμενο βρ
 στικού ζῶου. Εὐκόλα μπορ
 τηρήσουμε τὰ προστατευτικ
 μητέρας. Νὰ ἔνα παράδειγ
 γάτη τῶν γονέων, ποὺ εὐκ
 τὸ καταλάβῃ τὸ μικρὸ πα
 ὁ ρόλος τοῦ πατέρα, πολ
 πνεῖ συχνά, γιατί στὰ π
 λαστικά, τὸ ἀρσενικὸ λίγ
 γενικά γιὰ τὸ μικρὸ του β
 χουν ὅμως παραδείγματα
 στικά ζῶα κάνουν οἰκογεν
 λὰ τὰ ζῶα αὐτὰ δὲν εἶναι
 παρακολουθήσῃ τὰ παιδι

ἰὰ τὸν λόγον αὐτὸν,
 γνώμῃ μου, σφάλμα νὰ λέ-
 γιὰ τὸν ἄνδρα γονιό, ὅταν
 στὰ θηλαστικά. Τὸ παράδο-
 λιών εἶναι καλύτερο καὶ πο-
 κολύτερα. Δὲν ἐννοοῦμε
 πράξι τῆς γονιμοποιήσεως
 ἀρμόζουσα σὲ ὀτιδήποτε,
 δάσκομε τὰ παιδιὰ τῶν ἀ-
 καλύτερο νὰ χρησιμοποιοῦ-
 τα πού νὰ μοιάζουν ὅσο μ-
 τερο μὲ τὴν ἀνθρώπιναν συ-
 λέμε γιὰ ν' ἀποκρύψουμε
 ἀλλ' ἀπλὰ καὶ μόνο δὲν θέ-
 λουμε τὴν προσοχὴ πάνω σ-
 χουν μερικὸι εἰδικοί στὰ σ-
 δαγωγικά προβλήματα, ποὶ
 δείχνουμε σκόπιμα στὰ παι-
 τὴς ἀναπαραγωγῆς, μὲ π-
 ρῶα, τὰ σκυλιὰ π. χ. Προ-
 ὅτι εἶναι μάλλον δύσκολο ν-
 τοιο παράδειγμα ἐπιοικοδομ-
 με πὺς εἶναι καλύτερα ν' ἀ-
 φητὴν στὴν παρατήρησι τῶν τ-
 τυχαία ἢ περιπτώσεις αὐτῆς

“Αν, αφού πληροφορήσου-
 τὸ παιδί γιὰ ζητήματα σὰν
 ναφέραμε, εκείνο μὰς θέσει
 τὰ περισσότερο χτυπητὰ
 ζωῆς τῶν θρηαστικῶν, τότε
 ζητήσουμε μαζί του ὁλόκλη-
 ρα καὶ τὸ ἐξηγήσουμε τῇ
 νάγκῃ, ποὺ ἐπιβάλλει ν’ ἀν-
 κριτικὰ αὐτὰ τὰ ζητήματα.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

* Ἀκόμη καὶ τὸ παιδί πα-
νθρώπου ὑπαρξί εἶναι ζω-
τοιο ἔχει πολλοὺς ἀπὸ τοῦ
ζώου. Μ' ἀκόμη καὶ τὸ πα-
μάθη πὺς ὁ ἄνθρωπος εἶναι
σότερο ἀπὸ ἓνα ζῶο καὶ προ-
ριφέρεται ἀνάλογα. Τὰ παιδ

τὴν τὴν ἀκού-
ντα θρῆνη καὶ
της. Τους
πῶς νὰ βρι-
τους.
ἐνδιαιφέροντα,
νὰ τὰ παιδιά,
ἐκ χτήσιν τὰ
ιδία τῶν πό-
στον σημείο
εἶναι παντοῦ,
νὰ βροῦν γιὰ
ἐξοδα μπορεῖ
εἶναι. Οἱ με-
ωτέρες φυσι-
εις αὐτὲς υ-
ην καὶ ζωο-
μουσεῖα. Οἱ
πάντα ἀγρυ-
νὰ νὰ δύνουν
μάθημα τῆς
0.

πῶν εἶναι πολὺ τιμὰ. Ἐχού-
τρυφερὴ περιποίησι γιὰ μιὰ
δο ζωῆς. Μποροῦν λοιποὶ
στὸ παιδί νὰ καταλάβῃ τὴν
χομὴ οἰκογένεια. Κατορθώ-
τὴμησιν τὸ ρόλο τοῦ πατε-
τέρας, ποῦ ἔχουν δημιουργί-
του ἑνα σπῆτι σταθερὸ κα-
δα τὰ μέσα τῆς υπάρξε-
λος τοῦ πατέρα καὶ τῆς
ς, αὐτὸ τὸ σπῆτι φαίνεται νὰ
κό, μὰ εἶναι ὅμως ἐξ ἱσού
ὁ καθένας ἔχει σκοπὸ τὸν τ-
ίδιου τοῦ παιδιοῦ. Τὸ πα-
τέρας του νὰ ἐργάζεται,
σπῆτι τροφῇ, νὰ πληρώνῃ γι-
νὰ προμηθεύῃ τὸ σπῆτι μ-
ζῇ, νὰ τὸ προστατεύῃ ἀπὸ
τοῦ δύνῃ στοιχειώδη περιθ-
καὶ νὰ κἀν τρέλλες μαζί
στρώων μαζί του σχέδια, νὰ
τὸ καθοδηγῇ μετὰ τρόπον
θοῦν ἐξαιρετικὰ. Κάθε ἀγόν-
ριτοὶ πρέπει νὰ πιστεύῃ ὅ-
του εἶναι σὰ θεὸς καὶ ἐπὶ
τρόπο, ὁ πατέρας-ἄνθρωπος
λὺ πῖο ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἐπίπε-
τοῦ μικροῦ σκυλιοῦ. Τὸ πῆ-
ῃ πρέπει νὰ βλέπῃ — τὸν
μῆτέρα του νὰ ἀνταλλάσσον-
κόλογα. Καταλαβαίνει πῶς
σιες καὶ ἐπὶ θῆναι νὰ σκ-
τί ποῦ ἐστίπεται ἡ κἀν-
πρέπει νὰ εἶναι πολὺ καλὸ
πεια εἶναι νὰ διδάσκεται τ-
ρα τὸ παιδί γιὰ τὴ θέσι τ-
σα στὴν οἰκογένειαν, ὅταν ὁ
τέρας εἶναι ἐν τάξει.

Δίδομε στο σημείο αυτό, σία στον πατέρα, έπειδη ό ρείται γενικά δύσκολος νά φανώς, είναι δύσκολο νά έ τώ άρσενικό, στά κατώτερα λή μικρή σχέση μέ την ανθ ριφορά, ώς παράδειγμα. Δ τον έναν ή τον άλλο λόγο, πατέρες δέν φέρονται πα ανάλογα μέ τό ρόλο πού π ζουν και έτσι είναι δύσκολο τό άθρο παιδι ό σκοπός το οικογένεια.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

κατά τη
παρα πολλά
ναφερόμαστε
μα των που-
αίρεται ευ-
αυτό πώς ή
να λιγότερο
άφου δι-
ρύναν, είναι
παραδείγμα-
ρετ περισσό-
εις. Δεν τό
α γεγονός,
με να τραβή-
αυτοί, είναι

λη και τόσο πιο επικίνδυνη
 άνθρωπο από τα κατώτερα
 γος πρέπει ν' αναζητηθή σε
 σας που διεν είναι πολύ σ

Πόσα κοινωνικά δρώμα
συναρπασμένη δυστυχία!
θυσία, αρρώστοι, νευρο
ψυχopaθείς!

Καὶ ἡ αἰτία; Ἡ ΑΓΝΟ
ΠΡΟΛΗΨΙ, πού καταδικά
ἄνθρωπο σὲ μιὰ δυστυχί
νικανοποίητη καὶ στεῖρα

«ΤΟ ΕΝΣΤΙΚΤΟ ΤΗ
ΟΥΡΓΙΑΣ» ρίχνει απλο-
ρίζα του κακού και δίνει
ραϊστικές ΓΝΩΣΕΙΣ γιά
νείς, που θέλουν τὰ παιδιὰ
τυχισμένα, δημιουργικά κα-
μενα.

πολυ περισ-
ει νὰ συμπε-
τῶν ἀνθρώπων

ἀνάγκη ἀπὸ
κάκρου περι-
νέου δώσωμε
αἰτία πού ε-
ἴστι νὰ ἐκ-
κεί τῆς ἡ-
σεί τριγύρω
σίγουρο καί
του. Ὁ ρε-
ντήρας μέσα
λὺ διαφορετι-
κὸν διακρι-
τικὸν καὶ
διατήρησι τοῦ
ἐλπίε τὸν
ἀφ' ἑνὸς σὺ
τῇ θερμασίᾳ,
ἀπὸ ὅποιο
βλάβες, νὰ
ψι, νὰ παίζ-
ου, νὰ κατα-
τὸ βοηθῇ καὶ
τοῦ τὸ βοη-
καὶ κάθε κο-
ς ὁ πατέρας
μ', αὐτὸν τὸν
ὕψιστον πα-
τὸ τοῦ πατέρα
δὲ βλέπει —
ατέρα καὶ τῇ
ιλία καὶ γλυ-
γίνονται θυ-
θῇ πῶς κάθε
πατέρας του
Φυσικὴ συν-
ἐλὺ εὐκόλωτε-
πατέρα μέ-
κάνει ὁ πα-

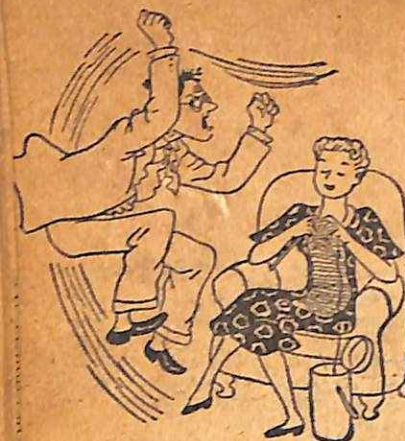
γάλη σημα-
λος του θεω-
νηθή. Προ-
γήθη, επειδή
δη, έχει πο-
πτική συμπε-
τυχώς, για
άρα πολλοί
πείναι, πει να παί-
ναι εξηγήθη
μέσα στην

Εκείνομε τα γερμανικά
διαφορισθούν και να πληρο-
γάλοι, αλλά το κάνουμε αυ-
ρι του παιδιού.
μας είναι μεγάλο σφάλμα.
ρα να φωνάζει κοντά της το
τό μυσήν σ' αυτά τα ζητή-
του πως «ή μητέρα έφτασε
και πόνεσε φοβερά για να
ρό της». Το παιδί δεν ξέρει
πολύ λίγα μπορεί να καταλά-
και για πόνο. Δεν ξέρει πάλι
λύτμιο αποκτάται με κόπο
ράζεται συχνά και φοβάται
άσχημος ο πόνος για το π-
νά τον αποφεύγει. Για το π-
χθή γενικά για τις θυσίες τι
και πάρα πολύ λίγα για τα
Κανένας γονιός, αξίος του
δεν μισσημυρίζει για μια λα-
πική θυσία που αναγκάσει
χάρι ενός λαμπρού και γε-
Έπειτα, γιατί να μιλήσουμε
ναι ιδιαίτερα άσχημο να χτυ-
πρόσωπο του παιδιού τις θυ-
ναιμε γι' αυτό.

Προβλήματα, απόμακροι και τόσο δύσκολοι, που επιδρά δυσκοιλιότητα στον αέρα; Όλες οι σχέσεις, οι προ-
βλήματα, είναι μεγάλη ανάγκη να
το σεξουαλικό ζήτημα σαν η
γική λειτουργία που έχει μεγάλη
και σημασία για τη διαίτιση
πάντων στη γη. Όταν το τα-
στη θέσι που αρμόζει, μέσα
των πραγμάτων, και όταν το
με καταλληλά, τότε η καταπό-
τος αυτού συμβαίνει τεράστια
λάβουμε το νόημα της ζωής
και είναι δυστυχισμένο το πα-

μος που φτάνει να πιστεύει
 θεολογικές σχέσεις είναι μία π
 μένη ή ταπεινή πείρα που δο
 ακρή των πραγμάτων, ένα θέ
 πει να απορριπωπάται και να
 κάθε φορά. Αντίθετα, είναι π
 δι που ο γονιός του καταλαβ
 ζήτημα, ώστε μπορεί να τ
 ήμα προς ήμα, για να κ
 σημασία του σεξουαλικού ζή
 ναι τυχερό το παιδί που ο γ
 ναι μέσα του την απόφαση
 ση και να διατηρήσει μέσα
 κη αυτή δύναμη, που το συνδέ
 πρό παρελθόν και το άκομ
 μέλλον. Για να επιτύχει κανει
 φρόνηση και γερμάτη κατανοή
 καλύτερο είναι να μελετήσει
 σεις των ειδών εκείνων, που
 πεύουν τα ήθημα, που μας έ
 έχουμε την ξεχωριστή μας θεο
 έσμοιο των ζωντανών πλασμά
 τών.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η ΟΥΝΕΧΕΙΑ

ΟΙ ΣΥΖΥΓΙΚΟΙ ΚΑΥΓΑΔΕΣ ΕΙΝΑΙ... ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΙ

«Όσοι καιρό η γυναίκα μου δεν διάβαζε την άθρονη αυτή φιλολογία που μας κατέκλυσε κυριολεκτικά τα τελευταία χρόνια που ήθελε για να περάσει η «ψυχολογία του έγγαμου βίου», τα πηγαίναμε πολύ καλά. Κάθε Κυριακή τσακωνόμασταν λίγο και έν συνεχεία αποφασίζαμε να τραβήξω ο καθένας κατ'από την ήθελε για να περάσει ευχάριστα την ημέρα του. 'Αλλά πριν καταλήξουμε εκεί και ενώ ο καυγάς βρισκόταν στο φόρτε του, ο ένας άπειλούσε τον άλλον, φωνάζοντας:

— Στο λέγω!... Βαρέθηκα πιά!... Ξεπέρασες κάθε όριο...
— Πολύ καλά. 'Αν δεν σ' πρέσει μπορείς να φύγεις.

— «Α, μπά!... 'Αν θέλεις μπορείς να φύγεις εσύ. Πίσω από τα γυαλιά μου έχω ένα βλέμμα στη γυναίκα μου, λέγοντάς της πως θα έπρεπε να παντρευθεί έναν άντρα που να την καταχέριζε κάθε μέρα. Κι' εκείνη με απαντούσε πως ο παλληκαράς αυτός δεν γεννήθηκε ακόμα».

«Υστερα παίρναμε τον τηλεφωνικό κατάλογο και ψάχναμε να βρούμε διευθύνσεις ειδικών διαβουλευτών δικηγόρων. 'Υστερα από αυτό νοιώθαμε, μεγάλη ανακούφιση. 'Εκείνη τη στιγμή ένα από τα παιδιά μας —έχουμε και παιδιά—κατέφθανε κλαίοντας για κάτι που του συνέβη ή θυμόμαστε πως ακριβώς εκείνη την ημέρα περιμέναμε φίλους στο σπίτι. Και τα οτιάναμε σαν να μην είχε γίνει τίποτε. Μέλι—γάλα... Μια στα διασκεδάσαμε φοβερά και οι δύο μπουμπουνισμένοι τ'άσσε είχα πη στην άλλον.

...τσι τίποτε δεν θα μ'ε μπόδιζε να ζήσωμε ευτυχισμένοι με τον τρόπο μας, ως το τέλος των ημερών μας, αν αυτοί οι οικογενειακοί σύμβουλοι δεν κυριεύονταν από την ανεύρητη επιθυμία να διδάξουν τον κόσμο—τον κόσμο των συζύγων, έννοω—πως να ζή αρμονικά και ανέφελα.

«Ετσι εδώ και εξ μήνες τώρα προσπαθώ να ένκυνωρσω την γυναίκα μου, χωρίς όμως —δυστυχώς!— να το καταφέρω. Γιατί η μόνη της αντίδραση είναι, στερεοτύπως σχεδόν, η άρνηση αυτή που την συνοδεύει με ένα γλυκύτατο και νεμά-

το ύπομνη και... κατανόηση και μόγλο...

—Δεν νομίζεις, αγαπητέ μου πως θα μπορούσαμε να ο ζήτήσουμε γι' αυτό μια άλλη ώρα, πιά ψυχραιμία; Αύριο το πρωί, αίφνης;

«Αλλά εγώ δεν θέλω να συζητήσω αύριο. Θέλω τώρα, αυτή τη στιγμή. Τώρα ακριβώς έχω την όρεξη να της τα πώ. Και νένας δεν μπορεί να υποφέρει μια αδιατάρακτη αρμονία επί εικοσιτέσσερις ολόκληρες ώρες. Και φθάνω στο σημείο να δολιάρω θυμωμένος μέσα στα δωματία και να ξεσπώ στα παιδιά, ούρλιάζοντας:

—Ποιος μου πήρε τα ξυράφια, λοιπόν;

Το να έχετε απέναντί σας κάποιον, που απροειδοποίητως παύει να φιλονικεί, είναι ακριβώς σαν να βρεθήτε ξαφνικά μέσα σε απόλυτο σκοτάδι στην κορυφή μιας σκάλας, ενώ νομίζετε πως μένει ακόμη ένα σκαλοπάτι να κατεβήτε.

Τα πιά πολλά ζευγάρια είναι κάπως σαν τα...παλιά αυτοκίνητα. 'Αν τα αφήσετε ησυχά, κάμνουν τη δουλειά τους κανονικά, αν και μέσα από τη μηχανή ακούγονται διάφοροι ανατριχιαστικοί, μυστηρώδεις κρότοι. 'Αλλά μόλις θελήσετε να διορθώσετε κάτι... μπρρρ!... όλα καταρρέουν.

Όταν ήμαστε νεόπαντροι, η γυναίκα μου κι' εγώ, διασκεδάσαμε πολύ τους φίλους μας με τις συζυγικές μας σκηνές. Και μας κτύπαζαν γελώντας. Και σκέπτονταν: «φυσικά έχουμε κι' εμείς τις στενοχωρίες μας. 'Αλλά συγκρινόμενοι προς αυτούς τους δυο, τα καταφέρνουμε πιά καλύτερα. 'Ο Μπόμπ βέβαια δεν κάνει καλά να φέρνεται τόσο απότομα στη γυναίκα του. 'Αλλά κι' εκείνη, έχει ένα χαρακτήρα... Τέλος, και οι δυο έχουν άδικο!...».

«Αλλά αυτό δεν τους ήμποδιζε να βρίσκουν πολύ ευχάριστο το σπίτι μας. Τώρα μόνον εγώ έχω άδικο. Και τη στιγμή που πρόκειται ν' αρχίσωμε ένα ωραίο καυγάδακι, η γυναίκα μου ξαφνικά σκέπτεται: «Μήπως είναι κουρασμένος; Μήπως εγώ δεν δείχνω την κατανόηση που χρειάζεται απέναντί του;...»

Και με αφίνει να ούρλιάζω σαν τσακάλι, χωρίς να έχω καταλείπει το μόνιμο πιά χαμόγελό της. 'Υστερα, στρεφόμενη σε κάποιον καλεσμένο μας, του λέγει:

—Μιλήστε μας, αγαπητέ, για το τελευταίο σας ταξίδι.

Και γυρίζοντας στο σπίτι τους, οι φίλοι μας, σκέπτονται:

«'Αν ήμουν στη θέση της θα τον χώριζα. Τι τραβάει ή δυστυχισμένη γυναίκα!...».

Από τότε που η επιστήμη έβαλε και τον γάμο κάτω από το μικροσκόπιο και μέσα στους δοκιμαστικούς της σωλήνες, πολλές σωστές απαντήσεις δόθηκαν σε προβλήματα, που δεν έπρεπε να λυθούν.

«'Αν θέλετε τη γνώμη μου, καλώς θα έκαναν αυτοί οι ψυχολόγοι και λοιποί...οικογενειακοί ειδικοί ν' ασχοληθούν με τις δικές τους δουλειές. Και όχι με των άλλων.

Γιατί αν ν'άς θφιναν να τσακωνόμαστε πότε-πότε, θα είμασταν ευτυχισμένοι.

«Ενώ τώρα;...

ΕΝΑΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

Β. Σεμερτσίδη: Λεπτομέρεια από τη σύνθεσι «Φλογέρα του Τσουμπάνη». Νέος τρόπος ώξειδωμένης χαρακτικής.

Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΟ ΣΗΓΙ ΣΑΣ

«Ο άνθρωπος από τα πρώτα χρόνια της ζωής του ακόμα, ένιωθε την ανάγκη να στολίσει το χώρο που ζούσε με έργα Τέχνης. 'Ετσι, βρίσκουμε σήμερα στις σπηλιές που πρωτοέζησε (πρωτοϊστοική περίοδος), χαραγμένους στους βράχους διάφορες παραστάσεις.

«Αργότερα, άρχισε να στολίζει τους Ναούς που έκανε για να προσκυνά και να τιμά τους Θεούς του. 'Η Τέχνη ήταν στην υπηρεσία της κοινής ζωής και ο καλλιτέχνης εξέφραζε το ιδανικό όλων. 'Εστολίζε τους Ναούς, τους τάφους, τα ανάκτορα. Πολύ αργότερα (στην 'Αναγέννησι), στην Τέχνη, άρχισε να περνά και η καθημερινή ζωή του ανθρώπου και ο άνθρωπος σαν έχωρη προσωπικότητα —πορταίτο—, το τοπίο και τα πράγματα που είναι γύρω μας.

«Από κείνη τη στιγμή το έργο τέχνης έγινε καθαυτό στόλισμα του σπιτιού. 'Ομως, έπειδή η Τέχνη είναι κάτι πολύ μεγάλο που κάνει ο άνθρωπος, εστολίζε πολλά χρήματα, στοιχίζει και θα στοιχίζει πάντοτε, γιατί το έργο τέχνης είναι προϊόν μιας πολύχρονης προσπάθειας. Είναι φανερό πως για να στολίσωμε το σπίτι μας μ' ένα αληθινό έργο τέχνης, μ' ένα ιαλό ζωγραφικό πίνακα, είναι σχεδόν αδύνατο για τους πιά πολλούς. Γι' αυτό, τον τελευταίο καιρό πήρε μεγάλη ανάπτυξη μια έχωρη Τέχνη, η χαρακτική. Οι καλλιτέχνες προσπαθούν με τον τρόπο αυτό να κάνουν προσιτό το δημοιογικό τους έργο, στο πλάι του κοινού.

«'Η χαρακτική, σαν ανεξάρτητο έργο από το βιβλίο—πρω-

τοεμφανίστηκε κυρίως σαν εικονογράφη βιβλίου — στα χέρια μεγάλων καλλιτεχνών, όπως του Λήρερ (16ος αιώνας στη Γερμανία), του Ρέμπραντ (17ος αιώνας στην 'Ολλανδία), του Γκόγια (18ος αιώνας στην 'Ισπανία), έφθασε σε πολύ ψηλό σημείο τέχνης. 'Από τότε σε πολλές χώρες φημισμένοι καλλιτέχνες έδωσαν αριστουργηματικά έργα χαρακτικής έζυλο ή τον χαλκό. Το πλεονέκτημα της χαρακτικής είναι ότι το ίδιο το έργο που χαράζει απ' εύθειας ο καλλιτέχνης, είναι δυνατόν να το έχουν πολλοί, γιατί μια και τυπώνει αντίτυπα από την πλάκα που χαράζει, μοιράζει την αξία του έργου του ανάλογα με τον αριθμό των αντίτυπων που τυπώνει συνήθως από 1 μέχρι 20 ή 1—50. 'Ετσι το έργο του γίνεται προσιτό στην τιμή για πολλούς και σύγχρονα μπορούν να το χαίρυνται περισσότεροι.

Στόν τόπο μας η χαρακτική δεν πήρε ακόμη στη συνείδηση του μεγάλου κοινού τη θέση που έχει πάρε σ' άλλες χώρες, κι' αυτό γιατί δεν έγινε μια κάπως οργανωμένη προσπάθεια για τη διάδοσή της. Το περιοδικό μας φιλοδοξεί να κάνει γνωστό στο πολύ κοινό το προσιτό αυτό έργο τέχνης σαν απαραίτητο στόλισμα του σπιτιού σας. 'Ετσι, αποφασίσαμε να δημοσιεύουμε τακτικά έργο διαφόρων καλλιτεχνών —χαρακτών, για να γίνη δυνατόν στον καθένα να γνωρίσει το έχωρη στο αυτό είδος τέχνης και τους καλλιτέχνες που το εργάζονται. Το έργο που δημοσιεύουμε πιά πάνω είναι του ζωγράφου και χαρακτή Βάλλια Σεμερτσίδη.

μπαιπακερές ή μεταξωτές. 'Αλλά και φορέματα. Τότε ένα από τα μοτίβα του, (το κάθε μπουκετάκι) τοποθετούμε χωριστά και επαναλαμβανόμενο ορίζοντια στη σειρά, μπορεί να στολίση ολόγυρα ολόκληρο τον ποδόγυρο, αφού τον πλαισιώση από κάτω προτήτερα το κάθετο μικρό σχέδιο του κέντρου. Σε πλουσιώτερα κεντημένο φόρεμα μπορεί να χρησιμοποιηθή και ολόκληρο όπως παριστάνεται, να προστεθή κάθετα πάνω από τον κεντημένο ποδόγυρο κατ'ά τέσσερα διαστήματα σε ολόκληρο το γύρο του φορέματος.

Σε απλά τραπεζομάνσηλα, σεμέν, σέτ, πετσετάκια, το κάθε μπουκετάκι έχει περίφημα τη θέση του στις γωνιές αφού προτήτερα το μοτίβο του κέντρου θα πλαισιώση ολόγυρα σαν τελειώμα. Στα πιά πλούσια όμως παραπάνω κεντήματα μπορεί το κάθε μπουκετάκι να τοποθετηθή στη σειρά επαναλαμβανόμενο σε όλο το γύρο του τραπεζομάνηλου κατ'άραίότερα ή πυκνότερα διαστήματα. 'Επί πλέον μπουκετάκια ή και λεπτομέρειές τους μπορούν να σπαρθούν και στο κέντρο στολίζοντας ολόκληρη την έπιφάνεια των παραπάνω κεντιδιών.

Με τον ίδιο περίπου τρόπο, με μπουκετάκια είτε από το ένα είδος είτε από το άλλο, τοποθετημένα ορίζοντια ή λοξά, πυκνότερα ή αραιότερα επαναλαμβανόμενα στολίζουν και τα μαξιλάκια καθώς και τα διάφορα καλύμματα: Για ντιβάνια, πολυθρόνες, ραδιόφωνα, διβλία, τσαγιέρες, δίσκους κλπ.

Τελικά τα μοτίβα αυτά, που χρησιμοποιούμενα κατάλληλα έξυπνερτούν κάθε είδους κέντημα μπορούν να κεντηθούν και με διαφορετικούς χρωματισμούς. 'Η έκφρασί τους και το διακριμτικό τους πνεύμα, μακριά από το να είναι στατικά, οδηγούν σε φόρμες και συνθέσεις ώστε από το ίδιο θέμα να δημιουργούνται πάμπολλα άλλα έξιςου αισθητικά και έκφραστικά. Φτάνει να είναι προικισμένη ή τεχνίτρα με φιλοκαλία και να βασίζεται πάνω σε μια πραγματική παρατήρησι και σε σωστή αισθητική γραμμή.

ΑΓΓ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗ

ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΡΕΒΕΓΙΟΝ

Πόσο γοητευτική θα είσθε στο Χριστουγεννιάτικο Ρεβεγιόν μ' αυτή την εμφάνισι! Το κορσάζ απλό, από μαύρο βελούδο τονίζει με τη ζωηρή αντίθεσι του το φιλιντισένιο ντεκολτέ σας και το αγαλματένια σας χέρια. Μια φόστος από λαμέ χρυσό και μαύρο σχηματίζει

πλούσια γκοντέ, που περιβάλλουν το σώμα σας σαν πέταλα λουλουδιού την ώρα του χορού.

Την ίδια τουαλέτα μπορείτε να τη φορέσετε και σε δεξιώσι και στο μπρίτζ και στο θέατρο.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΣΑΣ...

**Το πολύκροτο βιβλίο του διασημού Γυναικολόγου ΜΑΡΙΟ ΚΑ-
ΣΤΑΛΛΟ και της συνεργάτιδός του μαίας ΣΕΣΙΛΙΑ ΣΟΥΛΤΣ, που έσημείωσε
καταπληκτική έπιτυχία παντού έκυκλοφόρησε σέ εκατομμύρια αντίτυπων**

Αυτό γίνεται μέσα από τη μεμβράνη του υπάρχει ανάμεσα στο αίμα και στον ιστό του αέρα. Το οινόπνευμα και ο καπνός μπορούν να φθάσουν έως το μωρό με τον πιο τροφό.

Το βάρος της μέλλουσας μητέρας έχει μεγάλη σημασία και πρέπει πάντα να λαμβάνεται υπ' όψη όταν καταστρώνεται το αιτολόγιό της. Η έγκυος πρέπει να κερδίσει βάρος με όχι και πάρα πολύ. Το μωρό της καθώς και οι ίδιοι και τα όργανά της, ο περιβάλλον ζυγίζουν στις τελευταίες 10 έως 15 εβδομάδες πέντε κιλά περίπου. Καμμία όσα βάρος ακόμη μπορεί να κληί η μητέρα για περιπτώσεις ανάγκης. Όλο και όλο της το βάρος, όταν φθάσει ημέρα του τοκετού, δεν πρέπει να ξεπεράσει τα 9 έως 10 κιλά πάνω από το κανονικό της βάρος.

Ο προτιμώμενος ρυθμός στην άποκτηση βάρος από την έγκυο είναι 300 γραμμάρια τον μήνα. Όταν η γυναίκα δεν κερδίσει βάρος ή όταν κερδίσει απότομα υπερβολικό βάρος, τότε χρειάζεται να εξεταστεί το πρόβλημα ο γυναικολόγος. Έχει τεράστια σημασία ο τρόπος που είναι διακοσμημένος ο σωματικός το σπύτι της έγκυος, καθώς και ο είδος και το ποσό της τροφής που παίρνει. Σημαντικός είναι επίσης και ο τρόπος με τον οποίον αφομοιώνεται η τροφή και το τελευταίο αυτό ισχύει ιδιαίτερα για την έγκυοσύνη παρά για κάθε άλλη εντοχή. Η μέλλουσα μητέρα πρέπει να προτεχί ιδιαίτερα την δυσπεψία.

Συχνά, η αποκαρυσίς από το όρθοδοξο διατολόγιο των τριών γευμάτων την ημέρα είναι εξαιρετικά καλή, ιδιαίτερα στην αρχή της έγκυοσύνης, όταν η πρωινή ζάλη χαλάει κάθε διάθεσι για φαγητό. Τέσσερα ή πέντε μικρά γεύματα είναι καλύτερο, ιδιαίτερα όταν η τροφή σερβίρεται έλκυστικά και ευχάριστα. Όταν το διάστημα μεταξύ των γευμάτων είναι μικρότερο, υπάρχει λιγότερη προθυμία για βλαβερά φαγητά και λιγότερη για πολύ φαγητό σ' ένα και το ίδιο γεύμα.

Πολλές φορές, γυναίκες με στομάχι που κατελθεί και σίδηρος, δεν μπορούν να χωρέσουν στην έγκυοσύνη τους συνήθιμα χόρτα, όπως τα λάχανα, τα κουνουπίδια, τα αγγουράκια, τα ροδάκινα κ.λ.π. Άλλες φορές, ενώ χωνεύονται πάρα πολύ καλά, βγάζουν αέρια που καθώς συσσωρεύονται ανάμεσα στον θώρακα της μητέρας και την ανατομία του παιδιού, μπορούν να κάνουν ακόμη και την πιο ασήλοδοπισία. Το μάραθο, τα κουνουπίδια και τα πατάτες βγάζουν πολλά αέρια και γι' αυτό πρέπει να τα τρώει η έγκυος με προσοχή.

Απαιτείται συνεργασία ανάμεσα στο γυναικό και την έγκυο για όλα τα ζητήματα της διαίτης και του βάρος της. Τόσες φορές, όσο και η αδελφή της που αποκτά εξαιρετικά μεγάλες διαστάσεις, έχουν ανάγκη από ιδιαίτερη διαίτα στη διάρκεια της έγκυοσύνης.

Καμμία γυναίκα δεν χρειάζεται να της πουν πως ο καιρός της έγκυοσύνης είναι ο καιρός που ο άφοσιωμένος σύζυγος φαίνεται στη γυναίκα του το πρόγευμα με τον δίσκο. Αν η έγκυος δεν ανήκει στους πολύ σταθερούς εκείνους τύπους γυναικών, που π ρ ε έ π ε ι να καθίσουν σε κάθε γεύμα στο τραπέζι, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να προτιμήσει αυτή τη λεπτή εκφράσι αγάπης από όλα τα διαμαντικά, τα

λουλούδια και τις γούνες του κόσμου και καθώς βρίσκεται σε «λεπτή κατάσταση» να θέλει να πάρη το πρωινό της στο κρεβάτι. Ασφαλώς η χειρονομία του συζύγου να έτοιμάσει το πρόγευμα για να το πάρη στο κρεβάτι ή έγκυος γυναίκα του είναι πολύ ευγενική. Άλλα η φρόνιμη γυναίκα δεν κάνει ποτέ κατάχρησι των προνομίων της ούτε και τα παίρνει σαν τέτοια. Σύν Άθνησ και χείρα κίνει!

Ο ύπνος, ο καλός και αρκετός ύπνος, είναι πολύ σημαντικό κεφάλαιο στον κατάλογο των οδηγίων που «πρέπει» να κρατά η έγκυος γυναίκα. Οι γεμάτες ύπνο νύκτες δεν είναι αρκετές. Ένας ύπνός κάθε απόγευμα είναι επίσης απαραίτητος. Η γυναίκα που μένει όλη την ημέρα όρθια έως την τελευταία δυνατή στιγμή για να κάνει τη δουλειά της, ή πολυσχολη μητέρα με τα πολλά παιδιά, μπορεί, στην περίπτωση που δεν της είναι δυνατό να κοιμηθί το απόγευμα να ξεκουραστή για πέντε λεπτά. Η ανάπαυσις αυτή γίνεται με το σώμα ξεπλωμένο ίσιο στο κρεβάτι και τα πόδια σηκωμένα ψηλά στον αέρα, στηριγμένα στον τοίχο ή στα πόδια του κρεβατιού. Αυτό είναι ασύγκριτα καλύτερο από την έλλειψι ανάπαυσης, ιδιαίτερα στους δύο τελευταίους μήνες της έγκυοσύνης. Στον τελευταίο της μήνα, η έγκυος μπορεί να κάνει πολύ καλύτερο ύπνο αν χρησιμοποιή δύο μαξιλάρια: ένα μαξιλάρι για το κεφάλι της και άλλο ένα μικρότερο μαξιλάρι πλάι στην κοιλιά της για να πλαγιάσει εκεί πάνω το άγνητο μωρό.

Όταν η μέλλουσα μητέρα δεν είναι ανάγκη να πλαγιάσει άλλα ν' ασχοληθεί με το κάθε τί. Μία δραστήρια παραγωγική ή μέρα δεν δίνει καμμία ευκαιρία για μελαγχολικές σκέψεις ούτε για να λησάται η γυναίκα τον έαυτο της και αυτό φρελεί εξαιρετικά την ψυχική της υγεία. Έπισης η ακινησία αυξάνει την βαρσορότητα της σαρκόσ και χαλαρώνει τους μύες.

Η σημερινή μέλλουσα μητέρα δεν φυλάει αδιακασα το σπύτι. Βγαίνει έξω και εργάζεται, σταματώντας, αν είναι φρόνιμη, μόλις κουρασθεί. Όταν ο καιρός επιτρέπει, ο περίπατος θα την ωφελήσει πολύ γιατί είναι μία τέλεια σχεδόν μορφή ασκήσεως. Όταν δεν υπάρχει κανείς ιδιαίτερος λόγος ανασυχίας μπορεί να μπεινη και σε τράινο και σε αυτοκίνητο.

Σχετικά με την άπασχόλησι, με τον άθλητισμό της έγκυος, ισχύει ένας γενικός κανόνας: Η έγκυος πρέπει να αποφεύγει κάθε παιχνίδι και κάθε άσκηση που απαιτεί απότομες κινήσεις. Αυτό σημαίνει πως πρέπει να καταργήσει την Ιππασία, το κολύμπι, το τένις. Η έγκυοσύνη είναι εποχή για ήπιότερες υπαίθριες ασκήσεις και ασχολίες!

Υπήρξε εποχή που η έγκυος γυναίκα ήταν σωστή φυλακισμένη μέσα στους τέσσαρες τοίχους του σπιτιού της. Πριν ακόμη φθάσει καλά-καλά στα μέσα της έγκυοσύνης της και αν ακόμη της έλεγαν να βγί έξω, θα μελαγχολούσε και θα έλεγε πως «δεν έχει τίποτα να φορέση». Αργότερα, όμως, και σήμερα πολύ περισσότερο, μερικοί έμπνευσμένοι μελετητές της ανθρώπινης φύσεως, ώνειρεύθηκαν φορέματα κατάλληλα για τις έγκυους. Οι πρώτες «κρεασίν» για φορέματα έγκυοσύνης θύμιζαν τους Ινδικούς χιτώνες, που είχαν δη καλύτερες ημέρες. Ακολούθησαν αργότερα τα μοντέλα που θύμιζαν μπλούζα παραγυιού χασάπη. Έφθανε να δούν οι διαβάτες από μακριά μία τέτοια μπλούζα για να σκου-

τηθούν με τον άγκώνα μουρμουρίζοντας: «Αυτή η γυναίκα έχει παιδιά». Σήμερα οι έγκυες γυναίκες μπορούν να ντυθούν με ωραία φουστάνια και να εξακολουθήσουν να είναι «κομψές» γιατί το σχέδιο κρυβει την κοιλιά. Η μέλλουσα μητέρα πρέπει να κάνει κάθε προσπάθεια για να είναι κατάλληλα ντυμένη, αλλά η μεγάλη κοιλιά που αποκτά με την έγκυοσύνη δεν πρέπει να την στενοχωρή απόλυτως καθόλου. Αν δάλη στο μυαλό της πόσο εύχρηστη θα ήταν μία γυναίκα αν είχε μία ολοστορόγγυλη και φουσκωμένη κοιλιά, θα ήταν υπερήφανη για τη δική της.

Η έγκυος μπορεί να φορή επίσης ωραία παπούτσια, κομψά και «γυναικεία», φθάνει να εγκαταλείψει στην έγκυοσύνη τα ψηλά τακούνια, απομακρύνοντας μαζί μ' αυτά από τον έαυτο της μεγάλους κινδύνους. Η ζώνη έγκυοσύνης είναι πολύτιμη ακόμη και όταν την πρώτη φορά που θα την φορέσετε θα αισθανόητε μεγάλη στενοχωρία. Στην αρχή θα σας φαίνεται σαν να φορήτε σιδερένιο θώρακα στην κοιλιά. Όταν όμως περάσουν οι πρώτες ημέρες, θα παραδεχόητε πως η ζώνη σας κρατά και σας στηρίζει στα μέρη ακριβώς εκείνα που χρειάζεσθε μία υποστήριξι. (Καλός τρόπος είναι να σφίγγετε τη ζώνη σας διαπλωμένη. Ο τρόπος αυτός εξασφαλίζει πολύ περισσότερο στήριγμα και ανακούφισι).

Το σουτιέν είναι τόσο πρακτικό όσο κι' αισθητικό δοήθημα για την έγκυο, γιατί στηρίζει τα φουσκωμένα και γεμάτα στήθη της. Η προβλεπτική μέλλουσα μητέρα φροντίζει ν' αγοράσει αρκετά σουτιέν για να τα πάρη μαζί της στην κλινική όταν θα γεννήσει. Το σουτιέν είναι απαραίτητο για να ξαναπαρή το στήθος το κανονικό του σχήμα.

Σε κάθε στιγμή της ζωής της, η έγκυος βρίσκεται αντιμετώπιση μ' έναν καινούργιο κανόνα ζωής. Ακόμη και το μπάνιο της το κανονίζει ο γυναικολόγος. Χλιαρά μπάνια καθαριότητα, μπορεί να κάνει έως τις τελευταίες οκτώ εβδομάδες της έγκυοσύνης. Από κει και πέρα πρέπει ν' αντιμετώπιση τα μπάνια με το πλύσιμο με το σφουγγάρι. Το μπάνιο μέσα στη μπανιέρα απαγορεύεται επειδή υπάρχει φόβος να περάσει το λερωμένο νερό μέσα στον κόλπο και να δημιουργήση μόλυνσι. Για τον ίδιο λόγο πρέπει να σταματούν οι συζυγικές σχέσεις στις τελευταίες έξη εβδομάδες της έγκυοσύνης. Αν οι κανόνες αυτοί δεν τηρηθούν, μπορεί να σημειωθί κολπίτις και τραχηλίτις που φέρνουν τον έπιλόχειο πυρετό. Άλλο προληπτικό μέτρο για να προληφθί ο ίδιος κίνδυνος αφορά τις εσωτερικές πλύσεις. Έπισης και όταν η δάλυσι του υγρού θεωρείται αντισηπτική, ακόμη και τότε δεν επιτρέπεται η κολπική πλύσι.

Είναι σημαντικό ν' αποφεύγει η έγκυος τα άκρα, στο ζήτημα της θερμοκρασίας. Ένα πάρα πολύ ζεστό ή πάρα πολύ κρύο μπάνιο, μπορεί να είναι πολύ βλαβερό. Στα κινικά καύματα, όταν η έγκυος νοιώθει τη ζέση περισσότερο από το συνήθισμένο, ο σωστός τρόπος να δροσισθί είναι να κάνει πρώτα ένα χλιαρό μπάνιο και να τρώση κατόπιν το σώμα της μ' ένα σπουνάρι βουτηγμένο σε κρύο νερό. Η υπερβολική εφίδρωσι μπορεί συνήθως ν' ανακουφισθί με ένα μπάνιο με άλμυρο θαλασσινό νερό. Μερικές γυναίκες ώστόσο βρίσκουν τα μπάνια με θαλασσινό νερό στην έγκυοσύνη πολύ εξαντλητικά και η εξάντληση πρέπει να αποφεύγεται με κάθε τρόπο. Δεν υπάρχει κανόνας που ν' απαγορεύη τα συ-

χνά μπάνια οποιαδήποτε ώρα.

Οι τακτικές και καλές κενώσεις έχουν μεγάλη σημασία στη διάρκεια της έγκυοσύνης. Η γυναίκα που δεν είχε τακτικές κενώσεις πριν από την έγκυοσύνη, πρέπει να βελτιώση άμεσως τη διαίτα της και να προσπαθή πάντα να έχη συστηματικές, κανονικές κενώσεις. Αν πηγαίνει κάθε πρωί, πριν από το φαγητό, στο μπάνιο, θα μπορεί εύκολα να έχη καλο αποτέλεσμα σ' αυτή την καθημερινή ρουτίνα. Αν, στην αρχή, το παχύ έντερο λειτουργή με δυσκολία, μπορεί να της υποδείξει ο γυναικολόγος. Τα υπόθετα αυτά, όταν χρησιμοποιήθούν αρκετές ημέρες διαδοχικά, έπειτα από το πρόγευμα, θα φέρουν καλά αποτελέσματα.

Οι κατάλληλες τροφές μπορούν να βοηθήσουν πολύ στην καλή λειτουργία των εντέρων. Όπως και στα άλλα ζητήματα, έτσι και εδώ η γυναίκα πρέπει ν' ακολουθή τον μέσο δρόμο. Το πιτύρο από ψωμί ή στα παξιμάδι μπορεί να φέρη τον έρεθισμό που χρειάζεται ένα άτομο, αλλά το πολύ πιτύρο, όπως και φλούδια κάθε λογής, μπορεί να φέρουν καλκόπνο. Τα άπια γυναικολόγος του σπιτιού είναι τής δυσπεψίας είναι συνήθως πολύ εξυπηρετικά: δαμάσκηνα, χουρμάδες, σικά ή σιναμική. Το πετιμέλι μέσα σε ζεστό γάλα, οι σταφίδες μέσα στον σιμιγδαλόχαλα ή τη σιμιγδαλόκρεμα, ζεστός χυμός από δαμάσκηνα, μπορεί να είναι τα μόνα που χρειάζονται σε μερικές περιπτώσεις. Τα δυνατά καθαρτικά και τα κλύσματα πρέπει ν' αποφεύγονται, εκτός από την περίπτωση που θα δώση ο γυναικολόγος συγκεκριμένες οδηγίες.

Τα ούρα πρέπει να εξετάζονται τακτικά στη διάρκεια της έγκυοσύνης. Τα νεφρά λειτουργούν διπλά: αποβάλλουν τις άχρηστες ουσίες τόσο από το σώμα της μητέρας, όσο και από το σώμα του παιδιού. Κάθε φορά που η μέλλουσα μητέρα επισκέπτεται το γυναικό της, του πηγαίνει ένα μέρος από τα πρώινα της ούρα. Ίσως ο γυναικολόγος να της ζητήσει να συγκεντρώση για ανάλυσι τα ούρα είκοσιτεσσάρων ωρών. Στην περίπτωση αυτή το σύνολο των ούρων πρέπει να είναι τουλάχιστον 420 γραμμάρια. Αν το συνολικό ποσό των ούρων είναι λιγότερο και η κατάσταση της έγκυος δεν απαιτεί να παίρνει μικρή ποσότητα ούρων, θα πρέπει ν' αύξηση άμεσως την ποσότητα του νερού που πίνει. Με την ικανοποιητική ποσότητα νερού, τα κανονικά, γερά νεφρά μπορούν να λειτουργήσουν ικανοποιητικά, προάγοντας έτσι τη γενική ευεξία.

Η γυναίκα πρέπει ν' άρχιση να προετοιμάζει το στήθος της για τον θηλασμό στην περίοδο που προηγείται από τη γέννηση. Το καθημερινό μασάζ βοηθεί στην τόνωσι της κυκλοφορίας στα στήθη. Η τεχνική του μασάζ αυτό είναι απλή: Η γυναίκα κρατεί γερά το στήθος με το χέρι και το κινεί όλοένα κυκλικά επάνω στο διάφραγμα του θώρακος. Όταν οι θηλές είναι μικρές και κοντές, μπορούν να μακρύνουν όταν τραβώνται με τα δάκτυλα, αλλά ούτε η μέθοδος αυτή, ούτε το τράβηγμα με τη βυζάστρα φέρνουν ικανοποιητικά αποτελέσματα. Οι θηλές που δείχνουν σημεία σκασίματος, μπορούν να μαλακώσουν με λανολίνη, κολντ κρήμ, βούτυρο κακάου ή αμυγδαλόλαδο ή μεταλλικό λάδι.

Η περιποίηση του στήθους πρέπει ν' άρχιση τις τελευταίες λίγες εβδομάδες πριν από την έγκυοσύνη. Η γυναίκα που επιπίζει να θηλάση το παιδί της, πρέπει κάθε μέρα να κάνει τα έξης για να έχη καθαρό στήθος: 1) να πλύνη τα στήθη της με νερό και άσπρο καλό σαπούνι. 2) Να τα ξεπλύνει και μετά το σκούπισμα να τα περύνει με καθαρό οινόπνευμα ή ούζο. 3) Να βάζη πάνω στις ρόγες κρέμα, κατά προτίμησι αποστειρωμένη κολντ-κρήμ του σωληναρίου. 4) Να σκεπάζη τις ρόγες με αποστειρωμένη γάζα. Στη διάρκεια της έγκυοσύνης αυτό πρέπει να γίνεται μονάχα μία φορά την ημέρα. Στη διάρκεια του θηλασμού πρέπει να γίνεται έπειτα από κάθε θηλασμό.

Ένα έλαφρό μασάζ στην κοιλιά με κρέμα, μπορεί να βοηθήση για να μη σκάση το δέρμα. Η γυναίκα που παραλείπει την έροτελεσσία αυτή από την καθημερινή βρα-

δυνη της τουαλέτας, θα τα βγάλη πέρα λίγο άσχημα. Γιατί, το χειρότερο που μπορεί να πάθι είναι να προκαλέση το σκάσιμο του δέρματος λεπτές, άσπρες γραμμές, τις ίδιες γραμμές που μπορεί να πάθι και στην περίπτωση που συμβή να αδυνατίση πολύ. Η όπαδος της τελειότητας όμως, που έχει πάρει άνδρα της επίσης όπαδο της τελειότητας, δεν θα παραλείπει τίποτα από την περιποίησι της επιδερμίδος της. Είτε το θέλετε είτε όχι, το δέρμα θα σκάση. Άλλων ανθρώπων το δέρμα είναι περισσότερο ελαστικό και άλλων ολιγώτερο. Η ύψη του εξαρτάται από τον τύπο που της έχάρισε η Φύσι.

Η ψυχική υγείνη έχει τόσο σημασία για τη μέλλουσα μητέρα όσο και η σωματική. Μία από τις σημαντικότερες φάσεις ψυχικής υγείνης είναι η ψυχική καθαρόσι—ή απάλλαξη από την έντασι των αισθημάτων που επιτυγχάνεται με την έλευση συζητήσι για κάθε φόβο, στενοχωρία ή κατάθλιψι που στενοχωρεί την ψυχή. Πρακτικά, κάθε γυναίκα που έφερε στον κόσμο παιδί, πέρασε ώρες φόβου και ανησυχίας, με τον ένα ή με τον άλλον τρόπο, όσο κρατούσαν οι έννεα μήνες της έγκυοσύνης. Πολλά μπορούν να της γεννήσουν αυτό το φόβο: μία στατιστική θνησιμότητα, μία θλιερή περιγραφή χειρουργικής επέμβασεως από μία γειτόνισσα ή μία φίλη που άγαπα να δραματοποιή τα γεγονότα ή, στην περίπτωση της πρωτόρας, ο φόβος του άγνώστου.

Ο έξυπνος και δημιουργικός τρόπος για την υπερνίκησι του φόβου είναι ν' αντιμετώπιση κατά πρόσωπο. Πρέπει δηλ. να παραδεχθί η έγκυος— αλλά και ο κάθε άνθρωπος— την ύπαρξι του φόβου και να συζητήση με το γυναικό του. Είναι πολύ επικίνδυνο να φυλάη κανείς μέσα του την αμφιβολία και να βασανίζεται από μαυρές σκέψεις. Το πρώτο βήμα για μία γερή, φυσιολογική στάσι γίνεται όταν η μέλλουσα μητέρα βάλη τα ζητήματα κάτω και εξομολογήθι τους φόβους της. Είναι τρομοκρατημένη για τους ύψηλους αριθμούς που είδε να δείχνουν την θνησιμότητα μέσα στις νέες μητέρες; Ο γυναικολόγος της θα της εξηγήση πως οι αριθμοί αυτοί είναι παραπλανητικοί, γιατί συμπεριλαμβάνουν τους θανάτους από εκτρώσεις και τους θανάτους από έλλειψι Ιατρικής και φαρμακευτικής περιβάλλεως στην ύπαιθρο και όχι στα αστικά κέντρα, ακόμη τους θανάτους που προέρχονται από την ακατάλληλη διαίτα, άθυγιενοδές δρους ζωής, υπερκόπνο κ.λπ. Είναι η έγκυος τρομοκρατημένη από το παρατραηγμένο παραμύθι που της είπε για το χειρουργικό κρεβάτι του τοκετού ή γειτόνισσα; Ο γυναικολόγος της πη πως η παραφουσκωμένη ιστορία που άκουσε, μπορεί να δείχνη τη δάθεσι της γειτόνισσας να δραματοποιή τα πράγματα και τον έαυτο της. Ίσως-Ίσως και να σημαίνει πως η γειτόνισσά της έγέννησε μέσα στις λιγότερο τυχερές, παλιότερες συνθήκες που γεννούσαν οι γυναίκες.

Είναι έπιτακτικό χρέος για την έγκυο, τόσο απέναντι στον έαυτο της, όσο και απέναντι στο παιδί που φέρνει στον κόσμο, να συζητήση έλευθερα τις σκέψεις που την κρατούν άγρυπνη τη νύχτα και την βασανίζουν την ημέρα. Αν βάλη καλά μέσα στο μυαλό της πως οι 98 στις εκατό χειρουργικές περιπτώσεις που αναφέρονται, είναι κανονικές—πολύ συχνές και συνήθιμα προς έναν ήσυχο και άφοδο τοκετό— η έγκυοσύνη μπορεί να της περάσει καλύτερα. Η έγκυοσύνη κάνει τις περισσότερες γυναίκες κάτι παραπάνω από ό,τι είναι συνηθισμένες. Παρουσιάζει ανάγλυφα τα χαρίσματα και τα ελαττώματά τους. Είναι πολύ φυσικό να έχη η κάθε γυναίκα από τον πρώτο έως τον εκατοστό χρόνο της ζωής της κάποια φιλαρέσκεια, τη φιλαρέσκεια που κάνει την ανασκουμπωμένη νοικοκυρά που κάνει την ανασκουμπωμένη νοικοκυρά να μπήγη ένα ζουλούδι στα μαλλιά της ενώ που πλένει τα πιάτα της. Η φιλοσογική φιλαρέσκεια δεν κάνει ποτέ την γυναίκα να στενοχωρηθί που αλλάζει το σώμα της όσο προχωρεί η έγκυοσύνη. Η μεταστροφή όμως το καταφέρνει αυτό μερικές φορές. Η κοίφιη γυναίκα μπορεί να πείσει στην απελπισία που χάλασαν οι γραμμές της.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: η συνέχεις.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ

ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ
(1725-1798)

Αυτός πλέον δεν είναι μεγάλος έρωτευμένος. Είναι ο έρωτευμένος των έρωτευμένων. Είναι ο άνθρωπος με τις τρεις, με τις πέντε, με τις δέκα χιλιάδες γυναίκες. Ο Καζανόβας, ο άνθρωπος αυτός με το μεγάλο μέτωπο και το διαπεραστικό βλέμμα δεν έζησε παρά για τις γυναίκες, όλες τις γυναίκες: ξανθές, καστανές, μελαχρινές, νέες, γριές, παρθένες, βασίλισσες, δούκισσες, όλες τις πόθησε, όλες τις έκανε δικές του. Όταν σε ηλικία πενήντα έπτα ετών, χόρτασε πια τις γυναίκες, έφαχνε τα συρτάκια του για να βρή τα διάφορα αντικείμενα που ήταν συνδεδεμένα με την ταραχώδη ζωή του: «Ω, πως κτηρίνισι η ζρετιέρα της Μανόν της Βενετσιάνας... Ποιός μου λέρωσε το σάλι της Μικαέλας Βιζιταντίν;... Θάμπωσε το περιδέριο της κόμπσας της Φλωρεντίας» κ.λπ. Ο Καζανόβας ήταν γυνικός ηθοποιών. Η μητέρα του ήταν μία γυναίκα εξαιρετικής όμορφιάς. Λένε πως όταν ήταν στο Λονδίνο, τα έφτιαξε με τον βασιλέα Γεώργιο τον 1ο κι' ότι απ' αυτό τον δεσμό γεννήθηκε ο Φραγκίσκος Καζανόβας, αδελφός του μεγάλου κατακτητού και γνωστός ζωγράφος.

Τριάντα ετών ο Καζανόβας, ήταν κι' όλες διάσημες. Η έξυπνη απόδρασί του από τις φυλακές της Βενετίας, προκάλεσε τον παγκόσμιο θαυμασμό.

Διατρέχει τον κόσμο με τα περίφημα κεντήτα ρούχα του, στις τσέπες του έχει τέσσερα ή πέντε ρολόγια, στο στήθος του κρέμεται ο σταυρός, που του χάρισε ο Πάπας σε ηλικία 16 ετών, είναι διδάκτωρ του δικαίου, στη Βενετία δημιουργεί διαρκώς σκάνδαλα, διώχνεται από τη Βαρσοβία για μία μονομαχία, οι αρχές της Μαδρίτης τον εκτοπίζουν για τις έρωτικές του περιπέτειες, στο Λονδίνο κάνει τον έκδοτό. «Ο Καζανόβας», λένε, «έκανε έρωτα με το χρυσάφι, και χρυσάφι με τον έρωτα...». Στο Λονδίνο άρχισαν οι απογοητεύσεις: έρωτευθηκε λίγο περισσότερο από συνήθως με άγγλιδα που του φέρθηκε σκληρά.

Τότε, σε ηλικία πενήντα έπτα ετών, ο Καζανόβας σκέφθηκε πως ήταν καιρός πια ν' αφήση λίγο τις γυναίκες για τα βιβλία. Ακολούθει στην Βοημία τον πρίγκηπα ντε Λίν και γίνεται διβλιοθηκάριός του. Παρηγοριέται για τα γρηναία του γραφοντας τις αναμνήσεις του. Πέθανε σε ηλικία 73 ετών.

ΓΑΛΑΤΕΙΑ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΕΝΤΟΝΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ.— Η ΠΛΟΥΣΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑ.— ΜΙΑ ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ.— Ο ΓΑΜΟΣ ΤΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ.— ΠΩΣ ΧΩΡΙΣΑΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΜΕΝΟΥΝ ΦΙΛΟΙ.

δραματισμούς της, γεννήθηκε, μεγάλωσε κι' αναπτύχθηκε η Γαλάτεια. Από μικρούλα ακόμη, έξω από τη γκκύλική μόρφωση, μελετάει, παίρνοντας βιβλία από τη βιβλιοθήκη τους, συγγραφείς Ρώσους, Αγγλούς, Γάλλους, Ιταλούς κ. ά. Και γράφει ταυτόχρονα. Παιδικές βέβαια, δοκιμασίες, αλλά η αρχή γίνεται. Αφιερώματα το έτος 1904 και πρώτο περιοδικό η «Πινakoθήκη».

Τι γράφει η Γαλάτεια 'Αλεξίου; Έχει κάνει μερικές παρατηρήσεις στη ζωή και έχει σχηματίσει γνώμη γι' αυτά που ο Μας Νορντάνος μας έδωσε συγκεντρωμένα στο βιβλίο του με τον γενικό τίτλο «Κατά συνθήκην ψεύδη».

Να μία ιστορία, που έζησε παιδί, της έκανε έντυπση και αργότερα έδωσε σε διήγημα: Παραμονή Χριστούγεννα, στο πατρικό σπίτι, στη Ηράκλεια Κρήτης. Νύκτα, χιόνι, τρομερό κρύο, άρας. Χτυπάει η πόρτα, ανοίγουν και περνάει μέσα τρέμοντας, κακομοιρισμένη, μισόγυμνη, μ' ένα μωρό στην αγκαλιά μια νέα κοπέλλα. Κλαίει. Ίκετεύει. Σπαρταράει. Ζητάει βεήθεια, καταφύγιο, για την ίδια και το παιδί της. Δεν έχετε δικαίωμα να μ' άρνηθητε, φωνάζει. «Χριστός γεννιέται! Είστε Χριστιανοί; Την πέρασαν μέσα, την καθίζουν στη φωτιά, δίνουν τροφή γι' αυτήν και το μωρό της και μετά αρχίζει η τραγική διήγησι. Διηγείται η απόκληρη κοπέλλα με ωμή ειλικρίνεια. Και άκουσε οι οικογένεια. Υπηρετεί σε έναν οίκο άνοχη. Στο σπίτι, που όλοι περνούν από κει είναι άνευθυνοί και μόνο υπεύθυνοι τα πλάσματα που υπηρετούν εκεί πουλώντας τον έρωτά τους. Έφερε ένα παιδί στον κόσμο εκεί, στον τόπο της διαθοράς. Και θέλουν να της πάρουν το παιδί από την αγκαλιά της — το σπλάχνο της — για να μη το ξαναδιδί ποτέ πιά. Έτσι είναι ο νόμος. Να μη μεγαλώσει το παιδί στη διαθορά. Δεν αγαπάει πολύ το παιδί της. Δεν θέλει να το αποχωριστή. Και γι' αυτό το πήρε, έφυγε και σαν τρελή χτυπάει πόρτες ζητώντας καταφύγιο. Η κοπέλλα της άμαρτίας έμεινε εκείνο το βράδυ και την άλλη μέρα πήρε τους δρόμους. Τη δεύτερη ή τρίτη ημέρα των Χριστουγέννων βρέθηκαν αυτή και το μωρό της στην παραλία του 'Ηρακλείου πνιγμένοι. Είχε πέσει στη θάλασσα με το μωρό στην αγκαλιά της. Ένωμένοι στη ζωή και στο θάνατο!

Δεν ξέρω αν η Γαλάτεια Καζαντζάκη υποστή διεκδικήση τα πρώτα στο κοινωνικό διήγημα. Πάντως, το κοινωνικό στοιχείο στο έργο της είναι πολύμορφο. Η ζωή και η ζωή της. Από την Κρήτη μας έδωσε το πρώτο μέρος του έργου της. Στο πατρικό περιβάλλον γνωρίστηκε με τον Νίκο Καζαντζάκη, τον διαλεκτό λογοτέχνη και λογιό. Νέος, ψιλάς, άραϊός, με όλη την όρμη της μαθησεως και τη δίψα της γνώσεως, ο Νίκος Καζαντζάκης, όνειροπόλος και δραματιστής ήταν φυσικό να συγκεντρώσει την προσοχή της Γαλάτειας. Αγαπήθηκαν, παντρεύτηκαν στα 1909 και στα 1910 ξεκίνησαν μαζί για την Αθήνα, πρώτο σταθμό για την κατάκτηση του κόσμου. Πόσες φιλο-

δοξίες και οι δύο τους, πόσα όνειρα, πόσα σχέδια! Και ρίχνονται με προγόνον όρμη στη μελέτη και στο γράψιμο. Παίρνουν μέρος στις πιο ζωντανές πνευματικές και εκπαιδευτικές κινήσεις όπως του 'Νοήματος', του 'Εκπαδευτικού' Όμιλου κ. ά. Και οι δύο είναι φανατικοί δημοτικιστές.

Ο γάμος αυτός, που ένωσε δύο πνευματικές μορφές αποδείχτηκε λίγο μετά δίχως έννοτητα και συνοχή, για να διαλυθεί οριστικά το 1924. Φύσας ές διαμέτρου αντιθετες και οι δύο τους, με έντονη προσωπικότητα, ήταν πολύ φυσικό να φθασουν σ' αυτό το αποτέλεσμα. Ιδιοσυγκρασία και μη, φλογερή η Γαλάτεια, με εσωτερικό και σφοδρό αποκορυσσάλλωμένο, ψυχρός ο Νίκος Καζαντζάκης, αδιάφορος για τα πιο κοινά ζητήματα της ζωής, άσκητικός, με διαρκή αγωνία στην ανάληψη της βαθύτερης φιλοσοφικής ουσίας, της ζωής. Χώρισαν σαν δύο πολιτισμένοι σύζυγοι για να μείνουν δύο πολύ καλοί φίλοι. Η Γαλάτεια Καζαντζάκη, που κρέτηκε οριστικά το όνομα του άντρα της, μια κι έμεινε φίρμα φιλολογική, δεν έπαυσε ποτέ να μιλάει με εκτίμηση για τον πρώην συνεταιίρο της στη ζωή. Δώδεκα χρόνια αργότερα, το 1936, παντρεύτηκε έναν άλλο διαλεκτό πνευματικό άνθρωπο και λογοτέχνη, τον γιατρό κ. Μάρκο Λυγέρη, με τον όποιον και ζει πολύ άτυχτημένα.

Η γνωριμία αυτή με τον κ. Λυγέρη έγινε στη Δεξαμενή, στο Κολωνάκι, στον γνωστό και περίφημο φιλολογικό κύκλο της Δεξαμενής, που τον απαρτίζανε οι πιο διαλεκτοί λογοτέχνες μέχρι τα τελευταία χρόνια προ του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου.

Το έργο της κ. Γαλάτειας Καζαντζάκη είναι πολύμορφο, με ουσιαστικό κοινωνικό περιεχόμενο. Θεάτρο, διήγημα και νουβέλες. Το πρώτο θεατρικό της έργο, που έχει τον τίτλο «Με κάθε θυσία», ανέβασε η Μαρίκα Κοτοπούλη το 1911. Ακολούθουν το 1920 τρία μονόπρακτα πάλι από τη Μαρίκα και το 1924 ο Μελάς ανέβασε στο «Θέατρο Τέχνης» το δράμα της τα «Πληγωμένα Πουλιά». Το τελευταίο της θεατρικό έργο ήταν το «Έγώ το πλοίο ταξίδευει». Το ανέβασε στο 'Εθνικό Θέατρο ο μακαρίτης Φώτος Πολίτης.

Νουβέλες και διηγήματα σκόρπια σε περιοδικά είναι άπειρα. Πολλά επίσης είναι τα βιβλία της κατά καιρούς με διηγήματα, μυθιστορήματα και νουβέλες, καθώς και άλλοι τόμοι για παιδιά, με θεατρικά έργα, διηγήματα και νουβέλες.

Πλούσιο, όπως βλέπετε, το έργο της εκλεκτής διανοουμένης και συγγραφέως, που το διαπνέει όλο μια βαθειά ανθρώπινη νότα.

Τώρα, κλεισμένη στο ερημητήριο της όδου 'Αλσπεκικής αριθ. 11, συγκεντρώνει από χρόνια εργασία της πνευματικής, θεατρικό έργο, διηγήματα, νουβέλες και μυθιστορήματα και περιμένει να παιχθούν τα θεατρικά της και να βγούν σε βιβλίο τα άλλα της δημιουργήματα. Όπως τόσες άλλες πνευματικές γυναίκες.

X. γ—ος

★

ΑΠΟ ΔΩ ΚΙ' ΑΠΟ ΚΕΙ

Οι έρωτευμένοι πηγαίνουν στον κινηματογράφο όταν έχουν κάτι να πουν. Οι έρασται πηγαίνουν στον κινηματογράφο όταν δεν έχουν τίποτα να πουν.

Πολλές φορές κανείς σιωπαινοντας λέει πολύ περισσότερα πράγματα απ' ό,τι θα έλεγε αν μιλούσε.

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Το να λέμε πως μπορούμε να βελτιώσουμε την ανθρώπινη ούρα, βελτιώνοντας το περιβάλλον μέσα στο οποίο ζή, είναι εξίσου χιμαϊρικό σαν να λέμε πως μπορούμε να κόμωμε νέγρους να γεννήσουν λευκά παιδιά, χρωματίζοντας τους με άσπρη μπογιά.

31

Πώς δά καθαρίζετε

—ΤΙΣ ΚΑΤΣΑΡΟΛΕΣ

Γιά να καθαρίσετε όλα τα σκεύη που είναι κασιτερωμένα στο εσωτερικό, αρκεί να τα πλύνετε με σαπουνάδα και να τα τρίψετε με λίγο σόδα. Κατόπι θα τα ξεπλύνετε με κρύο νερό και θα τα σφουγίσετε μ' ένα στεγνό πανί.

—ΤΑ ΜΠΡΟΥΤΖΙΝΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

Το καλύτερο είναι το «μπράσο», που θα δρήςτε σε όλα τα μαγαζιά. Μπορείτε όμως να χρησιμοποιήσετε κι' ένα είδι ο άσπρόχωμα, που επίσης θα δρήςτε στα μαγαζιά. Θα το ανακατώσετε με ξύδι και θα προσθέσετε λίγη σόδα. Μ' αυτό το μίγμα και μ' ένα πανάκι, θα τρίψετε το αντικείμενο ώσπου να γυαλίση. Σκουπίστε το κατόπι μ' ένα στεγνό και καθαρό πανί.

ΤΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΚΑΣΣΙΤΕΡΟ

Με «μπράσο» κι' ένα πανί θα τα κάνετε να γυαλίσουν σαν καθρέφτες. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε και το άσπρόχωμα, που είπαμε πιο πάνω, ανακατεύοντάς το όμως μονάχα με νερό.

—Τ' ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΛΕΥΚΟΣΙΔΕΡΟ

Θα κάνετε ό,τι και για τα αντικείμενα από κασίτερο, αφού προηγουμένως τα πλύνετε μέσα σε άσβεστονερό. Στεγνώστε τα καλά για να τα εμποδίσετε να σκουριάσουν.

—ΤΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΠΟΡΣΕΛΑΝΗ

Θα τα πλύνετε με ζεστό νερό και σαπουνί. Κατόπι θα τα ξεπλύνετε με κρύο νερό και θα τα σκουπίσετε μ' ένα μαλακό πανί.

—ΤΑ ΠΟΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ

Θα καθαρίσετε τα ποτήρια με κρύο νερό και σαπουνί. Ξεπλύνετε τα με καθαρό νερό. Αφήστε να στεγνώσουν, αναποδογυρίζοντάς τα και κατόπι σκουπίστε τα μ' ένα πανί που να μην κάνει χνούδι.

Τις κανάτες και τα άλλα βάζα από κρύσταλλο ή από γυαλί, θα τα καθαρίσετε με κρύο νερό και φλούδια από σύγρο κοπανισμένα ή κομμάτια από πατάτα.

—ΤΑ ΚΑΖΑΝΙΑ

Τα καζάνια θα τα καθαρίσετε με τουβλόσκουη, που θα φτιάξετε κηπνίζοντας ένα τουβλό. Θα τρίψτε το καζάνι μ' ένα φελλό ή μ' ένα κομμάτι ξύλο.

—ΤΑ ΕΜΑΙΙΕ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

Θα τα καθαρίσετε με νερό και σαπουνί, θα τα ξεπλύνετε κατόπι με κρύο νερό και θα τ' αφήσετε να στεγνώσουν.

—ΤΑ ΑΣΗΜΙΚΑ

Βουτήξτε το άσημικό μέσα σε ταπουνάδα, τρίψτε το με μια βούρτσα ξεπλύνετε το με κρύο νερό και σκουπίστε το.

—ΤΑ ΜΑΧΑΙΡΙΑ

Αυτό πιά το ξέρει κάθε νοικοκυρά. Και με στάχτη καθαρίζουν και μ' ελαφρόπετρα.

—ΤΙΣ ΛΑΔΟΜΠΟΓΙΕΣ

Αν έχετε λαδομπογιά στους τοίχους σας κι' έχουν σχηματισθή λεκέδες, βουτήξτε ένα πανάκι σε λάδι παραφίνης και τρίψτε το μέρος που θέλει καθαρίσμο. Οι λεκέδες θα εξαφανισθούν ως διά μαγείας.

—ΤΑ ΤΖΑΜΙΑ

Γιά να τα κάνετε να γυαλίσουν, προσθέστε στη σαπουνάδα λίγο λουλάκι. Κατόπι σκουπίστε τα μ' ένα πανί πολύ καθαρό.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ ΦΟΡΕΜΑ
ΑΠΟ ΖΕΡΣΕΪ

Δύσκολα θα μπορέσετε να βρήςτε μοντέλο τόσο κομψό και τόσο αυστηρό απλό και εξαιρετικά χαριτωμένο ταυτοχρόνως όσο αυτό το θαυμάσιο ραπτικού οίκου πήρε φίνο μάλλινο ζέρσεϋ, σε τρεις αποχρώσεις γκρι και ολόκληρο πλισέ, έκτος από το γιακά και τα μανίκια και η απλή, ίσια γραμμή του το τοποθετεί στην πρώτη σειρά των μοντέρνων και κομψών φορεμάτων. Μπορείτε να το φορέσετε απόγευμα, σε τσάι αλλά και πρω, κάτω από το πανωφόρι σας.

ΩΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΖΩΗ

...ΜΑ ΟΧΙ ΜΟΝΟΤΟΝΗ

“Έχει μεγάλη σημασία για την ανάπτυξη του παιδιού η δραστηριότητα της ζωής του. Το παιδί μεγαλώνει, κάθε μέρα κάτι προστίθεται στο σώμα του, στην ψυχή του, στο μυαλό του. Όλα επομένως πρέπει να γίνονται οργανωμένα, αρμονικά, ήρεμα. Η κρίσιμη αυτή περίοδος δεν πρέπει να διαταράσσεται από ξαφνικές και απότομες αλλαγές που μπορούν να έχουν δυσάρεστες συνέπειες πάνω στη διάπλαση της ψυχής του παιδιού, αλλά και της υγείας του γενικά.

Ο ΥΠΝΟΣ

Το παιδί έχει ανάγκη να κοιμάται πολύ. Μα έχει ανάγκη επίσης να κοιμάται κανονικά. Οι ώρες πρώτα-πρώτα, που κοιμάται και που ξυπνάει, πρέπει να είναι ώριμες.

Το παιδί πρέπει να ξυπνάει στο δυνατόν αργότερα: 7.30 ή 7.45, ανάλογα με την ώρα που αρχίζει το σχολείο του. Το παιδί που δεν πηγαίνει ακόμα σχολείο, πρέπει να κοιμάται ως τις 8 το καλοκαίρι και 9 τον χειμώνα.

“Επειτα από το μεσημεριανό φαγητό το παιδί (έκείνο που δεν πάει σχολείο) πρέπει όπως συνηθισμένο να κοιμάται μία ή δύο ώρες. Το μεγαλύτερο παιδί, και μέχρις ότου έτων, πρέπει να κοιμάται το μεσημέρι την Πέμπτη και την Κυριακή. Το βράδυ, το παιδί που δεν πάει σχολείο, θα πέση να κοιμηθεί στις 7.30 ή εκείνο που πάει σχολείο στις 8.30. Η κακή συνήθεια που έχουν πολλοί γονείς να κρατάνε τα παιδιά τους ως αργά ξύπνια και ν’ ακούνε τις κουδούνες των μεγάλων και προπαντός το ραδιόφωνο, είναι βλαβερή. Το καλοκαίρι τα παιδιά μπορούν να πεφθούν μία ώρα αργότερα.

“Εκείνο επίσης που έχει σημασία, είναι να μη διαταράσσεται για κανένα λόγο ο ύπνος του παιδιού. Παρατηρήσατε πόσα παιδιά είναι νευρικά όταν ταξιδεύουν, επειδή άλλαξε η ώρα του ύπνου τους; “Αν η τακτική αυτή εξακολουθήσει, ο ύπνος του παιδιού γίνεται όλο και πιο ανώμαλος. Το παιδί μένει ώρες στο κρεβάτι χωρίς να κοιμάται. Γίνεται νευρικό, αδυνατίζει. Πολλές υποτιθέμενες «άναιμιες» δεν έχουν άλλη αιτία από έναν κακό ύπνο.

ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ

Το παιδί πρέπει επίσης να τρώει σε κανονικές ώρες, αλλιώς υπάρχει κίνδυνος να δημιουργηθούν στο πεπτικό του σύστημα σοβαρές διαταραχές.

Το παιδί πρέπει να παίρνει τέσσερα γεύματα την ημέρα: το πρωί, το μεσημέρι, το απόγευμα και το βράδυ.

Το πρωί το παιδί πρέπει να τρώει μισή ώρα αφού ξυπνήσει. Τα άλλα γεύματα θα κανονισθούν κατόπιν ανά τέσσερις ώρες. Το παιδί δεν πρέπει να καθάεται στο τραπέζι με τους μεγάλους. Και μην ξεχνάτε ότι το μεσημέρι και το βράδυ μετά

το φαί θα βάζετε τον μικρό-λη σας να πλένι τα δόντια.

Το παιδί που τρώει και κοιμάται κανονικά είναι ένα υγιές παιδί.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΟΜΩΣ

“Εάν η ώρα του φαγητού πρέπει να είναι ώριμη, το ίδιο το φαγητό, αντίθετως, πρέπει να παρουσιάζει ποικιλία. Το παιδί πρέπει να συνηθίσει να τρώει α π’ ό λ α, εκτός από τα βαρειά φαγητά.

Μη φτιάχνετε πάντοτε κατά τον ίδιο τρόπο τα φαγητά που του δίνετε: να έχετε μία ποικιλία τόσο στην εμφάνιση, όσο και στο μαγείρεμα! έτσι καλλιεργείτε το γούστο του και του ανοίγετε την όρεξη.

Αυτή η λεπτομέρεια έχει σημασία. Το παιδί δεν ξέρει ακόμα πολλά πράγματα από τη ζωή και η πείρα του είναι περιορισμένη. “Εκείνο που σας φαίνεται εσάς απλή συνήθεια, για το παιδί μπορεί να γίνει κανόνας απαράβατος... με όλες τις συνέπειες που μπορούν να προέλθουν απ’ αυτό. Το ακόλουθο παράδειγμα το καταδεικνύει: γνωρίσαμε ένα παιδί, στο οποίο η μητέρα του του έδινε πάντοτε πατάτες κομμένες σαν φέτες πορτοκαλιού. Μία μέρα το παιδί αυτό πήγε σ’ ένα σπίτι όπου του προσέφεραν πατάτες κομμένες σε στρουγγυλές φέτες. “Ο μικρός άρνήθηκε να τις πάρει. “Η κυρία του σπιτιού έπεμνε. Τότε ο μικρός τις έφαγε με άδεια... και κατόπιν τις έκανε έμετο.

ΚΑΙ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

“Εκτός από τον ύπνο και τις ώρες φαγητού πρέπει ν’ άπομα κρύνεται από τη ζωή του παιδιού κάθε μονοτονία.

Το παιδί, όπως είδαμε, είναι ένα όν, που πλάθεται με συνήθειες. “Αν δεν προσέξετε, μπορούν οι συνήθειες να γίνουν μα νίες. Κι’ η παραμικρή αλλαγή μπορεί να επιφέρει διατάραξη στο «έγώ» του.

Για να αποφύγετε δυσάρεστα αποτελέσματα, κάνετε ό,τι μπορείτε για να ποικίλλετε τη ζωή του παιδιού σας. Πρέπει διαρκώς να ανανεώνετε τα πράγματα με τα οποία παίζει και να του εφευρίσχετε συνεχώς καινούργιους τρόπους να διασκεδάσει.

Πρέπει κάθε μέρα που περνάει το παιδί να αποκτάει μία καινούργια πείρα. Το όφελει α φάνταστα η συναναστροφή με άλλα παιδιά της ηλικίας του. Το μυαλό του ξυπνάει, η περιέργειά του αναπτύσσεται και ταυτοχρόνως καλλιεργείται μέσα του το κοινωνικό αίσθημα.

Τις ώρες που μένει μαζί σας, βάλτε μπρος τη φαντασία σας για να του βρίσκετε διαρκώς καινούργια πράγματα, που θα το διασκεδάσουν και προπαντός γίνετε, αν μπορείτε, κι’ εσείς π α ι δ ί για να τον ωθή-ση σε σας ο μικρούλης σας ή η μικρούλα σας έναν πραγμα-τικό σύντροφο.

ΑΝΔΡΙΚΟ ΖΙΑΕ ΜΕ ΜΑΚΡΥΑ ΜΑΝΙΚΙΑ

Υ λ ι κ ά : 650 γραμ. ή 210 δρμ. μαλλί ΠΙΓΚΟΥΕΝ-ΝΑΓΕΡ, χρώματος καφέ-μπέζ. Βελόνες No 3½ και No 2½. 4 κουμπιά φιλιτσένια.

Τ ρ ό π ο ς π λ ε ξ ί μ α τ ο ς : Λάστιχο 3+2 π. = 3 π. καλή, 2 π. ανάποδη. Ζέρσευ = 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ο-νάποδη.

Π λ έ ξ ι ς φ α ν τ α ι ζ ί : = 1η δελόνα, 1 π. καλή, 1 π. ανάποδη, 1 π. καλή, 2 π. ανάποδη. “Εξακολουθήσατε όπως αρχίσατε. 2η δελόνα: 2 π. καλή, 3 π. ανάποδη, 2 π. καλή, 3 π. ανάποδη και ούτω καθ’ ε-ξής. (Θα πλέκετε πάντοτε τους 2 π. που έχετε πλέξει την προη-γούμενη φορά ανάποδη, καλή, και οι υπόλοιποι 3 ανάποδη). “Όλη η πλέξις θα γίνεται κατά τον ίδιο τρόπο, όπως πλέξατε τις δυο δελόνες.

Δ ε ί γ μ α : Ζέρσευ-φαν-ταιζι 20 δελόνες = 5½ εκατ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ ΔΕΞΙ

Βάλετε στις δελόνες No 2½, 130 π. Πλέξετε 8½ εκατ. λάστιχο 3+2 π. Κατόπιν αρχίσα-τε το ζέρσευ-φανταιζι με τις δελόνες No 3½. Θα δημιουργήσε-τε την πλέξι σας έτσι, ώστε οι δύο πόντοι της πλέξεως φαντα-ζι από την ανάποδη, να πέ-σουν στους 2 π. από την ανά-ποδη του λάστιχου. Κάθε 3 ε-κατοστά στην άριστερή μεριά θα βάζετε 1 π. (9 φορές). Στη

δεξιά μεριά, αφού πλέξετε 4 ε-κατοστά ύψος, θ’ αρχίσετε να κόβετε κάθε τρίτη δελόνα 1 π. (55 φορές). Θα κόψετε ακόμη μία μόνο φορά κάθε δεύτερη δελόνα και μία φορά μετά 4 δελόνες, για το ιτεκολτέ. Σε γενικό μάκρος της πλαιίνης ρα-φής 36 εκατ. θα κόψετε για την μασχάλη κατά τον εξής τρόπο: 4 π., κατόπιν κάθε δεύτερη δελόνα 4 π., 2π. (4 φορές), 1 π. (6 φορές). Πλέξετε 6 εκατ. ί-σια. Κατόπιν δώλετε κάθε 1½ εκατ. 1 π. (5 φορές). Σε 22 εκατ. της μασχάλης θα κλείσε-τε τους πόντους για τον ώμο σε 5 φορές. Πλέξετε και τ’ α-ριστερό μπροστινό αντικρυστό

ΠΛΑΤΗ

Πλέξετε με 158 π. το ίδιο λάστιχο όπως και για το μπρο-στινό. “Εξακολουθήσατε το πλέ-ξιμο με το ζέρσευ-φανταιζι με τις κατοστά θα δάξετε και από τις δυο μεριές 1 π. (6 φορές). Σε 38 εκατ. γενικό μάκρος κόψετε για τις μασχάλες κατά τον ε-ξής τρόπο: Κλείσατε 4 π. από κάθε μεριά. Κατόπιν θα κλεί-νετε κάθε δεύτερη δελόνα από κάθε μεριά 3 π., 2 π., 1 π. (3 φορές): Πλέξετε 9 εκατ. ίσια. Κατόπιν δάλετε 2½ εκατ. από κάθε μεριά 1 π. (3 φορές). Σε 21 εκατ. της μασχάλης κλεί-σατε από κάθε μεριά 56 π. σε 6 φορές για τους ώμους. Τους υπόλοιπους πόντους θα τους

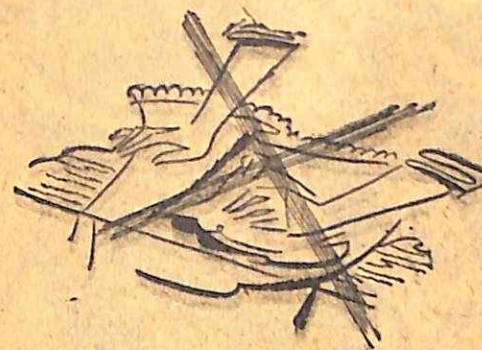
(“Η συνέχεια στη σελ 65)

Η ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΞΩΤΩΝ

“Ένα ρούχο μπορεί να είναι φθαρμένο, μπαλωμένο, κάπως ξεβαμμένο. Γι’ αυτά δεν μπορεί κανείς να αντιδράσει. “Εκείνο όμως που απαγορεύεται απόλυτως, είναι το λεκιασμένο ρούχο.

Πόλεμος λοιπόν στους λεκέδες. Οι πε-ρισσότεροι βγαίνουν εύκολάτα. Λίγη προσπάθεια χρειάζεται. Παρακάτω σας δι-νουμε μερικούς τρόπους για την περίπτω-ση των μεταξωτών υφασμάτων, που έχουνε λεκιάσει.

Ν ε ρ ο λ ε κ έ δ ε ς : Τα περισσότε-

ρα μεταξωτά και ιδιαίτερα τα σαντούγκ και τα κρέπ λεκιάζουν όταν ατάξει επάνω τους νερό. “Αν τυχόν λεκιάση το φουστάνι σας από τη βροχή ή από σταγόνες που έ-πεσαν από το ποτήρι σας μην απελπίζε-σθε. Συνήθως οι λεκέδες εξαφανίζονται τε-λειώς από το φόρεμα πλυθί ή καθαρισθί ολόκληρο, εφ’ όσον είναι φυσικά από μετα-ξωτό που πλένεται. Οι νερολεκέδες γίνου-ναι επειδή το νερό μετατοπίζει την κόλλα

του υφάσματος. “Αν θελήσετε να τους βγά-λετε με νερό, απλούστατα θα τους μεγα-λώσετε. Μην αποπειραθίτε ποτέ να κα-θαρίσατε μόνοι σας φόρεμα που είναι α-σχημα λεκιασμένο. Είναι καλύτερα να το στέλνετε στο καθαριστήριο. “Ένα στεγνό καθαρίσμα θα διορθώσει το κακό.

Κ α θ ά ρ ι σ μ α : “Όταν δίνετε ένα φόρεμα στο καθαριστήριο είναι απόλυτη ανάγκη να δηλώνετε στον καθαριστή σας πώς το φόρεμα είναι μεταξωτό. Αυτό α-

λθθεύει ιδιαίτερα για τα μεταξωτά που σχηματίζουν στην ύφανσί τους ρίγες. Τα μεταξωτά πρέπει να σιδερώνονται ποσο-

“Ο Γυναικολόγος άπαντά :

ΜΙΜΙΚΑ Π. Κυψέλη.—“Εφ’ όσον έχετε θε-ραπειθή και κατά το χρόνο της άσθενείας σας δεν είχατε πάσει σαλπινγίτιδα δεν υπάρχει φόβος στειρώσεως εξ αυτής της αιτίας, παν-τως, για κάθε ένδεχομενον και εάν δεν έχετε κάνει μέχρι σήμερα θεραπεία διά πενικιλί-νης να κάνετε 4—5 Πλάσση των 200.000 μονάδων, ούτως ώστε, και εάν ήτο άτελής τότε η θεραπεία τώρα να γίνει τελεία.

ΑΡΙΣΤΗ ΕΞ ΑΧΑΪΑΣ.—“Όταν η σύζυ-γος υποφέρει εκ νεφριτίδος, δεδαιώς η κόρη-σις και κάθε είδους κατάχρησις δάππει. “Ο-σον αφορά τα άλλα έρωτηματά σας δεν απο-τελούν διαστροφήν αλλά απλώς ενεργείας πρός πρόκλησιν διεγέρσεως. “Επομένως δεν πρέπει να μελαγχολήτε και να συνεχίσετε με τον τρό-πο που μπορείτε και σας προκαλεί εύχρηστι-σι.

ΞΑΝΘΟΥΛΑ Κ.—“Είναι ανάγκη να έπισκε-φθήτε άμέσως γυναικολόγο ήατρο άλλοίως ε-ίναι δύσκολος η έξαγωγή του. “Επί πλέον η παραμονή του δημίουρην κινδύνους μολυνσε-ως. Τηλεφωνήσατέ μας διά περισσότερας πληροφορίας.

Σ.Τ. ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ.—Δεν νομίζω ότι έχει σχέση η ανεπάρκεια με το συμβάν που μου γράφετε. “Η ανεπάρκεια όφείλεται σε αι-τία καθαρώς ενδοοργανικά, υγείας, διαπλά-σεως κτλ. του οργανισμού σας.

ΑΘΗΝΑΙΑ Α.Γ.: Κυρία μου, μπορείτε σε οποιαδήποτε ηλικία να παντρευθήτε, με τη διαφορά ότι τα συζυγικά καθήκοντα θα γί-νυνται ήμιτελή λόγω άτρωφας, εκτός εάν έ-χετε τεκνοποιήσει, όποτε είναι δυνατόν να γί-νυνται πλήρως. “Όσο για το ζήτημα της κυή-σεως και τεκνοποιήσεως δεν είναι δυνατόν να γίνη έφ’ όσον δεν έχετε από εξαστίας περίοδο.

ΒΕΑΤΡΙΚΗ Α.Κ.: Σας συνιστώ τις ενέ-σεις Estron ή progynon των 10.000 3—4 μετά την περίοδο, την 8ην, 10ην και 12ην ήμεραν ανά μίαν ένεσιν από της πρώτης ήμερας της περιόδου. “Εάν και αυτό σας ε-ίναι δύσκολο τότε να ποτετε tabl. ormonal ή progynon επί 8 ήμερας μετά την περίο-δο δυο την ήμερα.

ΕΛΣΑ Κ.Ρ.: Πρέπει να έπισκεφθήτε τον Γυναικολόγο σας και να σας εξετάση μήπως παρουσιάζεται καμμία πάθησις. ΑΡΕΛΛΑΝ: “Απαραίτητος πρέπει να έπι-σκεφθήτε τον Γυναικολόγο σας. “Εάν αυτό ε-ίναι αδύνατον τότε άποχή από τα συζυγικά καθήκοντα επί δεκαήμερον και τοπική θερα-πεία με άντισηπτικές πλύσεις και έπιδείψεις με άλοιφή Camilosan ή nyosan Peni-killine και μετά την θεραπεία απλώς διά δαξελίνης.

ΧΑΜΕΝΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ : Στά πρώτα έ-ρωτηματά που μου θέσατε σας άπαντά: Γίνε-ται. Είναι πολύ εύκολο και μπορεί να γίνη και στο σπίτι χωρίς να χρειάζεται ειδικό φώσ πα-ρά με μία κοινή ηλεκτρική ή και απλή λαμπα. “Η διάρκειά και η επιτυχία εξαρτώνται από πολλούς παράγοντες, διαρκεί 3 ήμερες κ.τ.λ.

κτικά για να μη γυαλίζουν. “Όταν καθα-ρίζετε λεκέδες σε μεταξωτά υφάσματα—αλλά και σε άλλα υφάσματα επίσης—δεν πρέπει να δάξετε μεγάλη πίεση ούτε να τρίβετε δυνατά τους λεκέδες γιατί έτσι φυεύει το χρώμα και το φόρεμα ξεθωιά-ζει σε κείνο το σημείο. Μερικά μεταξωτά μάλιστα χαλούν όταν ζήτηση κανείς να τα καθαρίση με τέτοιο τρόπο. “Όταν λεκιάση ένα φόρεμά σας είναι καλύτερο να το κα-θαρίσατε μία φορά με στεγνό καθαρίσμα και να το πλύνετε την επομένη φορά.

Π λ ύ σ ι μ ο : “Όταν ένα μεταξωτό άνηκη στην κατηγορία των λαβαμπλ και ό έμπορος το πουλά σαν μεταξωτό που πλένεται, μπορείτε να το πλύνετε άφοδα, αλλά πάντα με το χέρι. “Ετοιμάσατε μία γλιάρη σαπουνάδα από το πιο καλό και έ-λαφρό σαπούνι που μπορείτε και βουτή-ξετε μέσα το φόρεμα. Μην το τρίβετε σε καμμία περίπτωσι, αλλά να το ζουπάτε έ-λαφρά μέσα στη σαπουνάδα, αφού το ά-φήσατε προηγουμένως να μουσκέψη.

“Όταν το ξεπλύνετε με πολλά και καθα-ρά νερά τυλίξετέ το σε μία πετσέτα να στεγνώση. Μην το στίβετε ποτέ. “Όταν ά-πλώνετε στη σκιά ή μέσα στο σπίτι, καί ποτέ στον ήλιο. Μην το άφινετε ποτέ στην άντηλιά. Να το μαζεύετε ύγρo και να το σιδερώσετε πάντα από την ανάποδη, προσέχοντας συγχρόνως να ξαναπάρη το άρχικό του μήκος και πλάτος.

Για τα υπόλοιπα σας άπαντά ότι, όπως ε-ίναι σήμερα, πρέπει να γίνη.

ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Πισθάνω να είναι άωθηκίης φύσεως η ίδιουσυκράσις. “Ο γάμος είναι η καλύτερα λύσις. “Ετσι θα γίνη και η θερα-πεία σας πιο καλή, εάν θα εξακολουθήση η ίδια κατάσταση. “Όσο για την τεκνοποίη-ση δεν γεννάται ζήτημα. Πρώτα πρέπει να γίνη η δοκιμή και μετά τα συμπεράσματα.

Ρ.Β.Μ.: “Ασφαλώς οι καθημερινές σας ά-σχολίες, οι στενοχωρίες και η πολύ δουλειά είναι η κυριώτατα αίτια. Σας συνιστώ την δι-ταμίνη Ε, 3 tablettes την ήμεραν καθός και ένεσεις σουλεάτ ντε στρυχνίν των 0.002 μία την ήμερα επί 15 ήμερες. “Επίσης 1—2 tabl. thyrogavrine. Μαζί με τα φάρμακα λίγη άναπαύσι με ένα περίπατο. Σίμενα κτ-θα σας έκαναν καλό.

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ: “Ο φόβος σας είναι υπερβολικός. Ούτε η τεκνοποίησις, ούτε ο γάμος μπορεί να έμποδίσουν έπειδή πάσατε μία κοιλίτιδα από τριχομονάδες και μάλιστα όπως η ίδια όμολογείτε, ότι είσατε καλύτερα. Να συνεχίσετε την θεραπεία με ντεβεγκαν ή ξυνοπλίζ 5—6 ήμερες προ της περιόδου και 5—6 άμέσως μετά την περίοδο επί ένα έξάμηνο άκομη. Είναι η μόνη θερα-πεία που ούτε πολυέσθη είναι, ούτε άδύνη, ούτε κουράσιση.

ΓΙΟΥΕΝ — ΣΙΝΓΚ: “Η πλευριτίδα, ή ά-δονοπαθία κτλ. που πάσατε είναι οι κυριώ-τερες αιτίες της καταστάσεως σας. “Είσις σας συνιστούμε να κάνετε ένεσεις πρεκνίλ πρώτα, κατόπιν προκινόν των 50.000 μονά-δων 4—5 και κατόπιν 4—5 ένεσεις proge-steron ή proluton επί ένα μήα. Όταν έλθη η περίοδος θα συνεχίσατε την θεραπεία σας επί 3 άκομη ήμερες. Αυτά θα γίνουν έφ’ όσον ό παθολόγος διαπιστώση πληρη υγεία καθ’ όλα τα συστήματα. Καλό θα ήταν να παίρνετε και 3 tabl. την ήμερα, διταμίνη Ε.

ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΟ, ΜΙΚΑ Ν.: “Η καταστά-σις σας δεν είναι τέτοια που ν’ άποκλείη τον γάμο, ίσως αυτό να σας ώφελήσει. Δεν πρέ-πει να άπογοητεύσεθε. Άρκει που έχετε πε-ρίοδο έστια και μικρής ποσότητας και διαρ-κείας. Σας συνιστούμε tabl. διταμίνη Ε, τρεις την ήμερα, ένεσεις progynon των 10.000 ή Dimenformin 5 κάθε ήμερα, μιο μετά την περίοδο και 8 ήμερες προ της περι-όδου. Τέσσερις (4) ένεσεις proluton ή progesteron των 5 mg. μία ήμερα παρ- ήμερα. Αυτή η θεραπεία να συνεχισθή επί 5 ήμερες.

Δ.Ι.Μ.Ο.: Φάρμακο άποτελεσματικό δεν υπάρχει. Οι πλύσεις με ζυδι 1 προς 3 νερό προ και μετά δημιουργούν όξινον περιβά-λλον και έμποδίζουν την γονιμοποίησι. “Ο γάμος μπορεί με μίαν έπιτυχία, όταν ύπαρχη σοδορή βλάση, να άποφασθή, εάν μπορείτε ή όχι να τεκνοποιήσατε. Πάντως δεν είναι εύκολο σ’ όλες τις περιπτώσεις.

“Ένας θρύλος για «Το μή μου άπτου»

Μία χαριτωμένη βασίλισσα της Γαλλί-ας περιπατούσε μία μέρα στις Βασιλικές όδους των Βερσαλλιών, τριγυρίσας από τις Δεσποινίδες της Τιηής.

Ξαφνικά μία από αυτές βλέποντας ένα τριφερό λουλουδάκι, είπε:

—Να ένα άσημαντο λουλουδάκι. “Μην πιστεύετε, είτε τότε η βασίλι-σσα, πως πρόκειται για ένα κοινό λουλου-δάκι. Γιατί έχει μία περίεργη ιδιότητα. Σκε-φθήτε πως το λουλουδάκι αυτό είναι τόσο ντροπαλό, ώστε να μη μπορεί, χωρίς να μαραθί άμέσως, να υποφέρει και ένα άπλο άγγιγμα από το χέρι μίας γυναίκας που φιλήθηκε από έναν άνδρα.

“Και για να σας το άποδείξω, θα το άγγίξω εγώ. Παντρεμένη γυναίκα καθώς είμαι, θάφνει να το άγγίξω λίγο με το δακτύλο μου για να μαραθών όλα τα φύλ-λα του. Κι’ έσεις, Δεσποινίδες μου, θα υπο-ρέσετε να κάμπετε το ίδιο πείραμα ύστερα από μένα. “Αλλά μία και καμμία από σας δεν είναι παντρεμένη...”

“Ακούοντας αυτά τα λόγια της βασί-λισσας όλες γέλασαν με δυσπιστία.

“Αλλά ήδη η βασίλισσα άγγίξε το λου-λουδάκι. Τα πέταλά του μαραθήκαν. Ξαφνι-κά τα γέλια των Δεσποινίδων της Τιηής έπαυσαν. “Οχρότης και άνησυχία δεχθή-καν στον πρόσωπό τους και με μία χαρι-καμένη συμφωνία όλες άπομακρύνθηκαν από το προσδοτικό λουλουδάκι.

Γιατί όλες είχαν φιλήθι εκείνο το βράδυ.

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

Φόρεμα από βαρύ μεταξωτό, με κορσάζ εφαρμοστό, σε τύπο καζάκας, που καταλήγει εμπρός σε μυτερό άμπισεμαν επάνω από την ελαφρά σουρωτή φούστα. Γιακάς ορθός και αντίστοιχα ρεβεράκια, στη γραμμή των ώμων.

Ζωρζέτα μάλλινη, που μπορεί να γίνει μονοκόμμη τουαλέτα ή ντε πιές. Η φούστα ίσια, το κορσάζ εφαρμοστό και κλειστό, με κουμπάκια στα μανίκια και μπάσκα σουρωτή, σφισμένη με στενή ζωνίτσα. Στόν ωμο τριαντάφυλλο.

Φόρεμα από μαύρο βελούδο. Φούστα στενή και κορσάζ εφαρμοστό, κουμπωτό έως επάνω στο λαιμό. Η τουαλέτα αυτή επιτρέπει χαριτωμένους μετασχηματισμούς αν γίνει δύο κομμάτια. Το κορσάζ μπορεί να αντικατασταθεί με άλλο κορσάζ ντεκολτέ. Όταν αφορά τη φούστα, συμπληρώνεται με μία τουνίκα από άσπρο

τουλί, απλικαρισμένο γύρω-γύρω με λεπτό μεταξωτό βελούδο.

4. Μαύρο ταγιεράκι με ζαμπό από μαύρο βελούδο. Το μανίκι είναι μονοκόμματο με το νωμίτη και γαρνίρεται με ρεβέρ. Η φούστα ανοίγει κάτω και σχηματίζει γκοντέ.

5. Μεταξωτή βραδυνη τουαλέτα, με πλατειά σουρωτή φούστα, μεγάλο ντεκολτέ, πλαισιωμένο με φαρδύ δαντελένιο ρεβέρ.

6. Φόρεμα από μάλλινο κρέπ ζωρζέτ, με φούστα δλόκληρη πλισέ και κορσάζ εφαρμοστό σε φόρμα κιμονό, με κοντό μανίκι και γιακά γυριστό.

7. Φόρεμα από κρέπ μπλε-βιολέ. Το κορσάζ είναι ντραπαρισμένο στο λαιμό, σταυρώνει και κλείνει με κουμπώμα. Το κουμπώμα αυτό προεκτείνεται και στη φούστα και συγκρατεί το σταυρώμα που πέφτει, σχηματίζοντας ωραίο φύλλο. Μανίκια μακριά, εφαρμοστά.

ΣΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ

Δραματικό περιπετειώδες μυθιστόρημα του ΦΙΛΙΠΠ ΓΟΥΑΪΛΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ο 'Ιωνάθαν Λή, πάμπλουτος απόγονος άρχοντικής οικογένειας που μετανάστευσε στην 'Αμερική, παντρεύτηκε στα 1909 την τραγουδίστρια Νταίζη Στόρεν, προς μεγάλη απογοήτευση της αδελφής του Χλόης. Η Χλόη μισεί την νύφη της γιατί βλέπει σ' αυτήν τη γυναίκα που της πήρε τον αδελφό της και κληίδωσε τονόμα του με την ταπεινή καταγωγή της. Τον πρώτο χρόνο του γάμου της, η Νταίζη άποχτησε ένα κοριτσάκι, αλλά, ταυτόχρονα, κλονίστηκε η υγεία της και οι γιατροί την συμβούλεψαν να φύγει για την 'Ελβετία μαζί με το παιδί της. Ο άντρας της, άπασχολημένος με υποθέσεις του στην 'Αμερική, δεν μπόρεσε να πάει μαζί της, και αποφασίστηκε να την συνοδεύσει η Χλόη. Στο ταξίδι, η Νταίζη βρίσκει ιδιαίτερη εύχαριστη να μένει διαρκώς στο κατάρωμα και ν' αναπνέει τον ζωογόνο αέρα της θάλασσας. Αυτό στάθηκε άφορη για προσφυγή από τα κύματα που σάρωναν την κουβέρτα του καραβιού μία μέρα καταιγίδας, και να χαθεί στα βάθη του 'Ατλαντικού. Η Χλόη έτσι, έφτασε μόνη με το μαρμό και τη νταντά στη Γαλλία. Το μίσος της τώρα έχει μεταφερθεί απ' τη μητέρα στο παιδί, και στο λίγο διάστημα που έμεινε στη Γαλλία περιμένοντας θαύρα για να γυρίσει στην 'Αμερική, συλλαμβάνει και πραγματοποιεί ένα διαβολικό σχέδιο. Μαθαίνοντας πως κάποιοι έξεπαμένοι ευγενείς συγγενείς της πέθαναν από ένα δυστύχημα κι' άφησαν όρφανό ένα νεογέννητο κοριτσάκι τους, αποφασίζει να πάρει το παιδί αυτό από το άσπλο και να το παρουσιάσει στον αδελφό της για δικό του, ενώ τ' άλλο, το πραγματικό παιδί του, θα το τοποθετούσε κάπου στην 'Αμερική να το ανατρέφουν ξένοι. Έτσι, η κληρονομία του αδελφού της, θα ήταν μία γνήσια άρχοντοπούλα κι' όχι η κόρη της μισητής Νταίζη Στόρεν που ήταν ένα κορίτσι του λαού. Το σχέδιο πέτυχε πέρα για πέρα, ο 'Ιωνάθαν Λή δεν υποψιάστηκε τίποτα, κι' η Χλόη ζούσε ήσυχια και άσφαλισμένη στην άναρση της άνεμης της.

Πέρασαν έτσι είκοσι χρόνια και ξαναβρίσκουμε την οικογένεια Λή στις παραμονές του γάμου της Μύριελ, της φευκόρης του 'Ιωνάθαν, με τον πρίγκηπα Ρούπερτ της Σαμπρία, που ήρθε στην 'Αμερική για να παντρευτεί μία πλούσια κληρονομία.

Ο γάμος πρόκειται να γίνει στις 16 'Ιουνίου.

Μεσολάβει, όμως, ο θάνατος του 'Ιωνάθαν Λή, από τυχαίο δυστύχημα σε μία επίδειξη ιππασίας, και οι γάμοι αναβάλλονται για μερικούς μήνες.

Ο δικηγόρος και φίλος του Λή, ο Ντάγκλας Έδερν, άνοιγει τη διαθήκη του 'Ιωνάθαν, και διαβάζει την καταγορηματική άπαιτησι του πατέρα, να έξακριβωθεί πρώτα με όλους τους τύπους η ταυτότητα της κόρης του, κι' ύστερα να περιέλθει σ' αυτήν η κληρονομία της περιουσίας του. Επίσης, άναμεσα στα διάφορα έγγραφα του φίλου του, ο Έδερν άνακαλύπτει το αθέμιτο άποτύπωμα με μελάνι του ποδιού της Μύριελ Στόρεν Λή, όταν αυτή ήταν ακόμα νεογέννητο μωρό στο νοσοκομείο.

Οι σκέψεις κάνουν τον Έδερν ν' αναβάλει την επίσημη άνάγνωσι της διαθήκης μπροστά στους ενδιαφερομένους. Συννοείται, λοιπόν, με το γιοι του, τον Μπάρνεϋ—δικηγόρο επίσης— πως να ένεργήσουν, για να εκπληρωθεί η τελευταία έπιθυμία του 'Ιωνάθαν Λή.

33ον

—Μα αυτό είναι θαυμάσιο! Θάχουμε τόσες άρες με φώς της ημέρας.

—Ναί, αλλά θάχω να ετοιμάσω και το δείπνο του πατέρα.

—Ύστερα κι' απ' αυτό, τότε. Δέ μας χρειάζεται και πολύ ζήνηρό φώς. 'Ισια

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΜΙΚΡΗΣ ΟΡΦΑΝΗΣ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΜΟΝΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙ. ΤΟ ΑΓΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΕΝΟΣ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ ΠΟΥ ΟΥΤΕ Η ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΙ' Η ΟΡΦΑΝΙΑ ΑΛΛΑ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΜΠΟΡΕΣΑΝ ΝΑ ΧΑΛΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΑΓΝΗ ΨΥΧΗ ΤΟΥ.

να βλέπουμε την τοπογραφική όψη των εκτάσεων.

—Και γιατί να μη μάς έκανε τον οδηγό ο πατέρας μου; ρώτησε ξαφνικά η Τζάνετ.

Ο Μπάρνεϋ σάστισε λιγάκι απ' αυτή την έρώτησι για την οποία δεν ήταν προετοιμασμένος. Ωστόσο, σκέφτηκε πως και τότε ακόμη θα του δινόταν η ευκαιρία να την βλέπει τα βράδια ύστερ' απ' τις διάφορες έκδρομες στα περίχωρα.

—Ωραία! της άποκριθηκε. Δεν είχα σκεφτή τον πατέρα σας. Θα πάω να τον δώ άμέσως.

Έκείνη κούνησε το κεφάλι της. Στα μάτια της παιχνιδίε κάποιο άδιόρατο γέλιο.

—Ο πατέρας δε θα δεχόταν νάρθη μαζί σας, του έπλε. Μισεί τ' αυτοκίνητα... και φαντάζομαι δε θ' άποφασίζατε να κάνετε τις περιουδεις σας πάνω σε κανένα καρότσι με άλογο.

—Αν είν' απαραίτητο..., άρχισε να λέει ο Μπάρνεϋ.

Η Τζάνετ κοκκίνισε λιγάκι.

—Όχι, έπλε. "Αν νομίζετε πως μπορώ πραγματικά να κερδίσω λίγα χρήματα μ' αυτό τον τρόπο... θα προσπαθήσω να σας φανώ χρήσιμη. "Ανάφερα τον πατέρα μόνα για να καταλάβω..., πως να σας το πώ..., για να καταλάβω αν η πρότασί σας είναι σοβαρή. Βλέπετε, όταν ένα κορίτσι εργάζεται σ' ένα κατάστημα, βρίσκονται πολλοί άνθρωποι που θα προσπαθούσαν να το παρασύρουν για να διασκεδάσουν μαζί του.

—Ω, σας διαβεβαιώ είμαι άπόλυτα σοβαρός, έπλε ο Μπάρνεϋ γελώντας.

—Δεσποινίς Τζάμισον!

Γύρισαν κι' οι δύο τους γρήγορα. Ο κύριος Ντόρμαν είχε σηκωθεί απ' το γραφείο του και το πρόσωπό του έδειχνε δυσάρεσκεια. Έκανε νόημα με το κεφάλι προς την πόρτα όπου στεκόταν ένας πλάτης.

Ο Μπάρνεϋ δεν τον είχε αντίληφθι γιατί είχε γυρισμένη την πλάτη του, αλλά η Τζάνετ αν δεν ήταν τόσο άπορροφημένη απ' τη συζήτηση, όφειλε να τον προσέξει.

Σαν ξαναβρέθηκε στην κάμαρά του ο Μπάρνεϋ, άρχισε να χορεύει κάποια άπίθανα βήματα χορού. Ήταν διπλά εύχαριστημένος. Πρώτα, που είχε γίνει δεκτή η πρότασί του, κι' ύστερα, που η Τζάνετ είχε φερθή τόσο έξυπνα για να καταλάβη τους σκοπούς του.

Το τηλεγράφημα που έστειλε στον πατέρα του ύστερ' απ' το φαί, έγραφε:

«Ντάγκλας Έδερν, Ταμίαν, 'Εταιρεία Ρίττενχάους 88 Λόκουστ Στρήτ, Φιλαδέλφεια. Παρακαλώ έκχωρήσετε 25 δολάρια έδδομαδιαίως Δα Τζάνετ Τζάμισον, 55 'Αλ-Ξάντερ Στρήτ Μείβιλ, διά μεσίτην».

Τό άνομα και η διεύθυνσις ήταν πραγματικά, αλλά το «Ταμίας» και το «'Εταιρεία» ήταν βέβαια, ψεύτικα. Ο πρεσβύτερος άταίρος του γραφείου Έδερν και Έ-

δερν μάντεψε τί κρυβόταν πίσω απ' αυτές τις γραμμές — όπως ο Μπάρνεϋ το είχε προβλέπει και την ίδια νύχτα έλεγε στη γυναίκα του:

—Ο Μπάρνεϋ είναι γνήσιος απόγονος της γενιάς των Έδερν, εύτυχώς.

Τό ψαρρό κεφάλι της καλής κυρίας κουνήθηκε με ίκανοποίησι.

—Ο Μπάρνεϋ μας είναι καλό παιδί, έπλε.

—Και θα γίνει μεγάλος δικηγόρος, πρόστεσε ο πατέρας του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8ο ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΕΣ ΜΕΡΕΣ

Στις έφτά το άπόγευμα, ο Μπάρνεϋ μ' ένα νοικισμένο μικρό αυτοκίνητο στάμα-τούσε μπροστά στην καγκελόπορτα της όδου 'Αλεξάνδρου 155. Η Τζάνετ κι' ο πατέρας της ήρθαν να τον συναντήσουν.

—Είπα στον πατέρα πως ήρθατε στα μαγαζί, έπλε το κορίτσι, κι' από τότε προσπαθεί να θυμηθι αν σας έπλε η όχι πως εργαζόμουνά εκεί.

Ο Μπάρνεϋ σκέφτηκε πως έπρεπε να της διαλύσει αυτή την ύποψία.

—Όχι, αυτό δεν έγινε. Μα κι' αν ακόμα μου το είχε πει, πως θάταν δυνατό να το θυμηθώ και να συνδυάσω τα δυό γεγονότα.

—Αυτό λέω κι' εγώ.

Ο Μπάρνεϋ χαμογέλασε.

—Ωστόσο, κύριε Τζάμισον, έπλε, αν θέλετε, διαβάξτε αυτό το αντίγραφο από ένα τηλεγράφημα που έστειλά στην 'Εταιρεία μου. Όπως θα ήπτε, τα πράματα μπαίνουν έτσι σε μία υπηρεσιακή βάσι.

Η Τζάνετ πήρε το αντίγραφο και τό διαβάσε δυνατά.

—Είκοσιπέντε δολάρια! φώναξε. Μα αυτό είναι τό διπλό απ' ότι παίρνω στο Ντόρμαν.

—Τό ξέρω, έπλε ο Μπάρνεϋ κουνώντας τό κεφάλι. "Αλλά η εργασία σας εδώ θα είναι μονάχα για λίγες μέρες. Τώρα, θέλετε να πηγαίνουμε; Και σας άρέσει να καθήσατε μπροστά η στο πίσω κάθισμα;

—Προτιμώ μπροστά, άποκριθηκε η κοπέλλα.

—Είστε βέβαιος πως ξέρετε να οδηγείτε καλά αυτά τα διαβολέμένα αυτοκίνητα; ρώτησε τον Μπάρνεϋ ο κύριος Τζάμισον.

—Ό! ναί. Σ' όλη μου τη ζωή δεν έκανα τίποτ' άλλο.

—Εγώ σ' όλη μου τη ζωή δεν τ' άγχιζα. Η Τζάνετ έξερει να οδηγεί. Την έμαθαν τ' άγόρια του Ντέμαρ. "Αλλά αν ήνίκω σε μιά έποχή που δεν είχε σε μεγάλη έκτίμησι τις μηχανές. Ούτε τις έμπιστευόταν. Έμένα μου ταιριάζουν καλύτερα οι μέλισσες.

Ο Μπάρνεϋ χαμογέλασε με καλωσύνη στον γεροντάκο.

—Τό καταλαβαίνω άπόλυτα, έπλε.

—Λοιπόν, στο καλό και προσέχετε. Τό αυτοκίνητο έβαλε μπρός και ξεκίνησε.

Άργότερα, ο Μπάρνεϋ αναθυμιόταν άόριστα πως είχε δει κάποια παλιά ύδρευτικά έργα, κάποιο μεγάλο οικόπεδο, πέντε-έξη άγροικίες που ήταν για πούλημα, και κάποιο παλιό εργοστάσιο που είχε κτιστή στον περασμένο πόλεμο και τώρα έμενε άχρησιμοποίητο. "Αλλά θυμόταν ζωηρά πως η Τζάνετ καθόταν δίπλα του όλη αυτή την ώρα, πως άνάδινε ένα λεπτότατο άρωμα, και πως κάθε φορά που αυτή γελούσε, έκείνος ένοιωθε την άνάγκη να κρατάει σφιχτά τη ρόδα του τιμονιού για να έμποδισι τα χέρια του να την άγκαλιάσουν. Αυτό άκριβώς ήταν που έπιθυμούσε να κάνει. Αυτή την έπιθυμία την έ-

χε νοιώσει κι' άλλες φορές, μ' άλλα κορίτσια — αλλά ποτέ τόσο έντονη.

Αναθυμιόταν ακόμα τό λόγια της...

—Μερικές φορές με κουράζει τόσο η ζωή μου στη Μείβιλ, αυτή η άδιάκοπη παραμονή μου στη Μείβιλ. Μερικές φορές, μάλιστα, νοιώθω σαν να μην είχα ζήσει πάντα στη Μείβιλ, — πως κάπου, ίσως σε μιάν άλλη ζωή — ήμουν βασίλισσα η πριγκήπισσα και πως όλοι με γνώριζαν και πηγαίνα σ' όλα τα μεγάλα κέντρα. Φαντασιοληξίες δεν είν' όλ' αυτά;

—Δεν νομίζω.

—Η κι' άλλα ακόμη...

Τ' άγόρια του Ντέμαρ είναι πολύ συμπαθητικά. Πολλά απ' αυτά. Τα περισσότερα είναι παιδιά από άγροτικές οικογένειες των περιχώρων που μορφώνονται στο κολλέγιο. "Αλλά έρχεται στιγμή που τα θαρύεσαι. Καυγαδίζουν με τό παραμικρό και κάνουν πολύ θόρυβο. Τό να τ' άκρίνω έτσι, είναι λιγάκι άχάριστο από μέρους μου. "Αλλά έσείς φταίτε γι' αυτό. Τα συγκρίνω με σας. Και είναι η πρώτη φορά που γνώρισα έναν άνθρωπο απ' τη Νέα 'Υόρκη.

—Μά εγώ είμαι απ' τη Φιλαδέλφεια.

—Τό ίδιο κάνει. Έχετε πάει σε κολλέγιο;

—Ναί, στο Γέιλ.

—Ό! αυτό είναι πολύ μεγάλο και σπουδαίο κολλέγιο! Τελείωσα κι' εγώ τό κανονικό σχολείο. Η μητέρα μου πέθανε όταν ήμουν τριών χρονών. Ύστερα μπήκα σε δουλειά. Δεν έχει να κάνει τίποτ' άλλο κανείς στη Μείβιλ.

Κι' άλλοτε πάλι....

—Δεν είμαστε και τόσο άπολίτιστοι εδώ πέρα. Πηγαίνουμε στον κινηματογράφο κι' έτσι μαθαίνουμε πως να ντυνόμαστε. Έγώ ράβω μονάχη μου τα φουστάνια μου, τό περισσότερα. Έχουμε ραδιόφωνο κι' όλο τό χειμώνα τα βράδια άνέα βιβλία, καί, φυσικά, τα περιοδικά. "Οπως με τις φλυορίες μου σας χασομεράω απ' τη δουλειά σας.

—Όχι, καθόλου.

—Ημουνά τυχερή που μου δρέθηκε αυτή η ευκαιρία μαζί σας. Πολύ τυχερή. Ο πατέρας ήθελε τώρα τόσον καιρό να πάη στο Σάντοσκυ να ίδι εκεί τα μελισσοκομεία. Τώρα, θα καταφέρει να πάη. "Αν οι δουλειά μας κρατήσει μία βδομάδα, δηλαδή. Αυτό τό μέρος μπορεί να σας ενδιαφέρει και σας. Ύπαρχει εκεί ένα εργοστάσιο νεκρό κι' έρημο απ' τον καιρό τό πολέμου.

—Άλήθεια; Να πάμε να τό δούμε.

Τρεις μέρες, τρεις πανευτυχισμένες μέρες, κύλησαν έτσι, σαν καράβια τό σούρουπο πάνω σε ήρεμα νερά. Άργα τ' άβγαίναν και τριγυρίζαν μαζί στις έξοχες της Μείβιλ. Ύστερα, όταν τελείωνε η περιόδεια, ο Μπάρνεϋ καθόταν στην κάμαρά του και σκεπτιόταν, τί ακριβώς, κι' αυτός δεν ήξερε. Την τρίτη μέρα, έκείνη τον κάτιού της, κι' ο Μπάρνεϋ πέρασε τ' άπόβραδο κουβεντιάζοντας με την Τζάνετ και τον πατέρα της για τα ποτάμια του 'Οχάιό και τις μέλισσες, και πρώγοντας ένα ώραίο γλυκό, που τό πρόσφεραν καμμένο απ' τα χέρια του κοριτσιού, με φράουλες.

—Ο πατέρας σας, ο κύριος Έδερν, είναι άνώτερος υπάλληλος σ' αυτή την 'Εταιρεία Ρίττενχάους; είχε ρωτήσει ο κύριος Τζάμισον.

—Ναί είναι ο ταμίας.

—Φαντάζομαι πως δε θα σας πολυαρέσει η ζωή σ' ένα τόσο μικρό μέρος σαν έτούτο.

—Είμαι εύτυχισμένος όσο ποτέ άλλοτε στη ζωή μου.

—Χαίρω που τ' άκούω αυτό. Πολλοί άνθρωποι της πολιτείας δεν νοιώθουν την όμορφη της έξοχής. Ωστόσο η ζωή κοντά στη φύσι έχει μεγάλη όμορφη.

Τελειώνοντας αυτά τα λόγια, ο γέρος σηκώθηκε, καληνύχτισε τον έένο του και τράβηξε για τό κρεβάτι του. Μόλις έφυγε, οι δύο νέοι έφεραν πιδ κοντά τις κουνιστές πολυθρόνες τους. Δεν κουνιόν-

τανε πιά κι' ο Μπάρνεϋ σκεφτόταν πως θα φιλούσε την Τζάνετ. Άργότερα άνειρεύτηκε πως την είχε φιλήσει. Στην πραγματικότητα όμως, πέρασαν όλη την ύπολοιπη βραδυά κουβεντιάζοντας ψιθυριστά για πράματα χωρίς σημασία, γοητευμένοι μονάχα απ' τό ότι κάθονταν ο ένας πλάι στον άλλο.

Όταν ο Μπάρνεϋ ξαναγύρισε τη νύχτα στο ξενοδοχείο του, ο υπάλληλος σήκωσε τα μάτια του απ' τό περιοδικό που διάβαζε και του έπλε:

—Είστε ο κύριος Έδερν, δεν είν' έτσι; Σας κάλεσαν απ' τη Φιλαδέλφεια στο τζέλεφω. Τους είπα πως θα σας είδοιούσα όταν θα γυρίζατε κ' έχω έντολή να σας συνδέσω άμέσως.

—Καλά. Θα πάρω τό τηλεφώνημα στην κάμαρά μου.

Όταν έπιτέλους κουδούνισε τό τηλέφωνο, ο Μπάρνεϋ άκουσε τη φωνή του πατέρα του.

—Τι έγινε, παιδί μου! Τρεις μέρες τώρα δεν έλαβα καμμία σου είδησι.

—Μέ συγχωρήσ, πατέρα. Περιμένα πρώτα να γνωριστώ καλά.

—Λοιπόν, τί άποτελέσματα έχεις; Ο Μπάρνεϋ σκέφτηκε πως μπορούσε να τον άκούσ ο υχητερός υπάλληλος του ξενοδοχείου.

—Δεν μπορώ αυτή τη στιγμή να σοι δώσω σαφείς έξηγήσεις. "Αλλά η πρότασί μου άποδείχτηκε πολύ άποτελεσματική.

—Κρατάς στα χέρια σου εκείνο που ήταν ο σκοπός τό ταξιδιού σου; Ο Μπάρνεϋ κατάλαβε πως ο πατέρας του ένοιωθε τό άποτύπωμα του ποδιού.

—Όχι ακόμη.

—Καλά θα κάνης να βιαστής λιγάκι. Η Χλόη ήρθε προχτές στο γραφείο και δε μούκρινε καθόλου τη δυσάρεσκεια της για την άναβολή. Την καθυσόχασα όπως μπορούσα. Σήμερα τό πρωί πήγα να τους έπισκεφτώ εγώ, βρήκα μόνο την Μύριελ που μου έπλε πως η θεία της είχε πάει σε κάποιο προάστειο για μιά-δυό μέρες. Έτσι, νομίζω πως πρέπει να τελειώνουμε τό γρηγορότερο. Κ' η Μύριελ ακόμη μου φάνηκε έκνευρισμένη, και με ρώτησε για ποιά λόγο δεν προχωρούσα τό ζήτημα. Τό σχέδιο σου ως εδώ πήγε καλά. "Ο,τι άπομένει έλπίζω να μην παρουσιάση δυσκολίες.

—Ναί, πατέρα. Θα κάνω ότι πρέπει. Μείνε ήσυχος.

—Γεια σου, παιδί μου.

—Καληνύχτα, πατέρα.

Ο Μπάρνεϋ έπεσε να κοιμηθι με κάποιο έλαφρό αίσθημα ένοχής. Οι μέρες είχαν περάσει κι' αυτός άθελά του είχε αναβάλει την εκπλήρωσι του σκοπού που τον έφερε στη Μείβιλ. Βέβαια, ήταν άλήθεια πως είχε συναντήσει την Τζάνετ Τζάμισον, αλλά ήταν έπίσης άλήθεια πως τό μυαλό του, για κάποιο σκοτεινό λόγο, άπέφευγε να την συσχετίσι με τό γεγονός ότι η υπαρέτι της ήταν συνδεμένη με υποθέσεις του έξωτερικού κόσμου. Έίχε προσπαθήσει να την κλείσι κι' αυτήν και τον έαυτό του μέσα στην άλκυονία γαλήνη της Μείβιλ και να ξεχάσι πως μία τέτοια γαλήνη θα μπορούσε ποτέ να διακοπή ή να πάρη τέλος. Η γοητεία της Τζάνετ, η χαρά που ένοιωθε στη συντροφία της, δεν ήταν άρκετές δικαιολογίες για μιά τέτοια στάσι από μέρος του. Τό γεγονός ήταν, πως είχε άρχισι να την έρωτεύεται. Έίχε ξεχάσει μέσα στη βέρμη της γοητείας της πως την είχε πλησιάσει με κάποιο νωρμένο σκοπό. Η άποστολή του κοντά της τον άποτροπίαζε. Ωστόσο, ήταν ύποχρεωμένος να την σκεπτι σοβαρά αυτή την άποστολή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9ο

ΕΞΟΧΙΚΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ

Τό μαγαζί του Ντόρμαν ήταν κλειστό κάθε Σάββατο άπόγευμα. Και τό Σάββατο τ' άπόγευμα, σαν από κάποιο τυχαίο θαύμα, άλοκληρήθηκε ο σκοπός του ταξιδιού του Μπάρνεϋ. Έκείνη του τηλεφώνησε τό πρωί απ' τό κατάστημα.

—Σεις είστε, κύριε Έδερν; Έδώ η Τζάμισον.

Περιττή η πληροφορία, σκέφτηκε ο Μπάρνεϋ, καιώς άκουγε την καθαρή και θερμή φωνή της.

—Είμ' έλευθερη σήμερα τ' άπόγευμα, και μου ήρθε η ιδέα πως θα μπορούσαμε να πάμε σε μακρινότερες τοποθεσίες αν ξεκινούσαμε άμέσως ύστερ' απ' τό φαί τό μεσημέρι. Ο πατέρας θα δειπνήση σε κανένα μαγέΡΙκο, και σκέφτηκε να πάω μαζί μου μαρικά σάντουιτς για να μπορέσουμε να μεινουμε έξω ως τις έννιά. Πως σας φαίνεται τό σχέδιό μου;

—Θαυμάσιο! Θάθελα πολύ να ιδώ κι' άλλα περίχωρα της Μείβιλ προτού άποφασίσω τελικά.

—Άρχισε να ντύνεται, σφυρίζοντας. "Ολο τ' άπόγευμα, όλο τό βράδυ, μαζί.

«Είμαι, μουρμούρισε άνάμεσ' απ' τις άφρισμένες σαπουνάδες του πωροππου του, είμαι τοσπάνος στην ψυχή. Χωριάτης και τοσπάνος. "Ισως μάλιστα λιγάκι άφελής και βλάκας. Κ' εύχοριστώ τό Δημιουργό που μ' έκανε έτσι».

Ο κύριος Τζάμισον παρακολουθούσε άπό κοντά την κόρη του την ώρα που έκείνη έτοιμάζε τα σάντουιτς. Τα χέρια της φτερουγίζαν και περιποιόταν κάθε κομμάτι ψωμί με ύπερβολική προσοχή κι' έπιμέλεια.

—Σ' άρέσει πολύ αυτός ο νέος, δεν είν' έτσι; την ρώτησε.

—Ο κύριος Έδερν; έπλε το κορίτσι.

—Αυτός, φυσικά, ποιάς άλλος.

—Ναί... είναι συμπαθητικός, άποκρίθηκε η Τζάνετ με χαμηλωμένα μάτια.

Ο πατέρας της χαχάνισε.

—Άλήθεια, είναι πολύ συμπαθητικό παιδί. "Αλλά δρίσκεται δώ μονάχα για δουλειά και θα φύγι για πολύ μακριά σε λίγον καιρό. Γι' αυτό, μην αφήσης την καρδούλα σου να δεθι μαζί του. Ξέρεις... θα μπορούσε να σου γράψι και λίγα γράμματα, που σιγά - σιγά θ' άρσάνων και θάφταναν στο τίποτα, και δε θα μάθαινες ποτέ πιά τίποτα γι' αυτόν... και θάταν πάντα πολύ συμπαθητικός.

Τα μάτια της Τζάνετ πήσαν μια έκφρασι σαν να κτύπαζαν πολύ μακριά.

—Τόχω συλλογιστή αυτό, έπλε.

Ο πατέρας της διάβασε τό νόημα της ματιάς της και γύρισε άλλοτε τό πρόσωπο.

—Ηταν άρκετά γέρος για να ξέρη πως ο κόσμος είναι γεμάτος άπογοητεύσεις, αλλά ήταν και άρκετά καλός για να μη βέλη να τικράνη πρόωρα την καρδιά της κόρης του.

Παρασμένες πεντέμισι. Η Τζάνετ είχε θυμηθι μία τοποθεσία κοντά σ' ένα ρυάκι όπου θάταν πολλοί όμορφα να δειπνήσουν. Ύπληξε στη συμπεριφορά και των δυό τους μιά έκδηλη παραδοχή της άλήθειας: η τελευταία ώρα του δρόμου τους είχε άφιερωθι περισσότερο στην άνεύρεσι αυτής της τοποθεσίας παρά στην άναζήτησι καινούργιων τόπων όπου η 'Εταιρεία Ρίττενχάους θα μπορούσε ν' άρχισι τη διομηχανία της. Κι' όλο τό άπόγευμα είχαν άπαλαύσει τη ζεστασία του ήλιου, που άπλωνόταν πάνω απ' τους βλαστερούς κάμπους, πολύ περισσότερο απ' ότι πρόσεξαν τις έκτάσεις που θάταν κατάλληλες για να κτισθι εκεί ένα εργοστάσιο.

Τώρα, μπροστά στο μούρμουριστό ρυάκι, η άναζήτησι αυτή είχε τελειώσει. Η Τζάνετ έσπρωξε κατά πίσω τα μαλλά της κι' άκούπησε στους άγκώνες της. Ο Μπάρνεϋ σούρθηκε δίπλα της. Τό Φόρντ, σταματημένο παράμερα σ' ένα δεντρόφυτο δρόμο, ήταν τό μόνο πράμα που μαρτυρούσε την παρουσία πολιτισμένου ανθρώπου στο πρωτόγονο εκείνο τοπίο. Σιγά-σιγά, οι δύο νέοι άφησαν να φανερωθούν οι σκέψεις τους.

—Φαντάζομαι πως θα ξαναφύγετε πολύ γρήγορα. Είδατε σχεδόν όλα τα περίχωρα της Μείβιλ.

—Έτσι φαντάζομαι κι' εγώ. Τό κορίτσι μελαγχόλησε.

—Και δεν βρήκατε τίποτα; ρώτησε με σδημένη φωνή.

—Πώς; "Ο! ραί! Βρήκα πάρα πολλά. Η... η εταιρεία Ρίττενχάους θα κάνει σίγουρα κάτι εδώ στη Μείβιλ.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

Η ΧΑΡΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Προλαβαίνετε να τα φτιάξετε για την Πρωτοχρονιά

Το αλογάκι μονάβης. Το φτερωτό αλογάκι. Το αλογάκι σκέτο.

Σωστός μάγος αλήθεια, ο Άη Βασίλης. Χίλια δυο καλά κουβαλάει μέσα στο σακκούλι του για μικρούς και για μεγάλους. Μά «Η Γυναίκα» μισάνοιξε το σκέπασμα του σακκουλιού του, και το μάτι της άρπαξε μερικά παιχνίδια, τόσο νόστιμα, που σκέφθηκε να σάς τα δείξει, για να τα προσφέρετε σ' αγαπημένα πρόσωπα. Θα τα καλοδεχτή μοια και το μικρό παιδί και η μητέρα του. Και πόσο χαριτωμένα θα είναι πάνω στο δέντρο των έορτων!

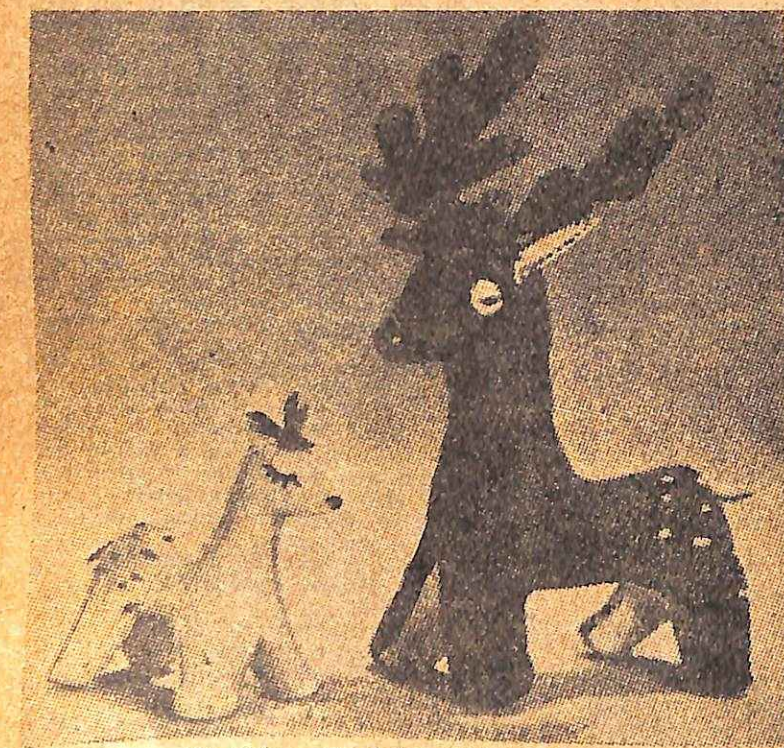
Τα χαριτωμένα ζώα που βλέπετε, γίνονται από φετρίνα ή από χονδρό μάλλινο ύφασμα. Με λίγη προσοχή θα μπορείτε να τα φτιάξετε τέλεια.

Το κάθε παιχνίδι μπορείτε να το μεγαλώσετε όσο θέλετε με τον εξής τρόπο: Τετραγωνίστε ένα κομμάτι χαρτί, σημειώνοντας στα τετράγωνα δείχνει το κάθε σχέδιο και σημειώστε πλάι στην κάθε σειρά τετραγώνων τα γράμματα και τους

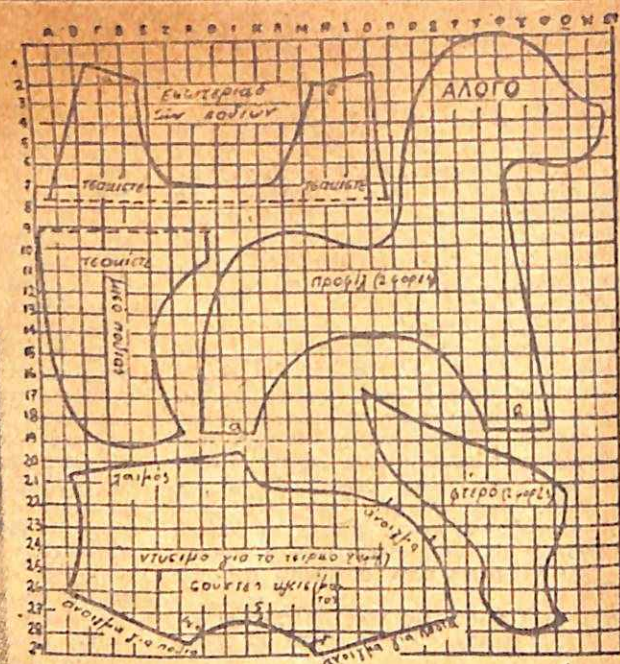
αριθμούς που βλέπετε στη μικρογραφία. Εύκολότερο είναι να μετρήσετε τα τετράγωνα σας καθέτως και οριζοντίως και να σύρετε κατόπιν τις αντίστοιχες γραμμές.

Επειτα χαράξετε το σχέδιο που αντιστοιχεί στο κάθε τετράγωνο, για να βγάλετε το πατρόν. Το σχέδιο πρέπει να γίνεται προσεκτικά.

Το σώμα κάθε ζώου αποτελείται από τρία κομμάτια: το

Το έλαφι και το ζαρκαδάκι τελειωμένα

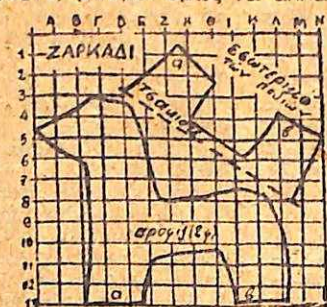

Το αλόγο με τα πατρόν για τα φτερά, την μανδύκη ποδιά και το ζακετάκι του τσίρκου.

προφίλ (δυο φορές), το έσωτερικό των ποδαριών και η κοιλιά (1 φορά). Τα τρία αυτά κομμάτια γαζώνονται μαζί από την ανάποδη και έπειτα γυρίζονται στην καλή. Χρειάζεται ένα άνοιγμα για να τα παραγεμίσετε με άχυρο και να υπάσετε τη χaitη τους. Το άνοιγμα ράβεται κατόπιν.

Τα πόδια γεμίζονται από κάτω και έπειτα κλείνουν με μία ροδέλα από φετρίνα.

Το αλογάκι μπορεί να γίνει σκέτο, μπορεί όμως να αλλάξει

Το πατρόν για το ζαρκαδάκι

έμφανισι και να γίνει αλογάκι φτερωτό, όποτε θα προσθέσετε τα φτερά, ή αλόγο του μανάβης, όποτε θα το ντύσετε με ποδιά και με καπέλο. Το σώμα γίνεται από φετρίνα κρέμ, ή χaitη με φράντζα από μαύρο μαλλί, τα μάτια με μία ροδελίτσα άσπρη και μία μικρότερη μαύρη. Για το φτερωτό αλογάκι, περιβάλλετε το σώμα του μ' ένα εξτραφύρο, κλεισμένο με μία μικρή ήγκρα.

Επειτα στο εξτραφύρο ράψετε δυο χαρτονένια φτερά και κολλήστε πάνω τους με κόλλα πούπουλα από χρυσό

χαρτί. Ένας χαρ

τονένιος κρίκος με όμοια χρυσά πούπουλα μπαίνει στο κεφάλι στεφάνι. Στο λαιμό κρεμάει μία λυρά από χαρτόνι και χάντρες.

Μπορείτε επίσης να το ντύσετε έτσι που να το κάνετε αλόγο του τσίρκου, φτάνει να του φορέσετε ένα ζακετάκι από φανταχτερό, πολύχρωμο μεταξωτό, με βάσι το πατρόν που βλέπετε στη βάσι του σχετικού τετραγώνου. Στην περίπτωση αυτή το στολίσετε το κεφάλι του αλόγου με φιάλο από μεταξωτό κορδελάκι ή από πολύχρωμες χαρτίνες κορδέλες, στριμμένες.

Το έλαφι γίνεται από σκούρα καφέ φετρίνα. Το έσωτερικό των ποδαριών κρέμ. Τα κέρατα από μαύρη φετρίνα. Ανάμεσα τους περάσετε ένα χαρτόνι για να στέκονται όρθια και γαζώσετέ τα γύρω-γύρω. Το ζαρκαδάκι από φετρίνα σε χρώμα όχρας. Στα πλευρά του κεντήστε μερικές καφέ βούλες.

Ασφαλώς τα όραμα αυτά ζουδάκια θα ένθουςιάσουν ως δώρα, γιατί θα είναι μία ζωντανή εκδήλωση της στοργής σας. Θα δείχνουν ακόμη την προκοπή σας, το καλό σας γούστο, την ικανότητά σας να φτιάχνετε από το πιο άσημαντο κάτι χαριτωμένο, όμορφο και ζωντανό, με τα μαγικά δαχτυλάκια των δυο σας χεριών.

Απάνου στο φαγητό και στο κρασί οι γέροι ρωτήσανε τον ιδιοκτήτη, αν έχη κορίτσια. Είχε τρία, το ένα όμορφότερο από τ' άλλο. Τον παρακάλεσαν αμέσως να τους τα παρουσιάση «έν όνοματι του θεοσφούς βασιλέως». Ο ιδιοκτήτης υπάκουσε κι έφερε τα κορίτσια του. Όλα ήταν υπέροχα, αλλά πρό πάντων η Μαρία συγκέντρωνε τα στοιχεία, που ώρισε η βασίλισσα: ηλικία, ανάστημα και... παπούτσια!

Γοητευμένοι οι πρέσβεις πήρανε όλην την οικογένεια και την φέρανε στην Πόλη. Εκεί είχαν άλλοι πρέσβεις συγκεντρώσει καμιά δωδεκαριά πανέμορφα κορίτσια, από τις πιο ένδοξες και πλούσιες οικογένειες της χώρας. Αυτές οι άλλες, άμα είδανε τη Μαρία, καταλάβαινε τον κίνδυνο που τις περίμενε.

Η Μαρία δεν ήτανε μονάχα όμορφη, αλλά και πολύ έξυπνη. Λέει λοιπόν στις άλλες:

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΕΣ ΑΥΓΟΥΣΤΕΣ

Ο ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΩΝ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

Συνήθιζουμε να κάνουμε ένα μεγάλο ιστορικό άλμα από τους αρχαίους Έλληνες στους σημερινούς. Κι αφινουμε έξω μια περίοδο χιλίων χρόνων, την περίοδο της βυζαντινής ιστορίας. Άλλα με τους Βυζαντινούς έχουμε αμεσώτερη σχέση και ιστορική και θρησκευτική και γλωσσική και εθιμική.

Σ' αυτήν την εποχή, η γυναίκα του λαού και της αστικής τάξεως δεν μπορούσε να παίξη σπουδαίο ρόλο. Όμως οι βασίλισσες, λόγω της εξαιρετικής των θέσεως, παίζανε σημαντικό ρόλο στην ιστορία της χώρας και μερικές απ' αυτές υπήρξαν διασημές.

Αυτών των βασίλισσών θα δώσουμε σύντομα πορτραίτα, που ενδιαφέρουν όλους αλλά περισσότερο τις γυναίκες.

Και πρώτα-πρώτα θα ιδούμε πώς γινότανε συνήθως η έκλογη της βασίλισσας από το μονάρχη.

Ξέρουμε πως ο βασιλιάς μπορούσε να παντρευτή όποιαν γυναίκα ήθελε. Ο Ιουστινιανός πήρε μία χορεύτρια, τη Θεωδώρα, που αποδείχθηκε τόσο ικανή, ώστε να σώση το θρόνο στη στάσι του Νίκα. Ξέρουμε, επίσης, πως ο Θεόφιλος έφερε στο παλάτι πολλά όραμα κορίτσια, για να διαλέξη σύζυγο της ζωής του — και τότε την έπαθε η Κασσιανή, γιατί έδειξε περισσότερο πνεύμα απ' όσο έπρεπε.

Λοιπόν αυτός ο δεύτερος τρόπος ήταν ο πιο συνηθισμένος. Άλλ' ως ιδούμε αυτόν τον τρόπο σε μίαν ώριμην περίπτωσι, όταν η βασιλουμήτορ Ειρήνη θέλησε να παντρεύη το γιού της τον Κωνσταντίνο.

Έστειλε ανθρώπους σ' όλη την αυτοκρατορία να μαζέψουν τα όραιότερα κορίτσια, που θα βρούνε και να τα φέρουνε στο παλάτι. Για να τους εύκολον στή... διαλογή, τους ώρισε την ηλικία, το ανάστημα και τους πόντους των παπουτσιών, που θάπρεπε να έχουν οι υποψήφιες!

Ένα χράδι ή πρεσβεία έφτασε σε κάποιο χωριό της Παφλαγονίας στη Μικρή Άσια. Οι γέροι είδαν από μακριά ένα μεγάλο κι' όρασι αρχοντόσπιτο και χτυπήσανε την πόρτα για να ζητήσουν φιλοξενία.

Απάνου στο φαγητό και στο κρασί οι γέροι ρωτήσανε τον ιδιοκτήτη, αν έχη κορίτσια. Είχε τρία, το ένα όμορφότερο από τ' άλλο. Τον παρακάλεσαν αμέσως να τους τα παρουσιάση «έν όνοματι του θεοσφούς βασιλέως». Ο ιδιοκτήτης υπάκουσε κι έφερε τα κορίτσια του. Όλα ήταν υπέροχα, αλλά πρό πάντων η Μαρία συγκέντρωνε τα στοιχεία, που ώρισε η βασίλισσα: ηλικία, ανάστημα και... παπούτσια!

Γοητευμένοι οι πρέσβεις πήρανε όλην την οικογένεια και την φέρανε στην Πόλη. Εκεί είχαν άλλοι πρέσβεις συγκεντρώσει καμιά δωδεκαριά πανέμορφα κορίτσια, από τις πιο ένδοξες και πλούσιες οικογένειες της χώρας. Αυτές οι άλλες, άμα είδανε τη Μαρία, καταλάβαινε τον κίνδυνο που τις περίμενε.

Η Μαρία δεν ήτανε μονάχα όμορφη, αλλά και πολύ έξυπνη. Λέει λοιπόν στις άλλες:

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

— «Ας υποσχεθούμε, πώς όποια από μας εύνηθη από το Θεό και γίνη βασίλισσα, θα φροντίση να παντρεύη και τις άλλες.

ραταταγμένους δεξιὰ κι' ἀριστερὰ ἀξιωματοῦχους τῆς Αὐλῆς καὶ τὸ λαὸ, συνοδευμένη ἀπὸ τίς κυρίες τῆς τιμῆς, ἐνῶ οἱ ὑπηρετές βαστούσαν στὰ χέρια τοὺς ταμπανιέρους, ἀπὸ ἐνα κόκκινο μῆλο, στολισμένο μὲ μαργαριτάρια. Ὁ λαὸς χειροκροτοῦσε, οἱ Ιστανουλῆς τῆς λέγαν διαφωρα πειράγματα, τὰ ὄργανα παίζαν κ' ἡ βασίλισσα πῆγαινε στὸ λουτρό, ἐνῶ ὅλοι τὴν περιέμεναν νὰ τελειώσῃ, γιὰ νὰ τὴν ξαναοδηγήσουν στὸ νυφικὸ θάλαμο.

Ἀργότερα, στὴν εἰδικὴ αἵθουσα τῆς Πορφύρας, ἡ βασίλισσα ἔφερε στὸν κόσμο τὸ διάδοχο. Ὑστερὰ ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρες δεχότανε στὴν κρεβατοκάμαρά της, ἐκπλωμένη στὸ κρεβάτι (ἐνῶ δίπλα της, μέσα στὴν κοῦνια τοῦ κοιμότανε ὁ διάδοχος) τὰ συγχαρητήρια τῶν αὐλικῶν, τῆς ἀριστοκρατίας, τῶν ἀξιωματοῦχων τοῦ κράτους: γεροντοστῶν, ἀνθυπῶν, πατρικίων, στρατηγῶν κ.τ.λ. Κι' ὁ καθένας, ἀφοῦ προσκυνούσε τὴν βασίλισσα, ἀφινε δίπλα στὸ κρεβάτι ἕνα δῶρο γιὰ τὸ νεογέννητο.

Ἡ ζωὴ λοιπὸν τῆς βυζαντινῆς Αὐγουστῆς δὲν ἦτανε καθόλου ζωὴ χαρμενιῶν. Ὅταν στὰ 491 πέθανε ὁ αυτοκράτορας Ζήνων, ἡ αὐγουστῆς Ἀριάδνη, πῆγε στὸν Ἱππόδρομο κι' ἐδῶλε λόγος στὸ λαὸ. Καὶ εἶπε, πὼς αὐτὴ, ἡ σύγκλητος καὶ ὁ στρατὸς θὰ μεριμνήσουν γιὰ τὸν ἀντικαταστάτη τοῦ μακαρίτη.

Ἡ βασίλισσα ἦτανε ἡ κληρονόμος τῆς ἐξουσίας. Ἀν ὁ διάδοχος ἦτανε ἀνήλικος, αὐτὴ γινότανε ἐπιτροπὸς τοῦ. Ἀν ὁ βασιλιάς πέθαινε ἄτεκνος, αὐτὴ θὰ διαλέγε τὸν μέλλοντα σύζυγο τῆς καὶ βασιλέα. Κι' ἂν δὲν ἤθελε νὰ ξαναπαντρευτῇ, τότε γινόταν αὐτὴ βασίλισσα καὶ κυβερνοῦσε αὐτὴ τὸ κράτος. Κι' εἰπαίρνε τὸν ἀρσενικὸ τίτλο: «Εἰρήνη, μέγας βασιλεὺς καὶ αυτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων»!

Ὑπῆρξαν βασίλισσες μεγαλοφυεῖς ὅπως ἦρξαν βασίλισσες λογίκες ὅπως ἦρξαν βασίλισσες διεφθαρμένες καὶ βασίλισσες ἀσκητικές. Ἡ Θεοδώρα τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἦτανε ὀνομαστὴ γιὰ τὴν κοκεταρία της. Γιὰ νὰ μὴ μαρὰθὸ τὸ κάλλος της, σκηκωνότανε πολὺ ἀργὰ ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Ἐπαίρνε συχνὰ μανίαι, στολιζότανε καὶ βαφότανε ὅσο μπορούσε περισσότερο — γιὰτὶ ἤξερε πὼς ἡ ὀμορφιά εἶναι ἡ πραγματικὴ παντοδυναμία τῆς γυναίκας! Καὶ πὼς μὲ τὴν ὀμορφιά της ἔγινε βασίλισσα.

ΤΟ ΓΚΥ

Ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια ἦταν ἀγνωστὸ στὸν τόπο μας. Τώρα εἶναι ἀδύνατο νὰ μὴ βρεθῇ σὲ κάθε σπίτι. Μὰς ἐρχεται ἀπὸ τοὺς Γαλλοὺς πού τοι εἶχαν ἱερὸ δέντρο καὶ μ' αὐτὸ οἱ ἱερεῖς διακοσμοῦσαν τοὺς ναοὺς στὶς γιορτὲς τοὺς καὶ στεφάνωναν τοὺς στρατιώτες τῶν ὑστερὰ ἀπὸ τὴ νίκη. Ἀργότερα, μὴ εὐχάριστη εὐκαιρία, μπῆκε τὸ ἔθιμο νὰ ἀνταλλάσσουν οἱ ἀρραβωνιασμένοι τὸ Χριστουγεννιάτικὸ τοὺς φίλοι κατὼ ἀπ' ἕνα κλαρί γκυ.

Τρεῖς μέρες μετὰ τὸ γάμο, ἡ βασίλισσα ἐβῆκανε ἀπὸ τὸ νυφικὸ θάλαμο γιὰ νὰ κάμῃ τὸ λουτρὸ τῆς στὸ παλάτι τῆς Μαγναύρας. Περνοῦσε ἐπίσημα ἀνάμεσα στοὺς πα-

ΑΝΔΡΙΚΕΣ ΚΑΛΤΣΕΣ

Μία γενική συμβουλή για τα πλεκτά.

Προτού αρχίσετε να πλέκετε, διαβάστε με προσοχή δύο και τρεις φορές όλην την εξήγησι του πλεκτού και κατόπιν αρχίστε το πλέξιμο.

Υλικά: 50 γραμ. ή 16 δράμ. μαλλιού Νάυλον της μάρκας ΠΙΓΚΟΥΕΝ, χρώματος μελανό-μπέξ ανοικτό. 5 γραμ. ή 4 1/2 δράμ. μαλλιού της ίδιας ποιότητας, λίγο πιο σκούρο από το προηγούμενο. 5 γραμ. ή 3 1/2 δράμ. πιο σκούρο από το προηγούμενο και 50 γραμ. ή 16 δράμ. καφέ-καστανί. Βελόνες Νο 2 1/2.

Τρόπος πλεξίματος: Λάστιχο 1+1 π. = 1 π. καλή, 1 π. ανάποδη. Ζέρσεύ = 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη.

Δείγμα: 20 π. = 6 έκατ. 20 δελόνες = 4 1/2 έκατ.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αρχίζετε από το επάνω μέρος. Βάλετε 73 π. με το μπέξ-πολύ ανοικτό. Πλέξετε 12 έκατ. λάστιχο 1+1 π. Κατόπιν να συνεχίσετε με λάστιχο κατά τον εξής τρόπο: Πλέξετε 18 π. με το μαλλι που πλέκετε, κατόπιν πλέξετε 1 π. με το άμεσως μετά εις χρώμα μαλλι. Εξακολουθήσετε με το μαλλι που έχετε αρχίσει τους υπόλοιπους πόντους. Θα εξακολουθήσετε να βάζετε από 1 π. σε κάθε δελόνα από τον δεύτερο χρωματισμό, δηλ. θα προσθέτετε σε κάθε δελόνα από 1 π. επιπλέον από την προηγούμενη φορά. Θα συνεχίσετε κατ' αυτόν τον τρόπο έως ότου σάς μείνουν και από την άλλη πλευρά 18 π. με τ' ανοικτό μαλλι. Όταν αρχίσετε τον δεύτερο χρωματισμό να προσθέτετε, θα χωρίσετε τ' ανοικτό μαλλι σε δύο κουδάρια και κάθε φορά που θα προσθέτετε δύο σταυρώματα τα δύο χρώματα μαλλιού. Μόλις τελειώσετε όλη την προσθήκη, το δεύτερο χρώμα μαλλιού, θ' αρχίσετε να βάζετε στη μεριά που αρχίσατε να βάζετε την προσθήκη με το δεύτερο χρώμα τον τρίτο χρωματισμό. Αυτή την φορά θα βάζετε τον 1 π. με τον τρίτο χρωματισμό, κάθε δεύτερη δελόνα. Κατά τον ίδιο τρόπο που προσθέσατε τον τρίτο χρωματισμό, θα προσθέσετε και το καφέ μαλλι. Αφού

τελειώσετε κατά τον ίδιο τρόπο την προσθήκη, θα πλέξετε ακόμη 8 δελόνες με το καφέ μαλλι στο ίδιο σημείο. Κατόπιν θα σχηματίσετε την φτέρνα κατά τον εξής τρόπο: Όλοι οι πόντοι θα πλεχθούν με το καφέ μαλλι. Πλέξετε τους 18 πρώτους πόντους με το καφέ μαλλι ζέρσεύ 32 δελόνες. Κατόπιν πλέξετε 9 π., 2 π. μαζί, 1 π. καλή. Γυρίστε χωρίς να πλέξετε τον πρώτο πόντο, 10 π. ανάποδη, από την καλή: 10 π. καλή, 2 π. μαζί, 1 π. καλή. Γυρίστε χωρίς να πλέξετε τον πρώτο πόντο, 11 π. ανάποδη, από την καλή: 11 π. καλή, 2 π. μαζί, 1 π. καλή. Γυρίστε χωρίς να πλέξετε τον πρώτο πόντο, 12 π. καλή, 2 π. μαζί, 1 π. καλή. Γυρίστε χωρίς να πλέξετε τον πρώτο πόντο, 13 π. ανάποδη. Από την καλή θα πλέξετε όλους τους πόντους καλή, όταν θα φθάσετε στο τέλος της δελόνας θα σηκώσετε στο πλάι με την ίδια δελόνα 16 π. Κατόπιν θα συνεχίσετε με λάστιχο το πλέξιμό του επάνω μέρους της κάλτσας, για να φθάσετε στην άλλη μεριά. Προσθέστε και σ' αυτή τη μεριά το καφέ μαλλι και πλέξετε ακριβώς το ίδιο, όπως πλέξατε και προηγούμενως. Όταν θα σηκώσετε τους 16 π. θ' αρχίσετε να πλέκετε στην αρχή αυτόν των πόντων και στο τέλος 2 π. μαζί (10 φορές). Κατόπιν συνεχίστε ίδια. Σε 17 έκατ. τοστά από την ραφή της φτέρνας, πλέξετε όλους τους πόντους ζέρσεύ. Αρχίστε να κάνετε στενέματα κατά τον εξής τρόπο: Κάθε 6 π. πλέκετε 2 π. μαζί. Πλέξετε 6 δελόνες ίσια και επαναλάβετε και πάλι τα ίδια στενέματα. Πλέξετε 4 δελόνες ίσια και επαναλάβετε τα στενέματα. Θα τα επαναλάβετε ακόμη μία φορά μετά 4 δελόνες. Κατόπιν θα τα συνεχίσετε κατά τον ίδιο τρόπο κάθε δεύτερη δελόνα, έως ότου μείνουν στην δελόνα σας 12 π. Περράστε την άκρη του μαλλιού μέσα στους 12 π. και σουρώσατέ τους. Στερεώσατε το μαλλι. Ράψτε όλη τη ραφή έως τη μύτη. Τη ραφή θα την ράψετε ανοικτή, ραβώντας την ισοροκόκαλο.

Ο δοντ.ατρος ης γυναικας

Ο ΦΡΟΝΙΜΙΤΗΣ

Πόσες φορές θα σ' εχουν ταλαιπωρήσει δασανιστικά!

Γιατί δεν είναι ένας, είναι τέσσερες! Δυο πάνω και δυο κάτω, ένας δεξιά και ένας αριστερά.

Τους λέμε φρονιμίτες ή σωφρονιστήρες γιατί φυτρώνουν σε μια περίοδο της ζωής που το παιδί αρχίζει να χάνη την παιδική του αφέλεια και άφροσύνη και ν' αποκτά φροντίδα, σκέψη και σωφροσύνη. Κανονικά τα δόντια αυτά φυτρώνουν μέσα στο χρονικό διάστημα των 16—22 χρόνων. Υπάρχουν όμως πολλές περιπτώσεις που φυτρώνουν και πιο άργα και στα γεράματα ακόμη, ή δεν φυτρώνουν καθόλου. Υπάρχουν πάλι περιπτώσεις που δεν φυτρώνουν όλα, αλλά μονάχα τα πάνω ή τα κάτω ή και ένα μονάχα. Τούτο συμβαίνει είτε γιατί δεν έχουν γίνει μέσα στις απαιτούμενες καθόλου γιατί πάνε και λείφουν, να εκφυλιστούν, ή γιατί έχουν πάρει κάποια ανώμαλη διεύθυνσι και εμποδίζονται να φυτρώσουν.

Εκτός από τις ανωμαλίες αυτές, τα δόντια αυτά, κι' όταν φυτρώνουν στον καιρό τους ή παρόμοια δημιουργούν κατά την έκφυσί τους ένα σωρό ιστορίες, πόνο, πρηξίματα, αποστήματα, νευραλγίες και άλλες σοβαρότερες παθήσεις. Γιατί όμως δημιουργούν όλες αυτές τις ιστορίες; Ενώ λέμε ότι πάνε να σωφρονίσουν τον άνθρωπο γιατί τον κάνουν και τρελλαινείται από τους πόνοους;

Τα δόντια αυτά πηγαινούν να φυτρώσουν σ' ένα μέρος που δεν υπάρχει αρκετός χώρος, που θα τα επιτρέψει ν' αναπτυχθούν και να πάρουν μία κανονική θέση. Σχεδόν σ' όλα τα στόματα δεν υπάρχει χώρος για τους φρονιμίτες. Οι σιαγόνες του συγχρόνου ανθρώπου έχουν σπικρυνθί και έπαρκουν μονάχα για τα 28 δόντια. Οι φρονιμίτες τότε μη βρίσκοντας χώρο ελεύθερο φυτρώνουν δύσκολα γιατί εμποδίζονται από το πιο μπροστινό δόντι και από τα άλλα και τους μύς της παρειάς κ.λ.π. Έτσι διατηρείται χαμηλότερα από τα άλλα δόντια και είναι σκεπασμένοι από παχύ στρώμα ούλων και μύων. Τότε σχηματίζεται ένας θύλακος στον οποίο συγκεντρώνεται τροφή και μικρόβια, τα οποία μολύνουν τα τραυματισμένα ούλα και δημιουργούν φλεγμονή και αποστήμα. Η φλεγμονή αυτή κάνει τα ούλα και πρίζονται, και πονούν και να μη μπορή ν' ανοίξη το στόμα ή και να κλείσει τελείως. Ύστερα αρχίζει και γίνεται αποστήμα είτε κάτω από τα ούλα είτε πιο χαμηλά προς τη ρίζα του δοντιού.

Τότε οι πόνοι είναι πολύ πιο δυνατοί, πονεί ο λαιμός στην κατάποσι, πονούν και πρίζονται οι αδένες του λαιμού κάτω από τη σιαγόνα, έρχεται πυρετός, το δέ στόμα κλείνει τελείως. Η κατάσταση αυτή μπορεί να υποχωρήσει αφού σχηματισθί το αποστήμα και αρχισί να θγαίνι το πύον. Μπορεί όμως να παρουσιασθού και άλλα πιο σοβαρά φαινόμενα, όποτεμελίστιδα αδενολέγκμονας κ.λ.π.

Όλα αυτά παρατηρούνται συνήθως στους κάτω φρονιμίτες. Οι πάνω φρονιμίτες σπανιότερα δημιουργούν δυσάρεστα φαινόμενα. Ένα από τα πιο συχνά είναι να φυτρώσουν στραβά, προς το μάγουλο, το οποίο τραυματίζουν και δυσκολεύουν τη μάσησι.

Η θεραπεία των καταστάσεων αυτών εναπόκειται στον δοντ.ατρο. Έκείνος ανάλογα θα κανονισί τον τρόπο και το είδος της θεραπείας. Οι πρώτες βοηθείες που μπορούμε να προσφέρουμε μόνοι μας ως που να μάς δη ο γιατρός είναι μπουκώματα με χλωρο χαμόμηλο, όχι εξωτερικά επιθέματα, προσεκτική επάλειψι με ιώδιο και χρσί δισκιών πενικιλίνης πάνω στα έρρησιμένα ούλα. Τα δισκία της πενικιλίνης μπορεί να έχουν κάποιο αποτέλεσμα σε τέτοιες περιπτώσεις όπως και σε άλλες μολύνσεις του στόματος όχι όμως και του φάρυγγος ή των αμυγδαλών.

Πάντως η ριζική θεραπεία είναι η άφαρσι των φρονιμιτών, γιατί επανειλημμένα δημιουργούν φλεγμονές ή άλλες ανωμαλίες. Μπορεί όμως και να μη ξαναεμφανισούν όταν στο μεταξύ δημιουργηθή χώρος είτε με σχίσμο των ούλων έρ' όσον ενδείκνυται, είτε με την ανάπτυξι του τούτου των δοντιών.

Η εξαγωγή αυτών των δοντιών, πρέπει να ξερουμε, δεν είναι καμμία ημίσι γιατί τα δόντια αυτά πολύ γρήγορα θα χαλάσουν και θα αναγκασθούμε να τα θάλουμε. Ούτε πάλι μπορούν να μάς χρησιμεύσουν για προσθετικά στηρίγματα γιατί είναι αδύνατα δόντια.

ΜΕΖΗΣ.

ΠΑΛΙΝ ΗΡΩΔΙΑΣ ΜΑΙΝΕΤΑΙ. ΠΑΛΙΝ ΤΑΡΑΤΤΕΤΑΙ. ΠΑΛΙΝ ΟΡΧΕΙΤΑΙ

ΗΡΩΔΙΑΣ

Η ΦΟΒΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΤΕΤΡΑΡΧΗ ΤΗΣ ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ ΗΡΩΔΗ—ΑΝΤΥΠΑ ΠΟΥ ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΕ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΝ ΒΑΠΤΙΣΤΗ, ΕΠΕΙΔΗ ΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΣΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΟΡΓΙΑ ΤΗΣ

Μία από τις όμορφότερες και πιο δυναμικές γυναίκες της Ιουδαίας, στα χρόνια που ο Ιησούς ο Ναζωραίος, άρχισε το κηρυγμά του στην Παλαιστίνη, είναι η Ηρωδιάς. Από γενιά ήταν αριστοκράτισσα. Ήταν έγγονη του βασιλιά Ηρώδη που θεωρείται σαν μεγάλη προσωπικότητα της εβραϊκής ιστορίας. Ανατράφηκε, λοιπόν, μέσα σε πλούτη και μεγάλη χλιδή. Από μικρό κορίτσι έδειχνε πως μία μερα θα έπαιζε ρόλο στην πολιτικοκοινωνική ζωή της Ιουδαίας. Παρ' όλα, όμως, τα πνευματικά της χαρίσματα οι ασυγκράτητες όρμες της την έσπρωξαν σε έκλυτο δίο. Είναι αλήθεια πως εκείνο τον καιρό η Ιουδαία βρισκόταν σε μεγάλη κατάσταση. Η αριστοκρατία σε μεγάλη κατάσταση. Η αριστοκρατία της — οι Σαδδουκαίοι είχαν γίνει όργανα των Ρωμαίων κατακτητών. Μαζί με τους Ρωμαίους κατεδυναστεύαν τον έβραϊκό λαό και παράλληλα με τα γλεντοκόπια τους, είχαν δημιουργήσει μία πνιγνή ατμόσφαιρα σ' όλη την Παλαιστίνη. Σαν αντίλαλος της λαϊκής δυσφορίας πρόβαλε ο μεσσιανισμός — η ιδέα του Λυτρωτή — Μεσσία, που τον περίμεναν να ρχθί στην Ιουδαία και να ελευθερώση την χώρα από τους ξένους κατακτητές και τους Σαδδουκαίους, τους συνεργάτες τους.

Η Παλαιστίνη τότε ήταν χωρισμένη σε μικρές τοπαρχίες — (τετραρχίες τις έλεγαν) — και σε κάθε μία τυπικά βασιλευσε από ένας τετραρχής — ηγεμόνας, που ουσιαστικά ήταν όργανο τυφλό της ρωμαϊκής εξουσίας. Μα ανάμεσα στους ηγεμονίσκους αυτούς έμφιλοχωρούσαν μίσση και πάθη. Έτσι, ο πατέρας της Ηρωδιάδος, ο Αριστόβουλος, σκοτώθηκε στα 72 προ Χριστού και η Έβραία βασιλοπούλα έμεινε ορφανή. Δεν πολυκοιτίστηκε, όμως, για την ορφανία της. Είχε έναν μεγάλο προστάτη: το άλλο σ' της. Η γυναίκα αυτή που για ένα χρονικό διάστημα από τα παρασκηνία έπηρεάζε τους Ρωμαίους και διήρυνε τους των Σαδδουκαίων, είχε κάτι από την Λαίαν και την Κλεοπάτρα. Τη λαγνεία της πρώτης και την καταπασσώνη της δεύτερας. Έτσι, δεν δυσκολεύθηκε να μπλέξη στα έρωτικά της δίχτυα τον Ηρώδη — Φίλιππο, που ζούσε στη Ρώμη, γιατί τ' αδελφία του κατάρθωσαν να μοιραστούν αυτά τις τετραρχίες της Ιουδαίας. Αφού, λοιπόν, χαρική όσο μπορούσε τα νεύατα της στην πρωτεύουσα της μεγάλης αυτοκρατορίας — στην αιωνία πόλι, τη Ρώμη — και αφού, εξούσιε τον Ηρώδη — Φίλιππο, — όταν είδε πως ήταν άνιανος να καταφέρη τους Ρωμαίους να τον κάνουν τετράρχη, τον έγκατέλειψε αν και είχε αποκτήσει και ένα κορίτσι από το «γάμο» της, την περιφνημ Σαλώμη.

Στο ανάμεταξύ, όμως, είχε δημιουργήσει σχέσεις με Ρωμαίους πατρικίους και αλλίους και φιλοδοξούσε να ξαναγυρίση στην Ιουδαία για να δείξη όχι μόνο την όμορφιά της, αλλά και τις πολιτικές της ικανότητες.

Είχε καταλάβει πως η πατρίδα της ήταν από πολιτικοκοινωνική άποψι, ένα ήφαιστοίο και γι' αυτό ήθελε να προλάβη την επανάστασι και να διαλύση όλες τις οργανώσεις που, έτσι ή άλλοιως, προπαγανδίζαν τον μεσσιανισμό.

Σχεδίαζε, λοιπόν, να γυρίση στην Πα-

λαιστίνη, μα ήθελε να γυρίση όχι ως άπληη γυναίκα, αλλά στην επίσημη προσωπικότητά. Τα σχέδια της αυτά ευνοήθηκαν γιατί κατάφερε ο αυτοκράτορας να καλέση στη Ρώμη τον τετράρχη της Γαλιλαίας Ηρώδη — Αντύπα, τον οποίον δεν άργησε να κατακτήση με τα θέλγητρά της και να τον κάνει του χεριού της.

Γύρισε μαζί του στην Ιουδαία και αυτή μεν χωρίς τον άνδρα της Ηρώδη — Φίλιππο, ο δέ Αντύπας τη γυναίκα του, την κόρη του Ναβατικού βασιλιά Αρέτα.

Από τη στιγμή αυτή η κατάσταση στην Ιουδαία άλλαξε στο χειρότερο. Η Ηρωδιάς που ασκούσε μεγάλη επίρροη στον άνδρα της, τον έβαλε να καταδικάη κάθε λαϊκό ήγέτη που δίδασκε τις έντολες της Παλαιάς Διαθήκης και τις επαγγελίες των Προφητών.

Παράλληλα, όμως, ώργάνωνε μεγάλες δεξιώσεις στα ανάκτορά της και ζούσε οργιαστική ζωή όχι μόνο δολότελα αντίθετη με τις παραδόσεις του ιουδαϊκού λαού, αλλά και προκλητική, γιατί ο πολός πλθυσμός πεινούσε και δυστυχούσε.

Πολλοί Ιουδαίοι εξηγήθηκαν τότε και με τον ένα ή άλλο τρόπο διαμαρτυρήθηκαν για όσα γινόταν στο Παλάτι και για τα όργια της Ηρωδιάδος. Μα εκείνος που στάθηκε μαστιγώτης και αδυσώπητος κατήγορος, ήταν ο Ιωάννης ο Βαπτιστής. Αυτός άρρωσε το ανάστημά του και γυρίζοντας από χωριό σε χωριό και από πολιτεία σε πολιτεία, σπηλιτεύε την διαφθορά της ιουδαϊκής αριστοκρατίας και τα όργια της Ηρωδιάδος.

Φυσικό ήταν να μάθουν ο Αντύπας και η Ηρωδιάς τα όσα έλεγαν ο προφήτης Ιωάννης και έβαλαν τα όργανά τους να τον πιάσουν. «Ίσως γι' αυτό ο Ιωάννης έφυγε και πήγε σε μίαν έρημο κοντά στον Ιορδάνη, όπου κάλεσε τους οπαδούς του να τον ακολουθήσουν, διάγοντας όλοι μαζί ασκητική ζωή, μακριά από την σαπίλα και τα όργια της Ηρωδιάς. Γι' αυτό και τους βάπτισε στα νερά του Ιορδάνη. Το βάπτισμα, κατά τις παραδόσεις και δοξασιές του καιρού εκείνου, ήταν λ ο υ τ ρ ο κ α θ α ρ μ ο υ.

Στην έρημο όπου ήταν το αναπατήριό του Ιωάννη, ήρθε και ο Ιησούς και βαπτίσθηκε κι' αυτός. Φαίνεται δέ πως έμεινε κάμποσο καιρό εκεί ακούγοντας την διδασκαλία του Βαπτιστού.

Η Ηρωδιάς με τα όργανά της έμαθε πού βρισκόταν ο Ιωάννης και, φυσικά, οι κατάσκοποί της θα την πληροφορήσαν ότι ο Βαπτιστής δεν έπαυσε να την κατηγορή και να την χαρακτηρίζη λαγνα και πόρνη.

Έστειλε, λοιπόν, εμπιστούς στρατιώτες και τον έπιασαν και τον έφεραν στο Παλάτι. Ίσως στην αρχή να θέλησε να τον πάρη με το μέρος της τάσσόντας του αξίωμα και πλούτη. Μα δεν τα κατάφερε. Ο Προφήτης απάντησε θαρραλέα και άποφασιστικά. Γι' αυτό διέταξε να τον βάλουν στη φυλάκη. Η αρχαία παράδοσις μάς πληροφορεί πως έκλεισαν τον Βαπτιστή στο μεγάλο φρούριο Μαχαιρούς.

Αλλά και από εκεί ο Ιωάννης κατάρθωνε να προπαγανδίζη τις ιδέες του και να σπηλιτεύη τον Αντύπα και την Ηρωδιάδα για τα όργια τους.

Πήραν, λοιπόν, την απόφασι να τον ξεκάνουν. Ο Αντύπας, όμως, δισταζε γιατί

ο Βαπτιστής ήταν πολύ αγαπητός στο λαό και αμα τον θανατώνε μπορούσε να ξεσπούσαν ταραχές. Στην αναλητικότητα του Αντύπα η Ηρωδιάς φαινόταν πως δεν αντιστάσε. Περιμένε να βρη την ευκαιρία για να παρασυρη τον άνδρα της στο πολιτικό εγκλήμα που σχεδίαζε. Και, φυσικά, η φιλοδοξία και σκληρή Ηρωδιάς δεν άργησε να πραγματοποιήση το σχέδιο της.

Ώρνανωσε, μία βραδυά, μία μεγάλη δεξιάσι και καλεσε την αριστοκρατία του τόπου. Ήταν ημέρα των γενεθλίων του Αντύπα και με την πανουργία της του απέσπασε την υποσχέσι ότι θα καμή ό,τι του ζήτηση η κόρη της Σαλώμη, ύστερα από έναν οργιαστικό χορό που θα χορεύη γυμνή μπροστά του. Όταν ήρθε η ώρα του χορού, η Σαλώμη — ήταν τότε 18 χρονών — μπροστά στον Αντύπα άρχισε να χορεύει — ένα τα ίμάτιά της. Έτσι χορεύε ολογυμνη και το κορμί της ήταν εκπαγλο άγαλμα. Ο Αντύπας μέυσε από το δρασμα και έδωσε με τον πιο επίσημο τρόπο τον όρκο να εκτελέση άμέσως ό,τι προτάξη η Σαλώμη.

Φυσικά, η Σαλώμη, ώδηγημένη από την μητέρα της, ζήτησε να φέρουν στην κεφαλήν επί πινακί του Ιωάννου. Ο Αντύπας δεν μπορούσε να υποχωρήση. Θηλυπρεπής και αβουλος διέταξε να κοψουν το κεφάλι του Βαπτιστού και να το φερουν πάνω σε πιάτο και να το παραδώσουν στην Ηρωδιάδα. Το εγκλήμα έγινε και όλη η Παλαιστίνη έδούξε για την εγκληματική αυτή πράξι.

Αργότερα ο αυτοκράτορας Καλλιγούλας έδιωξε τον Ηρώδη από την τετραρχία της Γαλιλαίας και τον έστειλε στην έξορι. Την Ηρωδιάδα, όμως, δεν έπειραζε. Τη θέλγητρά της εξαγίνισαν και τον ώμόν τύρανο της Ρώμης. Όταν η Ηρωδιάς έδλεπε πως τα νεύατα της είχαν μοραθή πια και στην Παλαιστίνη δεν μπορούσε να ζήση, γιατί την μισούσε όλος ο κόσμος, παρεκάλεσε τον Καλλιγούλα να την άφση να εγκατασταθή στη Γαλλία — στον τόπο της εξορίας του άντρός της. Ο Καλλιγούλας της έκανε αυτή τη χάρι.

Έτσι η Παλαιστίνη απαλλάχθηκε από τις σκευερίες της Ηρωδιάδος και η ιστορία ακολούθησε την πορεία της. Ο Ιησούς είχε επίβληθί. Το κηρυγμά του είχε αιχμαλωτίσει τις ψυχές των λαϊκών στρατευμάτων, όχι μόνο της Ιουδαίας και Γαλιλαίας, αλλά και της Μεσογειακής περιοχής. Ο χριστιανισμός χρόνι με τον ώμόν έθριάμβευε. Η Ηρωδιάς όχι μόνον δεν κατάρθωνε να σταματήση τον ρουή της Ιστορίας, αλλά και έζησε τα τελευταία χρόνια της ζωής της στην εξορία.

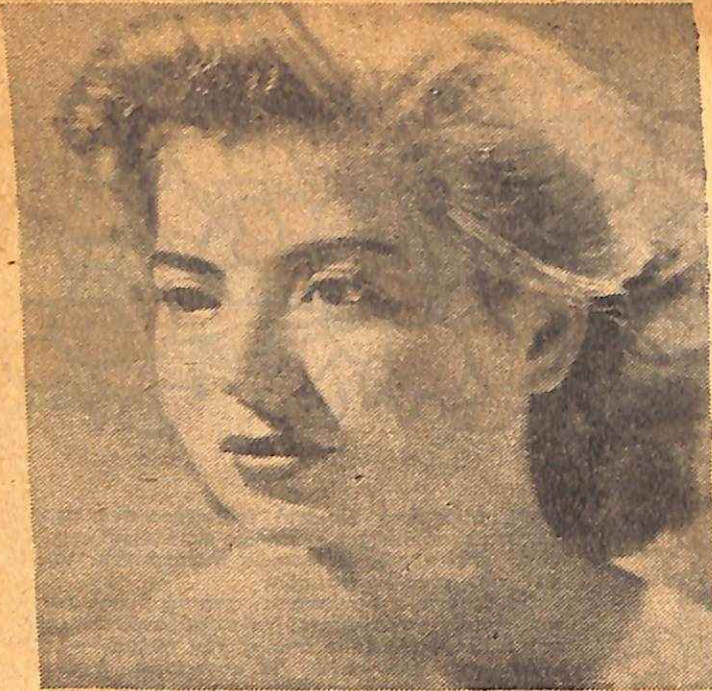
Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΤΑ ΚΕΡΑΚΙΑ

Απαραίτητα για να στολίσουν καλά το δένδρο είναι τα πολύχρωμα κεράκια. Στενά συνδεδεμένα με το έθιμο του δέντρου, δεν μπορούν να αντικατασταθούν από το ηλεκτρικό. Δένδρο θα πη κεράκια. Και κεράκια θα πη δένδρο. Σε πολλά μέρη, ακολουθώντας το έθιμο των γενεθλίων, βάζουν 33 κεράκια, όσα είναι και τα χρόνια του Χριστού. Το σωστό θα ήταν να μπαίνουν 1950 φέτος και του χρόνου 1951.

43

ANNA KYRIAKOU

Ρεπορτάζ του ΑΠ. Ν. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗ

Είναι ή πιδ νεαρά κι' ή πιδ μοντέρνα άπ' όλες τίς βεντέ-τες τίς σύγχρονης έλληνικής σκηνής. 'Ο τύπος τίς μετα-πολεμικής νέας. 'Η κοπέλλα του σουίγκ, τίς σάμπας και τίς ράσπας. Λεπτεπίλεπτη, άνάερη, μινιόν, κομψή και ώ-ραία. Με κατάξανθα μαλλιά και κατάλευκη έπιδερμίδα. Με βενική, άγγλοσαξωνική έμ-φάνισι και ντροπαλό, νοικοκυ-ριστικό ύφος.

Γεννήθηκε στην 'Αθήνα τόν Δεκέμβριο του 1929. Δεν έ-χει καμιά συγγένεια με τόν έκλεκτό πρωταγωνιστή του μουσικού θεάτρου Πέτρο Κυ-ριακό. Πρωταντίκρυσε τά φώ-τα τίς ράμπας σέ ηλικία έξη ετών στό ίδιο θέατρο που παί-ζει σήμερα — τό «Κεντρι-κόν»,—μαθήτρια τότε, σέ σχο-λική παράσταση. Χαρακτηρι-στικό τίς πρώτης τίς αυτής εμφάνισως είναι ότι, όταν τέ-λειωσε την άπαγγελία ενός ποιήματος που την είχαν δά-λει να πη και ό κόσμος την χειροκρότησε, ή 'Αννούλα, έν-θουσιασμένη, δεν ήθελε κατ' ούδένα τρόπο να έγκαταλείψη τη σκηνή! Της φώναξαν από τά παρσάσκνια πώς αυτό που έκανε δεν ήταν σωστό, άλλ' έ-κείνη τίποτα. Δόστω και ύ-ποκλινόταν, προκαλώντας ό-λοένα καινούργια χειροκροτή-ματα. 'Όσπου χρειάστηκε να βγη ή δασκάλα τίς και να την πάρη από τ' αή, για να την βάλει μέσα! Τό πρώτο τίς εκείνο ποίημα είχε την ευτυχία να τό διδαχθή από τη Μαρία Σουρή, γυναίκα του έθνικού μας σατιρικού ποιητή Γεωργίου Σουρή σέ ηλικία μόλις τριών ετών.

'Όταν έγινε δεκαπέντε έ-τών αποφάσισε να βγη στο θέατρο, κρυφά από τούς γο-

νείς τίς φυσικά. Πήρε σβάρνα τίς διάφορες δραματικές σχο-λές, ζητώντας να δώση είσα-γωγικές εξετάσεις, αλλά που-θενά δεν την δέχονταν λόγω του νεαρού τίς ηλικίας τίς. Τέλος, κατώρθωσε, μ' ένα μι-κρό ψέμα, δηλαδή προσθέτον-τας δυό χρόνια στην ηλικία τίς, να είσαχθή στη Σχολή του 'Εθνικού Θεάτρου. Είναι ή μόνη ίσως καλλιτέχνης που τέλειωσε ταυτοχρόνως τό Γυ-μνάσιο και τη Δραματική Σχολή.

'Όταν πήρε τό απολυτήριο του Γυμνασίου, κατά προτρο-πήν των οικείων τίς, οι ό-ποιοι ποτέ δεν είχαν παραδε-χθή ότι μπορούσε να γινόταν «θεατρίνα», πήγε κι' έδωσε εισιτήριες εξετάσεις στο Πα-νεπιστήμιο. 'Αν έπαιγχανε, θα σπούδαζε... Πολιτικές 'Ε-πιστήμες! Φανταστήτε μιάν 'Αννούλα... διπλωμάτισσα! Καί όμως. 'Η διπλωματικότη-τά τίς αποδείχθηκε όταν έπει-σε τούς καθηγητές τίς να την άπορρίψουν με τό αίτιολογι-κό ότι φοιτούσε στη Δραμα-τική Σχολή και ήταν απάρά-δεκτο μιά «ύποψήφια θεατρί-να» να είναι ταυτόχρονα και «ύποψήφια επιστήμων»!

Τόν 'Ιούνιο του 1948 άπα-φοίτησε από τη Σχολή και τόν Νοέμβριο του ίδιου έτους πρωτοεμφανίστηκε στο «Ρέξ» με τόν θίασο Μαρίκας Κοτο-πούλη, στον «Καραγκιόζη» του Συναδιού. 'Ελαβε μέρος και στο επόμενο έργο του θιάσου, τίς μουσική κωμωδία «Μ' άγαπά δεν μ' άγαπά» και δοκίμασε τίς ικανότητές τίς και στο έλαφρό λυρικό είδος. 'Η έπιτυχία τίς είχε ως άπο-τέλεσμα να τίς γίνη πρότα-σις για να μεταπηδήση στην έπιθεώρησι. Πράγματι, τό ά-

κόλουθο καλοκαίρι, συμμετέ-σχε στο συγκρότημα του θεά-τρου «Σαμαρτζή» και έπαιξε στίς έπιθεωρήσεις «'Ανθρω-ποι του 49» και «'Ο-κεί». Καί στα δυό αυτά έργα είχε άρκετό σουξέ τόσο, που πολ-λοι την έσυμβούλευσαν να μη ξαναγυρίση στην πρόζα.

Ευτυχώς τότε την έζήτησε ό Λογοθετίδης και την έγύρι-σε πίσω, στον σωστό δρόμο του καλλιτεχνικού προορισμού τίς. Κατά την όμολογία τίς ίδιας, ό καλός μας κωμικός και θιασάρχης, υπήρξε ό άν-θρωπος που επέδρασε πολύ στην εξέλιξί τίς. Την πήρε ά-πό την έπιθεώρησι και με τό ιδιαίτερο ενδιαφέρον και τη στοργή που τίς επέδειξε, την έπέδωσε σαν μιά φασμένη άρτίστα. 'Επαιξε κοντά του και κοντά στην έξαιρετη πρω-ταγωνίστρια "Ιλια Λιδικού και έσημείωσε έπιτυχία στην κωμωδία τίς συγγραφικής δυάδος Σακελλάριου — Γιαν-νακοπούλου «Δεσποινίς ετών 39». Τη μεγαλύτερη όμως έ-πιτυχία τίς καριέρας τίς είχε τό περασμένο καλοκαίρι στο άμερικανικό έργο «Φίλησε και πές το», συμμετέχοντας στο συγκρότημα «Μανωλίδου-Παππά» που έπαιζε στη «Κλόρια». Δημιούργησε έναν πολύ ενδιαφέροντα τύπο μον-τέρνου άμερικανοπρεπούς δια-βολοκρίστου — έναν τύπο που είναι άπόλυτα σύμφωνος με τόν... τύπο τίς.

Τώρα έχει επανέλθει στον θίασο Λογοθετίδη και θριαμ-βώνει και πάλι στο «Κεντρι-κόν», έρμηνεύοντας έναν χα-ριτωμένο ρόλο μικρής μαμάς στην κωμωδία του Μωραϊτίνη «Πάτση την πεπονόφλουδα».

Στην ιδιωτική τίς ζωή, ή 'Αννα Κυριακού δεν έχει να παρουσιάση τίποτα περισσό-τερο από ό,τι μιά οποιαδή-ποτε κοπελλίτσα των 20 ετών, με τά χαρίσματα τίς τά φυ-σικά και τά έπικτήτα. 'Αγα-πά, έκτός άπ' την τέχνη τίς, τόν χορό, τόν κλασικό και προπάντων τόν μοντέρνο. Εί-ναι άσος στη ρομπica και στο μπουκι-δούκι. Ξετρελλαι-νεται με τη μουσική τίς τζαζ και κάνει συλλογή από δι-σκους με τά... θορυβώδη κα-τασκευάσματα όλων των με-γάλων μοντέρνων συνθετών. 'Η μεγαλύτερη τίς απόλαυσις εί-ναι, μετά τίς παραστάσεις, τά βράδια, να πηγαίνη στα διά-φορα κέντρα και να χορεύη ή να απολαμβάνη τίς ξένες και ντόπιες άτραξιόν.

Στό αισθηματικό κεφάλαιο δεν έχει ακόμα να έπιδείξη μεγάλο ένεργητικό. Τά γνω-στά τρελλοειδύλλια και οι κα-τακτήσεις τίς ηλικίας τίς εί-ναι ή μοναδική τίς έσοδεία. Τρέφει ιδιαίτερη συμπάθεια στους... κωμικούς και ό κα-βαλλήρας που ξεδιάλεξε άνα-μεσα στον κύκλο των θαυμα-στών τίς συγκαταλέγεται σ' αυτούς.

'Επεισόδια και άνέκδοτα δεν έχει να διηγηθή. Στην πολ-λυετή σταδιοδρομία τίς τών... δυό χρόνων, δεν τίς συνέβη σχεδόν τίποτα. 'Επιφυλάσσε-ται έν τούτοις μετά πέντ' έξη χρόνια να έχη πάμπολλα να πη.

Μιά φορά, καθώς ήταν σέ τουρνέ στην Πάτρα, έτυχε να παρακολουθήση μιά πολιτι-κή προεκλογική συγκέντρωσι. Στη μεγάλη πλατεία τίς πό-λεως είχε μαζετή πολύς κό-σμος και από τό μπαλκόνι έ-νός ξενοδοχείου μιλούσε ένας σημερινός... προεδευτικός άρ-χιγός. Πάνω ακριβώς από τό δωμα-μπαλκόνι βρισκόταν τό δωμάτιο που κρατούσε ή 'Αν-να, ή όπο και έκανε την έμ-φάνισι τίς στο παράθυρο. 'Αρχισε λοιπόν να σκορπά χαμόγελα και χαιρετούρες στους συγκεντρωμένους. Με-ρικοί νεαροί, που την πήραν εί-δησι, ξέσπασαν σέ χειροκρο-τήματα και έπαινε. 'Η 'Αννα τούς άπήντησε με ύ-ποκλίσεις και καινούργιους χαριεντισμούς. Κι' οι έπαινε-μίες γενικεύθηκαν σέ όλο τό πλήθος. 'Εσένα θα ψηφίсу-με!> τίς φώναξαν πολλοί. Καί ό ρήτωρ... έκπληκτος, τέ-λειωσε τό λόγο του πρόωρα, με την ικανοποίησι ζωγραφι-σμένη στο πρόσωπό του και την πεποίθησι μέσα του ότι είχε εξασφαλίσει μιά θριαμ-ευτική νίκη...

Η 'Αννα Κυριακού έχει λά-βει μέρος και σέ άρκετές έλ-ληνικές ταινίες. Κράτησε έν-διαφέροντα ρόλους στα δυό φίλμ που ήδη προβλήθηκαν, τό «Ερωτικό Ταξίδι» και τόν «Μεθύστακα», γύρισε δε έρέ-ως τό καλοκαίρι άλλα τρία, ως πρωταγωνίστρια τό «Προ-παντός ψυχραιμία», συμπρω-ταγωνίστρια με τη Ζινέτ Λα-κάζ τό «Τέσσερα Σκαλοπα-τία» και μαζί με την Ντιρι-ντάουα τη «Ρίρικα».

Κατά τό γύρισμα μερικόν σκηνών από τά «Τέσσερα Σκα-λοπατία» τίς «'Ανερβός» εί-χε πάει με όλο τό συγκρότη-μα σ' ένα ύψωμα στα Κιούρ-κα. 'Ο σκηνοθέτης ζητούσε φώς και διάλεξε μιά τοποθε-σία έντελώς γυμνή από κάθε βλάστησι. Ούτε ένα πεύκο. 'Η παραμικρή σκιά. Καί ό κα-λοκαιριατικός ήλιος... έβραζε αύγό!

Ηθοποιοί και τεχνικοί έμει-ναν όλη την ήμέρα εκεί πάνω, γύρισαν και ξαναγύρισαν τίς σκηνές που χρειάζονταν, αλλά κατά τό άπομεινέρο άρχι-σαν να τούς μαζεύουν έναν... έναν... ξερούς από την ήλια-σι. Τό ίδιο βράδυ όλοι άνε-ξαιρέτως πήσαν άπουσία ά-πό τά θέατρα, όπου είχαν ύ-ποχρέωσι να παίξουν.

Θυμάται με πολλή συγκίνη-σι ότι την είσοδό τίς στην καριέρα τίς κινηματογραφικής στάρ την έγκαινιάσε μ' ένα άρκετά δραματικό πάθημα. 'Αμέσως ύστερα από τό γύ-ρισμα τίς πρώτης σκηνής έ-παθε έναν φοβερό πονόδοντο, πρίστηκαν τά μάγουλά τίς και χρειάστηκε να διακόψη για όκτώ ολόκληρες ήμέρες την εργασία τίς.

Κατά την έκμυστήρευσι του ως άνω παθήματός τίς, παρέ-λειψε να μάς διευκρινισή αν ό πονόδοντός τίς εκείνος συμ-πίπτει χρονικώς και με τη γνωριμία τίς μ' έναν εμποί-λανε κωμικών του θιάσου Κοτοπούλη, για τόν όποιον—όπως είναι πασίγνωστο στους καλλιτεχνικούς κύκλους μας—άκόμα τίς... πονάει τό δόντι!

ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΚΑΙ ΖΩΗ ΣΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟ

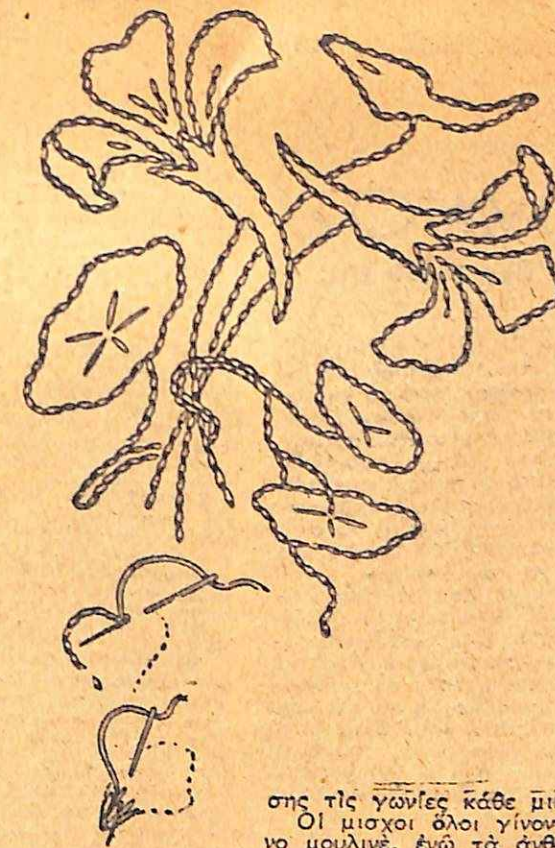
Του Δρος ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΙΩΝΙΔΗ

Έχουμε πιά μπη στο χειμώνα. Τό κρύο, ή ύγρασια, ή μικρή μέρα, τό λίγο ήλιο σέ φως, επιβαλουν στη μητέρα μεγαλύτερες φροντι-δες για την διατήρησι τίς υγείας των παιδι-ων τίς. Τα παιδιά, όσο πιο μικρά είναι, τό-σο έχουν μεγαλύτερη ανάγκη από ζεστασία, από φως ήλιο, από προφυλαξί. Δεν είναι όμως τά πολλά ρούχα, άκομη λιγώτερο τά χον-τρα ρούχα, εκείνα που ώφελουν στην υγεία. Για ν' αποφεύγουμε τά κρυολογήματα και τά συνάχια στα παιδιά μας, πρέπει να τά συνή-θισουμε να ζουν στο ύπαιθρο, να νάι έλαφρα ντυμένα, από τό καλοκαίρι. Πρέπει ψυχικά να τά μαθουμε να μην φοβούνται ούτε τό κρύο, ούτε τό χιόνι, ούτε τη βροχή. Καλά, ζεστά ντυμένα θα τά δάξουμε έξω, τά μεγάλα, δε-βαία, θα τά στελνουμε, και με κρυο και με χιόνι και με βροχή. Μόνον ή άκνησία μέσα στο κρύο, στη βροχή, στο χιόνι δάφτει. 'Ο-ταν έχουνε ζεστά και στεγνά τά πόδια, προ-φυλαγμένες τίς γάμπες δεν έχουνε να φοβή-θουνε καμμίαν άρρώστεια.

'Ο περιπατος στην έξοχή, έξω από τό κλει-στό σπίτι, είναι πολύτιμος με όποιονδήποτε καιρό. Τό παιδί— αυτό προπάντων— πρέπει να ζή, όλημερίς, μέσα στη φύσι, ελεύθερο, να τρέχη, να παίξη, να μην άκούη πάντα τό άντιπαιδαγωγικό και άψυχολόγητο εκείνο εμψύ-χων πού οι πολλών γονιών. 'Η άπόσπασις τίς προσοχής του σ' άλλην άπασχόλησι από κει-νην που οι γονιοι θεωρούν κακή, είναι τό κα-λύτερο αντίφάρμακο. Τό «μη» έρχεται σέ σύγ-κρουσι με τό «γύ», με την προσωπικότητα του παιδιού, όσο μικρό και νάναι, τό κάνει πει-σματάρικο, δούδυμο, κακό. 'Η καλύτερη δια-παιδαγωγήσι του είναι ή ζωή που κάνουνε μπρός του οι γονεις, τό άμεσο περιβάλλον, τό παραδειγμα των μεγάλων. 'Αμα τό παιδί έλέπει κάποιον από τόν περίγυρο να δάξη τό δάχτυλο στη μύτη, όσα και να του πη ή μη-τέρα, αυτό δεν μπορεί παρά να μιμηθή την άν-τισταθιτική αυτή πράξι.

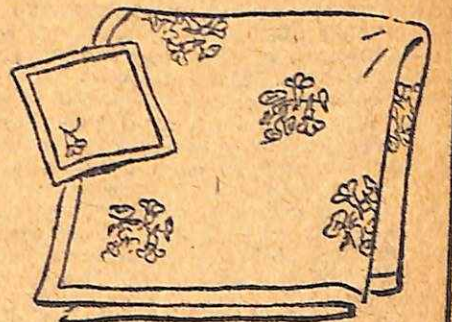
'Αμα τό παιδί έχει συνάχι, άμα τρέχουν οι μύτες του και δεν φροντίζουμε να δούμε, να θεραπεύσουμε τίς αιτίες που τό προκαλουν δεν μπορεί παρά να ρουθούνισή, θ' άναρουφή, θα δάξη τό δάχτυλο του στη μύτη. 'Εκεί στα ρου-θούνια μέσα στίς βλύνες, στον φάρυγγα, στίς άμυγδαλές, φαλιάζουνε όλων ειδών τά μι-κρόβια, που συμβιώνουν άόρατα, που παραμα-νέουν ύπουλα και μόλις σπάζη λίγο ή φυσι-κή άντοχή του οργανισμού άπ' όποιονδήποτε ά-φορμή, πολλαπλασιάζονται ταύτα, θηριεύουνε, γίνονται πιά επιθετικά, πιά τοξικά και, άνα-λογα με τίς φάσι τους, προκαλουν τη διεφθε-ρίτιδα, τη γρίπη την ήλαρα, την δαρκια, τη μηνιγγίτιδα και ό,τι άλλες άρρώστειες μπο-ρούμε να στοχεύσουμε. 'Ετσι, τό παιδί, άπό άπλάς μικροδιοφορος που ήταν μέχρι πρό ό-λιγου, γίνεται θύμα των μικροβίων που κου-βαλουνε και άρρωσταίνει.

Για τούτο, κάθε συνάχι, κάθε έπίμονο τρέ-

ΠΕΡΙΚΟΚΛΑΔΕΣ

Τό άπλό μπουκετάκι με τίς περικοκλάδες, που βλέ-πετε, μπορεί να στολίση ένα τραπέζι μανδηλάκι του τσα-γιού με τά πετσετά. Τό μπουκετάκι θα κεντηθ. κορ-πιστά. Σε κάθε γωνία θα κεντηθή ένα μπουκετάκι. Μιά λεπτομέρεια του στολίζει έπί-

σης τίς γωνίες κάθε μικρής πετσετούλας. Οι μισχοι όλοι γίνονται με ριζοδελονία και με πράσι-νο μουλινέ, ενώ τά άνθάκια γίνονται ή με ριζοδελονία ή γεμίζουν με ριχτή δελονία, σέ χρώμα κίτρινο και ταγκό.

Πόσο ζούν τά ζώα

- 'Η ψείρα 27 έως 46 μέρες.
- 'Η άρσενική μέλισσα 4 έως 5 μήνες.
- 'Η μέλισσα εργάτρια 6 μήνες.
- 'Η μυγαλή 1 χρόνο.
- 'Η άράχνη 1 έως 2 χρόνια.
- 'Η μέλισσα βασίλισσα 4 έως 5 χρόνια.
- Τό βατράχι 5 χρόνια.
- 'Ο λαγός, ό σκύρος 7 χρόνια.
- Τό κουνέλι, τό ποντίκι, τό σαλιγκάρι 8 χρό-νια.
- 'Η κατσίκα, τό σπουργίτι, ή τσίχλα, ή καρδερίνα 10 χρόνια.
- Τό πρόβατο 12 χρόνια.
- Τό τζιτζίκι 13 έως 17 χρόνια.
- 'Η πάπια, τό άηδόνη, ή άλεπού, ό ταύρος, ή βασίλισσα των μερμηγκιών 15 χρό-νια.
- Οι τάρανδοι 16 χρόνια.
- Τό βόδι 18 χρόνια.
- 'Η άγελάδα, τό γουρούνι, ό άστακός, ή γάτα, ό λύκος, ό σκύλος, τό περιστέρι 25 χρόνια.
- Τό γαϊδούρι 30 χρόνια.
- Τό έλάφι, ό γύπας 40 χρόνια.
- 'Η χήνα, ό πελεκάνος 50 χρόνια.
- Τό λιοντάρι, ό ρινόκερος, ή καμήλα 60 χρόνια.
- 'Η άνεμώνια τίς θάλασσας 66 χρόνια.
- Τό μούλαρι 80 χρόνια.
- 'Ο παπαγάλος, τό κοράκι, ό άετός, ή χε-λώνα, 60 έως 100 χρόνια.
- 'Ο κύκνος, ό πελαργός 100 χρόνια.
- Τό γεράκι 150 χρόνια.
- 'Ο έλέφας 200 χρόνια.
- 'Ο κροκόδειλος 300 χρόνια.

Τά έντερα των σαρκοδόρων ζώων έχουν 4½ φορές τό μήκος του σώματός τους. Στα χορ-τοφάγα ζώα τό μήκος των έντερων είναι 24 φορές και στον άνθρωπο 9 φορές. Συνεπώς ή ίδια ή φύσις έχει λύσει τό δύσ-κολο διαιτολογικό πρόβλημα, δάζοντας τό πε-πτικό σύστημα του ανθρώπου άνάμεσα στα σαρκοδόρα και χορτοφάγα ζώα.

Ρυθμός

ΒΟΥΛΗΣ 22

Ο ΡΥΘΜΟΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΙΣ Α-ΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΡΥΘΜΟΣ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Η άκμή του προσώπου και η θεραπεία της

Α'.

Ονομάζουμε σμηγματόρροια το πρόσωπο μιά υπερπαρακατάσταση του δέρματος, η οποία εκτός από το χαρακτηριστικό γυαλισμα που προέρχεται από την υπερπαρακατάσταση των σμηγματογόνων αδένων, διακρίνεται και από τα κτηρινόσπαρα έλκη και σκουληκάκια με τα μαύρα κεφαλάκια που γεμίζουν τους πόρους του δέρματος. Όταν πιέσουμε γύρω από τα μαύρα κεφαλάκια, τότε βλέπουμε να βγαίνουν αυτά τα «σκουληκάκια» που ονομάζουμε κτηρινόσπαρα. Τα κτηρινόσπαρα λοιπόν είναι το από προϊόν έρεθισμο των σμηγματογόνων αδένων υπερπαρακατάστασης και συσσωρευμένο σμήγμα στους σωληνίσκους των αδένων.

Το σμήγμα φυσιολογικά χρησιμεύει στο να λιπαίνει την επιδερμίδα και να εμποδίζει να ξηραίνεται, να σκάσουν και να ξεφλουδίζονται τα κύτταρά της. Όταν όμως οι σμηγματογόνοι αδένες παθαίνουν έναν χρόνιο έρεθισμό από εσωτερικές αιτίες του οργανισμού και των αδένων της έσω εκκρίσεως, τότε το υπερπαρακατάστατο σμήγμα, μπορούμε να πούμε, ότι αρχίζει και υπερβαίνει την φυσιολογική αποστολή του. Στην αρχή θα σχηματίσει τα κτηρινόσπαρα με τα μαύρα κεφαλάκια, που είναι το οξειδωμένο έσω σμήγμα, κατόπιν θα συμβάλει στο σχηματισμό των χαρακτηριστικών εκείνων σπυριών που ονομάζονται έπισθημικά «σπυρία» και κοινώς «σπυρία της νεότητος».

Μαζί με τα κτηρινόσπαρα μπορεί να παρατηρήσουμε στο δέρμα και τις σμηγματοειδείς κύστες. Είναι κάτι μικρά υπόλευκα σφαιρίδια που διακρίνονται άμεσα κάτω από την κερατίνη στοιβάδα της επιδερμίδας. Προέρχονται από ένυδρα κύστες του σμηγματος όπου πλέον δεν υπάρχει ανοικτός προς τα έξω πόρος. Το μέγεθος αυτών των κύστεων είναι συνήθως μικρότερο από ένα κεφαλάκι κτηρινόσπα. Είναι όμως δυνατόν να περισταθεί έγκλειση του σμηγματος, τότε μέγεθος της κύστεως να φθάσει και πάνω μιά επεξεργασία σαν ένα ψυχρό απόστημα. Σε άλλες, σπάνιες, περιπτώσεις, αυτές οι κύστες επιπυκνώνονται σαν κομμένα μακαρόνια και μπορεί να φθάσουν να διατρέχουν όλη την έκταση του δέρματος του προσώπου. Συνήθως όμως παραμένουν διάσπαρτα και πολύ μικρά. Όταν παρατηρούνται μόνες τους, χωρίς δηλαδή σχηματισμούς κτηρινόσπα, και χωρίς να εκκρίνεται διόλου ή λευκό σμήγμα πάνω στην επιδερμίδα, τότε η κατάσταση αυτή ονομάζεται σμηγματοειδής σπυρία.

Συνήθως, ιδίως στις νεαρές ηλικίες, τα κτηρινόσπαρα αρχίζουν και εξαλείφονται σε μικρά ή μεγαλύτερα σπυρία που άλλοτε διαλογίζονται προς τα μέσα. Πρόκειται εδώ πλέον περί μιάς φλεγμονώδους πραγματικής του σώματος του σμηγματος αδένων, η οποία μέρη του δέρματος που βρίσκονται γύρω από τον αδένά ή και από τον θύλακον της τρίχας. Όταν μαζί με την εμφάνιση μικρών του δέρματος, τότε η περίπτωση αυτή αποτελεί ιδιαίτερη οντότητα παθήσεως, που ονομάζεται σπυρία της νεότητος.

Σμηγματόρροια, κτηρινόσπα, σπυρία, είναι τις περισσότερες φορές το πρόνιο των νεύσεως. Στις βαρύτερες μορφές τους προκύπτει περί μιάς διαταραγμένης νεύσεως, η οποία δεν καθυστερεί να ισορροπήσει μεταξύ κυττάρων και χυμών του οργανισμού, της οποίας άπλο εξωτερικό ξέσπασμα είναι μόνο τα λογία να δώση απολύτως ικανοποιητική απάντηση. Μιλούμε για αιτίες και άφορες: Διαταραχές του νευρικού συστήματος, κακή διατροφή, υπερπαρακατάσταση διαρκώς το θέμα αλλά τελικά δεν και έπειτα δεν ξέρουμε ακόμα περί του τι ακριβώς πρόκειται, δεν ξέρουμε επίσης πώς ειδικά και ριζικά να θεραπεύσουμε την κοινή έλξη αποδοχθεί, και για τις οποίες θα αναφέρω από το προσεχόμενο να συμβάλει στην έσωτερική αυτή διαταραχή του οργανισμού και φθάσει να εκδηλώνεται στο δέρμα του προσώπου ή και του σώματος με τα ένοχλητικά αυτά σπυρία. Σε πολλές περιπτώσεις καθορίζουμε να θεραπεύσουμε την άκμή. Και πολλές άλλες περιπτώσεις που χαρακτηρίστηκαν ως ανίατες, θα ήτο δυνατόν να θεραπευθούν με το κατάλληλο να καλυτερεύουν κατά έναν ικανοποιητικό τρόπο, αν εγκαίρως ακολουθούσαν η κατάλληλη θεραπεία. Και η κατάλληλη θεραπεία, καθώς θα δότε, είναι εκείνη που θα τείνη σύγχρονα να καταπολεμήσει κάθε γενικό και τοπικό έρεθισμό του οργανισμού, που θα είναι ένοχο να συμβάλει και

στον σχηματισμό των σπυριών του δέρματος, εκτός των άλλων διαταραχών.

Με άλλα λόγια, έφ' όσον δεν ξέρουμε ακόμα τί συμβαίνει με την άκμή, και έφ' όσον δεν μπορούμε ακόμα να διαθέτουμε ένα μοναδικό αποτελεσματικό όπλο για να την καταπολεμήσουμε, πρέπει να κηρύσσουμε εύθες έξ αρχής, αλλά και συγχρόνως, τον πόλεμο προς όλες τις κατευθύνσεις: Προς όλες δηλαδή τις αιτίες και άφορες που μπορούμε ώστόσο να υποπτευόμαστε ότι συμβάλλουν στο να εμφανίζονται τα σπυρία στο δέρμα. Μόνον έτσι θα μπορούμε να τα θεραπεύσουμε. Να προλάβουμε ιδίως τις διαταραχές εκείνες μορφές που αρχίζουν με άδωα διάσπαρτα σπυρία και καταλήγουν όμως να καταχαράζουν τελικά όλο το πρόσωπο με ανεξίτηλες ούλες.

TONY ΜΠΡΑΤΣΟΥ

Απαντήσεις

ΣΗΜ. Οι αναγνώστρις μπορούν να απευθύνονται στην διδα Μπράτσου για οποιοδήποτε ζήτημα σχετικά με την καλλονή τους. Από την στήλη αυτή η και ιδιαιτέρως θα δίδονται οι κατάλληλες απαντήσεις. **ΚΛΕΟΠ. ΤΣ.** Θεσσαλονίκη: Σας απαντώ ιδιαιτέρως.

ΒΙΟΛΕΤΤΑΝ. Το απόκομμα για τις απαντήσεις καταργήθηκε. Μπορείτε να μου γράψετε για ό,τι θέλετε. Όταν έλθετε στην Αθήνα εύχαιρίστω θα σας δώσω τελειώς φιλική ως αναγνώστριά μου για ό,τι θέλετε να με συμβουλευθείτε.

Η.Σ.Σ.Ν. Σας απαντώ ιδιαιτέρως.

ΕΠΗΜΕΡΙΤΙΣΣΑ. Το σημάδι στο μέτωπό σας να μη σας ανησυχιά, πλόν. Θα αναλάβουμε στο χειρουργικό τμήμα του Θεραπευτηρίου να σας το εξαλείψουμε. Στείλετέ μου την έκδοσή σας. Μεταχειρισθήτε την κρέμα «Κολντίν».

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΑΔΕΛΦΗ. Σας εύχαιρίστω για τα καλά σας λογία. Σας απαντώ ιδιαιτέρως.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Σ.Κ. Σας απαντώ ιδιαιτέρως.

ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ. Παρακολουθήστε από σήμερα τα άρθρα μου για τα κτηρινόσπαρα και τα σπυρία. Η κρέμα «Κολντίν» θα κάνει πολύ καλό στο πρόσωπό σας.

ΑΝΝΑΝ Μ.Π.Φ. Σας απαντώ ιδιαιτέρως.

ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ. Εάν οι προτεινόμενοι γοφοί όφειλονται σε ανοικτό σκελετό λεκανής, φυσικά δεν γίνεται τίποτε. Εάν υπάρχει τοπική υπερπαρακατάσταση είναι δυνατόν να εξαλειφθεί η με ηλεκτρικά κατάλληλα μαζιά ή με έγχυση. Αλλά και τα δύο αυτά δεν είναι δυνατόν να γίνουν παρά στο Θεραπευτήριο. Δοκίμαστε ώστόσο ισχυρές εντρίδες και κτυπήματα άφου προηγουμένως μετρήσετε την περιφέρεια στα πιο προεχόντα σημεία.

ΑΝΝΑΝ ΠΑΠΑΜ. Θεσσαλονίκη: Σας απαντώ ιδιαιτέρως.

ΤΖΑΙΝΥ Α.Μ. Μεταχειρισθήτε κατ' αρχήν κρέμα «Κολντίν» του Θεραπευτηρίου. Διακόψτε όλα αυτά που μου γράφετε. Συντελούν στο να ξηραίνετε το δέρμα και να ρυτίδιαση.

ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΟΣ. Για τις πανίδες τώρα είναι καιρός να κάνετε την θεραπεία του ξεφλούδισματος ακριβώς όπως αναφέρω στο προηγούμενο τεύχος. Επίσης προηγουμένως τα τεύχη αρ. 2 και αρ. 5 από τα γραφεία του περιοδικού. Αποτά γράφετε στο ζήτημα της περιόδου με ποιήσετε το ζήτημα της περιόδου με ιατρική Λυνοράλ σύμφωνα με ιατρική «Κολντίν» του Θεραπευτηρίου αποφεύγετε να αλείψετε στα μέρη του προσώπου όπου υπάρχει διάθεση να με...

Φ.Τ.Γ. Σητεία-Κρήτης: Σας απαντώ ιδιαιτέρως.

ταν θα έλθετε στην Αθήνα περάστε με 6-7 να σας εξετάσω, τελειώς φιλικώς ως αναγνώστριά μου, όπταν να μείνετε απολύτως ήσυχη πώς όλα θα γίνουν όπως θέλετε.

ΔΡΑΝ ΛΟΓΟΘ. Ένταυθα: Σας εύχαιρίστω πολύ για το σύντομο και καλογραμμένο γράμμα σας καθώς και για τα καλά σας λογία. Για τα σπυρία που σας ανησυχούν θα σας δώσω 6-7 τελειώς φιλική ως αναγνώστριά μου. Παρακολουθήστε επίσης τα από σήμερα δημοσιευόμενα σημειώματά μου.

ΚΑΝ ΒΟΓ. Καβάλα: Σας απαντώ ιδιαιτέρως. Για το τεύχος θα αποσταλεί στα γραφεία του περιοδικού.

ΤΟΓΙΑΝ. Γράφετέ μου την διευ-

θυνσί σας για να σας απαντήσω.

ΑΝΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗ Θ.Κ. Να είσθε βέβαιη ότι σας θεωρώ μιά πραγματική μου φίλη τώρα μάλιστα που έλαβα το γράμμα σας και διάβασα με πολύ προσοχή και συμμερισμό τα όσα μου γράφετε. Μόνο που δεν συμφωνώ δι' ου στην άποψημένη άποψη που πήρατε. Ηρεμήστε και ακούστε με. Σας βεβαιώ ότι θα σας βοηθήσω όσο επιθυμείτε. Και πρώτον από αισθητικής απόψεως η περίπτωση σας διορθώνεται θαυμάσια. Απομένει στον χειρουργό του Θεραπευτηρίου ο οποίος πρέπει να σας εξετάσει, εάν και λειτουργικώς όλα θα αποκατασταθούν φυσιολογικά.

Στην φίλη σας, για τα κτηρινόσπαρα, πητε της ότι κατ' αρχήν πρέπει να μεταχειριστείτε την ειδική λειαντική του Θεραπευτηρίου για τα σπυρία και τα κτηρινόσπαρα «Σουλφίν». Να μου στείλετε την διεύθυνσή σας. Και στο έξης να μου γράψετε απ' ευθείας στην κατεύθυνση διεύθυνση: Γιάν Σμάτς 38.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ Ι.Σ. Σας εύχαιρίστω για τα καλά σας λογία. Για τα κτηρινόσπαρα που ακάθουν μεταχειρισθήτε κατά την νύκτα την έξω συνταγή: Λανολίνη 25 γρ. Άντεβιτ (Βιταμίνες Α και Ντέ) 10 γρ. Βούτυρο κακάου 5 γρ. Αλείψετε τα κτηρινόσπαρα όταν πρόκειται να κοιμηθείτε αποφεύγοντας κατόπιν να σαλιώνετε τα κτηρινόσπαρα. Έν τω μεταξύ φροντίστε να τυνάσσετε και έσωτερικά τον οργανισμό σας με έντονη πολυδιαιτητική και εκχυλισμάτων ήπατος. Τα μαλλιά θα διατηρήσετε ξανά με κατάλληλους αποχρωματισμούς σε κομμωτήριο της εμπιστοσύνης σας. Δεν γίνεται με τίποτε άλλο. Μπριγιαντίνη ή καλύτερη είναι από μισά μέρη οινονευμάτος καθαρού και καθαρού ρετινολάου με το άρωμα που προτιμάτε.

ΜΙΚΡΗ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ ΑΝΓΛΩΣΤΡΙΑ. Εύχαιρίστω για τα καλά σας λογία. Για την ανατομή του δέρματος σας πρέπει να αρχίσετε μεταχειριζόμενη την κρέμα «Κολντίν» και αν είναι δυνατόν και την «Αλμπατ». Για τα άλλα ζητήματα που μου γράφετε πρέπει να εξετασθείτε από παθολόγο και να ακολουθήσετε τις συμβουλές του.

ΚΟΖΑΝΗ. Σας εύχαιρίστω για την εμπιστοσύνη που μου προσέφετε τόσο εύγλυκα. Για τα σπυρία του προσώπου σας παρακολουθήστε από σήμερα τα σχετικά άρθρα μου. Πολύ εύχαιρίστω θα σας δώσω τελειώς φιλική όταν έλθετε στην Αθήνα, στην διεύθυνσή μου Γιάν Σμάτς 38, 6-7.

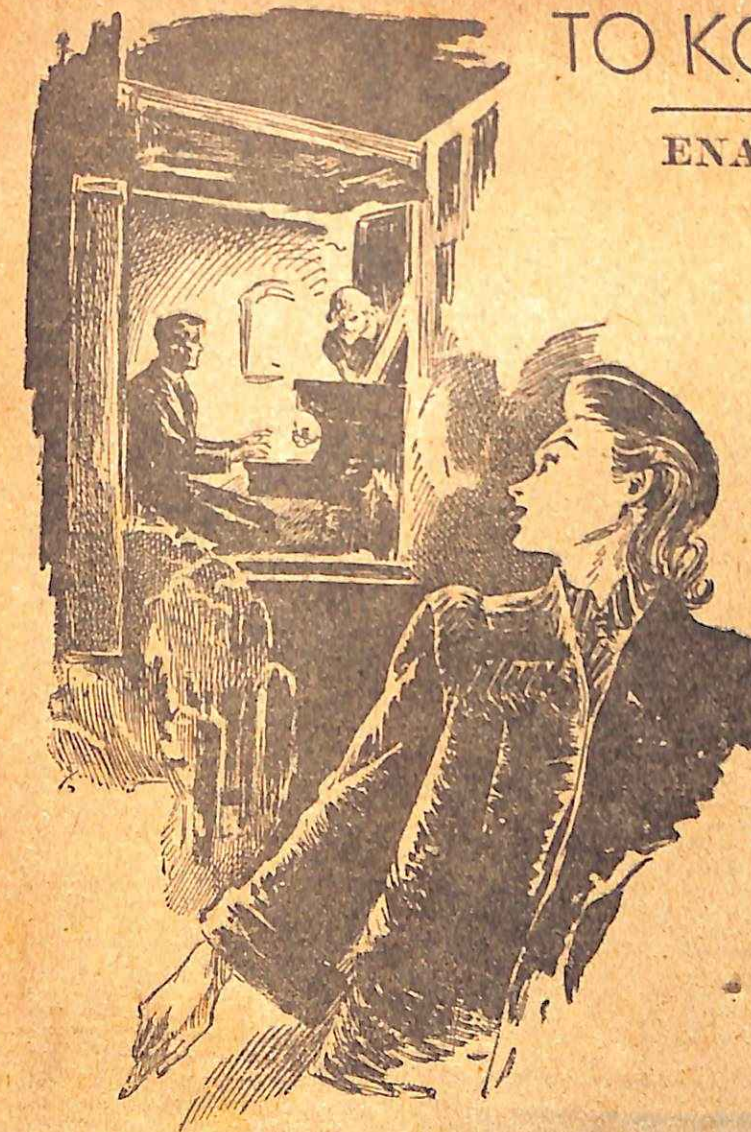
ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. Άνδρον: Την διαφήν «Εν» δεν μπορείτε να δώτε εύκολα ούτε στην Αθήνα. Την εφαρμόζον τα έδω καλά κομμωτήρια. Όσο η «Εν» που μεταχειρίζεσθε είναι επίσης τελειώς αδύνατο. Εύχαιρίστω θα σας δώ όταν έλθετε στην Αθήνα. Τα τεύχη που σας έδωσαν μπορείτε να τα προηγουμένως γράφοντας στα γραφεία του περιοδικού.

ΠΡΑΞΙΝΑ ΜΑΤΙΑ ΚΡΗΤΗΣ. Σας απαντώ ιδιαιτέρως.

ΜΑΥΡΟ ΓΑΡΥΦΑΛΛΟ Α.Ι.Μ. Σας εύχαιρίστω για τα καλά σας λογία. Πολύ εύχαιρίστω θα σας δώσω φιλικώς ως αναγνώστριά μου 6-7 μ.μ. Το απόκομμα για τις έρωτήσεις καταργήθηκε.

ΜΙΚΡΗ ΜΑΘΗΤΡΙΟΥΛΑ. Θεσσαλονίκη: Προηγουμένως από το Θεραπευτήριο την λειαντική «Σουλφίν» για τα σπυρία του προσώπου σας. Για τις πανίδες διαβάστε τα δημοσιευόμενα μου εις τα τεύχη αρ. 21 και αρ. 22.

TONY ΜΠΡΑΤΣΟΥ

Και τότε τους είδε εκεί, αυτός να παίζει πιάνο και η μικρή να τον παρακολουθεί...

(Ελκονογρ. Άλ. Κοντοπούλου).

ρώτας της Έλενας ήταν ανώτερος από κάθε απαγόρευση των δικών της να συναντάται με τον διανοητικά ανώτερο αυτό μουσικό, που αν της πουλούσε έρωτα, δεν το έκανε παρά μονάχα για τη μεγάλη της προίκα, που ήθελε να βάλει στο χέρι, όπως της έλεγε αυστηρά ο πλούσιος πατέρας της. Αυτή κάθε μέρα, μόλις κατώρθωνε να ξεπορτίσει από το σπίτι της, έσπευθε να βρή τον Ροζέρ, που καθισμένος στο πιάνο του μπροστά, προχωρούσε στη σύνθεσή του μεγάλου «κονσέρτου», που έτοιμαζε και που είχε τιτλοφορήσει με τ' όνομα της αγαπημένης του...

Υστερά από τρεις μήνες δεν είχε πια ανάγκη να ξεπορτίσει κρυφά από το σπίτι. Στην πλαστή της ζωής της, ο έρωτας της βάραινε περισσότερο κι' από την αγάπη της στο δικό της κι' από την πολυτέλη ζωή που περνούσε εκεί. Και κάποια μέρα, πήρε σε μιά βαλίτσουλα λίγα ρούχα και πήγε στη μικρή σοφίτα του Ροζέρ, που μοναδικό στολίδι είχε το αγαπημένο του πιάνο.

Οι καθημερινές όμως ανάγκες, οι πολλοί ανικανοποίητοι πόθοι της, η μεταλλαγή της ζωής, η μετάπτωση από τη χλιδή και τα πλούτη στην μιζέρια και την ανέχεια, άνοιξαν να

φέρνουν τα πρώτα σύννεφα στον εάστερο ουρανό του νιοπαντρου ζευγαριού. Ναι, τον αγαπούσε τον Ροζέρ η Έλενα, μα ήταν και νέα κοπέλα και ήθελε να νοιώσει τις χαρές που γεύονται πριν τον γάμο και που είχαν οι συνομήλικές της. Και τα σύννεφα αυτά μαζεύονταν, μαύριζαν τον ουρανό και φέραν την καταιγίδα μιά μέρα μέσα σ' ένα φακέλλο με τ' όνομα του Ροζέρ, που έφερε κάποιο πρωί ο ταχυδρόμος ψηλά στη σοφίτα με το άρωμα πιάνου.

Τίνος είναι το γράμμα; τον ρώτησε περίεργα η Έλενα.

—Ένδε ήλιθιού, απάντησε αυτός κι' έβαλε τα γέλια.

—Και τί λέγει αυτός ο «ήλιθιος»; τον ξαναρώτησε.

—Να πάω σ' ένα καμπαρέ και να διευθύνω την τζάζ. Μου πληρώνει όσα κι' αν ζητήσω.

Κεινή τη νύκτα η Έλενα δεν κοιμήθηκε. Και για πρώτη φορά δεν σηκώθηκε πριν απ' αυτόν για να τον φέρη το γάλο στο κρεβάτι. Κι' όταν αυτός την ρώτησε τί έχει, εκείνη δεν διάσταε να του πη, ότι είναι δυσχερής από τον έρωτά του.

—Σου παρουσιάζεται, του είπε, μιά ευκαιρία για να μου δώσεις και μόνον κάποια χαρά και την άρνησάι. Που είναι, λοιπόν, η αγάπη σου;

ΤΟ ΚΟΝΣΕΡΤΟ ΤΗΣ ΕΛΕΝΑΣ

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

—Μά δεν καταλαβαίνεις, αγαπημένη μου, πόση ταπεινότητα είναι για μένα να παίζω σ' ένα καμπαρέ τζάζ;

—Πρώτ' απ' όλα δεν θα παίξεις, αλλά θα διευθύνεις. Κι' ύστερα δεν υπάρχει ταπεινότητα όταν δίνεις χαρά στη γυναίκα που θυσίαστηκε για σένα.

Τα τελευταία της λόγια τα τόνισε περισσότερο, και το βλέμμα της είχε μιά παράξενη αγριάδα.

Έφυγε ο Ροζέρ από το σπίτι, σέρνοντας αργόσυρτα τα βήματά του και γύρισε το μεσημέρι, με κομμένα από την αγωνία μάτια, με χλωμό πρόσωπο και τρεκισμένα από τη θλίψη στις άκρες χείλια.

—Αποφάσισα, Έλενα, της είπε, να πάω. Πραγματικά δεν πρέπει να δείχνω τόσον έγωισμό έναντι της δικής σου θυσίας.

Εκείνη χάθηκε για μιά στιγμή, μα σε λίγο ένοιωσε πολύ καλά ποιος από τους δύο θυσίαζονταν, πραγματικά και ποιος ήταν το μέγεθος της θυσίας του αγαπημένου της. Αλλά η περηφάνειά της, δεν την άφινε να το ομολογήσει και δέχτηκε την υπέρτατη αυτή θυσία του Ροζέρ.

Ο καιρός κυλούσε ανάμικτος μ' ωραία συναισθήματα και τρομερά προσηνύματα. Ήταν μεγάλη η χαρά να μπορούν τώρα να γεύονται πλούσια τη ζωή, από τον άδρό μισθό που έπαιρνε εκείνος στο καμπαρέ, να κάθονται όχι πια στη σοφίτα, μα σε πολυτελές διαμέρισμα και να μεγαλώνουν πλούσια το κοριτσάκι, που τον πρώτο κι' όλας χρόνο γεννήθηκε. Μα ήταν κι' αποκαρδιωτική μιά καινούργια συνήθεια που απέκτησε ο Ροζέρ στο καμπαρέ. Να πίνει.

Να πίνει τόσο, ώστε κάθε βράδυ να γυρίζει στο σπίτι μεθυμένος. Άδικα δεν συμβούλεψε στην αρχή η Έλενα, τον επείληψε αργότερα, τον απείλησε να φύγει στο τέλος. Αυτός είχε την ίδια πάντα δικαιολογία. Δεν μπορούσε να μην πίνει στη δουλειά που βρίσκονταν. Τον κερνούσαν οι πελάτες, το αφεντικό, οι μουσικοί. Μοναδική ανάπαυλα είχε την Τρίτη, που είχε ρεπό. Κάθε Τρίτη έμενε ως το μεσημέρι σπίτι να ξεκουραστεί και το απόγευμα έπαιρνε τη μικρή του κορούλα, που την κούνασε επίσης η Έλενα και που ήταν πια τεσσάρων χρόνων και έδωσαν περπάτο.

Την ίδια, κάθε Τρίτη, ώρα έφευγαν και την ίδια γυρνούσαν. Η Τρίτη γι' αυτόν και για την κόρη του είχε καταστήσει ημέρα χαράς, πασχαλιά και για την γυναίκα του εφιάλτη. Μιά αγωνία την συνέχιζε. Τι ήταν αυτό που συνέδεε τόσο πατέρα και κόρη; Τι τους έδινε τόσο χαρά για να προσμένουν με χαρούμενη αγωνία και οι δύο την Τρίτη; Δοκίμασε να μάθω από την κόρη της. Μα στάθηκε αδύνατο. Κι' αποφάσισε να τους παρακολουθήσει. Και τότε με μίσος μαζί και ζήλεια το είδε να πηγαίνουν χέρι-χέρι στην παλιά σοφίτα που δεν ξενόικιασε και κεί αυτός να παίζει στο

πιάνο το ατέλειωτο άκομη κονσέρτο του και η μικρή σαν υπνωτισμένη να τον παρακολουθεί. Και συνεπαρμένη από τη ζήλεια και το μίσος αυτό, όταν την άλλη νύκτα γύρισε πάλι ο Ροζέρ μεθυμένος, εκείνη του επέτειε με δριμύ. «Όχι, του είπε. Δεν μπορούσε πια να υποφέρει αυτή τη ζωή. Δεν μπορούσε να είναι η γυναίκα ενός μεθυστου. Ούτε και ν' αφήσει το παιδί της να βγαίνει στο δρόμο σ' ένα που τον κοροϊδεύουν για τον και ξένοι, όταν τον βλέπουν να τρικιάζει στο δρόμο. Ξανά δεν θα έπαιρνε το παιδί της μόνος έξω.

Εσκίψε αυτός το κεφάλι και το δέχτηκε. Και την άλλη μέρα μπρος στην απόλεια και της τελευταίας του χαράς, γύρισε πια μεθυμένος άκομη. Κεινή τη νύκτα έγινε μιά βιαϊότερη σκηνή. Και το πρωί, όταν σπρώχθηκε αυτός, δεν βρήκε ούτε τη γυναίκα του ούτε την κόρη του, παρά ένα σημείωμα που του έλεγε εκείνη ότι δεν θα μπορούσε πια να τον υποφέρει και έφευγε για να πάει στους δικούς της, που θα την έχωνταν άφου θα χώριζε πια απ' αυτόν.

Ήταν καλή η ζωή που έζησε στην αρχή η Έλενα και η μικρή της κορούλα στο πλούσιο σπίτι των γονέων της. Κι' αν έχασε η μικρή τον πατέρα της, είχε αρκετή αποζημίωση τα πλούσια παιχνίδια, τις δασκάλες και τ' άλλα αγαθά που της προσέφερε ο πλούσιος πατέρας της. Μα η χαρά αυτή δεν βάσταγε πολύ. Γκεμιστήκε ένα χειμωνιάτικο απόγευμα, την ώρα που η οικογένεια, μαζεμένη γύρω στο τζάκι, άκουγε το ραδιόφωνο, ενώ οι γυναίκες κεντούσαν ή έπλεκαν και η μικρή Έλενα έπαιζε με τα παιχνίδια της. Γκεμιστήκε τη στιγμή που ο σπίκερ του ραδιοφώνου ανήγγειλε ότι θα μεταδίδετο το περίφημο κονσέρτο του μουσικού Ροζέρ Γκωνά: «Κονσέρτο της Έλενας». Οι δύο γυναίκες κυτάχτηκαν ύποπτα κι' ύστερα κτύπησαν τη μικρή. Εύχθηκε. Φαινόταν πως η μικρή δεν άκουσε ή δεν προσέξε τίποτε, γιατί ήρεση έξεκο- λούρησε το παιχνίδι της. Ούτε κι' όταν ο σπίκερ έδωσε τον λόγο στον Ροζέρ φάνηκε να προσέξε η μικρή. Όστόσο, η μεθυμένη φωνή του Ροζέρ ακούστηκε να λέγει:

—Παρατώντας την τζάζ, θα παίξω με την αρχαιότητα μου το «Κονσέρτο της Έλενας», που έγραψα για το πλάσμα, που μοναδικά αγαπώ στη ζωή μου, την κορούλα μου...

Ακούστηκαν μερικές συγχωριές στο ραδιόφωνο και ξαφνικά ένας δυνατός γδοπος, ανθρώπου που έπεσε, ενώ την ίδια στιγμή ο σπίκερ ανήγγειλε, ότι «λόγω άτυχματος» η μετάδοσις του Κονσέρτου διακόπηκε.

Την ίδια στιγμή η μικρή Έλενα πεταχτηκε από τα παιχνίδια της, δριμύς από ραδιόφωνο και αγκαλιάζοντας το α-

(Συνέχεια στη σελ. 65)

Η ΓΑΛΟΠΟΥΛΑ

ΟΤΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΕ ΕΝΑ ΓΕΥΜΑ, ΠΟΥ ΝΑ ΞΕΦΕΥΓΗ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΑ, ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΤΗΝ ΕΝΤΥΠΩΣΗ ΠΩΣ ΕΝΑ ΠΟΥΛΕΡΙΚΟ ΠΡΟΣΘΕΤΕΙ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΟΨΙ ΓΙΟΡΤΑΣΤΙΚΩΤΕΡΗ ΑΠΟ ΕΝΑ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΨΗΤΟ; ΕΤΣΙ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΤΟΠΟΘΕΤΟΥΜΕ ΤΙΣ ΜΙΚΡΕΣ ΠΙΑΤΕΛΕΣ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΚΑΙ ΣΕΡΒΙΡΟΜΕ "Η ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΚΟΤΑ ΓΕΜΙΣΤΗ, "Η ΜΙΑ ΠΑΠΙΑ, "Η ΕΝΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ, ΕΝΑ ΓΑΛΟΠΟΥΛΟ, ΓΙΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΔΕ ΞΕΧΑΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΜΙΚΡΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΓΓΟΙΕΣ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΥ.

ΓΑΛΟΠΟΥΛΑ ΓΕΜΙΣΤΗ

- 1 γαλοπούλα
- 150 δράμια κάστανα
- 150 » κιμάς
- 1 μικρό κρεμμύδι φιλοκομ.
- 1 κλωνάρι σέλινο
- Βούτυρο ανάλογο
- Λίγο λάδι
- Μία φέτα λαρδί.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Καθαρίζετε τη γαλοπούλα και αφαιρείτε τα εντόσθια με προσοχή για να μη σπάσει η χολή. Την πλένετε μέσα και έξω με ζεστό νερό, μέσα εις το όποιον έχετε προσθέσει 1 κουταλιά της σούπας, κοφτή, σόδα. Την σκουπίζετε καλά μ' ένα καθαρό πανί για να στεγνώσει και τριβετε το έσωτερικό με αλάτι. "Ετοιμάζετε κατόπιν τη γέμιση ως εξής:

Ρίχνετε τα κάστανα σε κρύο νερό και πετάτε εκείνα που εππιλέουν. Τα σκουπίζετε και μ' ένα κοφτερό μαχαίρι κάνετε μία σχισμή 2 εκατοστών στις δύο πλευρές κάθε κάστανου. Τα ρίχνετε σε ένα τηγάνι με πολύ λίγο λάδι και τα ανακατώνετε επάνω από φωτιά επί 5 λεπτά. Τα βάζετε κατόπιν σε πολύ δυνατό φούρνο άλλα 5 λεπτά και τα καθαρίζετε, ενώ είναι ακόμη ζεστά.

Καλύπτετε τα κάστανα βράζοντα ζωμόν κρέατος, αφού προσθέσετε λίγο αλάτι και το σέλινο. "Αφίνετε να βράσουν 10 έως 20 λεπτά ή έως ότου μαλακώσουν. Τότε τα σπάζετε και τα αναμειγνύετε με τον κιμά, αφού πρώτα τον κοκκινίζετε με λίγο βούτυρο μαζί με το κρεμμύδι και προσθέσετε αρκετό πιπέρι και λίγο αλάτι.

Κόβετε το λαμό της γαλοπούλας χωρίς να αφαιρέσετε το δέρμα και γεμίζετε το άνοιγμα

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΔΕΣΙΜΟ ΤΗΣ ΓΑΛΟΠΟΥΛΑΣ

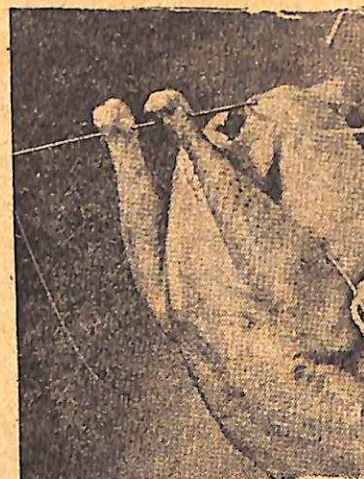

με ένα μέρος από την ανωτέρω γέμιση. Δένετε τις φτερούγες προς την πλάτη και περνάτε μέσα από τον σπάγγο το δέρμα του λαριού. "Η γέμιση με αυτόν τον τρόπο είναι κλεισμένη καλά και δεν υπάρχει κίνδυνος να ξεχυθεί έξω κατά το ψήσιμο. Κατόπιν γεμίζετε με την υπόλοιπη γέμιση το άνοιγμα του σώματος και το δάβετε. Δένετε τα πόδια προς το στήθος.

Βάζετε την γαλοπούλα σε μία εύρυθμη κατσαρόλα, σκεπάζετε το στήθος με μία φέτα λαρδί, ρίχνετε λίγο βούτυρο και έλαχιστο λάδι. "Αφίνετε την γαλοπούλα να σιγοβράσει περίπου 3 ώρες, την τοποθετείτε με το στήθος προς τα επάνω, σ' ένα ρηχό ταψί επάνω σε σχάρα. Την αλείφετε με βούτυρο και καλύπτετε την επιφάνεια με ένα πανί βουτηγμένο σε λίπος. Την ψήνετε σε σιγανό φούρνο έως ότου μαλακώσει. Χρειάζονται 25 λεπτά για κάθε 140 δράμια. Δηλαδή, εάν το πουλερικό είναι 1 όκα 300 δράμια, θα ψηθεί σε 2 ώρες και 5 λεπτά.

Περιλούετε την γαλοπούλα αρκετές φορές κατά την διάρκεια του ψησίματος με λυωμένο λίπος που παίρνεται από το ταψί και αφαιρείτε το πανί μισή ώρα πριν γίνει, για να κοκκινίσει.

Αντί της γαλοπούλας, μιά κότα μπορεί να γεμισθεί και να ψηθεί κατά τον ίδιο τρόπο και να δώσει εξαιρετική ψήση στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι σας.

ΣΟΥΠΑ ΡΥΖΙ ΑΥΓΟΛΕΜΟΝΟ

"Η χριστουγεννιάτικη σούπα μπορεί να γίνει με τον ζωμό της κότας ή της γαλοπούλας, έσ' όσον τα πουλερικά αυτά γίνουν βραστά. "Εάν όμως ψηθούν στο φούρνο ή στην κατσαρόλα, τότε θα χρειασθείτε για τη σούπα λίγο βοδινό κρέας και μερικά κόκκαλα.

Για να γίνει ο ζωμός, κόβετε το κρέας σε μικρά κομμάτια και σπάζετε τα κόκκαλα. Τα βάζετε όλα σε μία κατσαρόλα με κρύο νερό και λίγο αλάτι. Μόλις αρχίσουν να σιγοβράζουν, αφαιρείτε τον αφρό και τότε προσθέτετε 2 έως 3 είδη λαχανικών για να αρωματισθεί ο ζωμός. "Αφίνετε το ζωμό να σιγοβράσει 2½ έως 3 ώρες. Γενικά οι αναλογίες υλικών που θα χρησιμοποιηθούν είναι οι εξής:

Σε 2 όκαδες 40 δράμια νερό, 200 δράμια βοδινό κρέας ψαχνό.

Σε 200 δράμια βοδινό ψαχνό, 100 δράμια κόκκαλα.

Σε 2 όκαδες 40 δράμια νερό, 1 κουταλιά της σούπας κοφτή αλάτι.

Σε 2 όκαδες 40 δράμια υγρό, 2 φλυτζ. τσαγιού λαχανικά ανάμικτα: καρότα, σέλινο, κρεμμύδι, γογγύλια και 2 κλωνάρια μαϊντανό.

"Αφού βράση ο ζωμός, τον στραγγίζετε και, εάν δεν θέλετε να έχει πάχος ή σούπα, τον αφίνετε να κρυώσει και αφαιρείτε το στερεοποιημένο λίπος από την επιφάνεια.

Μετράτε το ζωμό και για κάθε πιάτο βαθύ σούπα, υπολογίζετε μία κουταλιά της σούπας ρύζι.

Είκοσι λεπτά πριν σερβιρίσετε, ρίχνετε το ρύζι στον ζωμό και αφίνετε να βράσει 15 έως 20 λεπτά. Τότε χτυπάτε μέσα σε μία σουπιέρα 2 κόκκους αυγών (εάν ή σούπα είναι περίπου 6 πιάτα) και τους αραιώνετε με λίγο ζεστό ζωμό από τη σούπα. Προσθέτετε το χυμό ενός λεμονιού και αδειάζετε μέσα στη σουπιέρα τη σούπα, ενώ την ανακατώνετε διαρκώς.

"Εάν χρησιμοποιήσετε κατσαρόλα, τότε ο ζωμός και αφίνετε να βράσει 15 έως 20 λεπτά. Τότε χτυπάτε μέσα σε μία σουπιέρα 2 κόκκους αυγών (εάν ή σούπα είναι περίπου 6 πιάτα) και τους αραιώνετε με λίγο ζεστό ζωμό από τη σούπα. Προσθέτετε το χυμό ενός λεμονιού και αδειάζετε μέσα στη σουπιέρα τη σούπα, ενώ την ανακατώνετε διαρκώς.

"Οταν γίνουν, και ενώ είναι ακόμη ζεστοί, τους ραντίζετε με ανθόνερο και τους τυλίγεται σε αβθονη ζάχαρη άχνη.

ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ ΣΚΕΤΟΙ

Οι σκέτοι κουραμπιέδες γίνονται ακριβώς όπως οι κουραμπιέδες αμυγδαλού, μόνον ότι σ' αυτούς δεν θα προστεθούν αμύγδαλα.

ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ

- 100 δράμια βούτυρο
- 60 » αμύγδαλα καλ.
- 6 αμύγδαλα πικρά
- 2 κρόκοι αυγών
- 20 δράμια ζάχαρη ψιλή
- 1 ποτηράκι του λικέρ ρακί
- 200 δράμια αλεύρι
- Ζάχαρη άχνη. "Ανθόνερο

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Καβουρντίζετε τα γλυκά αμύγδαλα και τα ξεφλουδίζετε. Κατόπιν τα χονδροκοπανίζετε. Ζειπατάτε τα πικρά αμύγδαλα και τα φιλοκοπανίζετε. Λυώνετε το βούτυρο σε

«μπαιν - μαρί» (επάνω από ζεστό νερό) και το βάζετε σε μία λεκάνη. Το γυρίζετε με το χέρι έως ότου ασπρίσει και γίνει αφράτο. Προσθέτετε τους κρόκους των αυγών, ενώ εξακολουθείτε να το γυρίζετε με δύναμη, καθώς επίσης τη ζάχαρη και τα αμύγδαλα, γλυκά και πικρά. Τότε ρίχνετε την αλυσίδα και το ρακί, αλληλοδιαδόχως, με το αλεύρι, ενώ ανακατώνετε το μίγμα έλαφρά. Ρίχνετε το τελευταίο αλεύρι με προσοχή, διότι μπορεί να μην το σηκώσει όλο, ή πάλι μπορεί να χρειασθεί λίγο ακόμη. Αυτό θα εξαρτηθεί από την ποιότητα του αλεύρου.

Ζυμώνετε τη ζύμη έλαφρά επί 10 έως 15 λεπτά, πλάθετε με αυτήν κυλίνδρους με διάμε-

ΣΟΥΠΑ ΡΥΖΙ ΑΥΓΟΛΕΜΟΝΟ

ΤΣΟΥΡΕΚΙΑ ΑΠΛΑ

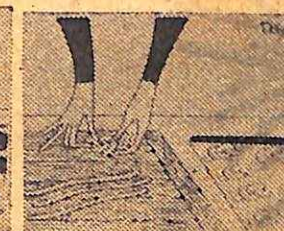
- 7 δράμια μαγιά μύρας
- 1 φλυτζ. τσαγιού νερό
- 2 » » χλιαρό γάλα βρασμένο
- 1½ » » ζάχαρη
- 9¼ » » αλεύρι εκλ. ποιότητας
- ¼ » » λίπος λυωμ.
- 1 κουταλ. » ζάχαρη
- 1 » » σούπας κοφτή αλάτι
- 2 αυγά χτυπημένα

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

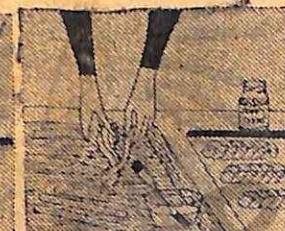
Λυώνετε τη μαγιά με το χλιαρό νερό και προσθέτετε 1 κουταλάκι τσαγιού ζάχαρη. Αναμειγνύετε το ζεστό γάλα, το αλάτι και το 1½ φλυτζ. τσαγιού ζάχαρης. "Οταν το μίγμα αυτό γίνει χλιαρό, προσθέτετε τη λυωμένη μαγιά και τα αυγά. Χτυπάτε το μίγμα δυνατά για να αναμειχθούν τα υλικά τελείως. Ρίχνετε το μισό αλεύρι και εξακολουθείτε να χτυπάτε το μίγμα έως ότου γίνει λείο. Προσθέτετε το λίπος και το υπόλοιπο αλεύρι, εκτός από δύο κουταλιές, τις οποίες φυλάγετε για να πλάσετε τα τσουρέκια. Τοποθετείτε τη ζύμη σε έλαφρά εκλεκτός ποίτι, κοσκιν. 1)2 κουταλ. τσαγιού κρητισμένο γλυκάνισο (προαιρετικό).

Τριφύλλι

Κουλούρες

Πλεξίδες

Κόμπος

Πόσην ώρα πρέπει να μείνετε σε μία πρόσκληση

"Οταν σας έχουν καλέσει σ' ένα γεύμα, κανονικά πρέπει να φύγετε ύστερα από δυό ώρες, αφού σας σερβίρουν τον καφέ, εκτός βέβαια, εάν ή κυρία του σπιτιού έχη κανονίσει μετά το γεύμα να παίξετε χαρτιά. Σε περίπτωση που θα παίξετε και σεις ή ο άνδρας σας, τότε βέβαια δεν μπορείτε να φύγετε την επιβεδλημένη ώρα. "Επιβάλλεται όμως προτού αρχίσετε το παιχνίδι, να κανονίσετε την ώρα που θα τελειώσετε, απευθυνόμενοι προς την οικοδέσποινα.

Σε μία πρόσκληση έσπεριδος μπορείτε να φύγετε ύστερ' από 2½ ώρες από την στιγμή που έπληγατε. Αυτό είναι το τυπικό. "Αλλά πολλές φορές συμβαίνει, σ' έσπεριδος, όχι έσπησης, ν' αρχίξη το κέφι δυό ώρες μετά από την στιγμή που πήγατε. "Εάν αυτό σας ευχαρίστη, δεν έχετε παρά να μείνετε. "Εάν όμως συμβαίνει το αντίθετο,

γιατί ίσως αυτό δεν είναι το τυπικό σας ή του άνδρός σας, τότε θα μείνετε μόνον 2½ ώρες, όπως επιβάλλει ή ευγένεια. Κατόπιν θα πλησιάσετε μαζί με τον άνδρα σας την οικοδέσποινα, —εάν είναι δε δυνατόν κατά την στιγμή που θα βρίσκεται και εκείνη με τον άνδρα της, —θα τους ευχαριστήσετε με λίγα ευγενικά λόγια και με μία ευγενή δικαιολογία, θα της πείτε την εκκλητική. Θα προσπαθήσετε να μη γίνετε αντιληπτοί από τον άλλο κόσμο, αποφεύγοντας να χαιρετήσετε και τους πολύ γνωστούς σας. Το μόνον που θα κάνετε, είναι να χαιρετήσετε δια κλίσεως της κεφαλής εκείνους που θα βρίσκονται πολύ κοντά, την στιγμή που αποχαιρετάτε την οικοδέσποινα και τον οικοδέσποτη.

Για ένα μεσημεριανό τραπέζι επιβάλλεται να φύγετε ύστερα από μισή ώρα, το πολύ τοίς

τέταρτα μετά από το σερβίρισμα του γλυκού. Για μία τυπική μαστίχα, το λεγόμενον «κοκτέιλ», εάν μείνετε μιάμιση ώρα, θα είστε πολύ εν τάξει.

"Οταν θα κάνετε μία απογευματινή επίσκεψη, δεν πρέπει να μείνετε περισσότερο της μίας ώρας. Σε μία επίσκεψη ονομαστικής εορτής δεν πρέπει να μείνετε περισσότερο του ενός τετάρτου της ώρας.

Αυτό που πρέπει να προσέξετε ιδιαίτερας την ώρα της αναχώρησης, είναι το να μην κρατάτε την οικοδέσποινα πολλή ώρα ευχαριστώντας την και ανοίγοντας μία συζήτηση εμπρός στην πόρτα, την ώρα που σας συνοδεύει στην έξοδο.

T. K.

ΤΟΡΕΛΛΑ

49

Η ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΗΣ ΓΑΛΟΠΟΥΛΑΣ

Χριστουγεννιάτικο τραπέζι χωρίς γαλοπούλα δεν γίνεται. Στο μαγειρέμα της, στο παράγειμά της, στη σούπα της, ή νοικοκυρά θα δείξη όλη της την τέχνη. "Η γαλοπούλα λέγεται και ινδιάνος. Και μιά έρχεται από την "Αμερική. Μην ξεχνάμε ότι Δυτικά "Ινδία λέγονταν ή "Αμερική. Οι "Ιησούται φέραν ινδιάνους στην Εύρωπη το 1570 και τους προσέφεραν στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι του Καρόλου του 9ου. "Ενας γύρος του κόσμου που κατέληξε στην κατσαρόλα.

ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΑ

- 2 ποτήρια νερού λάδι
- 1 ποτήρι » λίπος
- 1 » » χυμός πορτοκαλιού
- Φλοιός ενός πορτοκαλιού
- 2 αυγά χτυπημένα
- "Αλεύρι
- Σόδα 1 κουταλ. τσαγιού
- "Ελαχιστο αλάτι.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

"Ασπρίζετε το λίπος και προσθέτετε το λάδι λίγο-λίγο, ενώ εξακολουθείτε να χτυπάτε το μίγμα. Προσθέτετε τα αυγά χτυπημένα.

"Αναμειγνύετε τη σόδα, τον χυμό και τον φλοιό των πορτοκαλιών, έλαχιστο αλάτι και τα ρίχνετε αλληλοδιαδόχως με αλεύρι στο ανωτέρω μίγμα του λίπους κ.λ.π. Ρίχνετε τόσο αλεύρι όσο χρειάζεται για να γίνει μία ζύμη μαλακιά που να πλάθεται εύκολα.

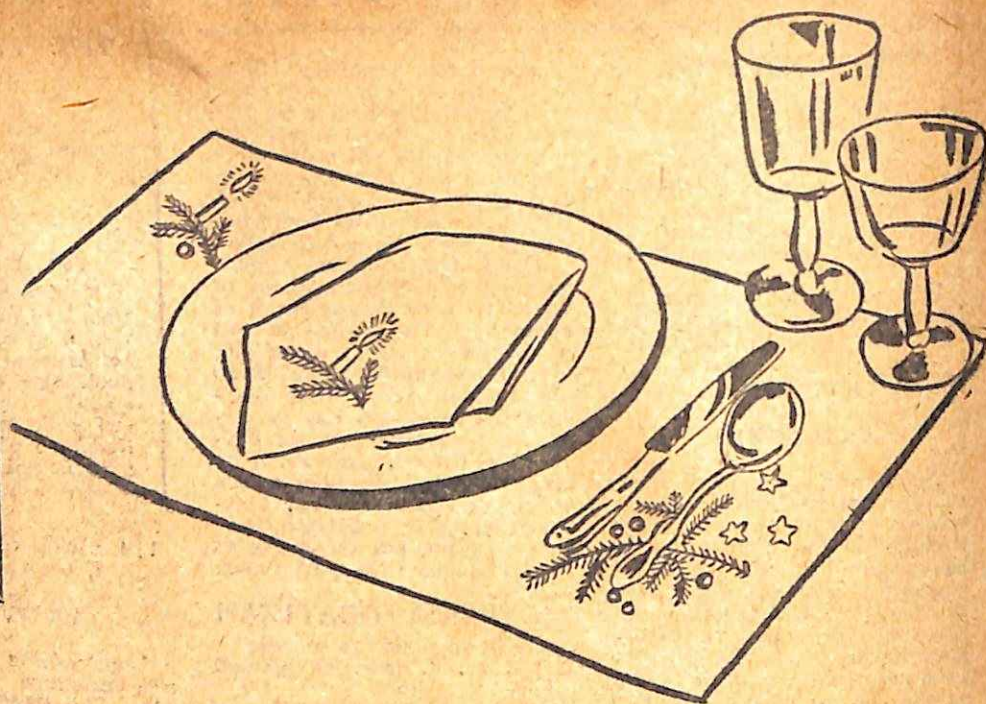
Παίρνετε μικρά τμήματα ζύμης και πλάθετε τα μελομακάρωνα στο γινστό των σχήμα. Τα τοποθετείτε σε λαμαρίνα και τα ψήνετε σε αρκετά ζεστό φούρνο 20 έως 25 λεπτά.

"Οταν γίνουν και κρυώσουν, τα μελώνετε ως εξής:

Ρίχνετε σε μία κατσαρόλα ½ όκα ζάχαρη, ½ όκα μέλι και 150 δράμια νερό. Μόλις αρχίση το σιρόπι να βράζει, αφαιρείτε τον αφρό, αποσύρετε την κατσαρόλα από τη φωτιά και ρίχνετε μέσα με προσοχή μερικά μελομακάρωνα. "Αφίνετε να σταθούν 5 λεπτά και κατόπιν τα παίρνετε με τρυπητή κουτάλα και τα τοποθετείτε στη σειρά σε μία πιατέλα. Τα πασπαλίζετε με καρόδια κοπανισμένα και με κανέλα. Βάζετε πάλι το σιρόπι στη φωτιά, προσθέτετε 1 έως 2 κουταλιές σούπας νερό και, όταν αρχίση να βράζει, ρίχνετε άλλα μελομακάρωνα. "Εξακολουθείτε κατά τον ίδιο τρόπο έως ότου γίνουν όλα.

Σ η μ. — Στην ανωτέρω συνταγή για μελομακάρωνα δεν αναφέρεται ζάχαρη για το ζυμάρι. Βέβαια μπορείτε εάν θέλετε, να προσθέσετε 1 έως 2 το πολύ κουταλιές. "Ετσι, είναι δοκιμασμένα και γίνονται αφράτα και πολύ - πολύ γλυκά όταν σιροπιασθούν.

ΤΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ από ένα τραπεζομάνδ-
ηλο κεντημένο με Χριστουγεννιάτικα
σχέδια, ή από άτομικά σερβίς, ανά-
λογα διακοσμημένα; Προσέξτε το
τραπεζομάνηλο στη βάση της σελίδας μας.
Είναι δλο κεντημένο με κλαριά έλάτου, ά-
στρα και χριστουγεννιάτικες λαμπάδες, σε
μία γοητευτικήν αλληλοδιαδοχή. Ένα τέτοιο
τραπεζομάνηλο, με πετσέτες που έχουν μία
λεπτομέρεια του σχεδίου στη μία γωνία, ά-
πό ροζ λινό, είναι εξαιρετο για την περίπτω-
σι που επιμένετε να διατηρήτε το μονοκόμ-
ματο τραπεζομάνηλο της παραδόσεως. Αν
όμως προτιμάτε τα άτομικά σερβίς, μπο-
ρείτε να φτιάξετε τα άτομικά τραπεζομάνη-
λάκια σύμφωνα με το παραπλεύρως σχέδιο.
Ένα τραπεζομάνηλάκι μεγαλύτερο, περισ-
σότερο κεντημένο στις γωνίες, στο κέντρο
του τραπέζιου, θα είναι πρώτης τάξεως διά-
κοσμος για την πιστέλα με τη γαλοπούλα.

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

ΟΛΑ τα κλαδιά γί-
νονται με ριζοδελο-
νιά, σε δυο τόνους
πράσινο και έναν
τόνο άσμηι στην άκρη.
Τους στρογγυλούς καρπούς
του γκύ, κρέμ αν το τρα-
πεζομάνηλο είναι ρόζ ή
πολύ σκούρο, σκοτωμέ-
νο κόκκινο χρώμα, με
πουάν ντέ ρεπρίζ. Τα ά-
στρα άσμηιά και χρυσά
με δελονιά διπλό ψαροκόκ
καλο. Οι γραμμές του κε-
ριού γίνονται με άσπρη ή
κίτρινη ριζοδελονιά, ή φλό
γα του κόκκινη με πουάν
ντέ ρεπρίζ και οι άχτίνες
χρυσές.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Περνούμε τις ημέρες των ωραιότε-
ρων παραδόσεων.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ !

Έτοιμασθήτε να τα γιορτάσετε σε
μιάν ευχάριστη ατμόσφαιρα, ξεχνώντας
όλες τις δυσκολίες και πίκρες της ζω-
ής. Είσαδε νιόπαντρη και θέλετε να φάτε
μόνη στο τραπέζι με τον άντρα σας;
Θέλετε να καλέσετε και συγγενείς σας;
Ή μήπως θέλετε να καλέσετε μαζί με
τους συγγενείς και μερικούς αγαπητούς
φίλους; Πάντως, όπως και αν εορτάσε-
τε, τη βραδυά αυτή πρέπει, να ετοιμά-
σετε το σπίτι σας. Πώς θα το ετοιμά-
σετε; Αυτό είναι πολύ εύκολο.

Θα πάρετε μερικά μπαλόνια σε διά-
φορα χρώματα φουσκωμένα με γκάζι
και θα τα τοποθετήσετε μ' ένα βάρος
από κάτω, επάνω στον μπουφέ σας, σε
διάφορες γωνίες της τραπεζαρίας σας,
και στο χώλ. Κρεμάσετε στη λάμπα
της τραπεζαρίας μια καμπάνα από πε-
τισμένο χαρτί (τέτοιες καμπάνες θα
βρείτε στα καταστήματα που πουλάνε
παιχνίδια). Θα την κρεμάσετε δένοντάς
την με κόκκινες και κίτρινες κορδέλες.
Στην πόρτα, προς την τραπεζαρία, κρε-
μάσετε ένα μεγάλο γκύ. Θα ξέρετε βέ-
βαια την παράδοσι (όταν βρεθήτε δυο
ταυτοχρόνως κάτω από το γκύ, πρέπει
να φιληθήτε. Είναι το γούρι της βρα-

δυάς). Όραίο είναι επίσης, εάν έχετε
παιδιά, να ετοιμάσετε ένα δένδρο Χρι-
στουγεννιάτικο. Δεν είναι όμως και ά-
παραίτητο. Στολίσετε γενικά δλο το
σπίτι με λουλούδια.

Τώρα κάτι που πρέπει να ετοιμάσε-
τε, κάτι το πολύ ευχάριστο. Τι είναι;
Μα τί άλλο από το βραδυό τραπέζι
της παραμονής των Χριστουγέννων;

Θα στρώσετε ένα άσπρο τραπεζομάν-
ηλο τελείως σκέτο. Τοποθετήστε ανά-
λογα σερβίτσια με τ' άτομα που πρό-
κειται να έλθουν, και διακοσμήσετε το
τραπέζι ανάλογα με τις απαιτήσεις που
έχει αυτή η βραδυά. Τοποθετήσετε έμ-
πρός από τα δυο σερβίτσια της κεφα-
λής δυο μεγάλα κεριά κόκκινα. Εάν έ-
χετε κηροπήγια, θα τα χρησιμοποιήσε-
τε, εάν όμως δεν έχετε, δεν πειράζει.
Μπορείτε να τοποθετήσετε τα κεριά σε
κύβους ξύλινους. Τον κάθε κύβο θα τον
βάψετε με άσπρη λαδομπογιά και ά-
φοι στεγνώσει, θα κάνετε με το πι-
νέλο μερικές βούλες κόκκινες και πρά-
σινες, πάλι από λαδομπογιά. Πάρετε
λίγη φράντα που στολίζουν το δέν-
δρο των Χριστουγέννων και τοποθετή-
στε την κυκλικά επάνω από κάθε πιά-
το. Στο μέσον του τραπέζιου θα σχη-
ματίσετε, με βαμμένα δοτσалаκια σε
ζωηρούς χρωματισμούς, (κόκκινα, πρά-
σινα, κίτρινα, θαλασσιά) σε μισό κύ-

κλο «ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ». Κα-
τόπιν πάρετε μερικά κλωνάκια έλατο
και κόψτε τα σε κανονικά κομματάκια
και τοποθετήστε τα σφορηστά στο
τραπέζι. Πάρετε φυλλαράκια από σκί-
να και μεταξύ των πιάτων, που η φράν-
τα δημιουργεί κύκλους, φτιάξετε στε-
σανάκια, τοποθετώντας στο κάθε στεφα-
νάκι δυο - τρία βοτσалаκια χρωματι-
στά. Το τραπέζι σας είναι έτοιμο. Μιά
ματιά ακόμη. Όλα υπέροχα. Τώρα
πρέπει να σκεφθήτε πώς θα προκαλέ-
σετε το γενικό κέφι στη συντροφιά
σας. Είναι πολύ εύκολο, φθάνει να ξέ-
ρετε τις επιθυμίες των καλεσμένων σας.
Εάν πάλι δεν έχετε καλεσμένους, δεν
θα πη μ' αυτό ότι δεν πρέπει να ετοι-
μάσετε το σπίτι σας ευχάριστο. Έτοι-
μάστε το και στρώστε και το τραπέ-
ζι, σας για ανήμερα των Χριστουγέννων.
Όλοι αυτή την ημέρα, μικροί και με-
γάλοι, πηγαίνουν στην εκκλησία. Γυ-
ρίζοντας στο σπίτι μας, θα βρούμε το
τραπέζι ευχάριστα στρωμένο για να
πάροουμε το γάλα μας. Μπορείτε δε να
το άψετε δλη την ημέρα στρωμένο,
έχοντας επάνω μόνο γλυκύσματα, ώ-
στε, όταν έλθει καμμία επίσκεψι, να την
τρατάρετε.

Καλή επιτυχία λοιπόν στο στόλι-
σμα του σπιτιού σας και ΚΑΛΑ ΧΡΙ-
ΣΤΟΥΓΕΝΝΑ. Τ. Κ.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΔΗΛΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΚΑΙ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΨΕ-
ΤΕ ΣΕ ΔΙΑΦΑΝΕΣ ΧΑΡΤΙ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΜΕΤΑΦΕΡΕΤΕ ΣΤΟ ΥΦΑΣΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΚΕΝΤΗΣΕΤΕ

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

‘Ο Λάμπης κι’ ο Καλλικάντζαρος

Σάν ξφτασε ή παραμονή τών Χριστουγέννων ή μάνα τού Λάμπη άνοιξε τήν κασέλα τής νά βγάλη άλεύρι γιά νά ζυμώσῃ τίς τηγανίτες τής, μά τότε είδε πώς τó άλεύρι είχε σωθή.

—“Αχ! φώναξε, και τώρα πώς θα πάω στο μύλο ν’ άλέσω που έχω νά πηξώ τó τυρί γι’ αύριο και νά βράσω τά λουκά- νικα;”

—“Ένοια σου, μάνα, είπε ο Λάμπης. Πήξε συ τó τυρί και βράσε τά λουκάνικα και πάω έ- γώ στο μύλο ν’ άλέσω.”

—Καλά, είπε ή μάνα του. “Έβαλαν τότε στάρι σέ δυό σακκιά, τά φόρτωσαν στο μω- λάρι και μπροστά αυτό, πίσω ο Λάμπης, ξεκίνησαν.

Όταν όμως έφθασαν εκεί, ο μυλωνάς άλεθε άλλο στάρι, κι’ άσπουν νά έτοιμαστή τó δικό του, βράδιασε. Ένας δυνατός βοορπάς άρχισε νά φυσά έξω και νά ταράξῃ τά κλαδιά και τά δέν- δρα που βούϊζαν δυνατά.

—Πού θα πάς, βρε παιδάκι μου, τέτοια ώρα; τού είπε ή μυ- λωνού. Θά νυχτώσῃ. Δέ μένεις καλύτερα νά κοιμηθῃς εδώ και νά φύγῃς τά εφημερήματα;”

—“Οχι, θεία, είπε ο Λάμπης. Στο σπίτι έχουν έτοιμο τó προ- ζύμι και περιμένουν άλεύρι.

—Κάνει κρύο, βρε παιδί, εί- πε κι’ ο μυλωνάς.

—Δέ θαυμάσια, μπάρμπα - Λιά, άμα περπατάς δέν κρυώ- νεις.

Κι’ ο Λάμπης με τήν βοήθεια τού μυλωνά φόρτωσε τά σακ- κιά με τ’ άλεύρι του και κίνησε.

Πέρασε τήν άνηφοριά και σέ λιγάκι έφθασε στο δάσος με τίς πυκνές δελανιδιές. Τό φεγ- γάρι είχε άνεβῃ στόν ούρανό και σήμανε όλα με τó φώς του κι’ ο Λάμπης περπατούσε χαρω- πός, με τά χέρια στις τσέπες.

Σέ λίγο μπήκαν στο ξέφωτο, που τόλυνε τó φώς του φεγγα- ριού. “Έξαφνα, εκεί που περπα- τούσαν, γλάπ! βλέπει ο Λά- μπις ένα πράγμα νά πηδάῃ έ- πάνω στο σμαμάρι του μωλα- ριού, άνάμεσα στά δυό σακκιά με τó άλεύρι. Τό ζωό τρόμα- ξε, κλώτσησε με τά πισινά του πόδια και άρχισε νά τρέχῃ.

—Σιγά-σιγά φιλαράκο μου! άκούστηκε τότε μιά ψιλή και δυ- νατή φωνή, γιατί διάτρεσαι; Και δυό χεράκια σκούρα και τριχω- τά έπιάσαν τó καπίστρι και τó

σταμάτησαν.

“Ο Λάμπης στάθηκε και τέν- τωσε τά μάτια του νά δῃ. Τό- τε αυτό που καθόταν στο σα- μάρι γύρισε τó κεφάλι του:

—Γεια σου Λάμπη! φώναξε.

“Ο Λάμπης είδε στο φώς του φεγγαριού ένα κοντό άνθρωπάκι με τριχωτό μούτρο, μεγάλο στόμα και δυό ματάκια που μπιρμπιλίζαν γεμάτα πονηρία και στή στιγμή κατάλαβε.

—Δυστυχία μου, καλλικάν- τζαρος! είπε μέσα του κι’ έ- κλεισε τó στόμα του σφιχτά.

—Καλλικάντζαρος, βέβαια! είπε έκείνος, που κατάλαβε τί συλλογίστηκε ο Λάμπης. Φοθή- θηκες;

Μά ο Λάμπης δέν άνοιξε τó στόμα του ν’ άποκριθῃ.

—Φοβάσαι, Λάμπη; ρώτησε πάλι ο καλλικάντζαρος.

Μιλιά ο Λάμπης.

—Γιατί τρώμαξες; Δέ μ’ ά- κούς;

—Δέ... δέ θα μου κάνῃς κα- κό; είπε τέλος ο Λάμπης σιγά και φοβισμένα.

—Κακό; Και γιατί νά σου κάνω κακό;

—Δέ... δέ θα μου πάρῃς τῃ μιλιά; ρώτησε τρομαγμένος ο Λάμπης.

—Χί, χί, χί! Νά σου πάρω τῃ μιλιά; γέλασε ο καλλικάν- τζαρος με τήν καρδιά του. “Αμ’ εγώ ο κακομοίρης κάνω πώς και πώς νά βρώ κανέναν νά κουβεν- τιάσω που στενοχωριέμαι μό- νος μου στις έρημιές και συ λές νά σου πάρω τῃ μιλιά; Και τί νά τήν κάνω τῃ μιλιά σου, Λά- μπι μου; “Η δική μου με φτά- νει και με παραφάνει, άλλη δέ χρειάζομαι. Μίλα ελεύθερα. Δέν έχεις τίποτα νά φοβηθῃς από μένα.

Τού Λάμπη στάθηκε ή καρ- δια στόν τόπο τής και είπε μέ- σα του:

—Τί ώραία! Νά που είδα και καλλικάντζαρο. Τυχρός εί- μαι!

—Πώς σέ λένε; ρώτησε τότε ξεθαρρεμένος.

—Τραγοπόδη. “Έξ αίτίας τών ποδιών μου που είναι τρα- γίσια, είπε ο καλλικάντζαρος.

—“Ω, δέ φαίνονται και πο- λύ, είπε ο Λάμπης. “Αν μάλι- στα δέ μου τόλεγε, ούτε θα τó πρόσεχα καθόλου. Τά μάτια σου όμως είναι πολύ έξυπνα και

κατάλαβαινε κανείς άμέσως πώς τó μυαλό σου είναι άνθρω- πινο.

“Ο Τραγοπόδης εύχαριστή- θηκε πολύ μ’ αυτά τά λόγια.

—Είσαι εύγενικό παιδί, Λά- μπι, είπε. Και μιά που τόφερε ή τύχη νά γνωριστούμε, πέσου μου ένα πράγμα που θέλεις νά σου κάνω.

—Νά κάνῃς καλά τῃ γιαγιά μου, αν μπορῃς, φώναξε γρήγο- ρα ο Λάμπης. Είναι άρρωστη πολλές μέρες και δέν σηκώνε- ται καθόλου από τó κρεβάτι τής. Τήν αγαπάμε πολύ τῃ για- γιά μας, Τραγοπόδη, μά κι’ αὐ- τῇ μάς αγαπά πολύ. Μπορείς νά τήν κάνῃς καλά;

—Μπορώ, είπε ο Τραγοπό- δης. Μά και συ κάτι πρέπει νά μου δώσης. “Έτσι είναι ο νόμος τών καλλικαντζάρων.

“Ο Λάμπης σκέφθηκε λιγάκι.

—Θέλεις τó λάστιχό μου;

—“Οχι, είπε ο καλλικάντζα- ρος, δέν μου χρειάζεται. Θά μου δώσης πέντε τηγανίτες με- γάλες και καλοψημένες με μπό- λικο μέλι άπάνω. Θά τίς άφή- σῃς τά μεσάνυχτα στο πεζούλι τής αuliῃς σας. Σύμφωνο;

—Σύμφωνο! φώναξε ο Λάμ- πης όλόχαρος που γλύτωσε τó λάστιχό του.

—Και τώρα γεια σου! είπε ο καλλικάντζαρος. Πάω λιγάκι στο μύλο τού μπάρμπα - Λιά. Κι’ όπως ή θεία Λιού είναι άφη- ρμένη που και που, κάτι θα καταφέρω νά τῃς άρπάξω.

—Γεια σου Τραγοπόδη, φώ- ναξε ο Λάμπης και έξακολούθη- σε τó δρόμο του.

Όταν ξφτασε στο σπίτι του και μπῆκε μέσα, τί νά δῃ! Τῃ γιαγιά του χαρούμενη και γε- λαστή νά κάθεται δίπλα στο τζάκι και νά λήῃ παραμύθια σ’ άδελφάκια του!

—“Α, δέν με γέλασε ο καλ- λικάντζαρος, συλλογίστηκε.

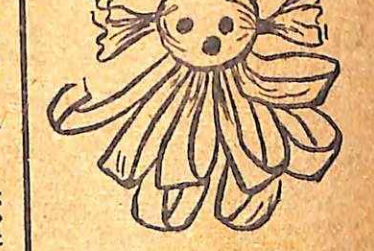
Κι’ άργότερα που ή τηγανίτες, διάλεξε πέντε, τίς πιό μεγάλες, έβαλε μπόλικο μέλι πάνω τους και τίς πήγε έξω, στο πεζούλι τής αuliῃς.

—Σούφερα τίς τηγανίτες σου, Τραγοπόδη! μουρμούρι- σε. Μου είπες αλήθεια και σ’ εύχαριστώ.

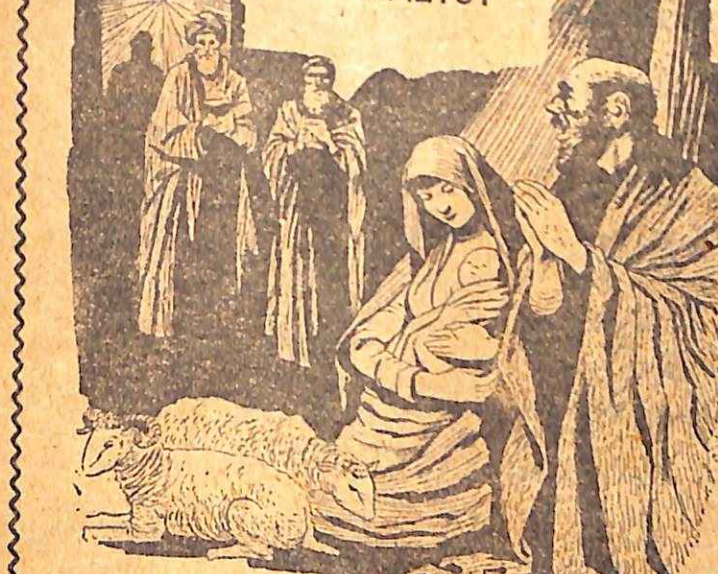
Και μπῆκε πάλι γρήγορα μέ- σα, γιά ν’ άκούσῃ τó καινούρ- γιο παραμύθι που ή γιαγιά του άρχιζε έκείνη τῃ στιγμή.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑ- ΤΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ ΣΑΣ

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Φυσικά, ξέρετε τήν Ιστορία τής γεννήσεως τού Χριστού. Πώς, δηλαδή, έδώ και 2.000 σχεδόν χρόνια ένας μαραγκός, ο Ιωσήφ, από τήν “Αρι- μαθεία τής Παλαιστίνης, πήρε τῃ γυναίκα του κεί, επειδή βρήκαν όλα τά παιδοχεία γεμάτα από κό- κε ο Κύριος “Ημών “Ιησούς Χριστός, άνάμεσα στά ζώα... έβαλε σέ ένα παχνί... Πώς οι άγγελοι είπαν στους τσο- σοφοί άνθρωποι, τρεις Μάγοι, ξεκίνησαν από τήν “Ανα- ὀδηγούμενοι από ένα “Αστέρι.

Αυτό τó μεγάλο περιστατικό γιορτάζεται κάθε χρό- νο, σέ πολλές χώρες τού κόσμου, στις 25 Δεκεμβρίου.

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Τά Χριστούγεννα είναι ή γιορτή όλων τών παιδιών. Για τούτο και σέ όλα τά μέρη τής γῆς γιορτάζεται τούτες τίς ημέρες ή “έ- βδομάδα τού παιδιού”. Όλοι θυμούνται τά παιδιά και ιδιαίτερα τά φτωχάπαιδα και τά άρρωστα, που δέν είναι τυχερά σάν εσάς.

“Αν, λοιπόν, έχετε κι’ εσείς στή γειτονιά σας κανένα παιδί φτωχό, που νά μὴν μπορούν οί γονεῖς του νά τού χαρίσουν δώρα, ένα παιχνιδάκι. “Εσείς μπορείτε νά χαρῃτε με ένα παιχνιδί λιγά- κι τά περυσινά σας παιχνιδία μπορείτε νά τά διορθώσετε, νά τά βάψετε και νά τά χαρίσετε φρέσκα, σάν καινούργια, στά παιδά- κια που στερούνται. “Έτσι θα νιώσετε καλύτερα τῃ χριστουγε- νιατική χαρά.

Σας εύχομαι καλά Χριστούγεννα και σάς φιλώ, ή θεία ΣΟΦΙΑ

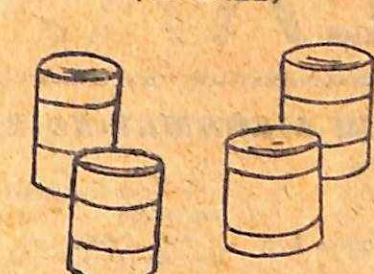
ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ ΣΑΣ

Νά ένας άπλος τρόπος γιά νά φτιάξετε μερικά νύστιμα στολίσια, με τά όποια τó Χρι- στογεννηιατικό Δένδρο σας νά φαίνεται ώραίο και χαρωπό. Παίρνετε λίγο σελοφάν με χτυ- πητά χρώματα, λίγο διαφανές πανόχαρτο, χρωματιστές κορδέ- λες, νερομπογιές, τó ψαλίδι τής μητέρας σας, ένα σουγιά, κα- ραμέλες, καρύδια, μήλα και πορτοκάλια.

Πρώτα - πρώτα κόβετε σέ στοργυλά κομμάτια τó σελο- φάν και τó πανόχαρτο, μέσα

στά όποια θα τυλίξετε τίς κα- ραμέλες και τά φρούτα. Δέστε τα στήν κορυφή, αφήνοντας τίς άκρες ελεύθερες ώστε νά κάνουν μιά φούντα. “Υστερα ζωγραφί- στε πρόσωπα και άλλα σχέδια έπάνω στά τυλιγμένα φρούτα και καραμέλες. Πάρτε ύστερα διαφόρων χρωμάτων κορδέλες, σφίχτε τες στή μέση και δέστε τες στις σακουλίτσες. “Επειτα κρεμάστε αυτά τά στολίσια, που είναι και τόσο λιχουδία, στους κλάδους τού δένδρου σας. Θά δῃτε τί ώραίο που θα είναι “Έτσι. Δοκιμάστε...

Ο ΛΕΥΚΟΣΙΔΗΡΟΣ (ΤΕΝΕΚΕΣ)

Οι άνθρωποι ήξεραν τόν λευ- κοσίδηρο από τά πολύ παλιά χρόνια. Οι Φοίνικες, που ήταν ένας λαός εμπόρων και ζούσαν στά π. Χριστού χρόνια, έφεραν τόν λευκοσίδηρο από τήν “Αγ- γλία. “Αργότερα, σάν Μεσαι- ώνα, πάλι ή “Αγγλία προμήθευε στόν κόσμο τó πολύτιμο αυτό μαλακό, ελαφρό και σάν τά ά- σπρη άσπρο μέταλλο.

Σήμερα ή Βολιβία (στή Νό- τιο “Αμερική) προμηθεύει στόν κόσμο τó ένα πέμπτο από τόν λευκοσίδηρο που χρειάζεται. Μεταλλεία λευκοσίδηρου βρέ- θηκαν τά τελευταία χρόνια στις “Ινδίες και τήν Μαλαισία.

“Ο λευκοσίδηρος χρησιμοποι- είται σέ πολλές δουλειές. Κυρί- ως από τó μέταλλο αυτό φτιά- χνονται κουτιά κονσερβών.

ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΕΣΚΙΜΩΟΙ...

Μερικές φορές λέμε: “Τί κρύ- ος ο φτείνος χειμώνας...! “Αλλά αν ήμαστε “Εσκιμώοι, τότε θα καταλαβαίναμε τί θα πῇ χειμώνας. Γιατί στο Βόρειο Πόλο που ζουν αυτοί οί “Εски- μώοι, έχει πάντα χειμώνας. Κά- θε μέρα, κάθε μήνα, όλον τó χρόνο!... Οι “Εσκιμώοι δέν ξέ- ρουν τί είναι μιά όμορφη καλο- καιρινή μέρα. Και οί τρώγες τους είναι πολύ μακρές. “Ατέ- λειωτες. “Ο ήλιος γιά πολύν καιρό δέν λάμπει έκεί πάνω.

Οί “Εσκιμώοι ζουν μέσα στο χιόνι και τόν πάγο. Με πάγο κτίζουν τίς καλύδες τους, που τίς λένε “εγκλόν”, και μέσα στις όποιες ζουν όλόκληρες βδο- μάδες και μήνες, όταν ο καιρός είναι πολύ κακός... Τί τρώνε; “Ωμά ψάρια που τά άποθηκεύ- ουν στις καλύδες τους γιά τήν έποχή που δέν μπορούν νά ξε- μωτίσουν απ’ έκεί... “Ασχημή, δύσκολη ζωή...

ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

Τώρα τά Χριστούγεννα, δέν νομίζετε πώς πρέπει κι’ εσείς νά κάμετε ένα μικρό άγγελούδι, γιά νά τó κρεμάσετε στο κρε- βάτι σας; Γιατί όχι, αφού δέν στοιχίζει σχεδόν τίποτα... Πάρτε ένα φύλλο χρυσόχαρ- το και διπλώστε το στά δυό. Σέ κάθε μέρος του σχεδιάστε και από ένα φτερό, όπως σάς δεί- χνῃ τó σχήμα! Πάρτε ύστερα ένα μανταλάκι και ντύστε τó με λίγο άσπρο πανί ώστε τó επά- νω μέρος νά μοιάζῃ με κεφάλι

και τó κάτω με πόδια. Ζωγραφί- στε στο επάνω μέρος τά μάτια, τῃ μύτη και τó στόμα και στήν κορυφή κάμετε ένα ημικύκλιο ως φωτοστέφανο. “Υστερα τυλίξε- τε τó με λίγο πανόχαρτο, δέστε τó με μιά κλωστή στο μέρος που υποτίθεται, ότι είναι ο λαιμός και με λίγη κόλλα κολλάτε στά πλάγια τά φτερά. Ξεχάσαμε κά- τι: βάψτε τά κάτω μέρη τών ά- κρων με λίγη κόκκινη μπογιά γιά νά μοιάζουν παπούτσια. Θά είναι πολύ νύστιμο.

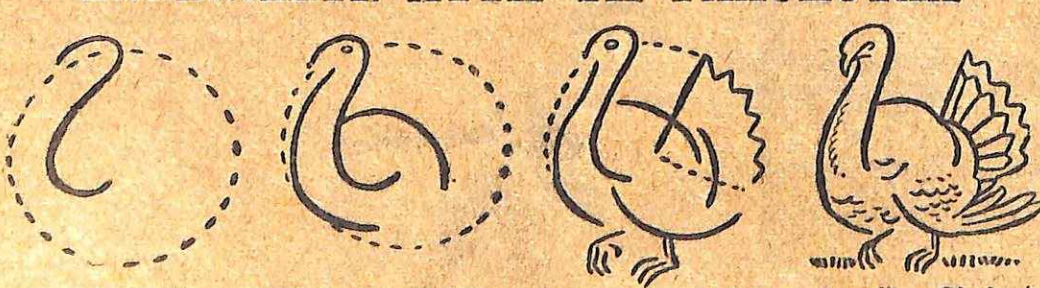
ΜΙΑ ΚΟΥΚΛΑ ΜΕ ΜΑΛΛΙ

Σας άρέσει αὐτή ή κούκλα; “Ασφαλώς ναι. Μπορείτε νά τήν κάμετε κι’ εσείς, γιατί εί- ναι πολύ άπλη. Πρώτα - πρώτα

Βοήτε λίγο χρωματιστό μαλλί. Δέστε καμμία εικασιαρά νήμα- τε άκρίβως στο κέντρο. Κάμε- τε άλλον ένα κόμπο 3 πόντους πιδ πάνω. “Ανάμεσα περάστε μιά άλλη δέση από νήματα. Για τά πόδια, χωρίζετε τήν πρώτη δέση τών νημάτων ά- πό τῃ μέση και κάτω στά δυό και απομακρύνετε λίγο τά δυό μέρη. “Υστερα μ’ ένα μικρό νή- μα δέσετε πόδια, χέρια και κε- φάλι λίγο πιδ κάτω από τήν άκρη. “Έτσι έχετε τά δακτύλα τών χεριών, τών ποδιών και... τά μαλλιά τού κεφαλιού. “Υ- στερα κολλάτε ένα άσπρο κομ- ματάκι μεταξωτό πανί στο κε- φάλι γιά πρόσωπο και βάψτε δυό κουκίδες γιά τά μάτια και μιά γραμμή γιά τó στόμα. Δέ- νετε στή μέση μιά μικρή ζώνη.

ΣΧΕΔΙΑΣΕΤΕ ΑΥΤΗ ΤΗ ΓΑΛΟΠΟΥΛΑ

Δέ θα δυσκολευθῃτε καθόλου νά σχεδιάσετε αὐτή τῃ γουστόζικη γαλοπούλα. “Ο’ άρχίσετε από τó πρώτο άπλο σχέδιο, και θα συνεχίσετε με τῃ σειρά έως τó τέταρτο.

150v

μα, απέναντι ανθρώπων που έπρεπε

56

κλ-
να

Ἔβγαλε ἀπὸ τῆς τσάντας του τὰ πάντα, τὰ
 τσέκ ποὺ εἶχε ὑπογύπτῃ ἤν ἀγορά τῆς ἐπαύρις
 βαμβακέμπορος, γιὰ τὴν ἀγορά τῆς ἐπαύρις

...σε παρακαλώ για σένα! Ισχυρο-
 ησε ότι εύνοιά αυτά που έχεις στο μυαλό
 σου, οδηγώντας σε εκεί όπου θα έχεις να

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ : Ἡ συνέχεια.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
Τ	Ο		Σ	Τ	Α	Μ	Η	Α
	Λ	Ε	Θ		Δ	Ε	Ο	Σ
Ρ	Ο	Υ	Μ	Η	Α		Τ	Ε
Α	★	Γ	Α	Λ	Η	Ν	Η	
Τ	★	Ε	★	Α	Σ	Τ	Ρ	Α
Σ	Α	Ν	★	Τ	★	Α	Ι	Ε
Α	Σ	Η	Μ	Ι	★	Μ	★	Ι
	Τ	Ζ	Α	Ν	Τ	Α	★	Ο
Δ	Ε		Τ	Α	Υ	Ρ	Ο	Σ
Α	Ι	Α	Σ		Ρ	Ι	Σ	
Σ	Α	Λ	Ο	Ν	Ι		Α	Μ

ΜΑΓΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

K	I	O	T	G
I	A	N	O	Σ
O	N	O	M	A
T	O	M	Σ	K
G	Σ	A	K	Δ

5) Κι' άλλη Ιαπωνική πόλις.
(Οι λύσεις στη σελίδα 65)

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ : 'Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΜΑΒΗΜΑΤΑ

Z ΚΟΠΤΙΚΗΣ
ΡΑΠΤΙΚΗΣ

A ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ
ΠΑΡΙΣΙΩΝ

N ECOLE PIGIER
Superieure

**ΔΙΠΛΩΜΑ
ΤΙΜΗΣ**

**ΑΚΑΔΗΜΙΑ
INTERNATIONAL**

Μαθήματα

**ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥΝΑ
ΕΓΓΡΑΦΑΙ
ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ**

**INSTITUT
DE COUPE
MODE DE PARIS**

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΙΕΝΤΕΛΗΣ 3

Τηλέφωνον 33248

ΜΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΠΛΟΥΖΑ

Υλικά: 210 γραμ. ή 70 δράμ. μαλλι **ΠΙΓΚΟΥΕΝ-ΧΟΥΛΕ** χρώματος κόκκινο-ζωηρό, και 50 γραμ. ή 16 δράμ. άσπρο. Βελόνες Νο 2 και 2½. 13 κουμπιά κόκκινα. 4 μικρά κουμπιά φιλντισένια. 1) 8 πήχως φόδρα άσπρη.

Τρόπος πλ ε ξ ι μ α τ ο ς: Λάστιχο 2+2 π. = 2 π. καλή, 2 π. ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελ. ανάποδη.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 144π με το κόκκινο μαλλί στις βελόνες Νο 2. Πλέξτε 7½ εκατ. λάστιχο 2+2π. Κατόπιν βάλετε τις βελόνες Νο 2½ και εξακολουθήστε να πλέκετε με ζέρσευ. Κάθε 1½ εκατ. περίπου βάζετε από κάθε μεριά 1π (10 φορές). Κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα θα βάζετε από 1π (6 φορές), 2π, 3π (3 φορές). Σε 17 εκατ. του ζέρσευ δηλ. μετά το λάστιχο, χωρίστε το πλεκτό σας στην μέση. 'Η κάθε πλευρά θα πλεχθή χωριστά. 'Από την μεριά του ντεκολτέ θα κλείνετε 1π κάθε 2 εκατ. περίπου (15 φορές) και στην άλλη πλευρά κάθε 3½ εκατ. θα κλείνετε 1π (4 φορές). Σε 33 εκατ. μετά το λάστιχο θα κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα στην ίδια μεριά από 2π (10 φορές), 3π (5 φορές), 4π (3 φορές), 5π (8 φορές). Πλέξτε και την άλλη πλευρά αντίκρουσθ.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες Νο 2: 130π με το κόκκινο μαλλί. Πλέξτε λάστιχο 2+2π 7½ εκατ. Κατόπιν βάλετε τις βελόνες Νο 2½ και εξακολουθήστε να πλέκετε με ζέρ-

σευ. Θα βάζετε και στην πλάτη ανοίγματα στις ίδιες αποστάσεις όπως και για το εμπρός έως το μανίκι. Κατόπιν βάλετε από κάθε μεριά: 1π κάθε 2½ εκατ. (6 φορές). Σε 33 εκατ. μετά το λάστιχο κλείστε από κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα 2 π. (14 φορές), 3 π. (10 φορές), 4π (3 φορές). Με το τελευταίο κλείσιμο των 4π κλείστε ταυτόχρονα στο μέσον 20 π. 'Η κάθε μεριά θα πλεχθή χωριστά. Στην μεριά που κλείνατε εξακολουθήστε να κλείνετε κατά τον ίδιο τρόπο δηλ. κάθε δεύτερη βελόνα 6π (2 φορές). Ταυτόχρονα θα κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα από την μεριά του ντεκολτέ 4π, 3π. Τελειώστε και την άλλη πλευρά αντίκρουσθ.

ΠΛΑΣΤΡΟΝ

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ: Βάλετε με τ' άσπρο μαλλί στις βελόνες Νο 2½ 2π. 'Αρχίστε με λάστιχο 2+2π, βάλετε 1π από κάθε μεριά, κάθε 1 εκατ. περίπου (44 φορές). Σε 27 εκατ. από την αρχή κλείστε από κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα: 4π (2 φορές), 3π, 2π (3 φορές) και 1π. 'Εξακολουθήστε ίσια. Σε 31 εκατ. από την αρχή, κλείστε 14π στο μέσον. Κάθε πλευρά θα πλεχθή χωριστά. Στην μεριά που θα κλείσετε τους 14π εξακολουθήστε να κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα 4π, 2π (6 φορές) και 1π (4 φορές). Πλέξτε και την άλλη πλευρά αντίκρουσθ.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΠΛΑΤΗΣ: Βάλετε 48π με άσπρο μαλλί στις ίδιες βελόνες που πλέξατε και το μπροστικό. Πλέξτε λάστιχο 2+2π, βάζοντας κάθε δεύτερη βελόνα 2π στην αριστερή μεριά (5 φορές). Κατόπιν στην ίδια μεριά που βάζατε τους πόντους θα κλείνετε 2π κάθε δεύτερη βελόνα (9 φορές) και από 1π (6 φορές). Πλέξτε ίσια 4 βελόνες και κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε. Πλέξτε και το δεξί κομμάτι αντίκρουσθ.

ΡΕΒΕΡ

Βάλετε στις βελόνες Νο 2½: 112π με κόκκινο μαλλί. Πλέξτε 10 εκατ. ζέρσευ και κλείστε τους πόντους. Πλέξτε ακόμη ένα ίδιο κομμάτι.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΦΑΣΑ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ: Βάλετε 3π με κόκκινο μαλλί στις βελόνες Νο 2½. Πλέξτε ζέρσευ βάζοντας 1π από κάθε μεριά, κάθε δεύτερη βελόνα (10 φορές). Κατόπιν κάθε 2 εκατ. θα βάζετε από 1π (12 φορές). Σε 8 εκατ. από την αρχή χωρίστε τους πόντους στο μέσον. Το κάθε μέρος θα πλεχθή χωριστά. Στην μεριά που είναι χωρισμένοι οι πόντοι θα κλείνετε κάθε 2 εκ. 1π (14 φορές). Σε γενικό μάκρος 34 εκ. κλείστε τους πόντους που έχετε σε τρεις φορές για τον ώμο. Πλέξτε και τ' άλλο μέρος αντίκρουσθ.

ΠΛΑΤΗ: Βάλετε 16π με το ίδιο μαλλί και τις ίδιες βελόνες. Κάθε δεύτερη βελόνα θα βάζετε και από τις δυο μεριές 3 π. (3 φορές), 2 π. 1 π. (8 φορές). Κατόπιν κλείστε από κάθε μεριά 2 π. κάθε δεύτερη βελόνα (3 φορές). Κλείστε 20 π. στο μέσον.

'Η κάθε μεριά θα πλεχθή χωριστά. 'Εξακολουθήστε να κλείνετε στην μεριά που κλείνατε από 2π (2 φορές). Στην μεριά που κλείσατε τους 20π θα κλείνετε ταυτόχρονα κάθε δεύτερη βελόνα 4π, 3π. Πλέξτε και τ' άλλο μέρος αντίκρουσθ.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε όλα τα κομμάτια που έχετε πλέξει ζέρσευ. Ράψτε τις πλάινες ραφές με το κάτω μέρος των μανικιών, καθώς και τους ώμους με τα μανίκια. Ράψτε τις ραφές των ρεβέρ και ράψτε κάθε ρεβέρ στο κάτω μέρος του μανικιού, κατά τον εξής τρόπο: Θα το ράψετε σε μία κανονική ραφή στην άκρη, ακουμπώντας το στην ανάποδη, ανάποδη με ανάποδη. Κατόπιν θα το γυρίσετε στην καλή μεριά και θα το ράψετε κρυφά στην καλή. Το φάρδος του ρεβέρ θα είναι τελειωμένο 5 εκατ. Τσακίστε το με το σίδερο. Ράψτε τις ραφές της φάσας του μπροστινού με της πλάτης. Τοποθετήστε την στο ντεκολτέ καλή με καλή. Ράψτε την στην άκρη γύρω-γύρω. Κατόπιν γυρίστε την στην ανάποδη μεριά και ράψτε την στην άκρη με αραιές βελονιές. Κόψτε δυο κουμπότρυπες στο πίσω μέρος του ντεκολτέ όπως στο ύφασμα. Θα κόψετε μία κουμπότρυπα ακριβώς στο μέσον του μπροστινού και από 5 σε κάθε πλευρά κανονίζοντας τις αποστάσεις που θέλετε. Ράψτε την δεξιά ραφή του ώμου του πλαστρόν. Πλέξτε μία λοξή φάσα για το ντεκολτέ του μπλαστρόν, κατά τον εξής τρόπο: Βάλετε 3π με άσπρο μαλλί στις βελόνες Νο 2. Κάθε δεύτερη βελόνα θα βάζετε από 1π σε κάθε μεριά έως ότου έχετε 20π. Κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα στην αριστερή μεριά θα βάζετε 1π και στην δεξιά θα κλείνετε 1π. Όταν πλέξετε όσο χρειάζεται για το ντεκολτέ υπολογίζοντας εγκαίρως για ν' αρχίσετε να κλείνετε από 1π σε κάθε μεριά έως ότου φτάσετε τους 3π όπως αρχίσατε. Τοποθετήστε την φάσα που πλέξατε στο ντεκολτέ κατά τον εξής τρόπο: Ράψτε την στην άκρη, καλή με καλή. Κατόπιν γυρίστε την προς ανάποδη και ράψτε την στην άκρη από το μέσο μέρος με αραιές βελονιές. 'Ανοίγματα του πλαστρόν θα τα φοδράρετε με την φόδρα που έχετε κατά τον εξής τρόπο: Στο δεξί κομμάτι θα ράψετε εσωτερικώς μία λουρίδα ως 1 εκατ. και στ' αριστερό που θα ράψετε τα κουμπάκια, ή λουρίδα της φόδρας θα έχη 2 εκ. φάρδος. Κάνετε στο δεξί κομμάτι 4 θηλές όσο είναι το κάθε κουμπάκι σας. Ράψτε στο άλλο κομμάτι τα κουμπάκια καθώς και τα μεγάλα κουμπιά στο πλαστρόν, παίρνοντας τις αποστάσεις από τις κουμπότρυπες.

Για την πρωτοχρονιά

1.—Ριχτό επανωφόρι από δελούρ ντέ λαίν, που φοριέται και με ζώνη. Μανίκια ραγκλάν, μικρό γυριστό γιακαδάκι και τσέπες δρθίες. Πίσω κουφόπιατα.

2.—'Οραίο κιμονό επανωφόρι από χονδρό μάλλινο ύφασμα. Είναι γαρνιρισμένο στο κορσάι με κουμπάκια.

τες φάσες πάνω από τις εσωτερικές τσέπες. Στην πλάτη κουφόπιατα.

3.— Σπόρ επανωφόρι από μάλλινο ύφασμα με ύφανση ψαροκόκκαλου. Σταυρωτό διπλό κούμπωμα, ιδιότροπος γιακάς που αρχίζει από τη χαμηλή στρογγυλή βάση του λαιμού και μεγάλες τετράγωνες τσέπες. Κουφόπιατα ανοιχτή στη φούστα όπως πίσω.

ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Αισθηματικό μυθιστόρημα της ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΣΑΝΤΙΣ

Η ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΡΩΤΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΣΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΗΣ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΣ. ΕΝΑ ΕΡΩΤΙΚΟ ΡΟΜΑΝΤΣΟ ΙΔΑΝΙΚΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΠΟΥ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΚΡΥΝΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΓΕΜΑΤΟ ΜΑΓΕΙΑ.

—ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ—

Ο Ρομπέρ Λαντώ, μοναχογιός Γάλλου εφοπλιστή στο Χόνγκ — Κόνγκ, και η Γιουέν — Σίνγκ, κόρη του πανισχύρου και παμπλουτού Κινέζου μανδρινού Πιάο — Τσέν — Λι, συνδέονται με σφοδρόν έρωτα, ο οποίος παραμένει κρυφός από όλους. Μια μέρα η νέα αποκαλύπτει στον έρωσή της και τον ύπνο, που του συνιστά ο φίλος του, ο Ιερύς Μπράντλεϊ. Μια μέρα, όμως, που βρίσκεται με την Γιουέν — Σίνγκ, εμφανίζεται ο μανδρινός, ο οποίος διατάσσει τους υπηρέτες του και συλλαμβάνουν τον νέο. Καλεί ύστερα την κόρη του να απολογηθεί για το παράπτωμά της και εν συνεχεία την σκοτώνει με ένα καλπό σπαθι, οικογενειακό κειμήλιο. Στο μεταξύ η μυστηριώδης εξαφανισθείς του Ρομπέρ προκαλεί τις ανησυχίες των δικών του και ολοκληρώσε της ευρωπαϊκής παροικίας του Χόνγκ — Κόνγκ. Ο δε Ιερύς Μπράντλεϊ βοηθεί όσο μπορεί στις προσπάθειες ανεύρεσάς του, οι οποίες δεν αποδίδουν κανένα αποτέλεσμα. Τέλος, μερικά ανεξήγητα περιστατικά, όπως λ.χ. η εύθις ενός πλοίου του εφοπλιστή, και ώριμες δικαιοδότης απειρίες των Κινέζων ναυτεργατών, επιτείνουν τις ανησυχίες των Λαντών.

5ον

Η Άκ — Βόγκ, γιατί αυτή ήταν, πέρασε διαστικά — διαστικά από τα στενά δρομάκια και γύρισε στο ξενοδοχείο. Αμέσως πήγε στο μικρό δωμάτιο, όπου είχε κλείσει το πανέρι με τα λουλούδια.

Αναψε ένα κερί και από τις πτυχές των φουστάνων της έβγαλε τρία μπουκαλάκια, που τα πήρε από τον φαρμακοποιό Γιατ — Γιούγκ — Χό.

Το πιο μικρό από τα τρία μπουκαλάκια περιείχε μερικές σταγόνες ενός πρασινωπού υγρού. Η Άκ — Βόγκ το έζητσε για λίγο με σκεπτικό ύψος και ύστερα το έκρυψε πάλι σε μια τσέπη της.

Το δεύτερο μπουκαλάκι περιείχε ένα άλλο υγρό, αχνόμο αυτό, και μόλις άφηρε το πώμα μια δυσάρεστη μυρωδιά γέμισε το δωμάτιο. Η Άκ — Βόγκ άδειασε το περιεχόμενο του μπουκαλιού στο πανέρι με τα λουλούδια: ήταν ένα δραστητικό δηλητήριο, προωρισμένο να σκοτώσει κάθε έρπετο ή

σκορπίο που μπορούσε να δρυσκόταν κρυμμένο μέσα στο πανέρι. Τουλάχιστον ο φαρμακοποιός την είχε διαβεβαιώσει για την δραστητικότητα του δηλητηρίου. Και η Άκ — Βόγκ είχε εμπιστοσύνη στον Γιατ.

Το τρίτο μπουκαλάκι, πιο μεγάλο αυτό από τα άλλα, περιείχε μισή λίτρα από ένα απολυμαντικό που ήταν αρκετό για να απολυμάνει ένα ολόκληρο δωμάτιο. Ύστερα άναψε μερικά κομμάτια αρώματος και άνοιξε τα παράθυρα. Άλλα άφησε κλειστές τις πόρτες, καθώς έφυγε από το δωμάτιο. Πήγε να περιμένη έξω ώσπου τα λουλούδια μαραθούν.

Και όταν αυτό έγινε η Άκ — Βόγκ πήγε να ξαπλώσει και να κοιμηθεί, έχοντας ήσυχη τη συνείδησή της πως είχε κάνει το χρέος της απέναντι σε μια κυρία που τόσο καλά της φρόντιζε.

Την άλλη μέρα δεν υπήρξαν νεότερα για τον Ρομπέρ. Έξω από την εταιρία τα πράγματα δεν πήγαιναν καθόλου καλά. Οι κολλητές είχαν πάλι απεργήσει, ζητώντας αύξηση των αποδοχών τους. Το «Φη Τσόν» κινδύνευε να μη φύγει στην ώρα του. Και το χειρότερο: ένα τηλεγράφημα ανήγγελλε πως το ατμόπλοιο «Μαριάν Ρόζα» που είχε αποπλεύσει πρό δύο ημερών, είχε βυθισθεί εν συνεχεία μιας εξέγερσης των Κινέζων ναυτών, οι οποίοι μπόρεσαν να σώσουν όλοι με τις βάρκες.

Ο Σαρμπέ και ο Τόν Σάντερς συζητούσαν για την φοβερή αυτή κατάσταση.

Σε μια στιγμή ο Σαρμπέ είπε:

—Είσατε βέβαιος πως ο κ. Λαντώ δεν έκαμε τίποτε που να εξοργίση τον κ. Πιάο;

—Ναί, απολύτως τίποτε. Πέμπτη είχαμε πάρει το τσάι στον κήπο του. Εκεί είδαμε για τελευταία φορά τον Ρομπέρ...

Ύστερα από αυτό φαίνεται πως έθεσθ το ίδιο θράδυ στο νησί μαζί με δυο Ευρωπαίους.

Ο Σαρμπέ χαμογέλασε δυσπιστός.

—Ποιος το είπε αυτό;

—Δυο Κινέζοι πήγαν και το ανάφεραν στο Διοικητήριο.

—Αυτό είναι τόσο αληθινό, όσο αληθινό είναι ότι είδα εγώ ποτέ τον Δαλάι Λάμα.

—Δηλαδή νομίζετε...

—Δεν νομίζω απλώς. Είμαι βέβαιος. Πιστεύω ακόμη πως κατά κάποιον τρόπο ο κ. Λαντώ έθιξε τον κ. Πιάο και τώρα

πληρώνουμε ακριβά αυτή την απειροσκέψια.

Ο Σάντερς ήταν φοβερά αμήχανος.

—Επί τέλους, είπε, τι άνθρωπος είναι αυτός ο Πιάο — Τσέν — Λι και ποια είναι η δύναμή του;

—Ως αυτό το μέρος κάπου τριάντα χρόνια, είπε ο Σαρμπέ σοβαρά και σ' όλα αυτά τα τριάντα χρόνια μόνο έναν άνθρωπο προσπάθη να αποφεύγει στις δουλειές και οπωδήποτε άλλο. Τον κ. Πιάο.

Ο οποίος κατέχει μια κολοσσιαία περιουσία, μετέχει σε όλες τις μεγάλες επιχειρήσεις του Χόνγκ — Κόνγκ και διαθέτει μια μυστηριώδη δύναμη, για την οποία εμείς οι Ευρωπαίοι δεν έχουμε την παραμικρή ιδέα. Ο μανδρινός αυτός, φίλε μου, δεν είναι ένας συνηθισμένος άνθρωπος. Κανένας Ευρωπαίος δεν είναι σε θέση να μετρηθεί μαζί του... Μόνο ένας Κινέζος τόλμησε να τον αντιμετωπίσει με κάποια επιτυχία.

Άλλα ένα ωραίο θράδυ χάθηκε κι' εκείνος από το πρόσωπο της γής. Έτσι ο κ. Πιάο έμεινε μόνος...

—Θέλετε, δηλαδή, να πείτε πως...

—Ακριβώς, αυτό το καταλαβαίνετε, είπε ο Σαρμπέ, κάνοντας μια χαρακτηριστική χειρονομία.

Ο νεαρός Σάντερς αισθάνθηκε ένα ελαφρό ρίγος να διατρέχει το σώμα του.

ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Η ζέστη ήταν αφόρητη εκείνο το μεσημέρι και μπροστά στα γραφεία της εταιρίας ένα πλήθος από Κινέζους συζητούσαν, αντί να εργάζονται. Κατά τις ένδεκα ένας κούλης είχε συλληφθεί επ' αυτοφώρω την στιγμή που έτοιμαζόταν να το ποθετήσει μέσα στο κύτος του «Φη — Τσόν» ένα καταχθόνιο μηχανήμα. Άλλα ούτε ο άπειλος, ούτε οι υποσχέσεις δεν τον έκαναν ν' ανοίξει το στόμα του και να προβή έστω και στην παραμικρή αποκάλυψη. Ο Σαρμπέ διάταξε τον λεπτομερή έλεγχο του πλοίου, γιατί φοβόταν πως μπορεί να είχε ήδη τοποθετηθεί κανένα άλλο παρόμοιο μηχανήμα. Πραγματικά ο έλεγχος απέκλυσε άλλο ένα πολύ επιτήδεια κρυμμένο.

Και καθώς η φόρτωσης του πλοίου δρυσκόταν στο τέλος της σχεδόν, άλλη μια άπεργια των φωτοεκφορτωτών εξεραγών. Ζητούσαν και άλλη αύξη-

ση. Και ο Σαρμπέ αναγκάστηκε να την δώσει. Το «Φη — Τσόν» έπρεπε με κάθε θυσία να φύγει στην ώρα του.

Στο γραφείο εκείνη την ώρα δρυσκόταν ο Σαρμπέ και ο Σάντερς όταν μπήκε μέσα ο κ. Λαντώ.

—Περιμένο εδώ στις 3 τον κ. Πιάο, είπε αφού χαιρέτησε. Το πρόσωπο του Σαρμπέ σκοτεινίστηκε.

—Για να δεχθεί ο κ. Πιάο να έλθω εδώ, θα πη πως έχει τους λόγους του. Γιατί αυτός δεν συζητεί ποτέ και με κανέναν έξω από το γραφείο του.

Ο κ. Λαντώ προσπάθησε να γελάσει:

—Σαρμπέ, φαίνεται πως φοβόσαστε τους Κινέζους.

—Μόνον ένα από αυτούς φοβόμαι, τον κ. Πιάο.

—Νομίζω πως πρέπει να του τα πω από την καλή, όταν έλθω...

—Αμφιβάλλω, είπε ο Σαρμπέ, αν θα έλθω.

—Θα έλθω οπωσδήποτε, είπε ο κ. Λαντώ.

Εκείνη τη στιγμή η πόρτα άνοιξε και μπήκε στο γραφείο η κυρία και η δεσποινίς Λαντώ.

—Σας είχα πη να μη γυρίτε από το ξενοδοχείο, είπε ο εφοπλιστής.

—Ναί, μπαμπά, απάντησε η Λουσίλ, αλλά η ραμιά δεν μπορούσε να μείνει στη θέση της.

—Είμαι απελπισμένη, είπε η Φλοράνς Λαντώ, πέφτοντας σε μια πολυθρόνα.

Και ιροσέθεσε με τρέμοντα χείλη:

—Έμαθες τίποτε νεώτερο;

—Τίποτε ακόμη, αγαπητή μου. Άλλα οι έρευνες συνεχίζονται και θα συνεχισθούν ως την ανεύρεσι του παιδιού μας. Ο Διοικητής με δεδαιώσε γι' αυτό. Ήσυχασε... Αυτή η νευρική υποδιέγερσις θα σου κάνει πολύ κακό.

—Η ανάμονη με σκοτώνει, είπε η Λουσίλ, η δυστυχισμένη μητέρα.

Κανένας δεν μίλησε. Όλοι ένοιωθαν τον πόνο της. Και στο γραφείο απλώθηκε σιωπή. Μόνο το τικ-τάκ του εκκρεμούς τη διέκοπτε.

Σε λί'ο κτύπησαν τρεις. Ο κ. Λαντώ ανάψιχσε ελαφρά και κτύπησε το εκκρεμές.

Ύστερα είπε σιγανά:

—Φλοράνς!...

—Η κυρία Λαντώ τον κτύπησε.

—Φοβούμαι, αγαπητή μου, πως —ρέπει να φύγεις.

—Γιατί;

—Γιατί ακριβώς αυτή την ώρα έχω εδώ μια συνάντησι... μια συνάντησι που μπορεί να αποδειχθεί αποφασιστική...

—Συνάντησι;... Με ποιόν;

—Με τον κ. Πιάο.

—Η κυρία Λαντώ ανασκίρτησε:

—Με τον κ. Πιάο;... μουρμούρισε.

—Μάλιστα.

—Θα μιλήσετε για τον Ρομπέρ;

—Θα μιλήσωμε για πολλά πράγματα και ιδιαίτερος για τον Ρομπέρ.

—Νομίζεις πως θα μπορούσε να μας βοηθήσει;

—Μπορεί, ασφαλώς, να μας βοηθήσει, κυρία, είπε ο Σαρμπέ. Μπορεί... φθάνει να το βελήση...

—Ω, πρέπει!... φώναξε η κυρία Λαντώ.

—Ο κ. Πιάο έρχεται, είπε Σαρμπέ, που άντελήθη μια συνθητική κίνησι στο δρόμο.

Η πόρτα άνοιξε και ένας υπάλληλος μπήκε μέσα κρατώντας δυο επισκεπτήρια. Το ένα ήταν ένα στενόμακρο χαρτί γεμάτο με κινέζικα γράμματα: το όνομα και οι τίτλοι του μανδρινού. Το άλλο ήταν ένα συνθητικό επισκεπτήριο, στο οποίο ήταν τυπωμένες δυο λέξεις: «Κύριος Πιάο».

—Αυτή τη στιγμή βγαίνει από το φορείο του, είπε ο υπάλληλος.

Ο κ. Λαντώ σηκώθηκε, προσπαθώντας να φανη ψυχραιμος.

—Λοιπόν, σε λίγο θα μάθουμε τί σκέπτεται αυτός ο παράξενος Κινέζος.

Και καθώς οι άλλοι έφευγαν από το γραφείο, ο Σαρμπέ πήλσισε τον κ. Λαντώ και του είπε:

—Αν θέλετε τη γνώμή μου, σας συνιστώ να φερθήτε με ευγένεια στον κ. Πιάο.

Ο κ. Λαντώ κίνησε καταφατικά το κεφάλι του, ενώ ο υπάλληλος έλεγε:

—Ο κ. Πιάο.

—Να περάσει, είπε ο κ. Λαντώ.

Ο μανδρινός φάνηκε στην πόρτα.

Έκ πρώτης όψεως θα τον έπαιρνε κανένας για Γάλλο, αλλά αν τον κτύπησε λίγο πιο προσεκτικά, θα ανέκαλυπτε την προγματική του εθνικότητα. Ο μανδρινός στάθηκε για λίγο στο κατώφλι, αξιοπρεπής, αλλά εύγενικός, βασιανιδόμενος και αυτός από τη μυστική τραγωδία, στην οποία έπαιξε το ρόλο μεγάλου ιερέως που σφάζει το θύμα του. Άλλα δεν άφινε να φανη τίποτε από τον πόνο του.

Ήταν αρκετά ψηλός και καλοκαμωμένος. Το πρόσωπό του ήταν ευχάριστο. Φαινόταν σαν ένας τέλειος τζέντλεμαν.

Τη στιγμή που οι δυο γυναίκες έβγαζαν, γύρισαν να τον κτύπησουν. Ο κ. Πιάο υπεκλήθη, γαλήνιος. Για μια στιγμή το βλέμμα του συνήνησε το βλέμμα της κυρίας Λαντώ και το κύτταμά του έπέμενε λίγο. Θα έλεγε κανένας πως μια παράξενη λάμψη στο βλέμμα του Κινέζου, της έφερε μια ταραχή. Στράφηκε για να βγί από το γραφείο, αλλά γύρισε πάλι και κτύπησε. Πάλι το βλέμμα του Κινέζου στάθηκε πάνω της και άλλη μια φορά ο κ. Πιάο υπεκλήθη. Στο πρόσωπό του φάνηκε κάτι σαν χαμόγελο. Άλλα ήταν τόσο αδιόρατο... Στο τέλος οι δυο γυναίκες βγήκαν, ακολουθούμενες από την Άκ — Βόγκ. Και παράξενος: η Κινέζα εκείνη υπηρέτρια τόλμησε να κτύπησε κατά πρόσωπο τον μεγάλο εκείνον Κινέζο. Άλλα αυτό έφθασε: μέσα στην ασύλληπτη εκείνη στιγμή η Κινέζα Άκ — Βόγκ μάντεψε την τραγωδία του Κινέζου κ. Πιάο — μια τραγωδία που κανένας άλλος δεν ήξερε.

Οι δυο αντίπαλοι βρέθηκαν αντιμέτωποι.

—Καθήστε, κυρία Πιάο, είπε ο κ. Λαντώ.

Ο Κινέζος κάθισε και ο Γάλλος τον μιμήθηκε. Οι δυο άνδρες κτυπάχθηκαν σιωπηλώς για λίγο και στο τέλος ο κ. Λαντώ είπε:

—Κύριε Πιάο, τι διάβολο έχετε υφεία στο κεφάλι σας;

Ο Κινέζος άφησε να περά-

Το μοντέλο της σελίδος μας είναι αμερικανικό. Το λανσάρισε η Έταιρία Μπέστ Κόμπαν. Είναι ένα κομψότατο γκρίζο ντέ πιές, από μάλλινο ζέρσεϋ. Η ζακέτα είναι έντελως απλή, με κλειστό γιακαδάκι, μανίκι κιμονό τρουά κάρ και ή φούστα όλη πλισέ. Συμπληρώνεται με δελουδινή ζώνη.

σούν λίγες στιγμές για να πη στο τέλος μειλίχια:

—Θα μπορούσατε να επανλάβετε την ερώτησί σας;

—Νομίζω πως ακούσατε αρκετά καλά.

—Άρκετά καλά, σας ευχαριστώ... Άλλα νομίζω πως θα έπωφελοσαστε της ευκαιρίας για να εκφραστήτε πιο ευγενικά.

—Δεν έχω αποκτήσει τη συνήθεια των τυπικών και ευγενικών εκφράσεων, κ. Πιάο.

Ο εφοπλιστής ήταν πολύ έξυπνος άνθρωπος για να καταλάβει ότι ο Κινέζος τον έκαμε να χάσει έδαφος.

—Στο μεταξύ, συνέχισε, θα ήθελα να έχω μια απάντησι στην ερώτησί μου.

—Ποια ήταν η ερώτησί σας;

—Η ερώτησίς μου ήταν αυτή: Τι διάβολο έχετε μέσα στο κεφάλι σας, κυρία Πιάο, φώναξε ο εφοπλιστής.

—Ευαρεστήθητε να γίνετε πιο σαφής.

—Θέλω πολύ να είμαι σαφής. Ακούστε με προσεκτικά.

—Είμαι όλος προσοχή, κ. Λαντώ.

—Ενας επίτολιος παρατηρητής θα εξελάμβανε ως δουλοπρέπεια τον μειλίχιο τόνο του κ. Πιάο. Άλλα ο κ. Λαντώ δεν ήταν τόσο αφέλης...

—Επιτρέψτε μου να σας πω πως καθώς λέγουν για μένα, όσοι με γνωρίζουν, είμαι ένας εξαίρετος φίλος, αλλά και

ένας επικίνδυνος εχθρός.

—Δεν αμφιβάλλω καθόλου γι' αυτό, είπε ο κ. Πιάο, υποκλινόμενος με θαυμασμό.

—Και ξέρω να απαντώ σ' εκείνον που τολμά να με προκαλή, κ. Πιάο... Ξέρετε πως θα φερνόνουν απέναντι σ' έναν τέτοιο άνθρωπο;

—Τρέμω να σκεφθώ την τύχη του.

—Θα του έσπαζα τα νεφρά, κύριε... Θα τον συνέτριβα αλύπητα.

—Είναι πολύ ενδιαφέρον να ξέρη κανένας τις μεθόδους άνεργίας ενός σπουδαίου επιχειρηματίου σαν εσάς...

—Είναι προειδοποίησις αυτή.

—Προειδοποίησις;

—Ο κ. Πιάο σήκωσε ελαφρά τα φρύδια του.

—Μα την αλήθεια, φοβούμαι να σας αντίληφθώ.

—Νομίζω πως είμαι αρκετά σαφής...

—Για σας, ασφαλώς. Άλλα για τις περιορισμένες ικανότητές μου αντίληφθώ...

...θα μπορούσα να σας παρακαλέσω να εκφραστήτε σαφέστερα.

—Αυτό θα κάμω. Και πρώτα — πρώτα μια απλή ερώτησις: κύριε Πιάο, είσατε φίλος μου ή εχθρός μου;

—Πως μπορώ να φιλοδοξώ το ένα ή να αποτολμήσω το άλλο; Μπορεί ή πυγολαμπίς να φιλοδοξήσει την φίλια του ήλιου και το ρυακι να αποτολμήσει κηρύσει πολέμου έναντιον του άκεανού;

—Ας πάψουν τα μεγάλα λόγια, κύριε Πιάο.

—Αυτή δεν είναι καθόλου φιλική έκφρασις, κ. Λαντώ.

—Μου είπατε να σας μιλήσω καθαρά.

—Άλλα όχι άγευτός. Είμαι εύγενής, κ. Λαντώ, και δεν έχομαι άγνευια εκ μέρους των άλλων. Και τώρα μπορώ να μάθω πως εξεδηλώθη αυτή η υποβελική εχθρότης από μέρους μου;

—Με πολλούς τρόπους.

—Μπορείτε να μου αναφέρετε έναν;

—Ασφαλώς θα ξέρετε ότι η Έταιρία μου έπαθε αρκετές ζημιές τον τελευταίο καιρό.

—Λυπούμαι μαθαίνοντας το. Άλλα τι μπορεί να κάμη κανένας έναντιον της μοίρας;

—Είναι έργο της μοίρας αυτό, είπε ο κ. Λαντώ, σκυμμένος στο γραφείο του και προτεινώντας το κεφάλι του, ή του κ. Πιάο;

—Αστειεύσεθε.

—Ξέρω σχεδόν όσα ξέρετε κι' εσείς, κ. Πιάο. Μόνο ένα δεν ξέρω: τον σκοπό σας! Ποιός είναι ο σκοπός σας, κυρία Πιάο; Τι επιθυμείτε να επιτύχετε;...

—Εγώ, είμαι διατεθειμένος να φερθώ μαζί σας ως φίλος προς φίλον.

—Είσατε πολύ καλός, είπε ο κ. Πιάο.

Ο Γάλλος έκαμε μια κίνησις ανυπομονησίας, έξε αιτίας της οποίας ή φωτογραφία της Λουσίλ ανέτραπη. Ο Κινέζος την σήκωσε.

—Η κυρία Λαντώ; ρώτησε με ευγένεια.

—Οχι, ή κόρη μου.

Ο εφοπλιστής δάγκωσε τα χείλη του. Είχε την εντύπωσις πως αν άδοθεσε την φιλονεικία πιο πέρα, ήταν σαν να έτοιμαζε την καταστροφή του. Κρατήθηκε. Το γεγονός πως ο Κινέ-

...ως κρατούσε την φωτογραφία της κόρης του στα χέρια του, τον πείραζε.

—Είναι παράξενο, είπε ο κ. Πιάο. 'Η δεσποινίς Λαντώ μου θυμίζει άοριστως ένα πρόσωπο που γνώρισα στη Γαλλία, μία κυρία που την γνώρισα προ έτών στην Τουλάν, περαστικός καθώς ήμουν απ' εκεί. 'Αλήθεια, κ. Λαντώ, λυπήθηκα πολύ που δεν ήμουν στο σπίτι εκείνη την ημέρα που η κυρία Λαντώ και ο γιός σας μου έκαναν την τιμή να επισκεφθούν τον κήπο μου... και την κόρη μου.

Κατά βάθος δεν του άρεσε καθόλου η φωτογραφία της Λουσίλ. Εύρισκε πολύ άσχημη, πολύ εξωμη την τουαλέτα της νέας, καθώς εύρισκε άσχημο και αφιδαστικό το ντεκαλτέ των Παριζιάνων που είχε δη στο Παρίσι. Ποτέ δεν του είχε περάσει από το μυαλό να βάλει μία φωτογραφία της κόρης του επάνω στο γραφείο του, όπου θα μπορούσαν οι περαστικοί επισκέπται, οι απλοί γνωστοί να την βεβηλώνουν με τα μάτια τους.

Και συνεχίζοντας την συζήτηση:

—Είσατε διατεθειμένος να μου φερθείτε ως φίλος, κ. Λαντώ; Σεις οι δυτικοί είσατε πραγματικά μεγαλόθυμοι. 'Η φιλία σας δεν προκαλείται ούτε από την ιδέα του κέρδους, ούτε από τον φόβο.

—Με κοροϊδεύετε, κύριε Πιάο, φώναξε ο κ. Λαντώ, που είχε ανάψει και είχε αρχίσει να βολτάρει μέσα στο δωμάτιο. Και για ν' αρχίσουμε — μπόρεσε και συνεκρατίθη — για ν' αρχίσουμε, κύριε Πιάο, ή εξαφάνισις του παιδιού μου είναι μόνο ένα περιστατικό ανάμεσα σε μία σειρά από άλλα μυστηριώδη και ανεξιχνίαστα και τόσο επιζήμια περιστατικά, για τα

ποία επιθυμώ να έχω μιιά ε-δύνησι.

—Τότε γιατί να μην ζητήσετε αυτή την εδύνησι από εκείνους που μπορούν να σας την δώσουν;

—Μόνο έσείς είσατε σε θέση να το κάμετε αυτό, κύριε Πιάο. Τι κωμωδία παίζετε; Γιατί κατεβύνητε την προσοχή σας επάνω σ' έμένα και τους δικούς μου; Τι έχετε κάμει για να γίνουν αυτές οι απαγωγές, τα ναυάγια, οι πυρκαϊές, οι απεργίες και όλα τα άλλα;

Ο κ. Πιάο κύτταξε το ρολόι του και το ξανάβαλε στη θέση του. 'Υστερα πήρε το καπέλλο του και σηκώθηκε.

—Κύριε Λαντώ, είπε, ο χρόνος μου έχει κάποια αξία. Ο χρόνος είναι χρήμα, λέτε σεις οι Δυτικοί. 'Εγώ δεν χάνω ποτέ τον καιρό μου, αν και ποτέ δεν διάζομαι. Θα με συγχωρήσετε, λοιπόν, αν σας αφήσω...

—Σταθήτε! φώναξε ο εφοπλιστής πηγαίνοντας να σταθί ανάμεσα στον Κινέζο και στην πόρτα. Και ο δικός μου χρόνος έχει κάποια αξία, αλλά σκοπεύω να διαθέσω όλον τον χρόνο που απαιτείται για να επιτύχω μιιά απάντησι στην έρωσή μου.

—'Εχω την γνώμη πως ξέρετε πολύ καλά αυτό που επιθυμώ να μάθω... και θα επιτύχω να το μάθω. Γι' αυτό ήλθατε εδώ... για να μου πείτε, τι επιθυμώ να μάθω. Και θα το μάθω πριν φύγετε από αυτό το γραφείο. Ξέρω πως μπορείτε να βρήτε το γιού μου ζωντανό ή νεκρό. Ξέρω πως μπορείτε, μ' ακούτε; Και αν δεν με ικανοποιήσετε θα σας πλήξω...

—Δεν νομίζω πως ο κ. Λαντώ θα διαπράξει αυτό το ως το πούμε λάθος, είπε ο Κινέζος μανδαρίνος με ύφος που εσήμαινε πολλά.

—'Εγινε μιιά μικρή παύσις. Και όταν ο εφοπλιστής ξαναμίλησε, η φωνή του έτρεμε. 'Ηταν πολύ συγκινημένος.

—Με καταστρέφετε!... φώναξε. Και με απειλείτε με κάποιο δαμόκλειο σπαθί.

—Το σπαθί έχει δυο κόψεις, κύριε Λαντώ, είπε ήσυχα ο μανδαρίνος, αν και ο μύθος δεν αναφέρει αυτήν την λεπτομέρεια. Ο άνθρωπος που πληγώνει με τη μιιά κόψι, μπορεί να πληγωθί με την άλλη. 'Αλλάστε το σπαθί, προσέθεσε πηγαίνοντας προς το παράθυρο, δεν είναι το όπλο που προτιμώ.

Ο εφοπλιστής πήγε και στάθηκε κοντά στην πόρτα και καθώς ο Κινέζος πήγαινε προς τα εκεί, λέγοντάς του:

—Παρακαλώ, αφήστε με να περάσω.

Ο κ. Λαντώ έβγαλε ένα περίστροφο και το κατέβηκε στο πρόσωπο του κ. Πιάο.

—'Εκείνος κύτταξε το όπλο άτάραχος είπε με χαμόγελο:

—'Ενα μπράουνινγκ!... Το ξέρω... 'Είναι θαυμάσιο όπλο αυτό, κύριε Λαντώ.

—'Ερεθισμένος από την ψυχραιμία του αντιπάλου του, ο κ. Λαντώ έκαμε μιιά απειλητική κίνηση. 'Αλλά, ο εκπληξίς! η κίνησις αυτή ακολούθηθηκε από μιιά έκρηξι όρνθις, λίσσας, που κανένας δεν θα μπορούσε να δει στο μείλιχο και κύριο των νεύρων του μανδαρίνου.

—'Ηλίθιε!... φώναξε ο κ. Πιάο. Λευκή σκύλε!... Νομίζετε, λοιπόν, πως είναι δυνατόν

να με φοβίσετε με το περίστροφό σας; 'Ηλίθιε! 'Αλλε!... 'Ενα νεύμα μου είναι αρκετό — και έδειξε το παράστρο — ώστε όλοι αυτοί οι κουληδες να εισβάλουν εδώ μέσα και να σας κομματιάσουν.

—Ναι, αλλά πριν από αυτό θα έχετε έσείς αποδμήσει στον άλλο κόσμο, μουρμούρισε ο κ. Λαντώ, που εξακολουθούσε να προτείνει απειλητικά το όπλο του. Θα σας στείλω να πάτε να συναντήσετε την συμμορία των πιθήκων προγόνων σας.

—'Ενα φρικτό μουγκρητό δυήκε από τον λάρυγγα του Κινέζου και ένα δλέμμα γεμάτο μίσος έλαμψε στα μάτια του. 'Αλλά, περιέργως, αμέσως ησύχασε και πήγε να καθίση κάπου.

—Θα πάω να συναντήσω τους προγόνους μου; Τότε θα συνεχίσω την συζήτησί μας σε έναν άλλον κόσμο, κύριε Λαντώ... Λοιπόν, βάλετε το περίστροφό σας στην τσέπη σας.

—'Αν επιμένετε να το χρησιμοποιήσετε, σας δεβαιώνω ότι αυτό εδώ το μέρος δεν είναι το πιο κατάλληλο. Ξέρετε που μένω. 'Εσείς ο ίδιος τιμήσατε προ ημερών το ταπεινό ψαμί μου. Μπορείτε, λοιπόν, να με βρήτε πολύ εύκολα.

Ο κ. Λαντώ πήγε να καθίση στη θέσι του.

—'Αλλά οι λίγες στιγμές που γύρισε την πλάτη του στον Κινέζο ήταν αρκετές για τον τελευταίον αυτόν να δγάλη κι' εκείνος ένα περίστροφο από κάποια τσέπη και να το κρύψη στο φαρδύ του μανίκι.

Οι δύο άνδρες ήταν τώρα καθισμένοι ο ένας απέναντι στον άλλο. Μιά σιωπή που δεν προέλεγε τίποτε καλό, απλώθηκε ανάμεσά τους.

Ο κ. Πιάο διέκοψε πρώτος τη σιωπή:

—Μαύ, ζητήσατε, νομίζω, να σας πώ τι ξέρω για την εξαφάνισις του γιου σας και για τα ατυχήματα που έπαθε τον τελευταίο καιρό ή έταιρία σας.

—Λοιπόν, θα είμαι ειλικρινής μαζί σας, απολύτως ειλικρινής, κ. Λαντώ. Δεν θα σας κρυψω τίποτε από όσα ξέρω.

Τα κίτρινα χέρια ακούμπησαν επάνω στο γραφείο:

—Το πρώτο πράγμα που έχω να σας πώ, κ. Λαντώ, είναι αυτό.

Ο κ. Λαντώ ανεπήδησε στη θέα του περιστρόφου του Κινέζου και ένστικτωδώς το χέρι του ανεζήτησε το κουμπί του κουδουνιού.

—'Α, όχι!... Μην κινήσθε, γιατί θα μπορούσε το όπλο μου να έκτυροσκορτήση τυχαίως. Και τώρα, πάστε το περίστροφό σας από το συρτάρι και αδειάστε το. Μη προσπαθήσετε να κάμετε καμμιιά άνοησία.

—Παρακαλώ, αφήστε με να περάσω.

Ο κ. Λαντώ έβγαλε ένα περίστροφο και το κατέβηκε στο πρόσωπο του κ. Πιάο.

—'Εκείνος κύτταξε το όπλο άτάραχος είπε με χαμόγελο:

—'Ενα μπράουνινγκ!... Το ξέρω... 'Είναι θαυμάσιο όπλο αυτό, κύριε Λαντώ.

—'Ερεθισμένος από την ψυχραιμία του αντιπάλου του, ο κ. Λαντώ έκαμε μιιά απειλητική κίνηση. 'Αλλά, ο εκπληξίς! η κίνησις αυτή ακολούθηθηκε από μιιά έκρηξι όρνθις, λίσσας, που κανένας δεν θα μπορούσε να δει στο μείλιχο και κύριο των νεύρων του μανδαρίνου.

—'Ηλίθιε!... φώναξε ο κ. Πιάο. Λευκή σκύλε!... Νομίζετε, λοιπόν, πως είναι δυνατόν

να με φοβίσετε με το περίστροφό σας; 'Ηλίθιε! 'Αλλε!... 'Ενα νεύμα μου είναι αρκετό — και έδειξε το παράστρο — ώστε όλοι αυτοί οι κουληδες να εισβάλουν εδώ μέσα και να σας κομματιάσουν.

—Ναι, αλλά πριν από αυτό θα έχετε έσείς αποδμήσει στον άλλο κόσμο, μουρμούρισε ο κ. Λαντώ, που εξακολουθούσε να προτείνει απειλητικά το όπλο του. Θα σας στείλω να πάτε να συναντήσετε την συμμορία των πιθήκων προγόνων σας.

—'Ενα φρικτό μουγκρητό δυήκε από τον λάρυγγα του Κινέζου και ένα δλέμμα γεμάτο μίσος έλαμψε στα μάτια του. 'Αλλά, περιέργως, αμέσως ησύχασε και πήγε να καθίση κάπου.

—Θα πάω να συναντήσω τους προγόνους μου; Τότε θα συνεχίσω την συζήτησί μας σε έναν άλλον κόσμο, κύριε Λαντώ... Λοιπόν, βάλετε το περίστροφό σας στην τσέπη σας.

—'Αν επιμένετε να το χρησιμοποιήσετε, σας δεβαιώνω ότι αυτό εδώ το μέρος δεν είναι το πιο κατάλληλο. Ξέρετε που μένω. 'Εσείς ο ίδιος τιμήσατε προ ημερών το ταπεινό ψαμί μου. Μπορείτε, λοιπόν, να με βρήτε πολύ εύκολα.

Ο κ. Λαντώ πήγε να καθίση στη θέσι του.

—'Αλλά οι λίγες στιγμές που γύρισε την πλάτη του στον Κινέζο ήταν αρκετές για τον τελευταίον αυτόν να δγάλη κι' εκείνος ένα περίστροφο από κάποια τσέπη και να το κρύψη στο φαρδύ του μανίκι.

Οι δύο άνδρες ήταν τώρα καθισμένοι ο ένας απέναντι στον άλλο. Μιά σιωπή που δεν προέλεγε τίποτε καλό, απλώθηκε ανάμεσά τους.

Ο κ. Πιάο διέκοψε πρώτος τη σιωπή:

—Μαύ, ζητήσατε, νομίζω, να σας πώ τι ξέρω για την εξαφάνισις του γιου σας και για τα ατυχήματα που έπαθε τον τελευταίο καιρό ή έταιρία σας.

—Λοιπόν, θα είμαι ειλικρινής μαζί σας, απολύτως ειλικρινής, κ. Λαντώ. Δεν θα σας κρυψω τίποτε από όσα ξέρω.

Τα κίτρινα χέρια ακούμπησαν επάνω στο γραφείο:

—Το πρώτο πράγμα που έχω να σας πώ, κ. Λαντώ, είναι αυτό.

Ο κ. Λαντώ ανεπήδησε στη θέα του περιστρόφου του Κινέζου και ένστικτωδώς το χέρι του ανεζήτησε το κουμπί του κουδουνιού.

—'Α, όχι!... Μην κινήσθε, γιατί θα μπορούσε το όπλο μου να έκτυροσκορτήση τυχαίως. Και τώρα, πάστε το περίστροφό σας από το συρτάρι και αδειάστε το. Μη προσπαθήσετε να κάμετε καμμιιά άνοησία.

—Παρακαλώ, αφήστε με να περάσω.

Ο κ. Λαντώ έβγαλε ένα περίστροφο και το κατέβηκε στο πρόσωπο του κ. Πιάο.

—'Εκείνος κύτταξε το όπλο άτάραχος είπε με χαμόγελο:

—'Ενα μπράουνινγκ!... Το ξέρω... 'Είναι θαυμάσιο όπλο αυτό, κύριε Λαντώ.

—'Ερεθισμένος από την ψυχραιμία του αντιπάλου του, ο κ. Λαντώ έκαμε μιιά απειλητική κίνηση. 'Αλλά, ο εκπληξίς! η κίνησις αυτή ακολούθηθηκε από μιιά έκρηξι όρνθις, λίσσας, που κανένας δεν θα μπορούσε να δει στο μείλιχο και κύριο των νεύρων του μανδαρίνου.

—'Ηλίθιε!... φώναξε ο κ. Πιάο. Λευκή σκύλε!... Νομίζετε, λοιπόν, πως είναι δυνατόν

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΓΙΝΕΤΕ ΟΜΟΡΦΗ...

...ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΨΙΝΗ ΓΙΟΡΤΗ

Πρόκειται να πάτε σε μιιά γιορτή ή σ' ένα μεγάλο χορό, όπου θα σας οδηγήση ο πατέρας σας, ο άντρας σας, ο αδελφός σας. Πρέπει όμως να ετοιμασθήτε. Πρέπει να γίνετε όμορφη. Πρέπει αυτό το δράδυ να λαμπετε ολόκληρη. Δεν ξέρετε, αν είσθε ελεύθερη, μπορεί ν' αλλάξη ο δρόμος της ζωής σας.

ΤΗΝ ΠΡΟΠΑΡΑΜΟΝΗ

• Λούσιμο, μίζ-αν-πλί, περιποίηση των χεριών και των ποδιών.

• Καθάρισμα του προσώπου με μιιά παχειά κρέμα, που θα αφαιρέσετε κατόπι μ' ένα κομμάτι μπαμπάκι, ελαφρά θρυγμένο με νερό.

• Θα κάνετε ένα άπμολουτρο στο πρόσωπό σας. Θα βάλετε σ' ένα κύπελλο καυτό νερό, στο οποίο θα έχετε προσθέσει λίγο ροδόνερο. Θα σκεπάσετε το κεφάλι σας με μιιά πετσέτα, ώστε όλος ο ατμός ν' ανεβαίη προς το πρόσωπό σας. Θα μείνετε έτσι είκοσι λεπτά, ανανεώνοντας το καυτό νερό. Κατόπι θα σκουπίσετε το πρόσωπό σας με μικρά χτυπήματα της πετσέτας.

• Διατηρήσατε το φιλέ σας πάνω στο μίζ-αν-πλί όλη τη νύχτα.

• Από την προηγούμενη μέρα θα υποβλήθητε σε δίαιτα για να έχετε ωραίο χρώμα. Θ' αποφύγετε τα βαρεία φαγητά και τα οινόπνευματώδη ποτά. Κρέας λίγο και κείνο στη σκάρα. Φρούτα και χόρτα. Το πρωί νηστική ένα ποτήρι ζεστό νερό.

ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗ

• Αναβάλλετε για αργότερα ό,τι δεν είναι απαραίτητο να κάνετε αυτή την ημέρα. Δεν πρέπει να κουρασθήτε. 'Αποφύγετε τους πολλούς δρόμους. Καλύτερα να μείνετε ξαπλωμένη όσες ώρες μπορείτε περισσότερο.

• Για την περιποίηση του σώματος: Μασάζ των χεριών και των μπράτσων ως τους αγκώνες, που θα τρίψετε με ελαφρόπετρα. Για να δώσετε στα μάτια σας περισσότερη λαμπρότητα, να βάλετε πρωί και βράδυ σε κάθε μάτι από μιιά σταγόνα χυμό πορτοκαλιού.

• Κάνετε ένα ζεστό μπάνιο και ξεπλύνετε νωρίς, χωρίς να βάλετε τίποτε πάνω στο πρόσωπό σας, για ν' αφήσετε το δέρμα σας ν' αναπνεύση.

ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ

• 'Ετοιμάστε ό,τι πρόκειται να φορέσετε το δράδυ, για να μην έχετε καμμιιά δυσάρεστη εκπληξι την ώρα που θα γτύνεστε.

• Κάνετε μιιά μάσκα από χτυπητό άσπραδι αύγου, που θ' απλώσετε πάνω στο πρόσωπό σας μ' ένα πινέλο. 'Αφήστε το μισή ώρα και ξεπλύνετε το πρόσωπό σας με χλιαρό νερό.

• Κάνετε ένα ντους και μιιά εντριδή με κολώνια.

• Πριν ντυθήτε, να μείνετε ξαπλωμένη μερικιά λεπτά, μέσα στο σκοτάδι, έχοντας πάνω στα μάτια σας μιιά κομπρέσα με

χλιαρό νερό. Πάνω στο ξεκούραστο πρόσωπό σας θα κάνετε κατόπι ένα διακριτικό με μελετημένο μακιγιάζ, που θα τονίση την ομορφιά σας...

ΜΗ ΞΕΧΝΑΤΕ ΤΙΣ ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΕΝΟΣ ΒΡΑΔΥΝΟΥ ΜΑΚΙΓΙΑΖ:

1. 'Η κρέμα: Βάλετε την κρέμα χρησιμοποιώντας όλα τα δαχτυλά των χεριών σας, κι' από τα κάτω προς τα πάνω. 'Αφαιρέσετε την περισσευούμενη κρέμα μ' ένα μπαμπάκι ή μ' ένα χαρτί ντεμακιγιάζ.

2. Το κόκκινο: Θα βάλετε το κοκκινάδι ανάλογα με το σχήμα που έχει το πρόσωπό σας. 'Ενα λεπτό πρόσωπο απαιτεί ένα κατά μήκος μακιγιάζ με μιιά υποψία κοκκινού πάνω στο λωβό του αγκυριού. 'Αντιθέτως, ένα φαρδύ πρόσωπο πρέπει να μακιγιάρη στη αρκετά ψηλά, προς τους κροτάφους. Σε καμμιιά περίπτωση μην βάλετε το κοκκινάδι πολύ χαμηλά. Αυτό γερνάει το πρόσωπο.

3. 'Η πούδρα: Βάλετε πάνω σ' όλο το πρόσωπό σας (θα χτυπάτε ελαφρά το ταμπόν) μιιά πούδρα πιο ανοιχτή από κείνη που θα χρησιμοποιήσετε αμέσως κατόπι για τα μάγουλά σας, το λαιμό σας, χωρίς να ξεχάσετε τους ώμους και τα μπράτσα σας, αν τ' απαιτή το ντεκαλτέ σας. 'Αφαιρέσετε την περισσευούμενη πούδρα με μιιά μαλακιά δούρτα.

4. Τα μάτια: 'Επιμηκύνετε πολύ λίγο τα φρύδια σας μ' ένα κραιγιόνι. Βάλετε λιγη βαζελίνη πάνω στα βλέφαρά σας ή κούζι ανοιχτό στον τόνο των ματιών σας. 'Αποφύγετε τους σκούρους τόνους, που κάνουν σκληρό το βλέμμα. Μην κάνετε επίσης κατάχρησι από ρίμελ. Λίγο ρετινόλαδο στα τσίνουρά σας.

5. Τα χείλη: Τέλος το κραιγιόνι για τα χείλη, που πρέπει να είναι άσπρο με το δερνίκι των νυχιών σας, θα δώση τον τελευταίο τονισμό στο βραδυό σας μακιγιάζ. 'Ακολουθήστε ακριβώς τη γραμμή των χειλιών σας.

Και τώρα είσθε έτοιμη και άμορφη, μπορείτε να χαμογελάσετε στη ζωή. 'Ενα όμορφο χαμόγελο αυτότεπειοθήσεως, που θα είναι ίσως το πιο ωραίο σας στολίδι.

ΓΚΡΕΚΑ
Τηλένετε και βεις,
τά δόντια σας με
ΚΟΛΥΝΟΣ ξέει ή
διάθημος ήθοποιός,
ΣΥΝΤ ΤΣΑΡΡΙΣ

★ Καθαρίζει καλλίτερα
★ Προλαμβάνει την κατα-
★ στροφή των
★ Δροσίζει το στόμα

Γεν. 'Αντ.
Δ^οοι ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΤΟ ΚΑΘΕ ΤΙ...
ΠΕΣΤΕ ΤΟ ΜΕ
ΤΑ ΑΝΘΗ!

Φημεριανός

ΣΤΑΔΙΟΥ 3.— ΤΗΛ. 21.514

MENTIOUM
ΣΟΦΙΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ

—'Εταιρίας Ψυχικών 'Ερευνών. Βραδείον τηλεπαθείας, μακράς απόστασεως. Δέχεται επί συ-
νευτεύει, δδός Φλωρίνης αρ. 8. Τρόμ 'Αχαρνών. Στάσις 'Αγ. Παντελεήμονος. 'Αριθμός τηλε-
ώνου 82.624. 'Αθήναι.

Αγαπητέ μου,

Νά διατηρήται, αλλά πρέπει και να έ-
λειφεται. 'Όταν δεν καθαρίζη ο λεκας έ-
ναι καταστροφή. 'Όταν δεν εξαλειφεί-
ται το ROUGE από τα χείλη είναι το ίδιο
τό ROUGE χελείων MICHEL, διατηρεί-
ται αλλά και εξαλειφείται όταν το θέλουμε.
Τα έδοκιμασα όλα, αλλά επανήλθον εις το
άγαπημένο μου MICHEL, το όποιον ζω-
γραφίζει τα χείλη και τα όμορφαίνει.
Πωλείται παντού.

—'Αντιπροσ. και Πώλησις: Ε. Νικολαΐδης και
Σία, Μητροπόλεως 42, 'Ερμού 1, 'Ερμού 18

Ομορφαινει το σπίτι
ΠΑΡΚΕΤΙΝΗ, ΡΗΕΝΙΧ

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 13 - 27 Δεκεμβρίου γι' αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου). Μή βασίζεστε πολύ πάνω στην εύνοια της τύχης. Θα κολακευθήτε από ωρισμένες έκδηλεις τρίτου προσώπου.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου-9 Απριλίου). Έξακολουθήτε ν' αφήνετε αχαλίνωτη τη φαντασία σας να δημιουργεί χάρτινους πύργους.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 Απριλίου). Μπορείτε να κάνετε σχέδια για το μέλλον.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-30 Απριλίου). Η ζωή σας θα καλύτερέψει. Μία καινούργια περίοδος αρχίζει για σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου). Γιατί κλείνετε τόσο πολύ στον εαυτό σας; Χαμογελάστε λίγο στη ζωή, για να σας χαμογελάσει κι αυτή.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου). Ο μικρός υιός της "Αφροδίτης" σας επιφυλάσσει μεγάλες χαρές.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου).

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ

Ηλεκτρικές κουζίνας κι' όλα τα ηλεκτρικά είδη

Με μεγάλες εύκολιες πληρωμής και είς τας καλύτερας τιμές

ΕΙΣ ΤΗΝ

"ΡΑΔΗΛΕΞ"

Θεμιστοκλέους 38 και Γραβιάς (γωνία)

φασί. Τώρα είστε κάτω από την επιρροή της γιορταστικής ατμόσφαιρας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Αυγούστου). Ακολουθείτε, αισθηματικά στραβά δρόμο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου-2 Σεπτεμβρίου). Είναι ένας απλός ένθερμος που θα περάσει.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 Σεπτεμβρίου). Ακούστε περισσότερο τη συνείδησή σας και μη παρασύρεστε τόσο από τα ένστικτά σας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Σεπτεμβρίου). Θα θριαμβεύσετε πάνω στους εχθρούς σας.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου-2 Οκτωβρίου). Οι σχέσεις σας δεν είναι τέτοιες που τις επιθυμείτε.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 Οκτωβρίου). Η περιφρόνηση του κινδύνου μπορεί να έχει πολύ δυσάρεστες συνέπειες.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Οκτωβρίου). Θα τσακωθείτε με την οικογένειά σας. Μα δεν θάχετε δική έσεί.

ΣΚΟΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 Οκτωβρίου-2 Νοεμβρίου). Αν δεν μπλέξετε, οι δυσκολίες θα σας έγουν σε καλό.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-11 Νοεμβρίου). Δεν θα πάνε και τόσο καλά τα πράγματα.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Νοεμβρίου). Ένα ταξίδι θα σας κάνει πολύ καλό κι' ίσως η αγάπη σας φανερωθεί.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου-1 Δεκεμβρίου). Μία πολύ επισημή φίλη σας θα σας κάνει να υποφέρετε.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Δεκεμβρίου). Αρχίζει να κουράζεται από τις υπερβολικές εκδηλώσεις σας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Δεκεμβρίου). Γιατί δεν του λέτε ξεκάθαρα ότι τον αγαπάτε. Η έρωτική εξομολόγησή σας γυναίκα δεν μειώνει τον εγωισμό της.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Δεκεμβρίου-1 Ιανουαρίου). Μοι φαίνεται πως θα χύσετε μερικά δάκρυα την παραμονή των Χριστουγέννων.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιανουαρίου). Ο οίκος δεν είναι έρωας. Κι' εκείνος μάλλον σας λυπάται.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Ιανουαρίου). Αν δεν είχατε τόσο καλή καρδιά, πόσο ευχάριστη θα ήταν η ζωή για σας.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Ιανουαρίου). Φοβάσαστε διακοπή των σχέσεών σας; Στις 20 του μηνός θα σας δοθεί η εύκαιρία να ξεκαθαρίσετε την κατάσταση.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανουαρίου-9 Φεβρουαρίου). Ό,τι έγινε, έγινε. Κυτάξτε τώρα να ξεναφτιάσετε ό,τι γκρεμάσατε.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-20 Φεβρουαρίου). Θάπρεπε ωστόσο να δαμάζετε λίγο τα νεύρα σας.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου). Το γράμμα που θα σας φέρη τ'α ευχάριστα νέα θα έρθη από το εξωτερικό.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου). Πρέπει ν' αντιδράσετε και να μην υποφέρετε άλλο. Όλος ο κόσμος είναι χαρούμενος αυτές τις μέρες.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου). Είστε πολύ αβρόμητη. Λέτε ότι αισθάνεστε. Μα χρειάζεται και λίγη λογική.

ΕΙΣ ΤΑ ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΜΟΔΑΣ ΚΟΥΤΡΑ

Αι πλουσιώτεραι ουδηλαί

ΚΟΡΝΑΡΟΥ 3 ΠΑΡΑΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

ΦΟΥΑΤ 8 ΚΑΙ ΡΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συνεχίζονται αι έγγραφαι εις την Μελισσοκομικήν Σχολήν του ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ, οδός Νίκης 12, Αθήναι.
Γίνονται δεκτοί μαθηταί ανεξαρτήτως φύλου, ηλικίας και γραμματικών γνώσεων. Τα μαθήματα θα αρχίσουν το πρώτον δεκαήμερον του Ιανουαρίου. Διδάσκει ο ειδικός Μελισσοκόμος, κ. Κωνστ. Τριβιζάς.

ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Έργασία επιμνημένη

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
Ecole Pigier
GUERE LA VIGNE
ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΙΜΗΣ
INSTITUT DE COUPE MODERNE

Μαθήματα

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥΝΑ
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ
ΛΟΓΑ ΣΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΟΔ. ΠΙΠΙΝΟΥ 77-ΤΗΛ. 83.959

ΤΟ ΚΟΝΣΕΡΤΟ ΤΗΣ ΕΛΕΝΑΣ

(Συνέχεια απ' τη σελ. 47)

ψυχο μηχανήμα, άρχισε να φωνάζει.
— Ο μπαμπάς μου, το κονσέρτο μου, το δικό μου κονσέρτο!
— Όσο έδλεπε που το ραδιόφωνο εξακολουθούσε να σιωπά, τόσο η όρμη του παιδιού μεγάλωνε, οι φωνές μετετράπησαν σε κλάμα γοερό, ώσπου στο τέλος, εξητλημένη η μικρή, έπεσε κάτω λιπόθυμη.

Την πήραν και την πήγαν στο κρεβάτι της. Αλλά αλλοίμονο! Δεν ήταν μία λιποθυμία που θα περνούσε με λίγη κολώνια ή λίγο ζυδί. Η νευρική κρίση της δυστυχισμένης μικρής συνεχίστηκε. Όλη τη νύχτα βρισχόνταν σε ένα δύστρο που το διέκοπταν μονάχα τα παραμιλήματα της, που κι' αυτά η φωνάζαν τον πατέρα και ζητούσαν το κονσέρτο, ή ήταν γι'α το κεφαλάκι της, όπως έλεγε, που έσπασε. Ο γιατρός που ήρθε στο ξεμπέρωμα, είχε άσχημα νέα να τους πη. Το δυνατό σόκ που υπέστη το παιδί του προσέβαλε το νευρικό του σύστημα.

Έπρεπε να το παρακολουθούν πολύ. Πέρασαν τρεις μέρες μέσα σε μεγάλη ανησυχία. Όλη μέρα κι' όλη νύχτα το παιδί βρισκόταν σ' ένα λήθαργο ή παραμιλούσε:

— Τον μπαμπά μου, το κονσέρτο μου, θέλω το κονσέρτο μου, το δικό μου κονσέρτο...

Μπρος στην κατάστασι αυτή κι' ύστερα από συστάσι του γιατρού η Έλενα ξεκίνησε να τον βρη. Πήγε στο καμπαρέ, που ήξερε ότι εργαζόταν, μα τότε είπαν πως ύστερα από το σκάνδαλο του ραδιοφώνου δεν τόλμησε να ξαναεμφανιστή εκεί. Έμαθαν πως έφυγε για τη Λυών. Πήρε το αυτοκίνητο του πατέρα της και πήγε στη Λυών. Αλλά κι' από κει είχε φύγει. Αντί για ντροπή, το σκάνδαλο του ραδιοφώνου, όπου δεν μπόρεσε να συνεχισή το "κονσέρτο" απ' το μεθύσι του, του έφερε δόξα και προσφορά πλούσιων δουλειάς. "Ηδη τις είπαν πως βρισκόταν στη Νίκαια και διηύθυνε την τζάζ ενός μεγάλου κέντρου. Ύστερα από λίγες ώρες βρισκόταν η Έλενα στη Νίκαια.

Ήταν βράδυ. Παρά την πρό-

χειρή της εμφάνισι, πήγε κατ' ευθείαν στο καμπαρέ. Κάθησε σ' ένα τραπέζι κι' έριξε τα μάτια της στη τζάζ. Στο πιάνο κάθονταν η σκιά του Ροζέρ. Ένας Ροζέρ με χαμένα μάτια, μ' ανακατωμένα μαλλιά, μ' ένα σπαστό τοιγάρο στο στόμα. Αλλά κι' ένας Ροζέρ συγχρόνως που έδιδε ζωή και πάθος στα άσπρόμαυρα κοκκαλάκια, που χτυπούσαν τα κιτρινισμένα του δάκτυλα.

Φώναξε η Έλενα ένα γκαρσόνι και του έδωσε ένα σημείωμα:

— Για τον μαέστρο, του είπε. Πραγματικά, μόλις τελείωσε το κομμάτι, ο Ροζέρ, σέροντας αργόσυρτα τα μεθυσμένα του βήματα, ήρθε και κάθησε στο τραπέζι της.

— Τι θα μου προσφέρει η κυρία; την ρώτησε ερωτικά.

— Μία πολύ κακιά είδησι. Το παιδί σου είναι άρρωστο βαρεια και σε ζητά...

— Το παιδί μου, η Έλενα μου! είπε αυτός.

Και άμέσως, σαν να πήρε το δυνατότερο φάρμακο, το μεθύσι του έφυγε μονομιάς και σηκώθηκε δρόμος.

Τον πήρε η Έλενα από το μπράτσο και τον άδωγχεσε στο αυτοκίνητο. Μπήκαν κι' οι δυο μέσα. Και, ενώ το αυτοκίνητο έτρεχε δροχάως προς την ευτυχία τους, ο Ροζέρ ακούμπησε μ' εμπιστοσύνη το κεφάλι του στον ώμο της και παραδόθηκε στον ύπνο για να ξυπνήσει ένας άλλος άνθρωπος, όπως άλλη ειχε γίνει πια και η γυναίκα του.

ΙΦ. ΜΕΛΠΙΣ

Ανδρικό ζιλέ με μακρυά μανίκια

(Συνέχεια από τη σελ. 32)

κλείσετε σε μία φορά για το ντεκολτέ.

Αρχίζετε από κάτω. Βάζετε στις βελόνες Νο 2½ 100 π. Πλέξετε λαστιχο 3+2 π. 10 έκατοστά. Έξακολουθήστε με τις βελόνες Νο 3½ το ζερεσφαιναίτζι. Κάθε 2½ έκατ, περίπου θα βάζετε 1 π. από κάθε μεριά (17 φορές). Σε γενικό μακρος 52 έκατ. κλείσετε από κάθε μεριά 7 π. Κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείσετε από κάθε μεριά 3 π. (4 φορές), 2 π. (9 φορές), 3 π. (6 φορές) και τους υπόλοιπους σε μία φορά. Πλέξετε και τ' άλλο μανίκι ακριβώς το ίδιο.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ράψετε τις πλαιίνες ραφές και τους ώμους. Σηκώστε 330 π. με τις βελόνες Νο 2½ γύρω στα δύο μπροστινά και ντεκολτέ πλάτης. Πλέξτε 2 έκατ. ζερεσφαιναίτζι. Πλέξτε τους πόντους. Γυρίστε αυτή τη φάσα προς την ανάποδη μεριά και τρυπώστε την. Θα την ράψετε με γαζί της μηχανής ακριβώς στην άκρη. Ράψετε τις ραφές των μανικιών και τοποθετήστε τα στις μασχάλες. Θα κόψετε δύο κουμπότρυπες στην άκρη, όπως στο ύσασμα, σε 2 έκατ. από κάτω η πρώτη και σε 7 έκ. η δεύτερη από την πρώτη. Ράψτε σε 15 έκατ. από την άκρη στο ίδιο ύψος με τις κουμπότρυπες τα δύο κομμάτια στην δεξιά μεριά και δύο στην αριστερή μεριά.

Οι λύσεις των Πνευματικών Παιχνιδιών

(Συνέχεια από τη σελ. 57)

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

1	Τ	Ο	Σ	Τ	Α	Μ	Π	Α
2	Λ	Ε	Ω	Δ	Ε	Ο	Σ	
3	Ρ	ΟΥ	Μ	Π	Α	Τ	Ε	
4	Α	Γ	Α	Λ	Η	Ν	Η	
5	Τ	Κ	Ε	Α	Σ	Τ	Ρ	Α
6	Σ	Α	Ν	Κ	Τ	Α	Ι	Ξ
7	Α	Σ	Η	Μ	Ι	Μ	Ι	
8	Τ	Σ	Α	Ν	Τ	Α	Ο	
9	Δ	Ε	Τ	Α	Υ	Ρ	Ο	Σ
10	Α	Ι	Δ	Σ	Ρ	Ι	Σ	
11	Σ	Α	Λ	Ο	Ν	Ι	Α	Μ

ΜΑΓΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

1) ΚΙΟΤΟ. 2) ΙΑΝΟΣ. 3) ΟΝΟΜΑ. 4) ΤΟΜΣ Κ. 5) ΟΣΑΚΑ.

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΘΟΡΥΒΟΥ

Μη χτυπάτε ποτέ τις πόρτες. Να τις κλείνετε και να τις ανοίγετε σιγά.

Όταν ανοίγετε τα παραθυρόφυλλα σας το πρωί, μην κάνετε θόρυβο και ξυπνάτε τους γείτονές σας.

Σε πολλές περιπτώσεις, το καλύτερο όπλο για κείνους που δεν αγαπούν τους θορύβους, είναι να βάλετε μερικές σταγόνες λάδι στις πόρτες.

Τα συρτάρια καμιά φορά τρίζουν επειδή το ξύλο τους έχει σκεδρώσει. Βάζετε στα σημεία της επαφής λίγο σαπούνι.

Τις καρέκλες δεν πρέπει να τις σέρνετε όταν τις μετακινήτε, αλλά να τις σηκώνετε.

Δεν είναι ανάγκη να φωνάζετε όταν μιλάτε. Οι άλλοι σας ακούν κι' όταν μιλάτε κανονικά. Με τις φωνές, ές άλλου, μη νομίζετε ότι θα κάνετε έντυπωσι.

Για να φτιάξετε ένα περιπλοκο φαί δεν είναι ανάγκη ν' αναταράξετε το σπίτι με τις καταστροφές, τις κουτάλες, τα πιάτα.

ΚΟΠΤΙΚΗ-ΡΑΠΤΙΚΗ ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΟΙΚΟΤΡΟΦΟΝΣ

Κ^α ΚΙΤΣΟΠΩΛΩ

ΔΙΑΔΑ ΦΑΒΙΕΡΟΥ 319

ΠΕΡΙΤΤΕΣ ΤΡΙΧΕΣ ΜΠΙΜΠΙΚΙΑ, ΦΑΚΙΔΕΣ, ΑΚΜΗ (ΣΠΥΡΙΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ)

ΚΡΕΑΤΟΕΛΛΕΣ: Ριζική ταχεία εξάφνισις. Ειδική θεραπεία δια ξανόμαυρα προσώπου, πανάδες, τριχόπτωσης, ρυτίδες, αγγνώματα, στίγματα, ουλές κ.λ.π. Αισθητικός Ιατρός Μ. ΓΙΟΕΛ, Βαλαωρίτου 12 τηλ. 33.039. Συμβουλαί δωρεάν

Ιατρός ΙΩΑΝ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Επιμελητής Δημοσίου Ψυχιατρείου Νευροφυκικά — Σεξουαλικά Δέχεται 5-7 μ. μ. και επί συνεντεύξει. Ευφράνορος 19. Τηλ. 70.414.

Ο Νευρολόγος — Ψυχίατρος Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται: Πανεπιστημίου 46 (Γωνία Χαρίλ. Τρικούπη)

ΤΑ ΕΙΔΗ ΠΟΥ ΕΠΕΒΛΗΘΗΣΑΝ

Ε. ΚΩΣΤΟΥΛΑΚΗΣ & ΣΙΑ ΚΑΡΕΙΤΙΩΝ 8

ΚΡΕΜΑ ΣΟΥΦΛΕ ΓΚΛΑΣΣΕ

(Συνέχεια από τη σελίδα 25)

2 φύλλα ζελατίνα
6 αυγά ολόκληρα.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Δουλεύετε τη ζάχαρη με τ' αυγά επάνω σε σιγανή φωτιά, προσθέτοντας το λικέρ. Όταν λυώση η ζάχαρη, θα κατεβάσετε την κατσαρόλα από τη φωτιά και θα προσθέσετε τα δυο φύλλα της ζελατίνας, τα οποία θα έχετε μουσκέψει σε κρύο νερό. Βάλετε πάνω την κατσαρόλα στη φωτιά, ανακατεύοντας συνεχώς. Κόψετε τα φρούτα σε πολύ μικρά κομμάτια και ρίξτε τα μέσα. Αφού δέση καλά, κατεβάσετε την κατσαρόλα και αφήσετε την να κρυώσει. Προσθέστε το σαντιγύ λίγο - λίγο προσέχοντας να μην κόψη. Κατόπιν θα την σερβίρετε σε ένα μεγάλο μπόλ και θα την βάλετε στο ψυγείο.

ΣΠΕΣΙΑΛΙΤΕ «ΝΤΑΛΛΥΣ»

Υλικά
για την κρέμα:
1 1/2 δόκ. γάλα
50 δρασ. ζάχαρη
20 » αλεύρι
5 » κορνφλάουερ
100 » σαντιγύ
100 » σοκολάτα (κούβερ-τούρα)
4 αυγά (κροκούς)

Υλικά
για το παντεσπάνι:
50 δρασ. ζάχαρη ψιλή
60 » αλεύρι
6 αυγά ολόκληρα
άρωμα πορτοκαλιού ή βανίλιας.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΝΤΕΣΠΑΝΙ

Βάζετε σε μία λεκάνη τη ζάχαρη, τους κροκούς και το άρωμα. Τα δουλεύετε 10—15 λεπτά της ώρας με ξύλινη κουτάλα. Κτυπάτε τ' ασπράδια μαρέγγα και τα προσθέτετε λίγο-λίγο, ταυτόχρονα με τ' αλεύρι, κουταλιά - κουταλιά. Δηλ. μία κουταλιά μαρέγγα, μία κουταλιά αλεύρι. Κατά το διάστημα που ρίχνετε τη μαρέγγα και τ' αλεύρι πρέπει να προσέχετε στο δούλεμα για να μην κόψη. Έξακολουθήσετε να δουλεύετε όλα τα υλικά μαζί ακόμα 20 λεπτά της ώρας. Μετά θα πάρετε ένα στρογγυλό ταψάκι, θα το βουτυρώσετε και θα χύσετε μέσα τη μάζα, προσέχοντας να απλωθή καλά και ίσια για να έχη σε όλα τα σημεία το ίδιο πάχος. Θα το ψήσετε σε όχι πολύ ζεστό φούρνο. Εάν τυχόν χρωματισθή πολύ από πάνω προτού ψηθή, τότε το σκεπάζετε με ένα φύλλο χαρτί, που βουτυρώνετε ή βρέχετε απλώς με νερό. Όταν ψηθή, το βγάζετε άμεσα από το ταψάκι, αναποδογυρίζοντάς το επάνω σε ένα μάρμαρο για να κρυώσει.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ — ΚΡΕΜΑΣ

Δουλεύετε, τους κροκούς με τη ζάχαρη, κατόπιν τα ρίχνετε μέσα στο γάλα και τα βάζετε στη φωτιά, ανακατεύοντας τα με σύρμα και προσθέτοντας

ταυτόχρονα λίγο - λίγο τ' αλεύρι καθώς και το κορνφλάουερ, που έχετε λυώσει σε κρύο νερό. Θα τ' ανακατεύετε μέχρις ότου δέσουν καλά, προσέχοντας μη πάρουν βράσι. Αφού κρυώσουν, θα προσθέσετε το σαντιγύ λίγο - λίγο. Κόψετε το παντεσπάνι σε τρία ίσια πατώματα. Τοποθετήστε σε μία στρογγυλή πιατέλα το ένα από τα τρία κομμάτια, κατόπιν σκεπάζετε το με την κρέμα. Τοποθετήστε το δεύτερο και τρίτο κομμάτι κατά τον ίδιο τρόπο. Σκεπάζετε όλη την τούρτα με την υπόλοιπη κρέμα. Ψήστε τη σοκολάτα με ένα μαχαίρακι επάνω απ' όλην την τούρτα.

ΚΙΣΣ ΛΟΡΑΙΝ

(Συνέχεια από τη σελίδα 25)
ρως σε φέτες όχι χοντροκομμένες. Πρέπει με τις φέτες του τυριού να σκεπαστή όλη ή επι-

φάνεια. Ψήστε το σε κανονικό φούρνο.

Παρατήρησης: Μπορείτε να αλλάξετε τη γέμιση κατά διαφόρους τρόπους, δηλαδή αντί του ζαμπόν μπορείτε να βάλετε αγγινάρες (το κάτω μέρος της αγγινάρας αφού τις θάψετε και τις κόψετε πολύ μικρά κομματάκια) ή σηκοτάκια πουλιών καθώς και μυαλά.

ΑΥΓΑ ΓΕΜΙΣΤΑ

(Δόσεις για 6 άτομα)

Υλικά

6 αυγά
1 σκληνάριο σαρόέλλα
75 δράμια φρέσκο βούτυρο
λίγο ξύδι, λίγη μουστάρδα
Μαγιονέζα ανάλογη.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Βράζετε τ' αυγά πολύ σφι-

κτά. Κατόπιν βάλτε τα σε κρύο νερό, καθαρίστε τα και κόψτε τα στη μέση (όχι του μακρούς), βγάλετε τους κροκούς από μέσα. Το επάνω μέρος του αυγού που είναι μυτερό, θα το κόψετε λίγο για να μπορεί να στέκεται όρθο.

Θα δουλέψετε τη σαρόέλλα με τη μουστάρδα και το ξύδι σε ξύλινο γουδί αρκετή ώρα. Κατόπιν θ' αρχίσετε να προσθέτετε ένα-ένα κρόκο και λίγο-λίγο βούτυρο, έως ότου προσθέσετε όλους τους κρόκους και το βούτυρο. Πρέπει η γέμιση αυτή να γίνει πάρα πολύ λεία. Μ' αυτήν τη γέμιση τώρα θα γεμίσετε τα αυγά. Κατόπιν θα κάνετε μία μαγιονέζα σφικτή και θα την βάλετε με ένα κουταλάκι επάνω από κάθε αυγό. Γαρνίρετε τη μαγιονέζα του κάθε αυγού με μία κάπαρη, ανοίγοντάς την ώστε να κάνει τριανταφυλλάκι.

ΜΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΤΕ Ν' ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ ΤΟ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΣΑΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ:

ΙΔΙΟΚΤΗΤΟ ΣΤΕΓΗ, με τούς λοχνούς -- ΣΠΙΤΙΑ
ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ, με τὸ «ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΣΠΙΤΙΑ»
ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΗ ΖΩΗ ΣΑΣ, ΜΕ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ
ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥ

ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ:

ΤΗΝ ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ

ΜΕ 20.000 ΔΡΑΧΜΕΣ ΜΟΝΟΝ ΤΟ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ 1950

ΗΡΙΖΝΕΣ

ΓΚΡΙΤΖΝΕΡ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Σεωσης
ραπτομηχανή

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΚΩΣΤΗΣ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ : ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 54 ΑΘΗΝΑΙ
ΕΚΘΕΣΙΣ : ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 29
" Β.ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 22 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

